Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 129

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Incipit co[mmun]e s[an]cto[rum] paschale ...

urn:nbn:de:bsz:31-40516

Visual Library

¶ Incipit cõe ſctõꝝ paſchale qd̃ deſeruit dumtaxat feſtis int' diẽ paſche ꝛ pẽthe coſtẽs occurrẽtib⁹. Nã feſ. cuiuſcũq; ſcti ſiue etiã dedicationis eccl'ie ĩfra hebd̃. pẽthe. occur. ſortit' offi. quãtuz ad hor. queadmodũ faceret ſi poſt trinitat' occur. ãne tñ ad bñ⁹/ ꝛ ad mgt ꝛ ſuffragia patronoꝝ tpe paſchali ↄſueta vſq; ad feſ. trini. ↄtinuari debẽt. ¶ Hic ꝙ aduertẽdũ ꝙ pſ. cãtica. hym. capl'a. orõnes ꝛ ℣ſi. ſuant' vt in cõi al's cõſueto ℣ſib⁹ adiuncto all'a. vno ĩ medio ꝛ vno in fi. Pro ãnis. ad veſ. ſup pos. ad no. laud. ꝛ hor. ſeruantur all'a. ſicut int' diẽ paſche ꝛ pẽthe. de tpe cãtat'/ q nũq; alterãt' niſi a feſto aſcenſiõis ad veſ. tm̃ et ad lau. Reliqua patebũt infra. ¶ De martyr. ad veſ. Rꝛ. Precioſa ĩ ↄſpectu. vt infra primũ. Ad mgt ãn.

Filie hierl'm venite ꝛ videte martyres cũ corona q̃ coronauit eos dñs. In die ſolẽnitatis et letitie all'a all'a. Inuit. de oĩ gñe ſctõꝝ tpe paſcha. occurrentium. All'a all'a all'a. ps. Venite. Rꝛ. j. Precioſa ĩ ↄſpectu dñi all'a. Mors ſctõꝝ ei⁹ all'a. ℣. In ↄſpectu oĩs ppl'i eius Mors. Rꝛ. ij. Juſtorũ aĩe in manu dei ſunt. Et nõ tanget illos tormentũ malitie all'a. ℣. Viſi ſũt oculis inſipiẽtiũ mori illi aũt ſunt ĩ pace. Et nõ. Rꝛ. iij. Tanq; aurũ ĩ fornace pbauit electos dñs/ et quaſi olocauſti hoſtiã accepit eos. Alleluia alleluia. ℣⁹ Exultent iuſti in conſpectu dei/ ꝛ delectentur in letitia. Alleluia. Rꝛ. iiij. Lauerunt ſtolas ſuas. Et candidas eas fecerunt in ſanguine agni alleluia. ℣ſus. Iſti ſunt qui venerũt ex magna tribulatione ꝛ lauerunt ſtolas ſuas. Et. ¶ In ij. noct. Rꝛ. v Triſtitia vr̃a all'a. Cõuertetur in gaudium all'a alleluia. ℣ſus. Mundus quidem gaudebit/ vos aũt contriſtabimini: ſ; triſtitia vr̃a. Conuertet'. Rꝛ. vj. Lux ppetua lucebit ſactis tuis dñe. Et et'nitas tpm all'a all'a. ℣. Vox exultatiõis ꝛ ſalutis in tabernaculis iuſtorum. Et eter. Rꝛ. vij. Juuenes et virgines ſenes cũ iuniorib⁹ laudẽt nomẽ dñi. Qr exaltatũ eſt nomẽ ei⁹ ſoli⁹ all'a. ℣. Cãtate dño cãticũ nouũ laus ei⁹ in eccl'ia ſctõꝝ. Qr. Rꝛ. viij. Gaudete iuſti in dño al

leluia. Rectos decet collau
datio all'a all'a. ℣. In memo
ria eťna erunt iuſti/ab audi
tione mala nō timebūt. Re.
¶ In .iij. noc. ℟. ix. Ego ſuz
vitis vera et vos palmites.
Qui manet ī me et ego ī eo
hic fert fructū mľtū all'. all'.
℣. Manete in dilectiōe mea
ſicut dilexi vos. Qui manet
℟. x. Via ſctā vocabiť ⁊ alie
nus nō trāſibit ꝑ eā/ ſed am
bulabūt ꝑ eā. Qui liberati
fuerit a dn̄o all'a. ℣. Letitia
ſempiterna ſup capita eorū
gaudiū ⁊ letitiā obtinebunt
Qui li. ℟. xi. In ſeruis ſuis
all'a. Conſolabiť deꝰ all'a. ℣.
Judicabit dn̄s ppl'm ſuū/et
in ſeruis ſuis. Cōſo. ℟. xij.
Filie hierl'm venite ⁊ videte
martyres cū corona qua co
ronauit eos dn̄s. In die ſo
lēnitatis ⁊ letitie all'a. ℣. In
duit eos dn̄s ſtola gľie/⁊ co
ronauit eos. In die. Ad l.
℟. brc. Scti tui dn̄e bn̄di
cent te. All'a all'a. ℣. Gľiā re
gni tui dicēt et potentiā tuā
loquentur all'a. Ad bn̄ꝰ ān.
Juſtoꝝ aīe in manu dei ſūt
all'a/⁊ nō tāget illos tormē
tū mortis all'a/ ī pace ſūt ea
que poſſidēt all'a. In .ij. veſ.
℟. j. in lau. Ad mḡt ā. Lux
ꝑpetua lucebit ſanctis tuis
dn̄e all'a et eťnitas tp̄m all'a
all'a all'a. ¶ De vno marty.
ad veſ. ℟. Btūs vir q̄ metuit
vt infra. j. Ad mḡt ān. Filie
hierl'm. in ſingulari. In prio
noc. ℟. j. Beatꝰ vir q̄ metuit
dn̄m all'a in mandatis eius
cupit nimis. All'a all'a all'a.
℣. Potēs ī terra erit ſemen
eius gn̄atio rectoꝝ bn̄dice
tur All'a. ℟. ij. Letabiť iu
ſtus in dn̄o/⁊ ſperabit in eo/
⁊ laudabunť Oēs recti cor
de all'a all'a. ℣. Letamini in
dn̄o ⁊ exultate iuſti/⁊ gloria
mini. Omnes. ℟. iij. De ore
prudētꝫ ꝓcedit mel all'a dul
cedo mellis ē ligua eiꝰ all'a
Fauus diſtillās labia eius
all'a all'a. ℣. Sapiētia reqe
ſcit in corde eiꝰ ⁊ prudentia
in ſmone illiꝰ. Fauꝰ. ℟. iiij.
In diademate capitꝫ aarō
lapides precioſi fulgebant.
Duz pficereť opus dei all'a
all'a all'a. ℣. Corona aurea
ſuper caput eius/expreſſa ſi
gno ſanctitatis. Dum perfi.
℟. ia. in .ij. et .iij. noc. vtā de
marty. hoc attēto quod ℟.
Filie hierl'm/ caniť in ſingu.
Ad l. ℟. brc. Letabiť iuſtꝰ i
dn̄o ⁊ ſpabit in eo: all'a all'a.
℣. Et laudabuntur oīnes re
cti corde All'a. Ad bn̄ꝰ ān̄s
All'a ego ſuz vitis vera all'a

vos palmites mei alľa alľa
In ſcõis veſ. ℟. breue vtõ. i
laud. Ad magt ãn Qui ma-
net i me ⁊ ego in eo/ hic fert
fructum multũ alľa. ¶ De
pfeſſo. tã põtifice ꝙ non põ-
tifice Ad veſ. ℟. De ore pru
dẽtꝫ. vtõ de vno mar. ℟. iiij.
Ad mgt ã. Beatꝰ vir q̊ me-
tuit dñm alľa/ in mãdatꝫ eiꝰ
cupit nimis alľa. ℟m vnde
cimũ vtõ. õ vno mar. ℟. xii.
Docete filios vr̃os alľa. Ut
mẽoriter teneãt alľa/ et ore
decantẽt alľa alľa. ℣. Filij q̊
naſcenť ⁊ exurgent/ enarra
bunt filijs ſuis. Ut mẽoriť.
Ad lau. ℟. bre. Amauit eũ
dñs ⁊ ornauit eũ. Alľa alľa.
℣. Stola gľe iduit eũ Alľa.
Ad bñꝰ ã. Iſte cognouit iu
ſticiam alľa/ et vidit mirabi
lia magna ⁊ exorauit altiſſi-
mũ et inuentꝰ eſt in numero
ſctoꝝ alľa alľa alľa. In. ij.
veſ. ℟. bre. vtõ. in laud. Ad
mgt ã. Btũs vir q̊ inuẽtꝰ eſt
ſine macula alľa/ ⁊ opatꝰ eſt
iuſticiã alľa. ¶ Ambroſij epi
xij. f. Sctõꝝ patrũ f. xxxiij.
Euãge. Uos eſtis ſal terre.
fo. xliij. ¶ Tiburtij ⁊ vale-
riani marty. Comme. Oro.

PResta q̊s oþs deꝰ vt
q̊ ſctõꝝ tuoꝝ tiburtij
valeriani ⁊ maximi ſolẽnia
colimꝰ/ eoꝝ etiã ꝟtutes imi-
temur. Per xp̃z do. ¶ Geor-
gij marty. Comme. Oratio

DEus q̊ nos bti geor-
gij martyrꝫ tui meritꝫ
⁊ intceſſione letificas pcede
ꝓpitiꝰ/ vt q̊ eiꝰ bñficia poſci-
mus dono tue gr̃e cõſequa-
mur. p xp̃m. ¶ Marci euã-
geliſte. xij. lec. Capľa oĩa et
orones ad. vj. ⁊ ad. ix. de eu-
geliſtis. hym. ℣. et ps. de cõ
apľorũ. Ad veſ. ℟. De ore
prudentis. vtõ. de vno mar.
iij. Ad mgt ãn. Filie hieruſa
lem. in ſingulari. Oratio.

DEus qui btm̃ mar-
cum euãgeliſtã tu
um euãgelice pre-
dicatiõis gr̃a ſub
limaſti ꝯ tribue q̊s eius nos
ſemp ⁊ eruditiõe pficere/ et
orone defendi. Et faꝯ p do.
¶ Lectiões. Manete i me.
fol. iiij. ℟m. ix. vtõ. de vno
marť. tẽpore paſchali. ℟. x.
Uirtute magna reddebant
apľi. Teſtioniũ reſurrectio
nis ieſu xp̃i dñi nr̃i alľa alľ.
℣. Repleti quidẽ ſpũſctõ lo-
quebãtur verbũ dei cũ fidu
cia. Teſti ℟. xj. Uidi portã
ciuitatis ad orientẽ poſitã ⁊
apľorũ noĩa ⁊ agni ſup eam
ſcripta ⁊ ſuper muros eius
angelorum cuſtodiã alľa. ℣.

Uidi ſctām ciuitatē hierl'm
deſcēdentē de celo ornatā
tāq̄ ſpōſā viro ſuo Alľa. R̷.
xij. Filie hierl'm. In ſingulari.
vt̄s i cōi. ¶ In .iij. noc. lc .ix.
Lcō. ſ. euāg ſcd'm iohēs. Cā. xv.

IN il. t. d. i. d. ſ. Ego ſū
vitis vera: et pať me⁹
agricola ē. Et reľ. Homel.
bti auguſtini epi: de ea. lc.

Iſte loc⁹ euāgelic⁹ frēs vbi
ſe dn̄s vitē dicit ⁊ diſcipulos
ſuos palmites: ſcd'z hoc di-
cit ꝙ ē caput eccľe noſq̄ mē-
bra ei⁹: mediator dei ⁊ hoīm
hō xp̄s ieſus. ¶ Uni⁹ quip-
pe nature ſunt vitis ⁊ palmi
tes. Propter quod cuz eſſet
deus cui⁹ nature non ſum⁹/
fact⁹ eſt hō: vt in illo eſſet vi
tis humana natura: cuius ⁊
nos homines palmites eſſe
poſſumus. Tu. Lectio. x.

QUid ǵ eſt Ego ſū vitis
vera? Nunqd vt adde
ret v̄a/ hoc ad eādē vitā retu
lit: vn̄ iſta ſilitudo trāſlata
eſt? Sic eni dicit vitis p ſiľi-
tudinē non p ppzietatē: quē
admodum dicit ouis/ agn⁹/
leo/ petra/ lapis angularis ⁊
cetera hmōi que magis ipa
ſūt vera: ex qb⁹ dicunt iſte ſi
militudines nō ppzietates.
¶ Sz cū dicit ego ſum vitis
v̄a: ab illa vtiq̄ ſe diſcernit
cui dicit. Quō ꝯuerſa es in
amaritudinē vit alienę? Nā
quo pacto ē vitis v̄a q̄ expe
ctata eſt vt faceret vuas: fe
cit aūt ſpinas? Tu. Lcō. xi.

QUid eſt ergo ego ſum
vitis vera? Id eſt ſapi
entia/ innocētia/ iuſtitia v̄a:
id eſt nō p gr̄am/ ſed p natu
rā: a quo vos accepiſtis/ vt ſi
tis ſapiētes/ innocētes ⁊ iu
ſti. Ego ſū inqt vitis v̄a: ⁊ pa
ter me⁹ agricola ē. Oēm pal
mitē in me nō ferētē fructū
tollet eū: ⁊ oēz q̄ fert fructū
purgabit eū: vt fructū plus
afferat. Nunqd vnū ſūt agri
cola ⁊ vitis? Scd'm hoc ǵ vi
tis xp̄s/ ſcd'm qd̄ ait pať ma
ior me eſt: ſcd'z aūt id qd̄ ait
ego ⁊ pater vnū ſum⁹/ et ipe
agricola eſt. Nec talis qua-
les ſunt/ q̄ extrinſecus opan
do exhibēt miniſteriū: ſz ta-
lis vt det etiā intrinſec⁹ in-
crementū. Nā neq̄ q̄ plātat
eſt aliquid neq̄ q̄ rigat: ſed
qui incremētū dat de⁹. Sed
vtiq̄ de⁹ eſt xp̄s: qr de⁹ erat
verbū. Unde ipſe et pr̄ vnuz
ſunt. Et ſi verbuz caro factū
eſt quod nō erat: manet qd̄
erat. Tu aūt. Lcō. xii.

DEniq̄ cū de pr̄e tāq̄
de agricola dixiſſz q̄
infructuoſos palmites tol-

lat: fructuoſos autē purget
vt plus afferāt fructum? cō ti
nuo etiā ſeipm̄ mundatorez
palmitū oſtēdēs: iam vos in
q̄t mūdi eſtis: ꝓpter ſmonē
quē locut9 ſū vobis. Ecce et
ipe mūdator eſt palmitū qꝺ
ē agricole nō vitis officiū q̇
etiā palmites operarios ſu=
os facit. Nam et ſi non dant
incrementuz: impendunt tñ
aliquod adiumētum: ſed nō
deſuo: quia ſine me īquit ni=
hil poteſtꝫ facere. Audi etiā
ipſos cōfitentes. Quid autē
eſt apollo? Quid vero pau=
lus? Miniſtri per quos cre=
didiſtꝫ. Et vnicuiqꝫ ſicut dñs
dedit. Ego plantaui: apollo
rigauit. Et hoc & ſicut vni=
cuiqꝫ dñs dedit. Nō vtiqꝫ de
ſuo. Jam vero quod ſequit
ſed deus incrementum de=
dit: non per illos ſed ꝑ ſeipz
facit. Excedit hoc humanaꝫ
humilitatē: excedit angelicā
ſublimitatē: nec oīno ꝑtinet
niſi ad agricolam trinitatez.
Eu. Scđꝫ iohā. Cp. vbi ſu.
In illo tempore: Dixit
ieſus diſcipulis ſuis.
Ego ſum vitis vera: et pater
meus agricola eſt. Omnem
palmitem in me non feren=
tem fructum tollet eum: et
omnem qui fert fructuz pur
gabit eum vt fructum plus
afferat. Jam vos mūdi eſtis:
propter ſermonem quem lo
cutus ſum vobis. Manete ī
me: ꝛ ego ī vobis. Sicut pal
mes nō pōt ferre fructum a
ſemetipſo niſi manſerit in vi
te: ſic nec vos niſi in me man
ſeritis. Ego ſum vitis: vos
palmites. Qui manet in me
ꝛ ego in eo hic fert fructum
multum: quia ſine me nihil
poteſtis facere. Si quis in
me non manſerit: mittet fo=
ras ſicut palmes et areſcet:
et colligent eum ꝛ in ignem
mittent et ardet. Si manſe=
ritis in me et verba mea ī vo
bis manſerint: quodcūqꝫ vo
lueritis petetis: et fiet vobꝫ
Amē. Oratio. Deus q̇ btm̄
vtā. Ad lau. et ad. ij. veſ. R.
Cōſtitues eos ꝑncipes ſuꝑ
oēm trā. Alla all. V. Memo
res erūt nois tui dñe. Alla.
Ad bñ9 ā. Alla ego ſuz. Ad
mag. ān. Qui manet in me.
¶ Vital mar. Cōme. Oro.
Preſta queſum9 omni=
potens deus: vt inter
cedente beato vitale marty=
re tuo: et a cunctis aduerſi=
tatibus liberemur in corpe:
et a prauis cogitationibus
mundemur in mente. ꝑ xp̄z.
¶ Philippi ꝛ iacobi apoſto

ioꝛſi. Ad veſ. ℞. Tanto tpe vobiſcum ſum et non cognouiſtis me: philippe qui videt me videt et patrem allſa: nõ credis Quia ego in patre ꝛ pater in me eſt allſa allſa. ℣. Si cognouiſſetis me ꝛ prẽz meuz vtiqꝫ cognouiſſetis: et amodo cognoſcetis eũ. Qꝛ ego. Ad mag. ã. Stabũt iuſti ĩ magna cõſtãtia aduerſ⁹ eos q̇ ſe anguſtiauerunt ꝛ q̇ abſtulerĩt labores illoꝝ all. Ad horas ↄſuetas. Oratio.

Deus q̇ nos annua apoſtoloꝝ tuoꝛuz philippi et iacobi ſolennitate letificas pſta q̃s: vt quoꝛũ gaudem⁹ meritꝭ iſtruamur exemplis. Et ſa: p d. Lec. i. Sermo bti auguſtini epi: de verbis dñi qb⁹ ait. Si cognouiſſetis me et prẽz meũ vtiqꝫ co gnouiſ.

Connectẽs dñs pcedẽtia cũ ſeqn tibus ſi cognouiſſetis me inquit: et prẽm meuz vtiqꝫ cognouiſſetis. Hoc eſt qꝺ ait: nemo venit ad prẽz niſi p me Deinde ſubiũgit. Et ãmodo cognoſcetꝭ eũ: ꝛ vidiſtis eũ ¶ Sed philippus vnus ex aplis qꝺ audierat nõ intelligẽs: dñe inq̇t oſtẽde nobis patrẽ: et ſufficit nobis. Cui dñs tanto inq̇t tẽpoꝛe vobiſcum ſũ ꝛ nõ cognouiſtis me. Philippe: q̇ videt me videt et patrẽ. Tu aũt. ℞ta ad vaos noc. vtã de martyrib⁹ in cõmuni paſchali. Lectio. ii.

Ecce ĩcrepat qꝛ tanto tpe cuz ipſis erat: et nõ cognoſcebat. Nõne ipſe dixerat ꝛ quo ego vado ſcitꝭ et viã ſcitꝭ: et ſe neſcire dicẽtes: eos hec ſcire cõuicerat addendo atqꝫ dicendo: ego ſum via veritas ꝛ vita: Quõ nũc dicit tanto tpe vobiſcuz ſuz ꝛ nõ cognouiſtis me: cuz pfecto et quo iret et viã ſcirent: nõ ob aliud qꝫ qꝛ ipſum vtiqꝫ ſcirent: ¶ Sed facile iſta ſoluit queſtio: ſi dicam⁹ qꝛ eũ aliq̇ eoꝛũ ſciebant: aliq̇ neſciebant atqꝫ in his q̇ neſciebãt ꝛ philippus erat: vt qꝺ ait: et quo ego vado ſcitꝭ et viã ſcitis: illis dixiſſe intelligat q̇ ſciebant: non philippo cui dictũ eſt: tãto tpe vobiſcũ ſum: et nõ cognouiſtis me philippe. Lectio. iii.

His ergo q̇ filiũ iaz nouerãt etiã illud de patre dictũ eſt ꝛ ãmodo cognoſcetis eũ: et vidiſtis euz. Dictũ eſt eni propt oĩmodã ſimilitudinẽ que illi cũ prẽ e: vt ideo ãmodo dicerent noſ

ſe patrē qꝛ nouerant ſimilez filiū. Ergo iam ſciebant filiū: et ſi nō oēs: certe q̄dam ipſoꝝ q̄bus dicit et quo vado ſcitis et viā ſcitis. Ipſe ē enī via. ¶ Sed patrē neſciebant: et ideo audiūt. Si cognouiſſetis me: et p̄rem meum vtiqꝫ cognouiſſetis. Per me vtiqꝫ et illū. Ali⁹ enī ego ſuz: ali⁹ ille. Tu aūt. Lec. iiij.

SEd ne putarēt diſſimilem et āmodo inq̇t cognoſcetis eū: ꝛ vidiſtis eum. Viderēt ei ei⁹ ſimillimū filiū: ſꝫ admonēdi fuerāt talē etiā eſſe patrē quē nondum videbāt: qualis eſt filius quē videbant. Et ad hoc valet qd̄ poſtea philippo dicit: qui videt me videt et p̄rem. ¶ Nō ꝙ ipſe eēt pater et filius qd̄ in ſabellianis q̇ vocant etiaz patripaſſiani catholica fides dānat: ſed ꝙ tā ſimiles ſint pater et filius: vt q̇ vnuz norit āmbos nouerit. Solem⁹ eniꝫ de ſimillimis duob⁹ ita loqui eis q̇ vnū eorū vident: et qualis eſt ali⁹ volūt noſſe vt dicamus. Vidiſtis iſtum: illū vidiſtis. Tu. In. ij. noct.

SIc ergo dictū eſt R. v. q̇ videt me videt et patrē nō vtiqꝫ vt ipſe ſit pater q̇ filius: ſed ꝙ a patris ſimilitudine ī nullo prorſus diſcrepet filius. Nam niſi duo eēnt pater et filius: nō dictū eēt ſi cognouiſſetis me: ꝛ patrē meū vtiqꝫ cognouiſſetis. Vtiqꝫ enim: qꝛ nemo inq̇t venit ad p̄rem niſi ꝑ me. Si cognouiſſetis me et patrē meum vtiqꝫ cognouiſſetis: q̄m ego ꝑ quē venit ad patrē perducā vos ad eū: vt ip̄m etiaz cognoſcatis. Sꝫ q̄m illi ſum oīno ſimillimus: āmodo cognoſcetis eū cū cognoſcetꝫ me: et vidiſtis eū ſi ocl'is cordis vidiſtis me. Lectio. vj.

QVid ergo eſt qd̄ dicis philippe: oſtende nobis patrez et ſufficit nobis: Tanto inq̇t tp̄e vobiſcū ſuz: et nō cognouiſtis me: Philippe qui videt me: videt et patrē. Qd̄ ſi ad te multū eſt hoc videre: ſaltem qd̄ non vides crede. Quō enī dicis inq̇t oſtende nobis patrez: Si me vidiſti q̇ oīmode ſimilis ſuz: vidiſti illū cui ſimilis ſū. Quod ſi videre non potes nō ſaltē credis: qꝛ ego in patre: et p̄r in me eſt: Tu. R. vij.

POterat hic dicere philippus. Video q̇dē te: et credo ſimillimū eē patri. Sed nūq̇d arguendus eſt ꝛ obiurgand⁹: q̇ cū ſimilem vi-

det etiã illũ cui ſilis eſt vult
videre:⸗Similẽ q̇dẽ noui ⁊ ſꝫ
adhuc alterũ ſine altero no
ui. Non mihi ſufficit ⁊ niſi et
illũ cui ẽ iſte ſimilis noueri
Oſtende itaqꝫ nobis patrẽ:
⁊ ſufficit nobis. Sꝫ ideo ma
giſter diſcipulũ arguebat:
qm̃ cor poſtulantis videbat.
Tanq̃ eni melior pat eẽt q̃
filius ita philippus patrem
noſſe cupiebat: ⁊ ideo nec fi
liũ ſciebat: q̊ melius aliquid
eſſe credebat. Lectio. viij.

Ad hũc ſenſũ corrigẽ-
dũ dictũ eſt: q̇ videt
me videt ⁊ p̃rez. Quõ tu di-
cis oñde nobꝫ patrẽ:⸗ Uideo
quõ tu dicis. Non alteruꝫ q̃-
ris videre ſimilẽ: ſed illũ pu-
tas eſſe meliorẽ. Nõ credis
quia ego in patre ⁊ pater in
me eſt:⸗ Cur in ſimilibꝰ diſtã
tiaꝫ cupis cernere: cur inſe-
parabiles ſeparatim deſide
ras noſſe:⸗ Deinde nõ ſolum
ad philippũ ſed ad eos plu
raliter loquitur ⁊ q̃ non ſunt
his anguſtijs coartanda: vt
adiuuante ipſo diligentius
exponãtur. Tu autem dñe.
In. iij. noc. l. ix. Lec. ſcti euã
gelij ſcd̃m iohãnẽ. Cp̃. xiiij.

In illo tp̃e: d. i. d. ſ. Nõ
turbetur cor veſtrum
Creditis in deũ: ⁊ in me cre-
dite. Et reliq̃. Homel. beati
auguſtini ep̃i: de eadẽ lctõe.

Erigẽda eſt nobis fratres
chariſſimi ad deũ maior in-
tentio: vt verba ſancti euã-
gelij q̃ mõ in nr̃is auribꝰ ſo-
nuerũt: etiã mẽte capere vt
cũqꝫ poſſimus. Ait eni dñs
ieſus xp̃s. Nõ turbetur cor
veſtrũ. Creditis in deũ: et i
me credite. ¶ Ne mortẽ tan
q̃ homini timerẽt ⁊ ideo tur
barent: conſolat eos: etiam
ſe deũ eſſe conteſtans. Cre
ditis inq̇t in deũ: ⁊ in me cre
dite. Conſequẽs eſt eni: vt ſi
in deũ creditis: et in me cre
dere debeatis. Quod nõ eſ-
ſet conſequẽs: ſi xp̃s nõ eſſet
deus. Tu aũt. Feria tria ſeq̃n
ti a vrã de ſcõ marco. Lec. x.

Creditis ĩquit in deũ
et ĩ me credite: cui na
tura eſt nõ rapina eſſe equa
lẽ deo. Semetip̃m eni exina
niuit: non tamẽ formam dei
amittens: ſꝫ formã ſerui ac-
cipiẽs. Mortẽ metuitis hu-
ic forme ſerui: non turbetur
cor veſtrũ: ſuſcitabit illã for
ma dei. ¶ Sed quid ẽ quod
ſequitur ĩ domo patris mei
manſiones mlte ſunt: niſi q̈
et ſibi metuebant: vnde au-
dire debuerunt nõ turbetur
cor veſtrũ:⸗ Quis eni eorum

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

non metueret cum petro di-
ctū eſt fidentiori atq; prom-
ptiori: non cantabit gall9 do
nec ter me neges. Tu. lc. xi.
Tanq ergo ab illo eſ
ſent pituri merito tur
babantur: ſed cū audiunt in
domo patris mei māſiones
multe ſunt: ſi quo minus di-
xiſſē vobis quia vado vobis
parare locū: a perturbatio-
ne recreantur: certi ac fiden
tes etiam poſt pericula tem
ptationū ſe apd deū cū chri
ſto eſſe manſuros. Quia ⁊ ſi
ali9 eſt alio fortior: ali9 alio
iuſtior: alius alio ſapientior
alius alio ſanctior: in domo
patris mei multe ſunt man
ſiones. Nullus eorū aliena-
bitur ab illo domo: vbi mā-
ſionem pro ſuo quiſq; acce-
pturus eſt merito. Tu autē.
Denarius quidē lc. xii
ille equalis eſt oibus
quē patfamilias eis q ope-
rati ſunt in vinea iubet dari
oibus: non in eo diſcernens
qui min9 et q̄ ampli9 labora-
uerunt. Quo vtiq; denario
vita ſignificatur eterna: vbi
āplius alio nemo viuit: quo
niā viuēdi non eſt diuerſa in
eternitate menſura. Sz mā-
ſiones mlte: diuerſas meri-
torū in vna vita eterna ſigni
ficant dignitates. Alia eniz
glia ſolis: alia gloria lune:
alia glia ſtellarū. Stella ei
a ſtella differt in gloria. Sic
⁊ reſurrectio mortuorū. Tā
q ſtelle: ſancti diuerſas mā-
ſiones: diuerſe claritatis: tā
q in celo ſortiunt in regno:
ſed propt vnū denariū nul-
lus ſeparat a regno. Atq;
ita de9 erit oia i oib9: vt qm
deus charitas eſt: per chari
tatē fiat vt qd habent ſingu
li cōmune ſit oibus. Sic eni
quiſq; etiā ipſe habet: cum
amat i altero qd ipſe nō ha
bet. Non itaq; erit aliqua in
uidia īparis claritatis: quo
niā regnabit ī oibus vnitas
charitatis. Tu āt. Re. xii. Tā-
to tempore. vrs invenſ. Seqn
tia ſcti euāg ſe. io. Cp. vbi ſu.
In illo tpe: d. i. d. ſ. Nō
turbet cor vrz. Credi
tis in deuz: et in me credite
In domo pris mei: māſiōes
multe ſunt. Si quo min9 di-
xiſſem vobis: qr vado parare
vobis locū. Et ſi abiero ⁊ p̄-
parauero vobis locū: iteruz
veniā et accipiā vos ad me-
ipſuz: vt vbi ſū ego ⁊ vos ſitz
Et quo ego vado ſcitis: ⁊ vi-
am ſcitis. Dicit ei thomas.
Dñe: neſcimus quo vadis.
Et quō poſſumus viā ſcire?

Dicit eiiesus. Ego ſuz via ⁊
veritas et vita. Nemo venit
ad prẽz: niſi ꝑ me. Si cogno
uiſſetis me et prẽm meũ vti-
q̃ cognouiſſetis: et ãmodo
cognoſcetis eum et vidiſtis
euz. Dicit ei philippꝰ. Dñe:
oſtẽde nobis prẽm ⁊ ſufficit
nobis. Dicit ei ieſus. Tanto
tꝑe vobiſcũ ſũ: et nõ cogno-
uiſtis me? Philippe: q̇ videt
me videt et prẽz. Quõ tu di
cis oſtẽde nobis prẽm? Non
credis qꝛ ego in patre et pa-
ter in me ẽ? Uerba q̃ ego lo-
quoꝛ vobis: a meipſo non lo
quoꝛ. Paťr aũt in me manẽs:
ipſe facit oꝑa. Nõ credis q̇a
ego in patre et prĩ in me eſt?
Alioquin: pꝛopter oꝑa ipſa
credite. Amẽ amen dico vo-
bis: q̇ credit ĩ me oꝑa q̃ ego
facio et ipſe faciet: et maio-
ra hoꝛũ faciet: qꝛ ego ad pa
trẽ vado. Et q̇dcũq̃ petieri-
tis patrẽ ĩ noĩe meo: hoc fa-
ciã. Amẽ. Oro. Deꝰ q̇ nos.
℟. Cõſtitues eos. vt ſ̃ i cõi
apłoꝝ. f. j. Ad bñꝰ ã. Nõ tur
beť coꝛ vr̃z neq̃ foꝛmidet: cre
ditis in deũ ⁊ in me credite:
ĩ domo prĩs mei manſiones
młte ſũt alła al. Ad m̃gr̃ ã.
Si mãſeritꝭ ĩ me ⁊ ꝟba mea
ĩ vobꝭ mãſerint q̇dcũq̃ petie
ritꝭ fiet vobis al. al. al. ¶ In
inuẽ. ſ. cru. ad vẽ. Cp̃. ſ. pe. ij.

Chriſtꝰ pctã noſtra
ꝑtulit in coꝛꝑe ſuo
ſuper lignũ: vt pec
catis moꝛtui: iuſti
tie viuamus: cuius liuoꝛe ſa
nati ſumꝰ. Deo gr̃. ℟. Dulce
lignũ. vt infra. ix. hyꝰ. Sal-
ue crux ſctã. f. lxv. ℣. Hoc ſi-
gnũ crucis erit in celo alła.
Cũ dñs ad iudicandũ vene-
rit alła. Ad mag. ã. O crux
bñdicta qꝛ in te pependit ſal-
uatoꝛ mundi: ⁊ in te triũpha
uit rex angeloꝝ alła. Oro.

DEus q̇ in pꝛeclara ſa
lutifere crucꝭ iuẽtio-
ne paſſiõis tue miracula ſu-
ſcitaſti: concede vt vitalis li
gni pꝛecio eterne vite ſuffra
gia ꝯſequamur. Et fa. Qui
viuis. ¶ Eodẽ die alexãdri
euẽtij ⁊ theodoli mar. Com
me. ã. Filie hierłm. Oratio.

PReſta q̃s oꝑs deꝰ: vt
q̇ ſctõꝝ tuoꝝ alexãdri
euẽtij et theodoli natalicia
colimꝰ: a cũctis malis immi
nẽtibꝰ eoꝝ interceſſionibꝰ libe
remur. ꝑ xp̃m Ad mať. vſq̃
ad. iij. noc. ſuať de martyꝛi.
Lectiões Admonẽt nos. f.
xvi. In. iij. noc. Canti. Dñe
audiui. Pꝛo iniq̇tate. Egreſ
ſus es. f. liiij. ℣. Mihi aũt ab
ſit gł̃iari alła. Niſi in cruce

dñi nři ieſu xpi allľa. Rez.ix.
Dulce lignũ dulces clauos
dulce põdꝰ ſuſtinuit. Qđ di
gnũ fuit portare p̃ciũ huiꝰ ſe
culi allľa. ℣. Hoc ſignũ crucꝫ
erit in celo cum dñs ad iudi
candũ venerit. Qđ dig. Re.x.
Hoc ſignum crucis erit ĩ ce
lo cũ dñs ad iudicandum ve
nerit. Tunc manifeſta erunt
abſcõdita cordis vr̃i allľa al.
℣. Cũ ſederit filiꝰ hoĩs ĩ ſe=
de maieſtatꝫ ſue: ⁊ ceperit iu
dicare ſclꝫ ꝑ ignẽ. Tũc ma=
nife. Re.xi. O crux bñdicta
Que ſola fuiſti digna porta
re regẽ celoꝝ ⁊ hoiꝫ allľa. ℣.
O crux ãmirabilis euacua=
tio vulneris reſtitutio ſanita
tis. Que ſo. Rez.xii. O crux
gľioſa: o crux adoranda: o li
gnũ p̃cioſũ ⁊ ammirabile ſi=
gnũ. Per qđ ⁊ diabolꝰ ẽ victꝰ
⁊ mundus xp̃i ſanguĩe redẽ
ptus allľa. ℣. Adoremꝰ crucꝫ
ſignaculũ ꝑ qđ ſalutis ſũpſi
mꝰ ſacramẽtũ. Per qđ. Le=
ctio.ix. Lectio ſci euãgelij
ſcđm iohẽm. Capitulo.iij.

IN illo tp̃e: Erat hõ ex
phariſeis nicodemus
noĩe: p̃nceps iudeoꝝ. Hic ve
nit ad ieſũ nocte. Et reliqua
Home. vene. be. pbr̃i: de e.l.
Sicut ex lectiõe ſcti euãge=
lij fr̃es kmĩ audiſtꝫ: p̃nceps
iudeorũ venit ad ieſũ nocte:
cupiẽs ſecreta eiꝰ allocutio
ne pleniꝰ addiſcere myſteria
fidei: cuiꝰ aperta oſtẽſione: ſi
gnorũ aliquatenꝰ iã rudimẽ
ta ꝑcepat. Qui qm̃ prudẽ
ter ea q̃ ab illo fieri videbat
intelligere curauit: ſublimi=
ter ea q̃ ab illo q̃rebat inue
ſtigare ꝓmeruit. Rabbi in=
quit ſcimꝰ quia a deo veniſti
magr̃. Nemo em̃ põt hec ſi=
gna facere que tu facis: niſi
fuerit deꝰ cũ eo. Tu. Lec.x.

ADeo igit ieſuꝫ veniſſe
ad magiſteriũ celeſte
mundo exhibẽdũ ꝯfeſſus ẽ:
deũ fuiſſe cũ illo miraculis
ꝓdentibꝰ intellexit: necduꝫ
tamẽ ipꝫ deũ eſſe cognouit
Sed qꝛ quẽ magiſtrũ no=
uerat v̓itatis ſtudioſe docẽ=
dus adijt: merito ad agnitio
nẽ diuinitatis eiꝰ ꝑfecte do=
ctus ſubijt: merito vtriuſq̃
natiuitatis eiꝰ diuĩe ſcꝫ ⁊ hu
mane: ſꝫ ⁊ paſſiõis atq̃ aſcẽ
ſionis ipius archana perce=
pit: necnõ etiam modũ ſcđe
generatiõis ingreſſumq̃ re
gni celeſtis: aliaq̃ perplura
doctrĩe euãgelice ſacramẽ=
ta dño reuelãte didicit. L.xi.

REſpõdit ei ieſus: ⁊ di
xit ei. Amẽ am̃ dico ti
bi: niſi q̃s natꝰ fuerit denuo/

nō poteſt videre regnū dei.
Que ſnīa tāto apertius cun
ctis fidelib⁹ lucet: q̄to con=
ſtat q̄ ſine hui⁹ luce fideles
eſſe nequeūt. Quis etem̄ ſi=
ne lauacro regenerationis
remiſſionē pctōꝝ cōſequi⁊
regnum valet ītrare celorū?
Sed nicodem⁹ qui nocte ve=
nit ad dominū: necdū lucis
myſteria cape nouerat. Nā
et nox in qua venit: ipam ei⁹
qua premebatur ignorātiaꝫ
deſignat. Necdū em̄ eorum
numero ſociat⁹ erat quibus
ait apl'us: fuiſtis aliqn̄ tene=
bre: nūc aūt lux ī dn̄o: ſꝫ inf
eos poti⁹ remanebat: q̄b⁹ lo=
quit eſaias: ſurge illumiare
hierl'm: qꝛ venit lumē tuum:
⁊ gl'ia dn̄i ſup te orta ē. c. lx.

RE ſpondit ergo dn̄o ⁊
ait. Quō poteſt homo
naſci cum ſit ſenex? Nunq̄d
pōt ī vētrē mr̄is ſue iterato
introire ⁊ naſci? Qꝛ enī ſcōe
natiuitatꝫ adhuc neſci⁹ pſe=
uerabat de ſalute autēꝫ ſua
iā ſolicit⁹ extiterat: neceſſa=
rio de vna quā nouerat nati
uitate an poſſet iterari vel
quo ordine regeneratio poſ
ſet ipleri querebat: ne hui⁹
expers remanendo vite ce=
leſtis particeps eſſe neq̄ret
Notandū autem quia qd̄ de
carnali dixit: hoc etiā de ſpi
rituali eſt gn̄atiōe ſentiēdū:
nequaq̄ videlicet eā poſtq̄
ſemel expleta fuerit poſſe re
peti. Tu. Sequētia ſcti euan
ge. ſm io. Cap. vbi ſupra.

IN il. tpe: Erat hō ex
phariſeis nicodemus
noīe: pnceps iudeoꝝ. Hic ve
nit ad ieſū nocte: et dixit ei.
Rabbi ſcim⁹ qꝛ a deo veniſti
magiſter. Nemo eī pōt hec
ſigna facere q̄ tu facis: niſi
fuerit de⁹ cum eo. Rn̄dit ie=
ſus: et dixit ei. Amen amen
dico tibi: niſi quis nat⁹ fue=
rit denuo: non pōt videre re
gnū dei. Dicit ad eū nicode
mus. Quō pōt hō naſci cum
ſit ſenex? Nūq̄d pōt in vētrē
matrꝫ ſue iterato introire et
naſci? Rn̄dit ieſ⁹. Amē amē
dico tibi: niſi q̄s renat⁹ fue
rit ex aqua et ſpū nō pōt in=
troire in regnū dei. Qd̄ na=
tū eſt ex carne caro eſt: et qd̄
natū eſt ex ſpū ſpiritus eſt.
Nō mirerꝫ qꝛ dixi tibi: opor
tet vos naſci denuo. Spirit⁹
vbi vult ſpirat: et vocē eius
audis: ſꝫ nō ſcis vnde veniat
aut quo vadat. Sic ē omnis
qui natus eſt ex ſpiritu. Re=
ſpondit nicodem⁹: et dixit ei
Quō poſſunt hec fieri? Rn̄=
dit ieſ⁹: et dixit ei. Tu es ma

giſter in iſrl'; ꝛ hec ignoꝛas?
Amē amē dico tibi: qꝛ qđ ſci
mus loq̇mur et qđ vidimus
teſtamur ꝛ teſtimoniũ nr̄m
nō accepitꝫ. Si terrena dixi
vobis ꝛ nō creditꝫ: quō ſi di=
xero vobis celeſtia credetꝫ?
Et nemo aſcēdit ī celũ niſi
q̇ deſcēdit de celo: fili⁹ hoīs
q̇ eſt ī celo. Et ſicut moyſes
exaltauit ſerpētē ī deſerto
ita exaltari opoꝛtet filiũ ho=
mis: vt oīsq̇ credit ī ip̄m nō
pereat: ſꝫ habeat vitā eťnaz.
Am̄. ¶ Ad l. cp̄. hy⁹. ℣. ꝛ oꝛ
vt in. j. veſ. ℟. bꝛe. Mihi aũt
abſit gl'iari. All'a all'. ℣. Niſi
ī cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i. All'.
Ad bñ⁹ā. Ecce crucē dñi fu
gite ꝑtes aduerſe / vicit leo
de tribu iuda radix dđ all'a
poſt Bñdicam⁹. Cō. de ſcis
ā. Juſtoꝝ a. ¶ Ad. iij. ℣. Di
cite ī natiōib⁹ all'a? Qꝛ dñs
regñuit a ligno all'. Cp̄. ꝛ oꝛo
vts i. j. veſ. ¶ Ad. vj. Cap̄. j.
Verbũ crucꝫ (ad co. j.
ꝑeũtib⁹ q̇dē ſtultitia
eſt: his aũt q̇ ſalui fiũt / id eſt
nobis dei ℣tus ē. ℣. Salua
nos xp̄e ſaluatoꝛ al'. Per vir
tutē ſctē crucis all'a? Oꝛo.
Deus q̇ vnigeīti tui dñi
nr̄i ieſu xp̄i ꝑcioſo ſā
guine hũanũ gen⁹ redimere
dignat⁹ es / ꝯcede ꝓpitius: ꝛ
vt q̇ ad adoꝛādā viuificā ei⁹
crucē aduenĩũt / a pctōꝝ ſuo
rũ nexib⁹ liberent. Et fa: ꝑ
eũ. ¶ Ad. ix. Cp̄. Ad ga. iiij
Chriſtus nos redemit
de maledicto legꝫ / fa
ctus ꝑ nobis maledictũ: qꝛ
ſcriptũ ē maledict⁹ oīs q̇ pē
det in ligno: vt in gētib⁹ bñ
dictio abꝛahe fieret ī xp̄o ie
ſu. Deo g̃. ℣. Mihi aũt abſit
gl'iari all'a? Niſi ī cruce dñi
noſtri ieſu xp̄i all'a? Oratio
Adeſto nobis dñe de⁹
nr̄: ꝛ quos ſctē crucꝫ
letari feciſti honoꝛe / ei⁹ q̄q̄ꝫ
perpetuis defēde ſubſidijs.
Et fa: ꝑ đ. ¶ In. ij. veſ. Cp̄.
℟. hy⁹. ℣. ꝛ oꝛo vt ī lau. Ad
mēt ā. Sctifica nos dñe ſi=
gnaculo ſctē crucis / vt fiat
nobꝫ obſtaculũ ꝯtra ſeua ia=
cula inimicoꝝ / defende nos
dñe ꝑ lignũ ſctm̄ ꝛ ꝑ p̄ciũ iu
ſti ſanguinis tui in q̇ nos re=
demiſti all'a. poſt Bñdica.
Cō. de ſctis ā. Lux ꝑpetua.
¶ Johãnis ante portā lati.
ad veſ. Cp̄. Eccleſia. xv. Cp̄.
Qui timet deũ faci
et bona: ꝛ q̇ ꝯtinēs
eſt iuſtitie apphē=
det illā: ꝛ obuiabit
illi quaſi mater honoꝛifica=
ta. Deo g̃. ℟z. Vox tonitrui
tui deus in rota iohannes

eſt euãgeliſta mũdi p abitũ/
predicãs lumẽ celicũ q triũ
phans rome. Lauit in vino
ſtolã ſuã/et in ſanguie oliue
palliũ ſuũ al'a. ℣. Victo ſena
tu cũ ceſare vgineo corpore
tripudiat in igne. Lauit. ℣.
Gl'ia pr̃i ꝛ filio ꝛ ſpũi ſctõ/ſi
cut erat in pncipio. Lauit.
hy⁹. Exultet celũ. f. lxiiij. ℣.
Nimis honorati ſᷓt. Ad mgt
a. In feruẽt ſolei doliũ miſſ⁹
iohẽs apl's diuia ſe ptegen
te gr̃a illeſ⁹ exiuit al'a. Oro

Deus q cõſpicis q: nos
vndiqꝫ mala nr̃a per
turbãt pſta q̃s: vt bti iohis
apl'i tui intcceſſio gl'ioſa nos
ptegat. Et fa: Per do. Ad
noc. hy⁹. Eterna xpi. excepto
vſu. Terrore victo ſeculi.
fo. xliiij. Lecc. ad duos noc.
Manete i me. f. iiij. Feria o͞ia
vt͞s de ſãcto marco excepto
xij. qd erit. Vox tonitrui tui.
vtõ in. j. veſ. In. iij. noc. Lcõ
ix. Lec. ſ. euã: ſꝫ mat. Cp̃. xx

In illo tpe: Acceſſit
ad ieſum mr̃ filiorꝫ ze
bedei/cũ filijs ſuis: adorãs
et petẽs aliqd ab eo. Et rel'.
Ex cõmẽtario bti hieronymi
pbr̃i: de eadem lectione.

Unde opinionem regni ha
bebat mater filiorum zebe-
dei vt cũ dñs dixerit filius
hominis tradetur principi-
bus ſacerdotum et ſcribis/ꝛ
condẽnabunt eum morte/ ꝛ
tradent eũ gentibus ad illu
dendũ et flagellandũ ꝛ cru-
cifigendũ/ ꝛ ignominiã paſ-
ſionis diſcipulis timẽtibus
nũciarit: illa gl'iaꝫ poſtulet
triũphantis. Hac vt reor ex
cauſa: q: poſt o͞mia dixerat
dñs: et die tertia reſurget.
Putauit eni mulier cũ poſt
reſurrectionẽ illico regna-
turũ: et qd in ſcdo aduentu
pmittitur primo eſſe cõplen
dũ: ꝛ auiditate femiea pſen
tia cupit imemor futurorũ.
¶ Qd aũt interrogat dñs
et illa petẽte reſpõdet quid
vis: nõ de ignorantia venit/
ſed ex ei⁹ pſona dicitur qui
flagellandus et crucifigen-
dus erat: quõ i hemorroiſſa
quis me tetigit: et de lazaro
vbi poſuiſtis eũ: ꝛ in veteri
teſtamento adã vbi es: et de
ſcẽdens videbo ſi iuxta cla-
morem ſuũ qui venit ad me
perfecerit ſin autem non eſt
vt ſciam. Tu aũt. Lectio. x.

Poſtulat ãt mr̃ filiorꝫ
zebedei errore mulie
bri ꝛ pietatis affectu: neſci-
ens qd peteret. Nec mirum
ſi iſta arguatur imperitie:
cum de petro dicatur quan-

do tria vult facere taberna
cula: neſciens quid diceret.
Reſpondens autẽ ieſus di=
xit eis. Neſcitis q̇d petatis
Mater poſtulat ſz dñs diſ=
cipulis loquitur ⁊ intelligens
preces ei⁹ ex filiorũ volũta
te deſcẽdere. ¶ Poteſtis bi
bere calicẽ quẽ ego bibitur⁹
ſũ? Calicẽ in ſcripturis diui
nis / paſſionẽ intelligim⁹: vt
eſt illud in paſſione dñi. Pa
ter ſi poſſibile eſt: tranſeat a
me calix iſte. Et in pſalmo.
Quid retribuã dño: pro oi=
bus q̄ retribuit mihi? Cali=
cem ſalutaris accipiã: ⁊ no=
mẽ dñi inuocabo. Statimq̃
infert q̇s ſit iſte calix. Pre=
cioſa in cõſpectu dñi: mors
ſanctoꝝ ei⁹. Tu. Lectio. xi.

Ait illis. Calicẽ q̇dez
meũ bibetis: ſedere
aũt ad dexterã meam ⁊ ſini
ſtrã nõ eſt meũ dare vobis:
ſed q̇bus paratũ eſt a patre
meo. Queritur quomõ calicez
martyrij filij zebedei iacob⁹
et iohãnes biberint: cũ ſcri=
ptura narret iacobũ tantuz
apoſtoluz ab herode capite
truncatũ / iohannes aũt pro
pria morte vitã finierit. Sz
ſi legam⁹ eccleſiaſticas hy=
ſtorias in q̇bus fertur q̄ ⁊ ipſe
propter martyriũ miſſus ſit
in feruẽtis olei doliũ / et ĩde
ad ſuſcipiendaz coronã xp̄i
athleta p̄ceſſerit / ſtatimq̃ ſit
relegatus in pathmos inſu
lã: ſic videm⁹ aĩo martyriuz
nõ defuiſſe / ⁊ bibiſſe calicẽ
paſſionis iohãnẽ quẽ ⁊ tres
pueri in camino ignis bibe
runt: licet pſecutor ſangui=
nem nõ fuderit. Lectio. xij.

Quod aũt dicit ſedere
ad dexterã meã ⁊ ſini
ſtrã nõ eſt meũ dare vobis:
ſed q̇bus paratũ eſt a patre
meo: ſic intelligendũ eſt. Re
gnũ celorũ nõ eſt dãtis: ſed
accipiẽtis. Non eſt eni pſo=
narũ acceptio apđ deũ: ſed
q̇cunq̃ ſe talẽ p̄buerit vt re
gno celorũ dignus fiat: hic
accipiet qđ nõ pſone / ſed vi=
te paratũ eſt. Si itaq̃ tales
eſtis q̇ regnũ celoꝝ cõſequi
poſſitis qđ pater me⁹ triũ=
phantib⁹ et victoribus pre
parauit: et vos quoq̃ acci=
pietis illud. Alij de moyſe
et helia dictum volũt / quos
pauloante in monte cum
eo viderant loquentes: ſed
mihi nequaq̄ videtur. Ideo
enim ſedentium in regno ce
lorum vocabula non dicun
tur: ne paucis nominatis:
ceteri viderentur excluſi.
Tu autem. R℟. Vox toni=

trul. vtš. Se. mat. cp̄. vbi ſu.
IN il. tpe: Acceſſit ad
ieſum mr̄ filiorũ zebe
dei cũ filiꝭs ſuis adorans: ꝛ
petens aliquid ab eo. Qui
dixit ei. Quid vis? Ait illi.
Dic vt ſedeant hi duo filiꝭ
mei: vnus ad dexteram tu=
am/ ꝛ vnus ad ſiniſtraꝫ in re
gno tuo. Rñdens aũt ieſus
dixit. Neſcitis quid petatis
Poteſtis bibere calicez quē
ego bibiturus ſum? Dicunt
ei. Poſſumꝰ. Ait illis. Cali
cem quidē meũ bibetis: ſe=
dere aũt ad dexterã meam
et ſiniſtram non eſt meũ da
re vobis/ ſed quibus para=
tuꝫ eſt: a patre meo. Amen.
Ad lau. cp̄. ℣. et oro vtš in
primis veſ. ℟. bre. Cõſtitu=
es eos. Ad benedictus ãn.
Alla ego ſũ vitis. ¶ Ad. iij.
Cap. et oro vt in pri. veſpis.
¶ Ad. vi. cap. Eccl'ia. xv.
IN medio eccleſie ape
riet os eius/ ꝛ imple=
bit eũ dñs ſpũ ſapiētie ꝛ in=
tellectꝰ: ſtola gl'ie veſtiet eũ
℣. Conſtitutes. Oro etiam
ad. ix. vt de euãge. in ꝯmuni
¶ Ad. ix. cap. Eccleſia. xv.
IOcunditatem ꝛ exul
tationem theſauriza=
bit ſup eũ: et noīe eterno he
reditabit illũ dñs deus nr̄.

℣. Dediſti hereð. In. ij. veſ.
cp̄. ℟. hyꝰ ℣. et oro vt i lau.
Ad magt ãn. Qui manet.
vtš. ¶ Gordiani et epima=
chi marty. Com. Oratio.
DA q̄s oр̄s deus vt q̄
btõrum martyrũ tuo
rum gordiani atq̄ epima=
chi ſolēnia colimus/ eorum
apud te interceſſionibꝰ ad=
iuuemur. Per chriſtum.
¶ Nerei achillei atq̄ pan=
cratiꝭ mar. Cõme. Oratio.
PReſta q̄s oр̄s deꝰ/ vt
qui ſctõrũ tuoꝝ nerei
achillei ꝛ pãcratiꝭ natalitia
colimꝰ/ a cũctis malis iminē
tibꝰ eorũ interceſſiõibꝰ libe=
remur. Per xp̄m. ¶ Seruа
tiꝭ epi. Cõ. ¶ Urbani pape
et martyris. Com. Oratio.
DA q̄s oр̄s deus vt q̄
beati vrbani martyrꝭ
tui atq̄ pontificis ſolemnia
colimus eius apud te inter=
ceſſionibꝰ adiuuemur. Per
xp̄m. ¶ Marcellini et petri
martyrum. Com. Oratio.
DEus q̄ nos ãnua bea
torum martyrũ tuoꝝ
marcellini ꝛ petri ſolēnita
te letificas: cõcede ꝓpitius
vt quorũ gaudemꝰ meritis/
prouocemur exemplis. Per
xp̄m. ¶ Bonifaciꝭ ꝛ ſocioꝝ
eius martyrũ. xij. lectiones

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Miſſis pdicatoꝛib⁹. f. xviij. Euāg. Deſcēdēs ieſ⁹ de mō-
te. fo. xxiiij. ¶ Primi et feli
ciani martyꝝ. Com. Oratio
HAc nos dn̄e q̄s ſācto
rū tuoꝝ pmi ꝛ felicia-
ni ſemp feſta ſectari / quoꝝ
ſuffragijs protectionis tue
dona ſentiamus. Per xp̄m.
¶ Barnabe apli. xij. lc. Nō
vos me elegiſtis. ꝛc. fol. vij.
Euāg. Deſignauit dn̄s. f. x.
Et nota ſi an̄ penthecoſtes
venerit oia euangelia vtā de ſcō
marco exceptis caplis ꝛ oro
nib⁹ que erūt de cōi aploꝝ
¶ Baſilidis cirini naboris
nazarij ꝛ celſi mar. Cō. Oro
SAnctoꝝ baſilidis ciri
ni naboris nazarij et
celſi q̄s dn̄e natalitia nobis
votiua reſplēdeāt / ꝛ qd illis
cōtulit gl'ia ſempiterna fru-
ctib⁹ nr̄e deuotionis accre-
ſcat. Per xp̄m. ¶ Viti mode
ſti ꝛ creſcentie martyꝝ. Cō.
¶ Marci ꝛ marcelliā. mr.
Cō. oꝝ. vtā Nerei ꝛ achillei
¶ Geruaſij et pthaſij mar.
Cō. oꝝ vtā Marcelli ꝛ petri
mutatis nōib⁹ Albāi mr. Cō.
¶ Decē miliū mart. xij. lec.
Oēs electi. fol. xix. Euāge.
Cum audieritis. fol. xxiij.
Eodez die paulini epi. Cō.
¶ In nat. bti iohis baptiſte ad primas veſ. ſup pos an̄.
ECce mitto ange
lum meū q̄ ppa
rabit viā tuā an
te faciē tuā. an̄.
Locut⁹ ē āgel⁹
dn̄i ad zachariā dicēs / gn̄a
bis pueꝝ in ſenectute tua / ꝛ
habebit nomē iohēs. an̄. Jo
hānes vocabit nomen ei⁹ / ꝛ
in natiuitate ei⁹ multi gau-
debūt. an̄. Jſte puer magn⁹
corā dn̄o / nā ꝛ man⁹ eius cū
ipſo eſt. Caplm eſaie. xlix.
AUdite inſule ꝛ atten-
dite populi de lōge:
dn̄s ab vtero vocauit me: de
ventre mr̄is mee recordat⁹
eſt nois mei. Deo g̃. R̃. Tu
puer ppheta. vt itra. x. hy⁹.
Ut queāt laxis. ex integro.
fo. lxv. V̄. Fuit homo miſſ⁹ a
deo: Cui nomē erat iohēs.
Ad mḡt ā. Jngreſſo zacha
ria templum dn̄i / apparuit
ei gabriel angelus ſtans a
dextris altaris incēſi. Oro.
PReſta q̄s ops̄ deus vt
familia tua p viā ſalu
tis incedat: ꝛ bti iohis pre-
curſoris hortamēta ſectan
do / ad eū quez pdixit ſecura
pueniat. Et faꝛp eū. ¶ Jn-
uita. Regē pcurſoris dn̄m.
Uenite adorem⁹. ps. Ueni-
te exul. hy⁹. Antra deſerti.

cū duob⁹ ꝓſib⁹ſequentib⁹ et
vltimo.fo.lxv.In.j.noc.ān.
Priuſq̄ te formarē in vtero
noui te/ꝛ anteq̄ exires devē
tre ſctificaui te.pſ.j.Btūs
vir.fo.j.ā.Ad oīa q̄ mittā te
dicit dn̄s ibis/ne timeas/et
que mādauero tibi loquerꝫ
ad eos.p.ij.Quare fremue.
fol.j.ān.Ne timeas a facie
eorū qꝛego tecum ſum dicit
dn̄s.p.iiij.Cū iuoca.fo.j.ā.
Miſit dn̄s manū ſuā⁊ teti
git os meū/ꝛ ꝓphetā in gen
tibus dedit me.pſ.v.Verba
mea.fo.j.ā.Ecce dedi verba
mea in ore tuo / ecce ꝯſtitui
te ſup gētes ꝛ regna.p̄.viij.
Domie dn̄s.fol.ij.ān.Dn̄s
ab vtero vocauit me/de ven
tre mr̄is mee recordatus eſt
nois mei.p̄.x.In dn̄o ꝯfido.
fo.iij.℟.Priuſq̄ te formarē i
vtero noui te:Et anteq̄ exi
res de vētre ſanctificaui te:
℟z.j.Fuit hō miſſus a deo
cui nomen iohēs erat.Hic
venit vt teſtimonium ꝑhibe
ret de lumie ꝛ pararet dn̄o
plebē ꝑfectā.℣.Erat iohan
nes in deſerto predicās ba=
ptiſmum penitētie.Hic ve.
℟z.ij.Elizabeth zacharie
magnum virū genuit iohā=
nem baptiſtam precurſorez
dn̄i.Qui viam dn̄o prepara
uit in eremo.℟⁹.Hic venit
in teſtimoniū vt teſtimoniū
perhiberet de lumie.Qui.
℟z.iij.Hic precurſor dire=
ctus ꝛ lucerna lucens ante
dn̄m ipe eſt eni iohēs q̇ viaꝫ
dn̄o preparauit in eremo.
Sed ꝛ agnum dei demōſtra
uit ad illuſtrandas mentes
hoim.℣.Fuit in deſerto pre
dicans baptiſmuꝫ penitētie
in remiſſionē pctōruꝫ.Sed.
℟.iiij.Priuſq̄ te formarem
in vtero noui te/ꝛ anteq̄ exi
res de vētre ſanctificaui te.
Et ꝓphetam in gentibus de
di te.℣.Ne timeas a facie
eoꝝ quia ego tecū ſum.Et.
¶ In.ij.noct.ān.Poſuit os
meū dn̄s quaſi gladiū acu=
tuꝫ/ſub vmbra manus ſue ꝓ
texit me.pſ.xliij.Dn̄e quis
fo.iiij.ā.Formās me ab vte
ro ſeruum ſibi dn̄s in luceꝫ
gentium/vt ſim ſalus ei⁹ ab
extremis terre.pſ.xx.Dn̄e
in vir.fol.vj.ā.Reges vide=
būt ꝛ ꝯſurgent principes/et
adorabunt dn̄m deum tuuꝫ
qui elegit te.p̄.xxiij.Dn̄i eſt
tra.fo.vij.ān.Nazareus vo
cabitur puer iſte vinū ꝛ ſice=
ram non bibet/ et omne im=
mundum non manducabit
ex vtero matrꝫ ſue.p.xxxiij.
Bn̄dicā.fo.xj.ān.Ex vtero

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

ſeneſcentis et ſterilis iohan
nes natus eſt precurſor dñi.
℣. lxiiij. Te decet. fol. xxi. ā.
Ipſe preibit ante illū in ſpū
et virtute helie parare dño
plebē ꝑfectā. ℣. xci. Bonuz
eſt. f. xxxij. ℣. Ecce dedi ℣ba
mea in ore tuo. Ecce ꝯſtitui
te ſup gentes et regna. ℟. v.
Ecce ꝯſtitui te hodie ſuper
gētes et ſup regna dicit dñs
vt euellas et diſſipes et edi
fices et plantes. In nomine
meo. ℣. Ad oīa que mittā te
ibis et vniuerſa q̄ mandaue
ro tibi loq̄ris. In no. ℟. vj.
Gabriel angelus apparuit
zacharie dicens/naſcet tibi
filius/nomen eius iohānes
vocabit. Et multi in natiui-
tate eiꝰ gaudebunt. ℣. Erit
enī magnus corā dño vinū
et ſicerā non bibet. Et mul.
℟. vij. Ipe preibit ante illū
in ſpiritu et virtute helie. Ut
conuertat corda patrū in fi-
lios/et incredulos ad prudē
tiam iuſtoꝝ parare domino
plebē perfectā. ℣. Erit enim
magnus corā domino/ et ſpi
ritu ſancto replebit. Ut con.
℟. viij. Locutꝰ eſt angelus
dñi ad zachariā dicēs gene
rabis puerum in ſenectute
tua. Et habebit nomē iohan
nes. ℣. Iſte puer magnus
coram domino/nā et manus
eius cum ipſo eſt. Et habe.
In. iij. noc. an. Pro eo q
non credidiſti verbis meis
eris tacēs et non poteris lo
qui vſqz in diem natiuitatis
eius. Canticū. Beatus vir.
fol. lviij. ℣. Dominꝰ ab vte-
ro vocauit me. De vētre ma
tris mee recordatus eſt no-
minis mei. ℟. ix. Innuebāt
patri eiꝰ quem vellet vocari
euz/et poſtulās pugillarem
ſcripſit dicens. Johānes eſt
nomen eiꝰ. ℣. Apertū eſt il-
lico os zacharie et ꝓpheta-
uit dicens. Johan. ℟. x. Tu
puer propheta altiſſimi vo-
caberis. Preibis enī ante fa
ciē domini/ parare vias eiꝰ.
℣. Ad dandam ſciētiam ſa-
lutis plebi eiꝰ in remiſſionē
peccatorū eorum. Preibis.
℟. xj. Precurſor domini ve-
nit de quo ipſe teſtat. Nul-
lus maior īter natos mulie-
rum iohanne baptiſta. ℣.
Hic eſt eī ꝓpheta et pluſq̄ ꝓ
pheta de quo ipſe teſtatur.
Nullus. ℟. xij. Inter natos
mulierū non ſurrexit maior
iohāne baptiſta. Qui viam
dño preparauit in eremo. ℣.
Fuit hō miſſus a deo cui no
men erat iohannes. Qui vi.
lcō. j. Sermo. b. maximi epi.

SOlēnitates nobis di
uerſoꝝ martyꝛū frēs
kmī vite pn̄tis occaſ⁹/ ⁊ ſuſ-
cepta ab eis ꝓ xp̄i noīe paſ-
ſio cōſecrauit. Multimoda
nāq; veteꝝ relatione didici-
mus nonnullos martyꝛum
ꝓſtratos gladio: igni alios
ꝯcrematos: complures be-
ſtiarū dilaceratos dētibus:
innumeros etiā varijs toꝛ-
mētoꝝ cruciatib⁹ affectos:
ſpꝛeta ſui coꝛpis moꝛte/ xp̄i-
ane fidei teſtimoniū reddi-
diſſe. ¶ Btūs vero baptiſta
iohēs cui⁹ nūc feſtiuitate le
tamur: celeſtia mundo gau
dia ſterili ab vtero hodie na
tus inuexit. Et illi quidē in-
dubitata iā glīa regnātē cō
feſſi ſunt dei filiū: hic aūt et
naſciturum dn̄m ꝓphetalis
ſpūs illuminatiōe pꝛeuidit:
⁊ natū priuilegio grē ſingu
laris oſtendit. Lectio ſcda.

IAm autē ī eo ſpālis
fulſit electio: vt ante
mereret annūciare dn̄m: q̄
naſcēdi ïitiū vel linguā qua
enunciare poſſet acciperet.
¶ Deniq; elizabeth illa ve-
tus mulier ⁊ noua mr̄ q̄ an̄
partū ſuū de futuri filij ſui
letabat officio: veniēti ad ſe
btē marie in ip̄o ſalutatiōis
occurſu ait. Ecce ex q̄ facta
eſt vox ſalutatiōis tue ī au
rib⁹ meis: exultauit in gau
dio infās ī vtero meo. Lc. iij.

QUid eſt hoc miraculū
frēs q̄ tantoꝝ noui-
tas gaudioꝝ: vt habere ſe ī
vtero elizabeth teſtaret īfā-
tem/ q̄ necdū ſemetip̄m ſen-
tiēs/ dn̄icū iā ſentiret aduē
tū: Uere hic oīm btiſſimus
paruuloꝝ: q̄ ītra viſcera ad
huc matna ꝯcluſ⁹/ adeſſe ſal
uatorē mūdi q: necdū ſmo
ne poterat: ꝓphetico gau-
dio reuelauit. ¶ Nullus igno
rat kmī oēz paruulū matno
ab vtero ꝓdeuntē int ip̄a lu
cis exoꝛdia meſtis ꝯcrepa-
re vagitibus: ſol⁹ baptiſta
dn̄i vltra legē naſcentiū/ na-
tiuitatē ſuā letitia ⁊ exulta-
tione ꝑuenit. Tu. Lctō. iiij.

ET q̄ decuit frēs/ vt
de mr̄e ſterili naſce-
ret q̄ fecunditatē ꝟginis re-
uelaret: quaten⁹ mirabilem
partū mirabilit nat⁹ oñde-
ret. ¶ Illud etiam q̄ ſtupē
dū eſt q̄q; magnificū q̄ za-
charias pat futur⁹ ꝓphete/
q: hoc ip̄m qđ gerebat ange
lo loq̄nti non credidit/ vſum
loq̄ntis amiſit: donec ꝓmiſ-
ſione ꝯpleta nat⁹ noui hoīs
pꝛeco paterne lingue vincu
la relaxaret. Os ei qđ ange-

lus clauſerat: promiſſus ab angelo filius reſerauit. Lec. v.

NAm cum de nũcupatione paruuli cognatorũ vicinorũq; heſitaret arbitrium: proprietatẽ veri nominis eius: quã ãgelo dictante didicerat recepta ſubito priſtini facultate ſermonis: pater mutus aperuit: vt cuius natiuitatẽ preceptione celeſti tacitus expectabat: nati vocabulum loqueretur: et agnoſceret anxius ſenex per eũ ſe ſibi redditũ: quem de ſe non crediderat naſciturũ. Nec dubitaret vltra celitus illũ vel pmiſſuz fuiſſe vel natum: cuius cauſa et amiſiſſe ſe ſe pbabat et recepiſſe ſermonem. Tu aũt. Lectio. vj.

QUid hac fr̃es religione glorioſius? Quid hac inſignius fide: in qua ſterilis cõcipit: virgo pturit: mutus loquitur: et ĩ ſecreto materno rũ viſcerũ paruuli totius mũdi gaudia futura pludunt: Nec ei poterat veteri ſub lege ordinẽ ſuuz mortalis ſeruare natura: qñ p nouã diuinitatis gr̃az nouũ ſaluti oĩz myſteriũ parabat. Tu. L. vij

HIc ergo eſt iohannes de q̊ pphetauit eſaias dicens. Vox clamantis in deſerto parate viã dñi: rectas facite ſemitas dei nr̃i. Vox inquit clamãtis. Quaz bene vox dicit: qui venientez de celeſtibus ĩ carne hominis vnigenitũ dei pleno letus ore clamabat. Recte vox dicit: cuius intonante pconio: ſacramentũ redemptionis humane ſurda dudũ cepit audire mortalitas. Ut eniz venerandus baptiſta muto patri aperuit liguã: ita aures hominũ ſalutaris gratie innouauit auditu. Tu. Lc. viij.

CLamabat autẽ in deſerto: vbi predicationem eius nec inſolẽs turba pſtreperet: nec infidelis rideret auditor: ſed hi tm̃ audire poſſent: q̇ predicãtẽ verbũ ſalutꝭ cura tm̃ diuini cultus expeterẽt: et aduerterẽt eũ vera ãnũciare de xp̃o: q̇ p aſſertiões iuſtitie vt illicitas herodis nuptias ĩcreparet: nec regẽ timuiſſz offẽdere nec ſqualorẽ carcerꝭ declinaſſet nec tyrannico gladio refugiſſet occidi. T. Lec. ix.

Lec. ſcti euãg: ſm lucã. ca. j.

IN illo tpe: Elizabeth impletũ eſt tp̃s pariendi: et pepit filiũ. Et reliq. Homel. ve. bede pbr̃i: de ea. Lc.

PRecurſoris dñi natiuitas

ſicut ſacratiſſima lectionis
euãgelice ꝓdit hyſtoꝛia mul
ta miraculoꝝ ſublimitate re
fulget: qꝛ nimiꝝ decebat vt
ille quo maioꝛ int natos mu
lierũ nemo ſurrexit: maioꝛe
pꝛe ceterꝭ ſctis i ipo mox oꝛ
tu ꝟtutũ iubare clareſceret
¶ Senes ac diu ĩfecũdi pa
rẽtes dono nobiliſſime ꝓlis
exultãt: ipi pr̃i quẽ ĩcreduli
tas mutũ reddiderat: ad ſa
lutãdũ noue ꝑconẽ gr̃e os ⁊
ligua reſerat: nec ſolũ facul
tas deũ bñdicẽdi reſtituit ſz
de eo etiaꝫ pꝛophetandi vir
tus augetur. Lect. x.

Excitati fama fcti oẽs
vicini ãmiratiõe ac metu ꝑ
cellunt: oim qui audiere cir
cũquaqꝫ ad aduentũ noui ꝓ
phete coꝛda pꝛeparant. Vñ
merito ſctã ꝑ oꝛbeꝫ eccl'ia q̃
tot btõꝝ martyꝛũ victoꝛias
qb⁹ ĩgreſſum regni celeſtis:
meruere freq̃ntat: hui⁹ tãtũ
modo poſt dñꝫ etiã natiuita
tis diẽ celebꝛare conſueuit.
¶ Qđ nullaten⁹ ſine euãge
lica auctoꝛitate i cõſuetudi
nẽ veniſſe credẽdũ eſt: ſꝫ attẽ
tius aĩo recõdẽduꝫ: qꝛ ſicut
nato dño paſtoꝛib⁹ apparẽs
angelus ait: ecce euãgelizo
vobis gaudiũ magnũ quod
erit oĩ pp'lo qꝛ nat⁹ eſt vobis
hodie ſaluatoꝛ q̇ ẽ xp̃s dñs:
ita etiã angel⁹ naſciturũ za
charie pꝛedicans iohẽm: et
erit inq̇t tibi gaudiũ et exul
tatio: et multi in natiuitate
eius gaudebunt: erit enĩ ma
gnus coꝛã dño. Tu. Lec. xi.

Uare igit vtriuſqꝫ nati
uitas feſta deuotione
celebꝛat: ſꝫ i illi⁹ tanq̃ in xp̃i
dñi tãq̃ i ſaluatoꝛis mundi:
tãq̃ ĩ filij dei oĩpotentis: tã
q̃ in ſolis iuſtitie natiuitate
oĩ pp'lo gaudiũ euãgelizat:
in hui⁹ autẽ tãq̃ in pꝛecurſo
ris dñi: in ſui dei eximij: i lu
cerne ardẽtis ⁊ lucẽtis exoꝛ
tu multi gauiſuri eẽ memo
rant. Jſte magn⁹ coꝛaꝫ dño
futurus narrat: de illo autẽ
ꝓpheta teſtat: qm̃ magnus
dñs et laudabilis nimis: et
magnitudinis ei⁹ nõ ẽ finis.
Jſte pctõꝝ ꝯſoꝛtia declinãs
ab oĩ qđ inebꝛiare põt abſti
nebat: ille aũt int pctõꝛes cõ
uerſat⁹: pcti oĩs immunis ꝑ
manſit. Hic adhuc ex vtero
mr̃is ſpũſctõ replet⁹ eſt: in il
lo habitat oĩs plenitudo di
uinitatꝭ coꝛpaliter: q̇ dono
ſui ſpũs ſedẽ ſibi vteri ꝟgi
nalis i quo carnẽ ſuſcipet ip
ſe conſecrauit. Tu. Lect. xij

Jste multos filioꝝ iſ
rael ſuo tpe ꝑdicando

ad dn̄z cōuertit illē multos quotidie de vniuerſis ꝑ oꝛbē nationibꝰ ad ſuā fidē et charitatē interiꝰ illuſtrādo ꝯuertere nō deſiſtit. Hic in ſpū ꝛ ꝟtute helie ꝑceſſit an̄ illū vt plebē eiꝰ aqua baptizās ad ſuſcipiendū eū vbi appareret doceret eſſe ꝑfectā: huic ſucceſſit ille in ſpū ꝛ in ꝟtute dei pr̄is: vt plebē ſuā ſpū ſancto ꝛ igni baptizās advidēdā faciē pr̄is ſui donaret eē ꝑfectā. Johanne nato cōgratulabant vicini et cognati genitrici illiꝰ: qꝛ magnificauit dn̄s miam ſuā cū illa: dn̄o aūt nato ꝯgratulabant eccl̄ie: qꝛ venit tp̄s miſerendi eiꝰ: ſpūs angelici q̇ ſunt vicini et cognati eiꝰ: ciues videlicet eiuſdē pr̄is celeſtꝫ: quā et ipſa expectat: q̇ ꝛ hymnuz gl̄ie deo canēdo q̇d illa ꝑ oꝛbem eſſet actura prioꝛes ipſi de celis admonebāt. Tu.

Scd̄m lucā Cap̄. vbi ſupra.

In illo tp̄e: Elizabeth impletuz eſt tempus pariendi: et peperit filiū. Et audierunt vicini et cognati eius quia magnificauit dn̄s miſericoꝛdiam ſuā cum illa: et congratulabantur ei. Et factum eſt in die octauo venerunt circumcidere puerū: et vocabant eum nomine patris ſui zachariā. Et reſpondens mater eius dixit. Nequaq̄: ſed vocabitur iohannes. Et dixerunt ad illā. Qꝛ nemo eſt in cognatione tua: q̇ vocet hoc noīe. Innuebant aūt pr̄i eiꝰ: quē vellet vocari eū. Et poſtulās pugillarez ſcripſit dicēs. Johēs eſt nomē eiꝰ. Et mirati ſūt vniuerſi. Aptū eſt aūt illico os eiꝰ ꝛ lingua eiꝰ: ꝛ loq̄bat benedicēs deū. Et factꝰ eſt timoꝛ ſuꝑ oīes vicinos eoꝝ: ꝛ ſuꝑ oīa montana iudee diuulgabantur oīa verba hec. Et poſuerunt oēs qui audierant in coꝛde ſuo dicentes. Quis putas puer iſte erit? Etenim manus dn̄i erat cū illo. Et zacharias pater eiꝰ impletus eſt ſpirituſancto: et pꝛophetauit dicens. Benedictus dominꝰ deus iſrael: quia viſitauit et fecit: redēptionē plebis ſue. Amen

Oratio vt infra. ¶ **Ad laudes ān.** Elizabeth zacharie magnū virū genuit iohānez baptiſtā ꝑcurſoꝛē dn̄i. **p̄. xciij** Dn̄s regnauit. **f. xxxij. Cp̄.** Audite iſule. **vt̄s. Re. breue.** Ecce dedi verba mea. In oꝛe. **℣** Ecce ꝯſtitui te ſuper gētes et regna. In oꝛe. **hyꝰ.**

Nõ fuit vaſti. f. lxvij. ℣. Fuit hõ miſſ⁹. Ad bñ⁹ ã Aptum eſt os zacharie ⁊ pphetauit dicens bñdict⁹ de⁹ iſrl. Or.

DEus q̇ preſentẽ diem honorabilẽ nobis in beati iohãnis natiuitate feciſti: da populis tuis ſpiritualium gratiaꝫ gaudiorum et oĩm fideliũ mentes dirige in viã ſalutis eťne. Et fa: p d. ¶ Ad. j. ã. Innuebãt patri ei⁹ quẽ vellet vocari eũ: et ſcripſit dicẽs iohẽs ẽ nomẽ ei⁹. ¶ Ad. iij. ã Johẽs ẽ nomen eius: vinũ et ſicerã non bibet/et multi in natiuitate ei⁹ gaudebũt. Cp̄. et oro vt i lau. ℣ Priuſq̃ te formarem vtẽ ¶ Ad. vj. ãn Tu puer ppheta altiſſimi vocaberis preibis añ dñꝫ parare vias eius. Cp̄. hieremie pmo cp̄.

PRiuſq̃ te formareꝫ in vtero noui te: ⁊ anteq̃ exires de vulua ſanctificaui te: ⁊ pphetã i gẽtib⁹ dedi te Deo gra. ℣. Ecce dedi ℣ba mea in ore tuo. Oratio.

OMñps ſempiťne deus da cordib⁹ nr̃is illam tuarũ rectitudinẽ ſemitaꝝ: quã beat⁹ iohãnes baptiſta in deſerto vox clamãtis edocuit. Et fa: Per d. ⁊c. ¶ Ad ix. ã. Inť natos mulieꝝ non ſurrexit maior iohãne baptiſta. Cp. hiere. primo cap.

MIſit dñs manũ ſuam et tetigit os meũ ⁊ dixit mihi: ecce dedi ℣ba mea in ore tuo: ecce ꝯſtitui te hodie ſup gentes et ſup regna Deo gra. ℣⁹. Dñs ab vtero vocauit me. ⁊c. Oratio.

DEus q̇ ꝯſpicꝭ q: nos vndiq; mala nr̃a contriſtant: p p̄curſoreꝫ gaudijs corda noſtra letifica. Et fa: Per d. ¶ In. ij. veſ. ſup pos ãne. j. iiij. de primo noc. Cp̄. R. hy⁹. ℣⁹. et oro vt in laud. Ad magr ãn Puer q̇ nat⁹ eſt nobis pluſq̃ ppheta eſt: hic eſt enĩ de quo ſaluator ait: inter natos mulierũ nõ ſurrexit maior iohanne baptiſta. ¶ Infra octa. de eodẽ. Ad lau. Cõme. cũ ãn. Tu puer. vtẽ ad. vj. ℣⁹. Fuit hõ. Or.

COncede q̄s op̄s de⁹: vt q̇ beati iohãnis baptiſte ſolẽnia colimus: eius apud te itercessione muniamur. Per xp̄ꝫ. Ad veſ. de eodẽ. Cõ. cũ ã Inť natos. vtẽ ad. ix. ¶ Johannis et pauli martyrũ. iij. lectio. Oratio.

QUeſumus op̄s deus: vt nos geminata leticia hodierne feſtiuitatis excipiat: q̄ de beatoꝝ iohãnis

et pauli glorificatione pro=
cedit quos eadē fides ⁊ paſ
ſiovere fecit eſſe germanos
Et fa? Per do. Lectiones.
Qui ſanctorū .fo.xxi. Euā
gelium Attendite a fermē=
to. fol. xxij ℭ Leonis pape.
Commemoratio. Oratio.
DEus qui beatū leonē
pōtificē ſanctoꝝ tuo
rū meritis coequaſti: cōcede
propitius: vt qui ꝯmemora=
tionis eius feſta percolim⁹/
vite quoqꝫ imitemur exēpla
Per xp̄m. ℭ In natali ſan=
ctorū petri et pauli apl'oꝝ.
Ad veſ. ſup p̄s ān. Iſti ſūt
viri ſancti quos elegit dn̄s ī
charitate nō ficta: ⁊ dedit il
lis gloriā ſempiꝑnā: quoruꝫ
doctrina fulget eccl'ia vt ſol
et luna all'a. ā. Iſti ſunt triū
phatores et amici dei: q̇ cō=
tēpnentes iuſſa principum
meruerūt p̄mia eterna: mo=
do coronantur et accipiunt
palmam. ān. Aſtiterunt iu=
ſti ante dominum ⁊ ab inui
cem non ſunt ſeparati: cali=
cem domini biberunt ⁊ ami
ci dei facti ſunt. ān. Fulge=
bunt iuſti et tanq̄ ſcintille ī
arundineto diſcurrent: iudi=
cabunt natiōes et regnabūt
in eternum. Ad horas cōſue
tas. Capitulū actuum. xij.

MIſit herodes rex
manus vt affligē
ret q̊ſdā de eccl'a?
occidit autē iaco
bū fratrē iohānis gladio: vi
dens autē quia placeret iu=
deis appoſuit apprehende=
re et petrum. Deo gratias.
℟. Si diligis me ſimon pe=
tre paſce oues meas: dn̄e tu
noſti quia amo te. Et animā
meā pono pro te. ℣. Si opor
tuerit me mori tecū nō te ne
gabo. Et a. hy⁹. Aurea luce
ex integro. fo. lxvi. ℣. Nimis
honorati. Ad mḡt ān. Iſti
ſunt due oliue et duo cāde=
labra lucentia ante dn̄m: ha
bent poteſtatē claudere ce=
lum nubibus et aperire por
tas eius: quia lingue eorum
claues celi facte ſunt. Oro.
PReſta q̄s omp̄s deus:
vt nullis nos p̄mittas
perturbationib⁹ concuti: q̊s
in apoſtolice cōfeſſionis pe
tra ſolidaſti. Et fa? Per do.
ℭ Inuita. Xp̄m regē reguꝫ
adoremus dn̄ꝫ. Qui marty=
rio crucis beatum glorifica
uit petrū apoſtolū. p. Veni=
te. hy⁹. Exultet. fol. lxiij. In
primo noc. ān. Petrus et io=
hannes aſcendebāt in tēplū
ad horam orōnis nonam. ps.
xviij. Celi enā. fo. vj. ā. Clau=

dus quidā cū vidiſſet petruz
et iohēm / cepit rogare eos
vt elemoſynā acciperet. ps.
xxiij Dñi eſt ter. f. vij. ā. Ar=
gentū ⁊ aurū nō eſt mihi qđ
autē habeo hoc tibi do. ps.
xxxij Exultate iuſti. fo. xi. ā
In nomīe ieſu xp̄i nazareni
ſurge ⁊ ambula in pace. ps.
xxxiij Benedicam. fo. xi. ān
Exiliit claudus et ambula=
bat / ⁊ intrauit cū illis ambu
lās et laudās deū. ps. xliiij.
Eructauit. fol. xv. ān. Vidit
populus claudū ambulan=
tem ⁊ laudātē deū ⁊ repleti
ſunt ſtupore ⁊ extaſi ī eo qđ
contingerat illi. p̄. xlvj. Om
nes gentes. fo. xvj. Vſus. In
omnem. R℟. j. Quem dicunt
homines eſſe filiuz hominis
dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis: re=
ſpondens petrꝰ dixit / tu es
chriſtus filiꝰ dei viui. Et ego
dico tibi / quia tu es petrus
et ſuper hanc petram edifi=
cabo eccleſiam meā. V℣. Bea
tus es ſymon bariona / qꝛ ca
ro ⁊ ſanguis nō reuelauit ti=
bi / ſꝫ pať meꝰ q̇ eſt ī celis. Et
ego. R℟. ij. Beatus es ſymon
bariona / qꝛ caro et ſanguis
non reuelauit tibi / ſed pater
meus q̇ eſt ī celis. Dicit do
minꝰ. V℣. Et ego dico tibi q̇a
tu es petrus et ſup hanc pe=
trā edificabo eccl'iam meā.
Dicit. R℟ez. iij. Tu es petrꝰ et
ſuper hanc petrā edificabo
eccl'iam meaz / et porte infe
ri nō preualebunt aduerſus
eam. Et tibi dabo claues re
gni celoꝝ. V℣. Quodcunqꝫ li=
gaueris ſuper terram erit li
gatū et in celis / ⁊ quodcūqꝫ
ſolueris ſup terraz erit ſolu=
tū et in celis. Et. R℟. iiij. Qđ
cūqꝫ ligaueris ſup t̄rā erit li
gatū et in celis. Et qđcūqꝫ
ſolueris ſup terraz erit ſolu=
tū et ī celis. V℣. Et tibi dabo
claues regni celoꝝ. Et qđ.
¶ In. ij. noc. ān. Petrꝰ autē
ſeruabatur in carcere / ⁊ orō
fiebat pro eo ſine int̄miſſio=
ne ab eccleſia ad deuz. p̄. lx.
Exaudi deꝰ depre. fol. xxi. ā
Dixit angelus ad petrū / cir
cunda tibi veſtimētum tuuz
et ſeq̄re me. p̄. lxiii. Exaudi
deꝰ ora. fol. xxi. ā Miſit dñs
āgelū ſuū ⁊ liberauit me de
manu herodis. ps. lxiiij. Te
de. fo. xxi. ā Corneliꝰ centu
riovir religioſus ac timens
deū vidit manifeſte angeluz
dei dicētē ſibi / corneli mitte
⁊ accerſi ſimonē q̇ cognomi
nať petrꝰ hic dicet tibi q̇d te
oporteat facē. p̄. lxxiiij. Cō
fitebimur. folio. xxvj. ā Ad=
huc loquente petro cecidit

ſpūſſctūsſup oīes q̄ audie
bātverbū/ ⁊ erāt loq̄ntes lin
guis et magnificātes deum
tūc petr⁹ iuſſit eos baptiza=
ri in noīe dn̄i ieſu xp̄i. p̄. xcvi
Dn̄s reḡ. ex. f. xxiiij. ā. Bea
tus petr⁹ apl̄s vidit ſibi xp̄z
occurrere: adorās deū dixit
dn̄e q̊ vadis: venio romā ite
rū crucifigi. ps. xcviij. Dn̄s
reḡ. iraſ. f. xxxiiij. ℣. Cōſtitu
es eos. ⁊c. ℟. v. Dn̄e ſi tu es
iube me venire ad te ſuper
aq̄s. Et oſtendēs manū app̄
hendit eū ⁊ dixit ieſus modi
ce fidei quare dubitaſti: ℣.
Cūq3 vidiſſet vētū validū ve
niētem timuit: ⁊ cū cepiſſet
mergi clamauit dicēs / dn̄e
ſaluū me fac. Et oſtē. ℟. vi
Petr⁹ q̇dem ſeruabat in car
cere. Ōr̄o aūt fiebat ſine in=
termiſſiōe ab eccl̄ia ad deuz
pro eo. ℣. Erat petr⁹ dormi=
ens int̄ duos milites victus
cathenis duab⁹. Ōr̄o autē.
℟. vij. Surge petre et īdue
te veſtimēt; tuis/ accipe for=
titudinē ad ſaluādas gētes.
Q2 ceciderunt cathene de
manib⁹ tuis. ℣. Angel⁹ dn̄i
aſtitit ⁊ lumen refulſit in ha
bitaculo carceris/ ꝑcuſſoq3
latere petri excitauit euz di
cens/ ſurge velocit̄. Q2 ceci.
℟. viij. Nūc ſcio vere ait pe=
trus ad ſe reuerſus. Q2 mi=
ſit dn̄s angelū ſuū. ℣. Et eri
puit me de manu herodis ⁊
de oī expectatiōe plebis iu=
deorū. Q2. In. iij. noc. ān.
Tu es paſtor ouiū p̄ceps
apl̄oꝝ/ tibi tradite ſunt cla=
ues regni celoꝝ. Cañ. Vos
ſcti. f. lviij. ℣. Dediſti he. ℟.
ix. Ego ꝓ te rogaui petre.
Ut non deficiat fides tua/ et
tu aliquādo cōuerſus confir
ma fratres tuos. ℣. Ecce ſa
thanas expetiuit vos vt cri=
braret ſicut triticum ego au
tem rogaui pro te. Ut. ℟. x.
Si diligis me ſimon petre
paſce oues meas dn̄e tu no
ſti quia amo te. Et aīaz meā
pono ꝓ te. ℣. Si oportuerit
me mori tecū nō te negabo.
Et. ℟. xi. Petre amas me:
tu ſcis dn̄e q2 amo te. Paſce
oues meas. ℣. Simō iohis
diligis me plus his: tu ſcis
dn̄e q2 amo te. Paſce. ℟. xii
Corneli⁹ cēturio vir religioſ⁹
ac timēs deuz/ vidit manife=
ſte angeluz dei dicentē ſibi
Corneli mitte et accerſi ſi=
monē q̇ cognomiat̄ petr⁹ hic
dicet tibi q̇d te oporteat fa=
cere. ℣. Cū oraſſet corneli⁹
nondū in xp̄o renatus appa
ruit ei angel⁹ dicens. Corne.
Lc. j. Sermo bti maximi epi.

GLoriosiſſimos xp̄iane
fidei principes annuis
ſolēnitatibꝰ honorātes fra=
tres chariſſimi: ip̄m dn̄z ac
deū noſtrū q̇ huiꝰ auctor eſt
fidei: debita religione vene=
ramur. Apoſtoli namqꝫ lati
no ſermone dicuntur miſſi.
¶ Qui ergo honorant miſ=
ſos: manifeſtū eſt eos hono
rare mittentē: qm̄ dignitas
que defertur miniſtris: illi ſi
ne dubio cuiꝰ miniſtri ſūt ex
hibetur: vt ait ipſe ſaluator
ad diſciplos ſuos. Qui vos
audit me audit: ꝛ q̇ vos reci
pit me recipit. Vere btā apo
ſtoloꝝ merita: ꝗ̄ qbꝰ ſe xp̄us
et recipi predicat et audiri.
Btī nihilominꝰ et illi: quoꝝ
deuotio delata aplīs recur
rit in xp̄m. Tu autē. Lec. ii.

VEnētes itaqꝫ fr̄es tā
te huius ꝓmiſſiōis fi
dē: de ſupplicijs patrū nr̄o=
rū pro xp̄i confeſſione ſuſce
ptis: fidelibꝰ gaudijs exulte
mus: qm̄ q̇ de martyrū mor
te letat: martyres non dubi
tat cū xp̄o regnare poſt mor
tē. ¶ Nos vero eccleſiarum
oīz reuerēdiſſimos pr̄es pe
trū dico et paulū pijſſimis
ſtudijs honoremus: quibus
xp̄i preſtante gratia: factus
eſt hodie de morte natalis:
quibꝰ finis vite viuendi ini=
tiū dedit: quibus vt ait apo
ſtolus paulus viuere xp̄us
erat: et mori lucrū. Tu. Lec. iii.

ERat vtriqꝫ xp̄s eis viue
re / qbꝰ vita nō erat ſi=
ne xp̄o. Erat eis xp̄s viuere:
quia totū ꝑficiebat xp̄i eccle
ſijs ꝙ viuebant. Erat eis et
mori lucrū / qui tali morte vi
tā ſibi mercabant eternam.
¶ Erat eis mori lucrū: quo
rum corruptioni icorruptio
ſuccedebat: et dāna preſen=
tiū tēpoꝝ lucra perpetua ſe
quebant. Sed iā neceſſariū
chariſſimi reor: vt proprias
eorum ſpecialeſqꝫ virtutes:
prout ariditas lingue nr̄e i
genijqꝫ tenuitas patitur: im
movt miſericors deus āmue
rit ꝓloquamur. Lectio iiii.

HIc itaqꝫ ille eſt petrꝰ
q̇ cōfitēdo xp̄m dn̄z vi
ui dei eſſe filiū: validiſſima i
uictaqꝫ nobis credendi fun
damēta ꝯſtituit. Nā ꝑcūctā
ti dn̄o quis eē ab hominibꝰ
diceretur reſpondit. Tu es
xp̄s filius dei viui: id eſt tu
dn̄e de carne virginis factꝰ
es xp̄us: qui viui dei es filiꝰ
ſempiternus. ¶ Tu dn̄e ho
minibꝰ natꝰ es homo: qui in=
cogitabili maieſtate deꝰ es
apud deū. Tu es xp̄s: qui ꝑ

redemptione nr̄a ad paſſio
nem veniēs ipaſſibilis pma
nes apud patrē. Lectio. v.

Quis igit vnq̄ in tantū
hoc icōphēſe deitatis
archanū hūani ſenſ⁹ attol=
lere potuiſſet obtutum: niſi
ab ore petri ſalutaris hui⁹ ſi
dei veritas radiaſſet: Quis
meritoꝝ ei⁹ gl'iam q̄uis ma
gno eq̄pare poſſet eloq̄o: a
q̄ nobis adorāde diuinitatꝭ
fides et cepit et permanet:
Quid tāto gl'ioſius viroꝝ q̄
fidē ſecreti inſcrutabilis lo=
quēdo edidit/viuēdo docuit
patiēdo firmauit. Tu. lc. vj.

Ut aūt ꝯfeſſiōis hui⁹
quāta eſſet magnitu=
do ſaluator oñderet: ait ei.
Btūs es ſimon bariona: q̄a
caro ꝛ ſanguis nō reuelauit
tibi/ſed pr̄ me⁹ q̄ eſt in celis:
et tibi dabo claues regni ce
lorū. Quis ergo xp̄m p car
nē ꝛ i carne natū oīpotētis
p̄ris eſſe filiū ſentire potuiſ=
ſet: niſi ppiti⁹ hoc ipſe pater
per petrū nobis reuelaſſet
e celo: Hec illi confeſſio de
dit: vt ante claues regni ce=
lorum acciperet: q̄ celi ianu
as introiret. Tu. Lctō. vij.

Sed ne qua vos fr̄es
de creditis petro cla=
uibus regni more noſtrarū
clauiū cogitatio frena pmo
neat. Clauis eī celi ligua eſt
petri: q: ſinguloꝝ merita cē
ſendo apl's vnicuiq; regnū
celoꝝ aut claudit aut aperit
Nō eſt ergo clauis iſta mor=
talis artificꝭ aptata manu:
ſed data a xp̄o ptās eſt iudi
cādi. Deniq; ait eis. Quorū
remiſeritꝭ pctā remiſſa erūt:
et quorū detinueritis detē=
ta erūt. Hic ē petr⁹: quē xp̄i
eſſe ꝯfidētiſſimū ſubiecta ve
ſtigijs ei⁹ maria pbauerūt.
Nā a dño ſuo nouos ſibi da
ri in fluctib⁹ greſſ⁹ vt fidelis
popoſcit: ꝛ vt dilect⁹ emeru
it. Qui ob hoc ſolū trepidaſ=
ſe viſ⁹ ē: vt fragilitas hūana
cognoſceret quāta eēt iter
dñm ſeruūq; diſtātia: dū ag
grauata pctis caro mergit
ꝛ imaculati neſcit plāta deſi
dere. Simil' ꝛ illō: ne dū ſup
aq̄s ābulās petr⁹ pede itre=
pido pueiſſet ad xp̄z: dñi for
te ſui ꝟtutib⁹ eq̄ret. lc. viij.

Sed q̄d illū tantopere
dicim⁹ trepidaſſe: cū
pia trepidatio ſua maiorē p
fecerit ad fidē: Ut enī credi
dit petr⁹ iperio dñi ſui poſſe
ſe a fluctib⁹ ſuſtētari: ita ni=
hilomin⁹ dū mergit credidit
ipſius dñi ſe ꝟtute ſaluādū
Uere bti petri: ꝛ dū trepidat

mirabilis fides⸗quã nec per
urgẽtis piculi potuit turba
re formido. Clamãdo ei dũ
mergit dñe libera me/de ſe
diffiſus ẽ: nõ de dño dubita
uit. Nec q̇s ergo timorẽ hũc
glioſiſſimi petri ducat ĩ vici
uz⸗qm̃ timor iſte q̃uis pmã
ei⁹ turbauerit fidẽ: cõfidẽtiã
tñ in eo repate credulitatis
ornauit. Tu. Rc. ix. Lctõ ſcri
euãg⸗ ſm mattheũ. Cp̃. xvi.

IN il. tpe⸗ Uenit ieſ⁹ in
ptes ceſaree philippi
et interrogauit diſcipulos ſu
os dicẽs. Quẽ dicũt hoies
eẽ filiũ hois? Et rel. Ex cõ-
men. bti hylarij epi⸗ de ea. l.

IN pceſſu ſmõis atq3 opis
abſoluti⁹ dñs diſcipulis co
gnitionẽ ſui pſtat⸗ et quãdã
intelligẽdi ſe formã rationẽ
q3 ꝯſtituit. Eſt aũt hec vera
⁊ iuiolabil' fides: ex deo eter
nitat⸗ cui ob id qđ ſp fili⁹ fue
rit ſp ⁊ illi⁹ pr̃is et nomẽ ſit/
ne ſi nõ ſẽp fili⁹/ nõ ſp et ius
patris ⁊ pater ſit/ dei filium
naſcẽdo pfectum fuiſſe: cui
ſit ex eternitate parentis eter
nitas. Naſci autẽ eum volũ
tas eius fuit⸗ cuius in virtu
te ac poteſtate ierat vt na-
ſceretur. Tu aũt. Lectio. x.

EſT ergo filius dei de
deo de⁹⸗ vn⁹ in vtroq3
Theotetã eni quã deitatem
latini nũcupant/ eterni eius
parẽtis ex quo naſcẽdo eſt
pfect⁹ accepit. ¶ Accepit
autẽ hoc qđ erat et natũ eſt
verbũ qđ fuit ſemp in pr̃e⸗
atq3 ita fili⁹ et etern⁹ et nat⁹
eſt⸗ q2 nõ aliud in eo natũ eſt
q̃ q̇ eternũ eſt. ¶ Hunc igit
aſſumpſiſſe corpus ⁊ hoiem
factũ eſſe pfecta ꝯfeſſio eſt:
q2 ſicut eternitas nature no
ſtre corpus accepit⸗ ita co-
gnoſcendum eſt naturã cor
poris nr̃i eternitatis aſſume-
re poſſe ṽtutẽ. Tu. Lctõ. xi.

IGitur q2 ſummũ in fi
de iſta bonũ ẽ: a diſci-
pulis requirit quez ſe hoies
eſſe dicerent⸗ ⁊ adiecit hois
filiũ. Hec eni ꝯfeſſiõis tenẽ
da eſt ratio⸗ vt ſicut dei filiũ
ita ⁊ filiũ hois meminerim⁹:
q2 alteꝝ ſine alto nihil ſpei
tribuit ad ſalutem. Editis
itaq3 que diuerſe de eo erãt
hoim opinionibus⸗ q̇d de ſe
ipſi ſentiãt querit. Petr⁹ rñ-
dit. Tu es xp̃s fili⁹ dei viui.
Sed petr⁹ conditionẽ ppoſi
tionis expanderat. Dñs eni
dixerat. Quẽ me hoies eſſe
dicunt filiũ hois? Et certe fi
lium hois ꝯtemplatio corpo
ris afferebat⸗ ſed addendo
quẽ me eſſe dicunt preter id

qđ in ſe videbat ſignificauit
aliud eſſe ſentiendū. Erat
enim filiꝰ hoīs. Lectio. xij.
Quod igit opinādi de
ſe iudiciū deſiderabat
nō illđ arbitramur qđ de ſe
ipe ꝯfeſſus eſt: ſ; occultum
erat de quo querebat: in qđ
ſe credētiū fides debebat ex
tēdere. Et dignū plane ꝯfeſ
ſio petri premiū ꝯſecuta eſt:
q2 dei filium in hoīe vidiſſet
Beatꝰ hic eſt ꝛ vltra huma-
nos ocl'os ꝛ intēdiſſe ꝛ vidiſ-
ſe laudatꝰ ē: nō id qđ ex car-
ne ꝛ ſanguine erat ꝯtuēs: ſ;
dei filiū celeſt; p̄ris reuela
tiōe ꝯſpiciēs: dignuſq; iudi-
catꝰ/ q̄ qđ i xp̄o dei eſſet pri-
mus agnoſceret. O in nūcu
patiōe noīs felix eccl'ie fun-
damentū: dignaq; illiꝰ edifi
catiōe petra: q̄ iferni leges:
ꝛ tartari portas/ ꝛ oīa mort;
clauſtra diſſolueret. O bea
tus celi ianitor cuius arbi-
trio claues eterni aditꝰ tra-
duntur: cuius terreſtre iu-
dicium preiudicata aucto-
ritas ſit in celo: et que in ter
ris/ aut ligata ſint aut ſolu-
ta/ ſtatuti eiuſdem conditio
nem obtineāt et in celo. Tu
autem domine. Sequentia
ſancti euangelij: ſecundum
mattheum. Cap. vbi ſupra.

In illo tpe: Uenit ieſꝰ
in partes ceſaree phi
lippi: et interrogauit diſcipu-
los ſuos dicēs. Quē dicunt
hoīes eſſe filiū hoīs? At illi
dixerūt. Alij ioh̄ez baptiſtā/
alij vo heliā/ alij hieremiā/
aut vnū ex p̄phetis. Dicit il
lis ieſꝰ. Uos aūt quē me eē
dicitis? Reſpondens ſimon
petrus dixit. Tu es xp̄s fili
us dei viui. Reſpondēs aūt
ieſꝰ: dixit ei. Beatꝰ es ſimon
bariona: q2 caro et ſanguis
nō reuelauit tibi/ ſ; pr̄ meꝰ q̄
in celis eſt. Et ego dico tibi
q2 tu es petrus/ ꝛ ſuper hāc
petrā edificabo eccl'iam me
am. Et porte inferi non p̄ua
lebunt aduerſꝰ eam. Et tibi
dabo claues regni celorū.
Et qđcūq; ligaueris ſup ter
rā erit ligatū ꝛ i celis: ꝛ qđ-
cunq; ſoluer; ſup terrā: erit
ſolutū et in celis. Amē. hyꝰ.
Te decet. Orō vt ifra. Ad
lau. ā. Petre amas me paſ-
ce oues meas: tu ſcis dn̄e
q2 amo te. p̄. xcij. Dn̄s reḡ.
fo. xxxij. cp̄. Miſit herodes
rex. Re. bre. Cōſtitues eos.
hyꝰ. Olim bine. Sit trinita
ti. fo. lxvj. Vo. Nimis honora.
Ad bn̄ꝰ ā. Petrꝰ apl's ꝛ pau
lꝰ doctor gentiū ipſi nos do
cuerunt legē tuā dn̄e. Orō.

DEus qui hodiernam
diē apl'orum tuorum
petri et pauli martyrio con-
ſecraſti: da eccl'ie tue eoꝝ in
oīb⁹ ſequi preceptū/ p quos
religionis ſumpſit exordiuꝫ
Et faꝫ Per dñm. ¶ Ad .j. ā.
Simon iohānis diligis me
plus his? tu ſcis dñe quia
amo te. ¶ Ad .iij. ān. Ego p
te rogaui petre vt non defi-
ciat fides tua: ꝛ tu aliquādo
ꝯuerſus cōfirma frēs tuos.
Cp̄m ꝛ oro vt in laudi. Vſ⁹.
In oēm ter. ¶ Ad .vj. ā Si
gnificauit dñs petro q̄ mor-
te clarificaturus eſſet deuꝫ.
Cap'm. Actuum. xij. Cap.
ANgelus dñi aſtitit ꝛ
lumē refulſit in habi-
taculo: ꝑcuſſoqꝫ latere pe-
tri excitauit eum dicēs ſur-
ge velociter: ꝛ ceciderūt ca
thene de manib⁹ ei⁹. Deo ḡ.
℣. Cōſtitues eos. ꝛc. Oro.
OMn̄ps ſempiterne de⁹
qui eccl'iam tuā ī apo-
ſtolica ſoliditate fundatam
ab infernoruꝫ eruis terrore
portarū: preſta vt in tua ve-
ritate perſiſtens nulla reci-
piat conſortia perfidorum.
Et fa: Per do. ¶ Ad .ix. ān.
Tu es petrus ꝛ ſuper hanc
petrā edificabo eccl'iā meā
Capitulum. Actuū. xij. cp̄.

PEtrus ad ſe reuerſus
dixit/ nūc ſcio vere q̄a
miſit dñs angelum ſuum: ꝛ
eripuit me de manu hero-
dis: ꝛ de omni expectatiōe
plebis iudeorū. Deo grās.
Vſ⁹. Dediſti heredi. Oratio
FAmiliam tuā dñe p-
pitius intuere/ ꝛ apo
ſtolicis defende preſidijs:
vt eorū precib⁹ gubernetur
quibus nititur te ꝯſtituente
principib⁹. Et faꝫ Per dñꝫ.
In ſcdis veſ. ſup ṗos āe. vt
in primis veſ. Cp̄m. ℟. ℣. et
oro vt in l'. hy⁹. Aurea luce.
ex ītegro. f. lxvj. Ad mḡt ā.
Gl'ioſi principes terre quō
in vita ſua dilexerunt ſe ita
et in morte non ſunt ſepati.
¶ Nota ꝙ hic nō fit ſpecia
lis com. de ſcō paulo apl'o.
¶ In ꝯme. ſcti pauli apl'i.
Inuitat. Regem apl'orum.
folio .j. hy⁹. Exultet celum.
fol'. lxiij. In primo noc. ān.
¶ Ubi nota ꝙ finitis pſal-
mis ℣. āñarū prius legūtur
deinde mox ān. ſubiūgūtur
Sil'iter fit de ſctō laurē. ān.
Qui operatus eſt petro in
apoſtolatu operatus eſt et
mihi inter gentes: et cogno
uerunt grām q̄ data eſt mi-
hi a xp̄o domino ℣. Qui me
ſegregauit ex vtero matris

mee:⁊ vocauit per gratiam ſuā. p̄. xviij. Celi enar. fo. vj. ān. Scio cui credidi ⁊ cert⁹ ſū: q̄ꝛ potēs ē depoſitū meū ſeruare ī illū diē iuſt⁹ iudex. ℣⁹. De reliq̄ repoſita eſt mi hi corona iuſtitie. p̄s. xxiij. Dn̄i ē ter. f. vij. ā. Mihi viue re xp̄s eſt ⁊ mori lucrū glia= ri me opꝫ ī cruce dn̄i mei ie= ſu xp̄i. ℣. Per quē mihi mun dus crucifix⁹ ē ⁊ ego mūdo. p̄. xxxij. Exultate. f. xj. ā. Bo nū certamē certaui curſum ꝯſummaui fidē ſuaui. ℣. De reliq̄ repoſita eſt mihi coro= na iuſtitie. p̄s. xxxiij. Bene= dicā. fo. xj. ā. Repoſita ē mi= hi corona iuſtitie: quaꝫ red= det mihi dn̄s ī illū diē iuſt⁹ iudex. ℣. Coopante gr̄a ſpi= ritu ſcti. p̄. xliiij. Eructauit. f. xv. ā. Ne magnitudo reue lationū extollat me: dat⁹ eſt mihi ſtimul⁹ angelus ſatha ne q̄ me collaphizet: propter qd̄ ter dn̄m rogaui vt aufer ret a me: et dixit mihi dn̄s: ſufficit tibi paule gr̄a mea. ℣⁹. Nam virt⁹ in infirmitate perficit. p̄. xlvj. Oēs gētes. fo. xvj. ℣. In om̄nē terrā exi uit. ⁊c̄. R̄. j. Qui operat⁹ eſt petro in ap̄l̄atu opat⁹ eſt et mihi int̄ gētes ⁊ cognouer̄t gr̄am dei. Que data eſt mi= hi. ℣⁹. Gr̄a dei in me vacua nō fuit: ſed gr̄a ei⁹ ſemp ī me manet. Que. R̄. ij. Scio cui credidi ⁊ cert⁹ ſū: q̄ꝛ potēs ē depoſitū meū ſeruare. In il= lū diē. ℣⁹. Repoſita eſt mihi corona iuſtitie; quam reddet mihi dn̄s. In. R̄. iij. Bonuꝫ certamē certaui curſū ꝯſū= maui: fideꝫ ſeruaui. Ideoqꝫ repoſita eſt mihi corona iu= ſtitie. ℣⁹. Gr̄a dei ſum id qd̄ ſum: ⁊ gr̄a eius in me vacua non fuit. Ideoqꝫ. R̄. iiij. Mi hi viuere xp̄s ē: ⁊ mori lucrū Gl̄iari me oportet in cruce dn̄i mei ieſu xp̄i. ℣. Per quē mihi mūdus crucifix⁹ eſt/ et ego mūdo. Gl̄iari. ¶ In. ij. noc. ā. Saulus q̄ et paulus magn⁹ predicator a deo cō= fortat⁹: conualeſcebat/ ⁊ cō= fundebat iudeos. ℣⁹. Affir= mās q̄m hic eſt xp̄s fili⁹ dei viui. p̄s. lx. Exaudi de⁹ dep̄. fo. xxj. ā. Magn⁹ ſctūs pau= lus vas electionis/ vere di= gne eſt gl̄ificādus: q̄ et me= ruit thronū duodecimū poſ= ſidere. ℣. In regn̄atione cū ſederit fili⁹ hoīs ī ſede maie ſtatis ſue. p̄. lxiij. Exaudi de us orōnē. fol. xxj. ān. Vos q̄ reliquiſtis oīa ⁊ ſecuti eſtis me centuplū accipietis ⁊ vi tam eternā poſſidebitis. ℣⁹.

Dixit ieſus diſcipulis ſuis.
ps. lxiiii. Te decet. fol. xxi.
an Tu es vas electiōis ſan
cte paule apoſtole predica=
tor veritatis in vniuerſo mū
do. ℣ Per quem oēs gētes
cognouerunt gratiā dei. ps.
lxxxiiii Cōfitebimur. f. xxvi
ān Sctē paule apl'e p̄dica=
tor veritatis ꝛ doctor gētiū
intcede pro nobis ad deū q̄
te elegit. ℣. Ut digni efficia=
mur gr̄a dei. p̄. xcvi. Dn̄s re
gna. ex. f. xxxiiii. ā. Uos q̄ ſe
cuti eſtis me ſedebitꝫ ſup ſe
des iudicātes duodeci trib⁹
iſrael dicit dn̄s. ℣. Cū ſede=
rit fili⁹ hoīs in ſede maieſta
tis ſue. p̄. lxviii. Dn̄s regna.
iraſ. fo. xxxiiii. ℣⁹. Cōſtitues
eos. ꝛc. Re. v Repoſita ē mi=
hi corona iuſtitie: quam red
det mihi dn̄s in illū diē. Ju
ſtus iudex. ℣ Scio cui cre=
didi ꝛ cert⁹ ſum: qꝛ potēs eſt
depoſitū meū ſeruare ī illū
diē. Juſtus. Re. vi. Audiſtis
eni ꝯuerſationē meā aliquā
do in iudaiſmo: qm̄ ꝓficiebā
Supra multos coetaneos
meos ī genere meo. ℣ Abū
danti⁹ emulator exiſtēs pa=
ternarum meaꝝ traditionū
Supra. Re. vii. Cū aūt pla=
cuit ei qui me ſegregauit ex
vtero m̄ris mee: ꝛ vocauit p
gratiam ſuā vt reuelaret fi=
liū ſuū p me. Ut euāgeliza=
rē illū in gētib⁹. ℣. Cōtinuo
non acqeui carni et ſangui=
ni: neqꝫ veni hieroſolymā ad
ancceſſores meos apl'os. Ut
euā. Re. viii Saul⁹ aūt magꝭ
ac magis ꝯualeſcebat ꝛ cō=
fundebat iudeos q̄ hītabāt
damaſci. Affirmans qm̄ hic
eſt xp̄s. ℣. Et cōtinuo īgreſ=
ſus ſynagogam p̄dicabat ie
ſum. Affir. ¶ An. iii. noc. ān.
Euāgeliū meū qd̄ euāgeli=
zatū eſt nō eſt a me: neqꝫ ab
hoīe accepi illd̄: ſꝫ p reuela=
tionē ieſu xp̄i dn̄i mei. Cāti.
Uos ſcti. f. lix. ℣. Dediſti he
reditatē. Re. ix. Ne magnitu
do reuelationū extollat me
dat⁹ eſt mihi ſtimul⁹ carnis
mee angelus ſathane vt me
collaphizet ꝓpt' qd̄ ter dn̄m
rogaui vt diſcederet a me: et
dixit mihi ſufficit tibi gratia
mea. Nā ℣tus in īfirmitate
perficit. ℣⁹. Libenter igitur
gl'iabor in infirmitatib⁹ me=
is: vt inhabitet ī me ℣t⁹ xp̄i.
Nam vir. Re. x. Gratia dei
ſum id qd̄ ſum. Et gr̄a ei⁹ in
me vacua nō fuit ſꝫ ſemp in
me manet. ℣⁹ Qui operat⁹
eſt petro in apl'atu operat⁹
eſt et mihi int' gētes. Et. Re.
xi. Sācte paule apl'e p̄dica

toꝛ ꝟitatis ⁊ doctoꝛ gentiū.
Intercede ꝓ nobis ad deuȝ
qui te elegit vt digni efficia
mur gr̄a dei. ℣. Tu es vas
electiōis ſancte paule apl̄e
pꝛedicatoꝛ veritatis ī vniuer
ſo mūdo. Inter. ℟. xij. Ma
gn⁹ ſctūs paul⁹ vas electio
nis. Uere digne eſt gloꝛifi-
candus/ q̇ ⁊ meruit thꝛonuȝ
duodecimum poſſidere. ℣.
A xp̄o de celo vocatus ⁊ in
terrā ꝓſtrat⁹ ex ꝑſecutoꝛe ef
fect⁹ eſt vas electiōis. Uere.

Lectio. j. Sermo btī iohis
epi: de laud ſancti pauli.

BEat⁹ paul⁹ q̇ tātaȝ
vim hūane alacri-
tatis oſtēdit/ vt ad
celum q̊ꝫ ip̄m va-
leat ſubuolare p̄termittens
āgelos ⁊ archāgelos/ aliaſꝫ
virtutes/ aliqn̄ quidē ſuo ex
emplo xp̄i nos fieri imitato
res iubet dicēdo imitatoꝛes
mei eſtote/ ſicut et ego xp̄i:
aliqn̄ aūt de ſe reſipiſcēs ad
ipſi⁹ nos dei imitatiōem ac
cendit dicēs: eſtote imitato
res dei ſicut filij krm̄i. ¶ Jaȝ
vero demōſtrās q: nihil ita
hanc imitationē pariat/ q̄ ſi
ita viuat aliq̇s vt bonū ei⁹ in
cōe proficiat: atq̄ꝫ vniuerſis
vtilioꝛa prouideat: adiūxit.
Ambulate ī charitate. lc. ij

IDeo cū dixiſſet imita
toꝛes dei eſtote/ conti
nuo de charitate diſſeruit:
q: hec p̄cipue ꝟtus deo ꝓxi
mos facit. Quāte enī cunꝗ
ſint alie ꝟtutes inferioꝛē te
nētes locū/ cūcta erga hoīȝ
ſtudia verſant: vt eſt contra
cōcupiſcentiā pugna: vt q̇d
aduerſus gulā gerit bellū:
vt in auaricie interitū acies
oꝛdinata: vt cū iracūdie fu-
roꝛe ꝯflict⁹. ¶ Diligere vero
nobis deoꝗ ꝯmune eſt. Pro
pl̄ea ⁊ dn̄s īperabat. Ora-
te ꝓ perſequentib⁹ ⁊ calūni
antib⁹ vos: vt ſitis filij pr̄is
vr̄i q̇ in celis eſt. Hoc igit et
paul⁹ cūctoꝛū intelligēs eē
caput bonoꝛū: oī ī ſe ſtudio
expꝛimere curauit. Lcō. iij.

NEmo enī ita dilexit ii
micos: nemo ī inſidia
toꝛes ſuos tam bn̄ficus fuit
nullus pro afflictoꝛib⁹ ſuis
tanta ꝑpeſſus eſt. Nō enim
illa q̄ patiebat ſȝ nature co-
pulā cogitabat: quātoꝗ am
plius efferebant inimici: tā-
to ampli⁹ eoꝛū miſerebat in
ſaniā. ¶ Ut enī aliq̇s indul
gētiſſimus pr̄ afficit erga fi
liū freneſi ꝯpꝛehenſū cuius
quāto magꝭ ꝯuicijs ictibuſꝗ
pulſatur tāto eū potius mi-
ſerat ac deflet: ita paulus q̇

de ipa magnitudie paſſionū
eoꝝ a qb⁹ affligebať eſtima
ret furoꝛē: maioꝛa illis adhi
bebat fomēta pietatꝫ. Rc. iiij.

AUdi igitur ꝙ cōpatiē
ter ꝙꝙ manſuete no-
bis ꝑ illis loquať q eū qui-
quies verberarāt: q cathe-
nis onerauerant: q vinculis
ſepe cōſtrinxerāt: q ipm ei⁹
ſitiebant cruoꝛē: quiqꝫ illum
quotidie diſcerpere cupie-
bāt. Teſtimoniū inqt illis ꝑ
hibeo ꝙ emulationē dei ha
beant: ſed nō ſcd̄m ſciētiam

¶ Rurſus illos q ſe ſupꝛa
eos ſupbius efferebat refre
nās noli ait altū ſapere / ſed
time: ſi ei deus naturalibus
ramis nō pepercit: ne foꝛte
nec tibi ꝑcat. Qꝛ enī cogno-
uerat dn̄icam iā in illos ꝑ-
ceſſiſſe ſentētiā: qd̄ vnū ⁊ ſo-
lū in ſua erat poteſtate p̄ſta
bat. Tu. ¶ In. ij. nocť. Rc. v.

SEpe lachꝛimabať ve-
hemēter ꝑ illis dole-
bat: volētes eis inſultare ꝑ-
hibebat: atqꝫ inquātū pote-
rat laboꝛabat vmbꝛā eis ali
quā excuſationis obtēdere
Et qꝛ propter cōtumaciam
eoꝛū atqꝫ duriciaꝫ ꝑſuadere
illis fidē ſermone non pote-
rat: ad orones ꝯuertebatur
aſſiduas. Fr̄es inqt: volun-
tas qdem coꝛdis mei ⁊ obſe
cratio ad deū fit ꝑ illis i ſalu
tem. Spe qꝙ illos melioꝛe
ſollicita dicens. Sine pn̄ia
enī ſunt dona ⁊ vocatio dei:
vt nō ꝑtinaci vſqꝫ ad finē de-
ſperatiōe moꝛianť. Tu. Rc. vj

QUe vtiqꝫ oia ſūt aman
tis ⁊ valde eoꝝ vtilita
tib⁹ pꝛouidentis: vt cū dicit
veniet in ſiō q eripiat ⁊ auer
tat ipietatē ab iacob. Moꝛ
debatur namqꝫ vehementer
ac penitus diſſecabať: cum
eos ꝑeūtes videret. Pꝛopť
qd̄ et multa ſolatia adhibe-
bat doloꝛi: aliqn̄ qdē dicēs/
veniet ex ſiō q eripiat ⁊ auer
tat ipietatē ab iacob: aliqn̄
vero: et iſti non crediderunt
in illoꝛū miam vt ipſi miam
conſequantur. Lectio. vij.

PUtas autē qꝛ erga ſo
los iudeos talis exti-
terit: ad alios vovel dome-
ſticos vel extraneos non ſe
multo etiā p̄buerit mitioꝛē:
Audi igiť qd ad timotheuꝫ
ſit locut⁹. Seruum inqt dn̄i
nō opꝫ litigare: ſed manſue
tū eē ad oēs: doctoꝛē patiē
tē/ cū modeſtia coꝛripiētem
eos q reſiſtūt: neqn̄ det illis
de⁹ penitentiā ad cognoſcē-
dā vitatē: et reſipiſcāt a dia-
boli laqueis/ a q capti tenē

tur ad ipſiusvolũtatẽ. l. viij.
V Js aũt ꝓbare ꝙ mo-
deſte etiã illis loquat
q̇ in peccata corruerũt? Au
di q̇d corinthijs dixerit. Ti-
meo inq̇t ne cum venero hũi
liet me deꝰ apđ vos: ⁊ lugeã
multos ex his q̇ ante pecca
uerũt ⁊ nõ egerũt penitẽtiã
ſup imũdicia et fornicatiõe
⁊ ipudicitia quã geſſerũt Et
ad galathas filioli ait mei
quos iterꝫ ꝑturio donec xp̃s
formet in vobis. Et in cauſa
eius q̇ fuerat fornicatus nõ
minus eo ip̃o q̇ pro peccato
ſuo lamẽtabat dolet: procꝫ
illo alios dep̃catur dicens.
Confirmate in illo charita-
tẽ. Tu aũt. Jn. iij. noc. lc. ix.
Euange. Ecce nos reliq̇mꝰ
Cum cõmentario bti hyla-
rij. Multa ſunt. reqre in cõi
apoſtolorũ. fo. xi. Ad laud.
ãn. Ego plãtaui: apollo riga
uit: deꝰ aũt incrementum de
dit. ℣. Unuſq̇ſqꝫ ꝑ ꝓpriã merce
dẽ accipiet ſm ſuũ laborẽ. p.
xcij. Dñs re. f. xxxij. Cap. ij.
E Go iã de- ad Thi. iiij
libor ⁊ tp̃s mee reſolu
tiõis inſtat: bonũ certamen
certaui: curſum ꝯſummaui:
fidẽ ſeruaui: de reliquo repo
ſita eſt mihi corona iuſtitie
quã reddet mihi dñs i illuz
diez iuſtꝰ iudex. Rꝫ. bre. Cõ
ſtitues. hyꝰ. Doctor egre. ℣.
Sit trinitati. ℣ꝰ. Nimis ho-
norati. Ad bñꝰ ãn. Jn rege-
neratiõe cũ ſederit filiꝰ hois
in ſede maieſtatis ſue ſede-
bitis et vos iudicãtes duo-
deci tribꝰ iſrl̃ dicit dñs. or.
D Eus qui mltitudinẽ
gentiũ bti pauli aplĩ
p̃dicatiõe docuiſti / da nobis
q̄s: vt cuiꝰ natalitia colimꝰ:
eiꝰ apđ te patrocinia ſentia
mus. Et fa: Per dñm. Poſt
Bñdicamꝰ. Cõmemoratio
prima de ſancto petro ã. Si
gnificauit dñs. vts. ℣ſꝰ. Jn
D Eus q̇ (oẽz ter. Or.
aplo tuo petro colla
tis clauibꝰ regni celeſtis li-
gandi atqꝫ ſoluẽdi põtificiũ
tradidiſti: ꝯcede vt interceſſio
nis eiꝰ auxilio a pctõꝝ nr̃oꝝ
nexibus liberemur. Qui vi.
et reg. Scda cõmemoratio
mi iit dñica de ſctõ iohãne.
¶ Ad primã. ã. Gratia dei i
me vacua nõ fuit: ſꝫ grã eiꝰ
ſemꝑ i me manet. ℣. Gratia
dei ſuz id qđ ſum. ¶ Ad. iij.
ã. Ter virgis ceſꝰ ſum ſemel
lapidatꝰ ſum ter naufragiũ
ꝑtuli ꝓ xp̃i noie. ℣. Nocte ac
die i ꝓfundo maris fui. Lo.
et oro vt in l. ℣. Jn oẽm ter.
¶ Ad. vj. ã. Damaſci ꝑpoſi

tus gẽtis arethe reg' voluit me ꝯprehẽdere a frib' p murũ ſubmiſſ' ſum ĩ ſporta ꝛ ſic euaſi man' ei' in noĩe dñi. ℣. De' ꝛ pr̃ dñi nr̃i ieſu xp̄i ſcit qꝛ nõ mẽtioꝛ. cp̄. j. ad cori. xv

EGo ſum minim' aplorũ q̄ nõ ſum dign' vocari apl's qm̄ pſecut' ſuz eccleſiã dei' gr̃a aũt dei ſuz id q̃d ſuz. ℣. Cõſtitues eos. oꝛ

PRotege dñe ppl'z tuum' et apl'i tui pauli p̄rocinio ꝯfitẽtẽ ppetua defenſiõe cõſerua. Et fa' Per do. ¶ Ad. ix. ã. Libẽter gloriaboꝛ in infirmitatib' meis vt ĩhabitet i me ℣tus xp̄i. ℣. Qñ ei ĩfirmoꝛ tũc foꝛtioꝛ ſũ et potẽs. Cap̄. ad ephe. iij. c.

MIhi oĩm ſctõꝝ minimo data eſt gr̃a hec i gẽtib' euãgelizare ĩueſtigabiles diuitias xp̄i. ℣'. Dediſti hereditatem. Oratio.

ESto dñe plebi tue ſctificatoꝛ et cuſtos: vt apl'i tui pauli munita preſidiis/ꝛ ꝯuerſatiõe tibi placeat et ſecura deſuiat. Et fa' p do. ¶ In. ij. veſ. ir pos ãe. prime quattuoꝛ d. j. noc. ſine ℣ſib'. Cp̄. R. hy' ℣. et oro vt i lau. Ad mḡt ã. Tu es vas electiõis ſcte paule ap'le p̄dicatoꝛ ℣itat' ĩ vniuerſo mũdo: p quẽ oẽs gentes cognouerũt gr̃az dei: intcede p nobis ad deũ q̄ te elegit. Poſt Bñdicam'. Prima cõmẽo. de ſctõ iohãne ãn. Ingreſſo zacharia. ℣'. Fuit hõ. Oro. Cõcede. vt ã. Scd'a de ſctõ petro ã Tu es petrus. ℣. et oro vt ſ. Tertia ꝯmẽo. d do. ſi fuerit. ¶ In ock. btĩ iohannis baptiſte oĩa ſuant vt in die ſctõ: except' ſubſcriptis. Lc. j. Sermo btĩ maximi ep̄i.

CUnctoꝝ q̃dẽ pphetarũ fr̃es chariſſimi venerãda recoꝛdatio eſt: beat' aũt iohãnes baptiſta cui' hodie genuin' natalis honoꝛat intm̃ oĩm illoꝝ. ſingulari q̃dã merito ſupgreſſ' eſt gloriã: vt dñz ieſuz ſaluatoꝛẽ nr̃z nõ ſolũ eſſe venturũ: ſz aduẽtaſſe iam et cohabitare hoibus ℣itate pñt' teſtimonij reuelaret. ¶ Quẽ cuz int promiſcuas turbas ad baptiſmuz ſuuz pperare vidiſſet: velut digito demõſtrãs ait. Ecce agn' dei: ecce q̄ tollit peccata mũdi. Tu. Lect. ij.

QUam innocens ẽ hui' vita: vl' q̄ poſſum' deuotiõe ei' merita ꝯpenſare: q̃ agni celeſtis aduẽtũ ꝛ p̄m' agnouit ꝛ ſol' oñdit: Quã mirabi

leē vniuerſis eiꝰ ꝑconiū: de
cuiꝰ ore primū abſolutionez
ſuā mūdꝰ audiuit. ¶ Hic eſt
chariſſimi de q̊ ꝓphetica an
nūciatiōe ꝑdictū ē. Uox cla-
māt᷑ i deſto parate viā dñi:
rectas facite ſemitas dei nr̄i
Clamaturꝰ erat ſicut et cla-
mauit: vt vociferāte ſalutis
ꝑcone: obturatas diu aures
mortaliuz ꝑdicatio celeſtis
aperiret. Tu aūt. R. iij.

Q Uis ergo huiuſmodi
ꝓphetam nō tota āmiratiōe
ſuſcipiat? quem tm̄ recogno
ſcit obtinuiſſe de deo vt añ
eiꝰ merita laudaret᷑ ꝙ natiui
tas formaret᷑. ¶ Hic ergo
zacharie iuſtiſſimo ſacerdo-
ti cū ml̄ta eēt etate ꝓuectꝰ:
⁊ ſterilitate ſeniſſime ꝯiugis
ſucceſſionē votiui germinis
deſperaſſet: oīpotēt᷑ dei cu-
ra ꝑ āgelū ꝓmittit᷑ naſciturꝰ
Et bñ ſeniſſimis parētibus
nouꝰ filiꝰ dat᷑ q̇ ſeneſcēti la-
bētiq̄ꝫ mūdo vnigenitū dei
ad ſpem future iuuētut᷑ oſtē
deret. Lectio quarta

Q Uid illud quātoq̄ꝫ eſt
ſtupore mirādum ꝙ zachari
as ipē dū ꝑcurſorē ſalutar᷑
ꝟbi ꝯcipiēdū ſenili aluo pau
lo tardiꝰ crederet ſilentio re
pentine taciturnitat᷑ obmu-
tuit: nec priſtinū loq̄ndi re-
cepiſſet vſū: niſi nomē pueri
q̊ vocandꝰ eſſet clauſi oris ei
vincula relaxaſſet. ¶ Atq̄ꝫ
ita factū ē: vt os ſacerdota-
le qđ trepidatio colligaue-
rat dubitātis meritū filij na
ſcēt᷑ abſolueret: ⁊ repata pa
tris līgua īfātis gl'iaz teſta-
retur. Tu. R. v.

Q Uid aūt de cōtinētie eiꝰ ꝟtute
qđ de amore iuſtitie loquar?
cui ſicut legit᷑ īimitabilis vi
ctꝰ: et luce ipa charior ꝟitas
fuit. Cōuerſatꝰ ei ī deſto ve
ſtimētū habens de pilis ca
meli: ⁊ zonā pelliceam circa
lūbos ſuos: locuſtas edebat
⁊ mel ſiluestre: vt icrepaturꝰ
hoīz mala: nullā penitꝰ habe
ret vl' īveſte vl' ī epulis volu
ptatē. Deniq̄ꝫ tāta eiꝰ mētē
diuine legis emulatio poſſi
debat: vt et prauitatē ꝑfide
generatiōis ꝓphetico vigo
re corripet: ⁊ auctoritate fer
uētis ī ſe ſpūs ſcti regē ītre
pidꝰ icrepare terrātē. Malu
itq̄ꝫ vir btiſſimꝰ ſub denūcia
tiōe iuſtitie furētis ſuccūbē
gladio: ꝙ reticere ꝟitatē: q̄
manifeſtare venerat aucto-
rez. Tu. R. vj. Itē ſmo. cu. iij.

H Eſtiuitatē p̄ntis diei
frēs kmi venerandi
iohannis baptiſte genuina
natiuitas ꝯſecrauit. Qui id

circo in hoc ſeculū ſupna di
ſpēſatione direct⁹ eſt: vt non
ſolū ipſe ꝓphetali ſublima=
ret gl'ia: ſed vt et oīm etiā p
eū ꝓphetarū ꝑconia firma=
ret. Hec imerito illū ꝑcipuo
honore nunc veneramur: q̇
ſpeciali q̄dam gr̄a ob hoc re
dēptorē mūdi nouiſſim⁹ pro
phetauit: vt oſtēderet eū p=
mus. Hic eni ſol⁹ eſt ꝓphe=
tarꝫ q̇ dn̄m nr̄m ieſum xp̄m
quē aliȷ̇ ī lōga tpa futurꝫ pre
ſcierūt: proprijs ocl'is vide=
re meruit: et ānūciare pn̄tē.
Nā ſicut ſacratiſſimū euāge
liū refert: veniēte dn̄o ad ba
ptiſmū ei⁹ huiuſmodi ꝓrupit
invocē. Ecce agnus dei: ec=
ce q̇ tollit pctā mūdi. Propt
hoc nimirum ſaluator ipſe
de illo dicebat ad turbas.
Quid exiſtis ī deſertū vide
re: Prophetā: Dico vobis:
et plus q̄ ꝓphetā. Tu. R. vij.

Plus reuera eſt q̄ p=
pheta: qm̄ ceteri oēs
vētūri adhuc xp̄i fuere ꝑco=
nes: hic aūt ꝓbatiſſimus ve=
nit dn̄i p̄ſentis aſſertor. Pl⁹
q̄ propheta eſt: cuius mani=
bus qd̄ nulli ē p̄ſtitum ꝓphe
tarū baptizandū ſe dei fili⁹ i
clinauit. Plus q̄ ꝓpheta eſt
cui⁹ tanta eſt p̄rogatiua me=
ritorū vt vno eodēqꝫ momē=
to celi treqꝫ arbitrū ſubmer=
ſū aq̄s tigeret ī iordane: ſpi
ritui quoqꝫ ſancto venientez
cerneret ī colūba: et atteſtā
tis vocē pr̄is audiret e celo
Hic ē ille: quā inſpirāte deo
p̄ſci⁹ annūciat eſaias dicēs
Uox clamātis ī deſerto: pa=
te viā dn̄i. Quā cōgrue fr̄es
chariſſimi beat⁹ iohānes p̄=
dicat⁹ eſt vox: q̇ celeſtis v̄bi
et p̄co mittebat: et teſtis. Tu.

Hic eſt ille: cui⁹ R. viij
p āgelū gabrielē pn̄ū
ciat natiuitas: et nomē et me
ritū. Hic ē q̇ iudicio celeſtis
ſententie cunctis mortalib⁹
āteferī: dicēte dn̄o: nō ſurre
xit int natos mulierū maior
iohanne baptiſta. Quā pul
chre dictū eſt int natos mu=
lierꝫ non eſſe maiorē: q: ille
omnimodis maior erat io=
hāne: q̇ de virgine naſcebat
Hic eſt etiā q̇ maluit a rege
ꝓſterni: q̄ regē nō increpa=
re peccātē. Quib⁹ ꝓſpectis
aduertite dilectiſſimi: quan
tā huic reuerētiā: quātū de=
uotiōis debeam⁹ ipendere:
q̇ vt honorabilis ſit: a ſctō ē
ſpū ꝓphetatus: ꝑmiſſus ab
angelo: laudat⁹ a dn̄o: et p=
petua ſctē mortis gl'ia cōſe
crat⁹. Decebat nāqꝫ vt myſti
cā natiuitatez ei⁹ mirabilis

vita ſeq̄ret: ⁊ ſctā ꝑfectāq̄
vitā mors deo deuota ꝯclu=
deret. Propt̄ qḋ fr̄es rectiſ=
ſime toto hodie orbe xp̄i ec=
cleſia primordia natiuitatis
ei⁹ letiſſima feſtiuitate cōce
lebrat: q̄ eterna mortalib⁹ ad=
eſſe gaudia ſtupēti mūdo te
ſtis fideliſſim⁹ reuelauit. T.

f. ix. Lec. ſ. euā: ſm lucā. ij. c.

IN illo tp̄e: Elizabeth
īpletū ē tp̄s pariēdi:
⁊ pepit filiū. Et reli. Ex com
mēta. bti ambro. ep̄i de ea. l.

Habet ſctōꝝ editio letitiaꝫ
plurimorū: quia ꝯmune eſt
bonuꝫ Juſtitia eni̅ ꝯmunis
eſt virtus. Et ideo in ortu iu
ſti future vite inſigne ꝑmitti
tur: et gratia ſecuture virtu=
tis exultatiōe vicinorū prefi
gurāte ſignatur. ¶ Pulchre
aūt tp̄s quo fuit in vtero ꝓ=
pheta deſcribit ne marie p̄=
ſentia taceat: ſed tp̄s ſilet in
fantie: eo q̄ p̄n̄tia dn̄i mater
no in vtero roboratus īfan=
tie impedimenta neſciuerit.
Et iō ī euāgelio nihil ſuper
eo legim⁹ niſi ortū ei⁹ et ora=
culū: exultationē ī vtero: ⁊
vocē in deſerto. Tu. Lec. x.

NEcꝫ eni̅ vllaz infantie
ſētit etatē: q̄ ſupra na
turā: ſupra etatē: ī vt'o factus
mr̄is: a mēſura ꝑfecte cepit
etatꝫ plenitudinis xp̄i. ¶ Et
nota q̄ de iohānis vocabulo
erat vicinoꝝ heſitatio. Vn̄ ī
dubitāter ſcimus: q: cui⁹ no
mē angelo nūciāte pat in tē=
plo cognouerat: eiuſdē vocabu
lum ſp̄ūs ꝓphetie elizabeth
mr̄i reuelauerat. Vn̄ ⁊ ꝯq̄rē
tes dicūt. Quia nemo eſt in
cognatiōe tua: qui vocetur
hoc nomine. Tu aūt. Lec. xj

ET reſpōdit mat ei⁹ et
dixit. Nequaq̄: ſed vo
cabit iohēs. Et rn̄derunt ad
illam. Nemo eſt in cognatio
ne tua: q̄ vocet hoc nomine.
Jnnuebāt ꝫ pr̄i eius quē vel
let vocari eū. Et accepit pu
gillarē ⁊ ſcripſit: iohēs ē no
mē ei⁹. Et mirati ſunt om̄es
Cōtinuo aūt reſoluta eſt lin
gua ei⁹ ⁊ apertū eſt os eius:
⁊ loquebat bn̄dicens deum
Mire ſctūs euāgeliſta ꝑmit
tendū putauit: q̄ plurimi in
fantē pr̄is noīe zachariā ap
pellādum putauerūt: vt ad
uertas mr̄i non nomē alicu=
ius diſplicuiſſe degeneꝝ: ſꝫ
id ſctō infuſuꝫ ſpū qḋ ab an
gelo an̄ zacharie fuerat pre
nūciatū. Tu. Lectio. xij.

ET q̄dē zacharias mu
tus ītimare vocabulū
filij nequit vxori: ſꝫ p ꝓphe=
tiā elizabeth didicit: qḋ non

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

vidicerat a marito. Johēs
ē inqͭ nomē ei⁹. Hoc ē. Nos
ei nomē nō īponim⁹: qꝛ iam
a deo nomē accepit. Habet
vocabulū ſuum qḋ agnoui=
m⁹ nō qḋ elegimus. Habēt
hoc merita ſctōꝛuꝫ: vt a deo
nomē accipiāt: ſicut iacob iſ
rael dicit̄ qꝛ deuꝫ vidit: ſicut
dn̄s nr̄ ieſ⁹ noīat⁹ eſt: an̄q̄ na
tus: cui nō āgel⁹ ſꝫ pr̄ nomē
impoſuit. Eſdras dicit. Re=
uelabit̄ em̄ inqͭ fili⁹ me⁹ ieſ⁹
cū his q̇ cū eo iocūdabunt̄:
q̇ relicti ſunt ī annis quadri
gēt̄ꝫ. Et erit poſt ānos hos:
⁊ moꝛiet̄ fili⁹ me⁹ xp̄s: ⁊ con=
uertet̄ ſeculū. Tu. Eua. vtē
in die ſctō. Oro vtē. ꝑuatis
dieb⁹ infra oct. Ad bn̄d⁹ ān.
Et fctm̄ ē ī die octauo: vene
rūt circuncidere pueꝝ: ⁊ vo
cabāt eū nomine pr̄is ſui za
chariā: ⁊ reſpōdens mat̄ ei⁹
dixit: nequaq̄ ſꝫ vocabit̄ io=
hānes. Or Cōcede q̄s. vtē
poſt Benedicamus. ⁊ dein=
ceps ꝑ octa. ſuffragabit̄ de
ap̄lis petro ⁊ paulo. In lau
di. ꝑ ꝯme. ā. Petrus ap̄ls et
paul⁹. In ſcdis veſ. ꝑ cōme.
de eiſdē ā. Glioſi pncipes.
℣. Nimis honorati. Oratio.
D
E⁹ cui⁹ dextera btm̄
petrū ap̄lꝫ ambulātē
in fluctib⁹ ne mergeret̄ ere=
xit: et coap̄lm ei⁹ paulū ter=
tio naufragātē de ꝓfūdo pe
lagi liberauit exaudi nos ꝓ=
pitius ⁊ ꝯcede: vt amboꝛum
meritis et̄nitatis gl̄iam ꝯſe
quamur. Et fa: Qui vi. ⁊c.

¶ In feſto viſitationis bea=
te marie virginis ad pꝛimas
veſperas ſuper ꝑs ān.

A
Ue maria gratia
plena dn̄s tecum:
bn̄dicta tu in mu=
lieribus all'a. ān.
Ecce ācilla dn̄i fiat mihi ſe=
cūdū ꝟbū tuū. ā. Diffuſa eſt
gr̄a ī labijs tuis: proptere a
bn̄dixit te de⁹ ī eternū. ā. Be
nedicta eſt incōparabilit̄ q̄
et diuini germinis ſuſcepit
gl̄iaꝫ et coꝛonā integritatis
ſeruauit. Cap̄lm Cant. ij.
E
Cce iſte venit ſaliēs ī
montib⁹: trāſiliēs col
les ſimilis eſt dilectus me=
us capꝛee hinnuloq; ceruo
rum. Deo gratias. Rem Ex
clamauit elizabeth. vt infra
iij. Hymn⁹. Aue maris ſtel
la. f. lxvj. ℣ſ⁹. Benedicta tu
ī mulieribus: Et benedict⁹
fruct⁹ vētris tui: Ad mag. ā
Btām me dicēt oēs genera
tiones: qꝛ ancillā humilē re=
ſpexit deus. Oratio.
O
Mnipotēs ſempit̄ne
de⁹: q̇ ex abūdātia cha

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ritatis btām mariā tuo filio
imp̄gnatā ad ſalutationem
elizabeth inſpiraſti: p̄ſta q̄s
vt p eiꝰ viſitationē donis ce=
leſtibus repleamur: ⁊ ab oī=
bus aduerſitatibꝰ eruamur.
Et faꝛ p eū. Poſt Bn̄dica=
mus. Prima ꝯme. de ſctō io=
hāne baptiſta cū āt. Puer q̄
natꝰ eſt. ℣ꝰ. Fuit hō miſſus.
Oro. Cōcede q̄s. vtā. ij. cō=
me. de apo. cū a. Glīoſi pnci
pes. ℣. et orō. vtā. iij. de do.
ſi fuerit. ¶ Eodem die Pro
ceſſi et martiniani martyꝝ
Commemoratio. Oratio.

DEus q̄ nos ſcōꝝ mar
tyꝝ tuoꝝ proceſſi et
martiniani ꝯfeſſiōibꝰ glīoſis
circūdas ⁊ ptegis: da nobis
⁊ eoꝝ imitatione pficere: et
inťceſſiōe gaudere. Per do.
¶ Inui. In honore btiſſime
marie vgis. Jubilemꝰ dño
p. Venite. Hyꝰ. Fit porta. f.
lxvj. ¶ In. j. noct. ā. Ecce tu
pulchra es amica mea: ecce
tu pulchra ocli tui colūbaꝝ
p̄. viij. Dn̄e dn̄s. f. ij. ā. Sicut
liliuz inter ſpinas: ſic amica
mea inť filias. ps. xviij. Celi
enar. f. vj. ā. Fauꝰ diſtillans
labia tua ſpōſa: ⁊ odor veſti
mētoꝝ tuoꝝ ſicut odor thu=
ris. p̄. xxiij. Dn̄i ē ter. f. vij. ā.
Emiſſiōes tue paradiſꝰ ma=

loꝝ punicoꝝ cū pomoꝝ fru
ctibꝰ. p̄. xliiij. Eructauit. fo.
xv. ā. Fons oꝛtoꝝ puteꝰ aqua
rū viuētiū: q̄ fluūt īpetu de li
bano. p̄. xlvj. Deꝰ nr̄. f. xvj. ā.
Veniat dilectꝰ meꝰ in oꝛtum
ſuū: vt comedat fructuz po=
moꝝ ſuoꝝ. p̄. xlvij. Magnꝰ
dn̄s. f. xvj. ℣. Gaude maria.
℟. j. Exurgēs maria abijt ī
mōtana cū feſtinatiōe ī ciui
tatez iuda. Et ſalutauit eli
zabeth. ℣. Et ītrauit ī domū
zacharie. Et ſalu. ℟. ij. Et
factū eſt vt audiuit ſaluta=
tionē marie elizabeth. Ex=
ultauit īfans ī vtero eiꝰ. ℣ꝰ.
Exurgēs maria abijt ī mō=
tana ⁊ dum ſalutaret eliza=
beth. Exultauit. ℟. iij. Ex=
clamauit elizabeth voce ma
gna ⁊ dixit: bn̄dicta tu inter
mulieres: ⁊ bn̄dictꝰ fructꝰ vē
tris tui. Et vn̄ hoc mihi vt ve
niat mať dn̄i mei ad me. ℣ꝰ.
O glīoſa femina nō ſolū bn̄
dicta inter mulieres: ſed inť
mulieres benedictas maio
ri benedictione ſpecialiť in=
ſignis. Et vnde. ℟. iiij. Ecce
vt facta eſt vox ſalutationis
tue in auribus meis. Exul=
tauit in gaudio infans ī vte=
ro meo. ℣. Repleta eſt ſpiri=
tu ſancto elizabeth: et excla
mauit voce magna et dixit.

Exultauit. ¶ In. ij. no. ā. Ve
ni i oꝛtū meū ſoroꝛ mea ſpō=
ſa: meſſui myꝛrhā meā cum
aromatibꝰ meis. ps. lxxxiiij.
Benedixiſti. f. xxx. ā. Come
di fauum cū melle meo: bibi
vinū meū cū lacte meo. ps.
lxxxv. Fundamēta. fol. xxx.
ā. Talis eſt dilectꝰ meꝰ: ⁊ ipſe
eſt amicꝰ meus filie hierl'm.
ps. xcv. Cātate. j. fol. xxxiij.
an. Vulneraſti coꝛ meum ſo
roꝛ mea ſpōſa: vulneraſti coꝛ
meum. ps. xcvj. Dn̄s regna
uit exultet. f. xxxiiij. ā. Dile=
cte mi apprehēdā te: ⁊ ducā
te in domū matris mee: et in
cubiculū genitricis mee ibi
me docebis p̄cepta dn̄i. ps.
xcvij. Cantate. ij. fo. xxxiiij.
ā. Deſcēdi in oꝛtū meū vt vi
derem poma conuallium: et
inſpicerē ſi floꝛuiſſent vinee
et germinaſſent mala puni=
ca: reuertere reuertere ſuna
mitis: reuertere reuertere
vt intueamur te. ps. xcviij.
Dn̄s regnauit iraſ. f. xxxiiij.
℣. Speciosa facta es. ℟. v.
Beata es q̄ credidiſti. Quo
niā perficientur in te que di=
cta ſunt tibi a dn̄o. ℣ꝰ. Mul=
te filie cōgregauerūt diuiti
as tu ſupergreſſa es vniuer
ſas. Quoniā. ℟. vj. Magni=
ficat aīa mea dn̄m et exulta
uit ſpiritus meus in deo ſa=
lutari meo. Qꝛ reſpexit hu=
militatem ancille ſue. ℣. Ec
ce eīm ex hoc beatam me di=
cent omnes generationes.
Quia reſpexit. ℟. vij. Bea=
tam me dicent omnes gene
ratiōes. Qꝛ fecit mihi dn̄s
magna quia potēs eſt ⁊ ſan=
ctum nomen eius ℣ſꝰ. Ma=
gnificat aīa mea dn̄m et ex=
ultauit ſpiritus meus ī deo
ſalutari meo. Qꝛ fe. ℟. viij.
Suſcepit dn̄s iſrael puerū
ſuum: recoꝛdatus miſericoꝛ=
die ſue. Sicut locutꝰ eſt ad
patres noſtros abraham et
ſemini eius in ſecula. ℣. Be
nedictus dn̄s deꝰ iſrael q̄a
viſitauit et fecit redemptio
nem plebis ſue. Sicut locu=
tus. ¶ In. iij. noct. ān. Gau=
dēs gaudebo ī dn̄o: ⁊ exulta
bit aīa mea ī deo meo. Cān.
Audite me. f. x. ℣. Dignare
me. ℟. ix. Quā pulchra es
amica mea q̄ pulchra es et
decoꝛa: oculi tui colūbarū
Abſq; eo quod intrinſecus
latet. ℣ſꝰ. Sicut vita cocci=
nea labia tua ⁊ eloquiū tuū
dulce. Abſq;. ℟. x. Benedi=
cta et venerabilis es virgo
maria. Cuiꝰ viſcera merue=
rūt poꝛtare dn̄ū xp̄ū. ℣. Be=
nedicta tu in mulieribus et

benedictus fructus ventris tui. Cui⁹. R. xi. O glorioſa femina nō ſolū bn̄dicta inter mulieres/ſed inter mulieres benedictas. Maiori benedictiōe ſpecialiter inſignis. V. Benedicta eſt icomparabiliter/que et diuini germinis ſuſcepit gl'iam/ꝛ coronā integritatis ſeruauit. Maiori. R. xij. Felix nāq̧ es ſacra virgo maria/et omni laude digniſſima. Quia ex te ort⁹ eſt ſol iuſtitie xp̄s deus noſter. V⁹. Ora pro populo interueni pro clero/intercede ꝑ deuoto femineo ſexu/ſentiant oēs tuum leuamē quicunq̧ celebrāt tuā viſitationem. Or. Lcō. j. Homel. venerabilis bede pbr̄i ꝛ ſuper euange. Exurgens maria.

LEctio quam audiuimus ſancti euāgelij fr̄es chariſſimi ꝛ redemptionis noſtre nobis ſemper veneranda primordia p̄dicat: et ſalutaria ſemper imitende humilitatis remedia cōmendat. Nam quia peſte ſuperbie attactum genus humanū perierat: decebat vt medicamētum humilitatis quo ſanaret: prima mox incipiētis ſalutis tp̄a pretēderent. ¶ Et quia per temeritatē ſeducte mulieris mors in mundum intrauerat: congruū fuit vt in iudicium vite reuertentis mulieres ſe deuote humilitatis inuicē ac pietatis ꝓuenirēt obſequijs. Prior ergo nobis beata dei genitrix ad ſublimitatē patrie celeſtis iter oſtendit humilitatis: non min⁹ religionis: q̄ caſtitatis exemplo venerabilis. Tu. Lectio ſcd'a.

SIquidē gloria virginei ꝛ itemerati corporis qualis ſit vita ſuperne ciuitatis ad quā ſuſpiram⁹ inſinuat: vbi neq̧ nubēt neq̧ nubentur/ſed ſunt ſicut angeli dei in celis: ac virtutem mentis eximiā qua ad hanc pertingere debeamus indicat. ¶ Nam ſicut precedēte ſancti euangelij lectione cognouimus/poſtq̄ angelica viſione ꝛ allocutione meruit ſublimari/poſtq̄ celeſti ſe onuſtandā partu didicit nequaq̄ ſe de donis celeſtibus quaſi a ſe hec eſſent extulit: ſed vt magis magiſq̧ donis eſſet apta diuinis/in cuſtodia humilitatis greſſū mentis fixit: ita euangelizāti ſibi angelo reſpondēs/ecce ancilla dn̄i/fiat mihi ſm verbum tuū. Tu. Lectio. iij

V T vero hodierna le=
ctione audiuimꝰ: eã=
dem quam angelo exhibue=
rat humilitatem/ hominibꝰ
quoqꝫ curauit exhibere: et
q̄ꝺ maioris eſt virtutis/ hoc
etiam minoribus. Quis eni
neſciat virginem deo conſe=
cratam/ muliere deo dedita
gradum habere potiorem:
❡ Quis dubitet matrem re
gis eterni/ iure matri milit;
eſſe ꝑferēdā: Attñ ipſa me=
mor ſcripture precipientis/
quãto magnus es humilia
te in omnibus: mox vt ange
lus qui loquebatur ei ad ce=
leſtia rediſt/ ſurgit ac monta
na conſcendit: geſtanſqꝫ in
vtero deum/ ſeruorũ dei ha=
bitacula petit ac requirit al
loquia. Tu. Lectio quarta.

E T apte poſtviſionem
angeli in montana ſu
biſt: q̄ guſtate ſuauitate ſu=
pernorum ciuium/ humilita
tis greſſibus ad virtutuꝫ al
ta ſe tranſtulit. Intrat ergo
domum zacharie atqꝫ eliza
beth quam ſeruũ ac precur
ſorem domini paritură no=
uerat ſalutat: non quaſi du
bia de oraculo quod accepe
rat: ſed vt cõgratulatura de
dono quod conſeruam acce
piſſe didicerat. ❡ Nõ vt ver
bũ angeli mulieris atteſta=
tione ꝓbaret: ſed vt mulie=
ri ꝓuecte etatis/ virgo iuuē
cula miniſteriũ ſedula īpen
deret. Ut aũt audiuit ſalu=
tationē marie elizabeth ex=
ultauit infans in vtero eiꝰ:
et repleta eſt ſpirituſancto
elizabeth. Tu. Lectio. v.

A Periente os ad ſalu
tanduꝫ beata maria/
repleta eſt mox ſpirituſan=
cto elizabeth: repletus eſt ⁊
iohãnes: atqꝫ vno eodemqꝫ
ſpiritu ambo edocti illa ſa=
lutantē que eſſet agnouit ⁊
matrem dñi ſui debita cum
benedictione venerata eſt:
ille ipm̄ eſſe dñm qui in vte=
ro virginis portaretur intel=
lexit: ⁊ quia lingua necdum
valuit/ animo exultãte ſalu=
tauit: officiumqꝫ ſue precur
ſionis q̄ꝫ libēter q̄qꝫ deuote
iuuenis eſſet īpleturus an=
teq̄ naſceretur aduenienti
dño quibus valebat indicijs
intimauit. Aderat nãqꝫ tēpꝰ
quo impleretur ãgeli ſermo
quem dixerat: quia ſpiritu=
ſancto replebitur adhuc ex
vtero mr̄is ſue. Lectio. vj.

R Epleta eſt ergo ſpiri
tuſancto elizabeth: et
exclamauit voce magna. Re
cte voce magna: q̄a magna

dona dei cognouit. Recte
voce magna: quia illū vbiqꝫ
presentem nouerat: etiā cor=
poraliter adesse sentiebat.
Magna etenī voce: non tam
clamosa q̄ deuota intelligē
dū est. Neqꝫ enī modice vo=
cis deuotione dn̄m laudare
valebat / q̄ spūsctō plena fla
grabat: q̄ et illū in vtero ge
stabat quo in natis mulierū
nemo maior est: ⁊ eum adue
nisse gaudebat / q̄ conceptꝰ
ex carne mr̄is virginis filiꝰ
altissimi vocaretur et esset.
Exclamauit autem et dixit
Bn̄dicta tu īter mulieres:
et benedictus fructus ven
tris tui. Tu aūt. Lectio. vij.

Benedicta tu inter mu
lieres. Nō solū bn̄di=
cta int̄ mulieres: sꝫ int̄ mu=
lieres bn̄dictas maiori bn̄=
dictiōe spāalit̄ insignis. Bn̄=
dictꝰ fructꝰ ventris tui. Nec
ipse generali sctōꝝ more bn̄
dictꝰ: sed sicut ait apl's quo
rū pr̄es ⁊ ex q̄bus xp̄s secū
dum carnē: q̄ est sup oīa deꝰ
bn̄dictꝰ in secula. De huiꝰ or
tu fructu psalmista mystico
sermone testat̄ dicēs. Etenī
dn̄s dabit benignitatē: ⁊ ter
ra nr̄a dabit fructū suū. De
dit q̄ppe dn̄s benignitatē: ⁊
qr genꝰ hūanū a reatu p̄ua=
ricationis p vnigenitū suū
liberare disposuit. Dedit be
nignitatē: qr eiꝰ igressui v̄gi
nalis vteri tēplū spūssancti
grā ꝯsecrauit. Tu. Lcō. viij.

Et terra nr̄a dedit fru
ctū suū: qr eadē v̄go q̄
de terra corpꝰ habuerat fili
um genuit: diuinitate q̄dem
deo pr̄i coequalē sed sibi car
nis veritate cōsubstantialē.
De hoc ⁊ esaias tēpus hūa=
ne redēptionis intuens ait.
In illa die erit germē dn̄i ī
magnificētia et gl'ia: et fru=
ctꝰ terre sublimis. Germen
nāqꝫ dn̄i fuit in magnificen
tia ⁊ gl'ia: cū sēpiternꝰ dei fi
lius in carne t̄paliter appa=
rēs magnitudine v̄tutū cele
stium mundo clarus effulsit
Fructus quoqꝫ t̄re sublimis
effectus est: quando carnem
quā de nr̄a natura deꝰ mor=
talem susceperat virtute re=
surrectionis īmortalem iam
redditā ad celos sublimauit
Tu aūt. R'c. ix. Lectio sancti
euāgelij: scdm̄ lucā. Cap. j.

In illo t̄pe: Exurgēs
maria abijt ī mōtana
cū festinatiōe in ciuitatē iu
da: ⁊ intrauit ī domū zacha=
rie ⁊ salutauit elizabeth. Et
reliqua. Ex cōmentario bti
ambrosij episcopi: de ea. R'c.

Moꝛale eſt oĩbus: vt q̊ fidẽ exigũt fidẽ aſtruãt. Et ideo angelꝰ cũ abſcondita nũciaret: vt fides aſtrueret exemplo ſenioꝛis femĩe ⁊ ſterilis cõceptũ ꝟgini marie nũciauit: vt poſſibile deo oẽ qđ ei placuerit aſſereret. ¶ Ubi audiuit hoc maria nõ quaſi ĩcredula de oꝛaculo/ nec q̄ſi incerta de nuncio/ nec quaſi dubitãs de exemplo: ſꝫ quaſi leta pꝛo voto/ religioſa ꝓ officio/ feſtina pꝛo gaudio: ĩ mõtana ꝑrexit. Quo enĩ iã deo plena: niſi ad ſuperioꝛa cũ feſtinatione ꝯſcenderet: Neſcit tarda molimina ſpiritusſc̃ti gratia. Lectio. x.

Diſcite et vos mulieres ſctẽ ſedulitatẽ: quã ꝑgnãtibꝰ debeatis exhibere cognatis. Mariã q̄ añ ſolã ĩ ĩtimis penetralibꝰ verſabatur nõ a publico ꝟginitatis pudoꝛ: non a ſtudio aſꝑitas mõtiũ: nõ ab officio ꝓlixitas itineris retardauit. In montana ꝟgo cũ feſtinatione conſcendit: virgo officij memoꝛ ĩiurie ĩmemoꝛ affectu vꝛgẽte nõ ſexu: relicta ꝑrexit domo. ¶ Diſcite ꝟgines nõ circumcurſare ꝑ alienas edes: non demoꝛari in plateis: nõ aliq̊s in publico miſcere ſermones. Maria ĩ domo ſera: feſtina in publico: manſit apud cognatã ſuam mẽſibus tribus. Eteni q̄ ꝓpter officiũ venerat: inherebat officio. Mãſit tribus menſibus/ nõ ꝗ domꝰ eã delectaret aliena: ſed quia frequentius videri in publico diſplicebat. Tu. Lectio. xi.

Didiciſtis ꝟgines pudoꝛẽ marie: diſcite et humilitatẽ. Uenit ꝓpinqua ad pꝛoximã: iunioꝛ ad ſenioꝛẽ: nec ſolũ venit ſed etiã pꝛioꝛ ſalutauit. Decet enim: vt quãto caſtioꝛ ꝟgo tãto hũilioꝛ ſit. Nouerit deferre ſenioꝛibus: ſit magiſtra humilitatis/ in qua eſt pꝛofeſſio caſtitatis eſt et cauſa pietatis eſt etiã noꝛma doctrine. Cõtuẽdũ eſt enĩ/ qꝛ ſuꝑioꝛ venit ad inferioꝛẽ/ vt ĩferioꝛ adiuuetur: maria ad elizabeth/ xp̃s ad iohẽm. Deniqꝫ etiã poſtea vt ſctificaret baptiſmum iohãnis dñs venit ad baptiſmuꝫ. Tu. Lectio. xij.

Cito q̊qꝫ aduẽtꝰ marie ⁊ preſentie dñice bñficia declarant. Simul autẽ vt audiuit ſalutationem marie elizabeth: exultauit ĩfãs in vtero eiꝰ: ⁊ repleta eſt ſpiritu ſancto. Uide diſtinctio=

nem⁊ ſingulorūq; verborꝝ
propꝛietates. Uocem prioꝛ
elizabeth audiuit⁊ ſed iohā
nes prioꝛ gratiam ſenſit. Il
la nature oꝛdine audiuit⁊
iſte exultauit ratione myſte
rij. Illa marie⁊ iſte dn̄i ſēſit
aduentū. Femina mulieri⁊⁊
pignus pignori. Iſte grām
loquūt illi int⁹opantur⁊ pie
tatiſq; myſterium maternis
adoꝛiuntur pfectibus dupli
ciq; miraculo mr̄es prophe
tāt ſpū paruuloꝛū. Tu aūt.

Secundū lucā. Cap. vbi ſu.

In illo tpe⁊ Exurgēs
maria abijt i mōtana
cū feſtinatione in ciuitatem
iuda: et intrauit in domū za-
charie⁊ ſalutauit elizabeth
Et factū eſt vt audiuit ſalu-
tationē marie elizabeth: ex-
ultauit infans in vtero eius
Et repleta eſt ſpūſancto eli
zabeth: et exclamauit voce
magna et dixit. Bn̄dicta tu
inter mulieres: et bn̄dictus
fructus vētris tui. Et vnde
hoc mihi vt veniat mat̄ dn̄i
mei ad me: Ecce enī vt fctā
eſt vox ſalutatiōis tue in au
ribus meis: exultauit i gau
dio infans in vtero meo. Et
beata q̄ credidit: qm̄ pficien
tur ea q̄ dicta ſunt ei a dn̄o.
Et ait maria. Magnificat
anīa mea dn̄m⁊ et exultauit
ſpūs meus in deo ſalutari
meo. Qꝛ reſpexit hūilitatez
ancille ſue: ecce enim ex hoc
beatā me dicent oēs gn̄atio
nes. Qꝛ fecit mihi magna q̄
potēs eſt: ⁊ ſcꝫm nomē eius
Et mīa ei⁹ a progenie in p-
genies timētibus eū. Fecit
potentiā in brachio ſuo: diſ-
perſit ſuperbos mente coꝛ-
dis ſui. Depoſuit potentes
de ſede⁊ exaltauit humiles
Eſurientes impleuit bonis
⁊ diuites dimiſit ianes. Suſ
cepit iſrael puerum ſuū: re-
coꝛdat⁹ mīe ſue. Sicut locu-
tus eſt ad patres noſtros⁊
abrahā et ſemini eius in ſe-
cula. Manſit aūt maria cuz
illa quaſi menſibus tribus:
et reuerſa eſt in domū ſuam
Amen. Orō. Omps ſempt.
vtš. Ad laud. ān. Exurgēs
maria abijt i mōtana cū fe-
ſtinatione in ciuitatē iuda: ⁊
intrauit in domū zacharie ⁊
ſalutauit elizabeth. ps. xcij.
Dn̄s reg. de. f. xxxij. Cp. ℣.
et orō vt in. j. veſ. ℟. breue.
Adiuua nos tuis pcib⁹ Mr̄
xpi maria. ℣⁹. Oraculū vite
eterne claritas celoꝛū. Mr̄.
vtš. hy⁹. Quē tra. Cui lūa.
Beata mater. Benedicta.
Gloꝛia tibi dn̄e. f. lxvij. Ad

dñi ān. Et factū eſt vt audi
uit ſalutationē marie eliza=
beth/ exultauit infans in vte
ro ei⁹. ¶ Ad. j. ā. Exclama=
uit voce magna elizabeth ⁊
dixit bñdicta tu inter mulie
res/ ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ ventris
tui. ¶ Ad. iij. ā. Ex q̄ facta
eſt vox ſalutatiōis tue in au
rib⁹ meis exultauit ī gaudio
īfans ī vtero meo all'a. Cp̄.
⁊ orō vt in. j. veſ. ℣. Gaude
maria. ¶ Ad. vj. ān. Btā es
maria q̄ credidiſti/ perficien
tur ī te q̄ dicta ſūt tibi a dño
all'a. Capm. Cañ. ij. caplo.

Dilect⁹ me⁹ loquit̄ mi=
hi: ſurge ꝓpera ami=
ca mea/ colūba mea/ formo=
ſa mea/ et veni. Deo grās.
℣. Speciosa facta es. Orō.

Omnipotens ſempiterne de⁹
qui curā de oībus in
te confidentib⁹ ſemp habes
preſta queſum⁹: vt per feſta
viſitationis q̄ celebramus/
viſitatiōem beate marie vir
ginis ſpecialem ī noſtris ne
ceſſitatibus ſentiamus. Et
fa: Per dñm. ¶ Ad. ix. ān.
Manſit aūt maria cū eliza=
beth/ quaſi menſibus trib⁹/
et reuerſa eſt in domū ſuā.
Caplm prouerbio. cp̄. xxxj.

Multe filie congrega=
uerūt diuitias: tu ſup
greſſa es vniuerſas. Deo ḡ.
℣. Dignare me lau. Oratio

Omnipotens ſempiterne de⁹
qui ꝯmēorationē viſi=
tationis btē marie matris
dei fieri voluiſti/ preſta q̄s:
vt per feſta viſitationis que
agimus/ ab eius viſitatiōis
gratia nullaten⁹ excidamus
Et fa: Per eū. ¶ In. ij. veſ.
ſup ps ān. j. iiij. de. j. noct.
Cp̄. Re. ℣. ⁊ orō vt ī lau. hy⁹.
Aue maris ſ. lxvj. Ad mgt
ān. Exultauit ſpiritus me⁹
in deo ſalutari meo/ quia re
ſpexit hūilitatē ancille ſue/
ecce eni ex hoc beatā me di
cent omnes generationes.
¶ Priuatis dieb⁹ īfra octa.
Venite. dicitur directanee.
¶ In. j. noc. ā. Fons ortorū.
ān. Veniat dilect⁹. ān. Veni
in ortū. ān. Comedi fauum.
p. feriales. ℣. Gaude maria.
Lctō bre. Canti. ij. caplo.

Surge propera amica
mea/ ſpecioſa mea/ et
veni: columba mea in fora=
minib⁹ petre: in cauerna ma
cerie. Oſtende mihi faciem
tuā: ſonet vox tua in aurib⁹
meis. Vox eni tua dulcis: ⁊
facies tua decora. Tu autē.
Re. bre. Bñdicta tu In mu=
lierib⁹. ℣. Et bñdict⁹ fruct⁹
vētr: tui. In. ¶ In. ij. noc. ā.

Alla. iij. Cap. Ad gal. iiij.
V Bi venit plenitudo tē
poris miſit deꝰ filium
ſuum/factum ex muliere/ fa
ctū ſub lege: vt eos q̇ ſub le
ge erāt redimeret. Deo gra
tias. ℣. Specioſa. Oratio.
D Eus q̇ v̾ginalē aulaz
beate marie ī qua ha
bitares eligere dignatꝰ es/
da q̄s: vt ſua nos defenſiōe
munitos/iocundos ſue faci
at itereſſe feſtiuitati. Et fa:
Qui viuis. Ad lau. ⁊ ad ho=
ras āe vt in die ſctō. p̄s. fer.
Cap. j. ad timothe. Cap. iij.
M Agnum pietatis ſa=
cramentum qđ mani
feſtatū eſt in carne/iuſtifica
tum eſt in ſpū: apparuit an
gelis predicatū eſt gentibꝰ:
creditū eſt ī mūdo/aſſūptū
eſt in gloria. Deo ḡ. ℟. hyꝰ.
℣. ⁊ orō vt in die ſancto. Ad
beneđ. ān. Dilecte mi app̄.
Ad mḡt ān. Deſcendi in or
tū. Reliqua vt in die ſancto.
¶ Dñica īfra octauā oīa vt
in die ſctō: exceptis ſubſcri
ptis. In. j. veſ. ſup p̄os āāe.
Ecce tu pulchra. cuz reliq̄s
℟. breue. Adiuua nos. vts̄.
¶ In. j. noc. ſup p̄os dñica=
les ān. Fons ortorū. ān. Ve=
niat dilectꝰ. ān. Veni in or=
tum. ℣. Gaude ma. Lctō. j.

Ex homel. vene. be. pbr̄i: ſu
per euāgelio Exurgēs ma.
B Enedicta tu inter mu
lieres. Recte ergo di=
citur bñdicta tu inter mulie
res: ⁊ bñdictꝰ fructꝰ ventris
tui. Benedicta eſt enī incō=
parabiliter: q̄ ⁊ diuini ger=
minis ſuſcepit gloriā: et co=
ronaz integritatis ſeruauit.
¶ Bñdicta tu int̾ mulieres:
per cuiꝰ partū virgineū a na
tis mulierū/maledictio p̄me
mr̄is excluſa eſt. Tu. lc. ij.
B Enedictꝰ fructꝰ vētris
illiꝰ: per quē ⁊ ſemē ī
corruptionis ⁊ ſupne heredi
tatis quā perdidimꝰ in adaz
fructū recepimꝰ. ¶ Et vere
ac ſingularit̾ bñdictꝰ: q̇ non
nr̄o more poſtq̄ natus eſt a
dño grāz bñdictōis pcepit:
ſz ipē ad ſaluādū mūdū bñ=
dictꝰ venit ī noīe dñi. Et vñ
hoc mihi: vt veniat mr̄ dñi
mei ad me: ¶ O quāta in p=
phetiſſe mēte hūilitas. Quā
verꝰ ſmo dñi quē dixit. Su=
per quē reqeſcet ſpūs meꝰ:
niſi ſup humilē ⁊ quietū ⁊ tre
mētē verba mea: Tu. lc. iij.
M Atrem q̄ppe dñi que
ad ſe venerat/mox vt
vidit eſſe cognouit: ſed in ſe
nihil talis meriti reperiens
quo digna fieret a tanta ho

ſpite viſitari: vñ hoc mihi in
quit vt veniat mr̄ dñi mei ad
me: ¶ Qꝛ nimirꝫ ipe ſpūs q̇
ei donū ꝑphetie ꝯtulit/mu=
nus parit humilitatꝭ preſti=
tit: ꝑphetico ſpū repleta ge
nitricem ad ſe aduētaſſe ſal
uatoꝛis intellexit: ſed humi
litatis ſpū circunſpecta mi=
nus dignam ſe eiꝰ aduentu
depꝛehendit. Lectio. iiij.

Ecce eivt facta eſt vox
ſalutationis tue in au
ribꝰ meis: exultauit in gau
dio infans in vtero meo. In
tellexit elizabeth eodē quo
impleta erat ſpū reuelante
quid illa exultatio ſui ſignifi
caſſet infantis: hoc eſt illius
veniſſe mr̄em: cuiꝰ ipe pre=
curſoꝛ ac demonſtratoꝛ eēt
futurus. ¶ Et q̄ miranda:
q̄ cita ſpūs ſcti oꝑatio. Nul
la q̇ppe i diſcēdo moꝛa eſt:
vbi ſpūſſctūs doctoꝛ adeſt.
¶ In. ij. noc. ān. Comedi fa
uū. ān. Talis eſt. ān. Uulne
raſti. ℣. Specioſa. Lctō. v.

Nuno eodēqꝫ momen
to cū voce ſalutantis
gaudiū naſcit infātis: qꝛ dū
vox ad aures ꝑuenit coꝛpo
rales/℣tus ſpūalis coꝛ itra
uit audiētis: nec ſolū genitri
cem ſed ꝛ ſobolē amoꝛe dñi
adueniētꝭ accēdit. Uñ mox
eadē pꝛecurſoꝛis dñi geni=
trix ea q̄ i occulto cognoue=
rat his q̇ ſimul aderant ꝛ au
diebāt palā euāgelizare cu
rauit. Naꝫ ſubdit. Et beata
q̄ credidit: qm̄ ꝑficient ea q̄
dicta ſūt ei a dño. Lu. L. vj.

Nam ꝛ hoc q̊qꝫ ꝑ ſpiri
tuꝫ didicit elizabeth
q̄ angelꝰ ad mariā ℣ba ꝑtu=
lerit: q̄ illa mox euāgelizāti
crediderit: q̄ hec diuia ope
rante potētia abſqꝫ vlla eſ=
ſent dubietate complenda.
Mirumqꝫ in modum idem
ſpūs eam cum repleuit pꝛe
ſentiū ſimul pꝛeteritoꝛum ꝛ
futuroꝛum ſciētia inſtruxit.
De pꝛeſentibus nāqꝫ ſe edo
ctā demōſtrauit: cū beatam
mariā mr̄em dñi ſui vocans
qꝛ redēptoꝛē humani gene=
ris in vtero ſuo geſtaret idi=
cauit: vñ etiā fructū ventris
eius ſingulariter bñdictum
eſſe ꝑfeſſa eſt. Lu. Lcō. vij.

Preteritoꝝ ſe notitiā
accepiſſe ſignauit: qꝛ
verba angeli ad mariā ꝛ cō
ſenſū marie credētis ſibi in=
notuiſſe ꝑdidit. Sed et futu
roꝛū ſcientiā ſibi nō negatā
intimauit: cū ꝑficiēda a do=
mino q̄ ei dicta eſſēt aperuit
Quis aūt fratres mei dice=
re/q̇s eſtimare ſufficiat/que

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tũc grã ſpũs dei genitricem repleuerit⁊cũ tãta in matre pcurſoris lux doni celeſtis emicuit: Verũ audiam⁹ verba q̃ dixit⁊ ſi forte ex his valeamus aliquãtulũ dinoſcere qd it⁹ habuerit. Tu. ℟. viij

Audita ğ reſponſione elizabeth: q̃ eã btãm inter mulieres pdicauit matrẽ dñi ſui cognominauit fide fortẽ laudauit: ad cui⁹ ingreſſum ſeipam cuʒ filio ſuo ſpũſctõ repletam eſſe ſignauit⁊ nõ ampli⁹ tacere potuit dona q̃ perceperat: ſʒ q̃ ſemper aĩo gerebat: vbi aptum tp̃s inuenit etiã deuota oris pfeſſione patefecit. Namq3 vt ꝟginalẽ decebat pudoreʒ acceptũ diuinit⁹ oraculum aliquãdiu ſilẽtio tegebat: et archanũ myſterij celeſtis in ſui pectoris abdito venerabat occultũ⁊ expectabat reuerenter donec ip̃e donorũ diſtributor qd ſibi doni celeſtis tribuiſſet: qd ſecreti reuelaſſet: quãdocunq3 vellet oſtenderet. At poſtq̃ eadeʒ que ſibi erant cariſmata preſtita per alios ſpiritu reuelante eẽ patefacta cernebat⁊ mox etiam ipſa thezaurum celi quem in corde ſeruabat apuit. ¶ In. iij. noc. ã. Alla.

iij. Lec. ix. Lec. ſcti euangelij ſcdʒ lucã. Cap. vbi ſupra.

In illo tpe⁊ Exurgẽs maria abijt ĩ mõtana cũ feſtinatione ĩ ciuitatẽ iuda: ⁊ intrauit ĩ domũ zacharie ⁊ ſalutauit elizabeth. Et reł. Ex cõmenta. bti ambroſij epi⁊ de eadem lectione.

Exultauit infans in vtero⁊ repleta eſt mater. Non pri⁹ repleta mater q̃ filius⁊ ſed cuʒ filius eſſet repletus ſpiritu ſancto: repleuit ⁊ mr̃eʒ Exultauit iohãnes⁊ exultauit ⁊ marie ſpiritus. Exultãte iohanne replet elizabeth mariam tñ non impleri ſpũ: ſed ſpm̃ ei⁹ exultare cognouim⁹. Incõprehẽſibilis eniʒ incõprehẽſibilit opabatur ĩ mr̃e. Et illa poſt cõceptũ repletur⁊ iſta ante cõceptum. Bñdicta tu inter mulieres⁊ et bñdictus fructus vẽtris tui. Et vnde hoc mihi⁊ vt veniat mat dñi mei ad me⁊ Nouit ſermonẽ ſuuʒ ſpũſanct⁹ nec vnq̃ obliuiſcit⁊ et pphetia nõ ſolũ rerũ cõplet miraculis: ſʒ etiã proprietate verborũ. Tu aũt. Lectio. x.

Quis eſt iſte fruct⁹ vẽtris⁊ niſi ille de q̃ dictum eſt: ecce hereditas dñi filij merces fructus vẽtris⁊

Hoc eſt. Hereditas dñi filii
ſunt: qui merces ſunt fructꝰ
illius ꝙ de marie ventre ꝓ=
ceſſit. ¶ Ipſe fructus vētris
ē flos radicis: de quo bene
prophetauit eſaias dicens.
Exiet virga de radice ieſſe
et flos de radice eius aſcen=
dat. Radix enim eſt familia
iudeorum: virga maria: flos
marie chriſtus: ꝙ veluti bo=
ne arboris fructus pro nr̃e
virtutis proceſſu nūc floret
nūc fructificat in nobis: nūc
rediuiua corporis reſurrectio=
ne reparat. Tu. Lectio. xi.
ET vnde hoc mihi: vt
veniat mr̃ dñi mei ad
me? Non quaſi ignorans di=
cit. Scit eni ſpūſſancti grãz
eſſe et operationē vt mat pro=
phete a matre dñi ad profe
ctū ſui pignoris ſalutet: ſed
quaſi nō hūani hoc meriti ſʒ
diuine grē munus eē agno=
ſcat: ita dicit. Unde hoc mi=
hi? Hoc eſt. Quantū bonuʒ
mihi accidit: vt mr̃ dñi mei
veniat ad me? Nō cognoſco
meuʒ. Unde hoc mihi? Qua
iuſtitia: ꝗbꝰ factis: pro ꝗbus
meritis? Non vſitata hec of
ficia feminarū ſūt: vt veniat
mater dñi mei ad me. Tu āt
MIraculū ſentio: R. xii
cognoſco myſterium
Mat dñi xbo feta: deo ple
na ē. Ecce eni vt facta ē vox
ſalutationis tue in auribus
meis: exultauit in gaudio in
fans in vtero meo. Et beata
ꝗ credidiſti. Uides nō dubi=
taſſe mariã ſed credidiſſe: ⁊
ideo fructū fidei conſecutã.
Beata inꝗt ꝗ credidiſti. Sʒ
et vos beati: ꝗ auditis ⁊ cre
ditis. Quecūꝗ eni credide
rit aĩa et concipit ⁊ generat
dei verbū: et opa eius agno
ſcit. Sit ĩ ſingulis marie aĩa
vt magnificet dñm: ſit in ſin
gulis marie ſpūs vt exultet
in deo. Si ſcdʒ carnem vna
mat eſt xp̃s: ſecundū fidē ta
men oĩm fructꝰ eſt xp̃s. Tu.
Euan. et orõ vt ĩ die ſancto.
Ad lau. et ad horas diei. ãn
Alla. vij. p̃s. do. Capʒ. apo.
SIgnū magnū (R. cp.
apparuit ĩ celo: muli
er amicta ſole et luna ſub pe
dibus eius: ⁊ in capite eiꝰ co
rona ſtellarū duodeci. Deo
gra. Reliqua vt ĩ die ſancto.
¶ In. ij. veſ. ſup p̃os ãn. Ec=
ce tu pulchra. ſola. ¶ Udal=
rici epiſcopi. Cōme. ¶ In
octaua apl'orū petri et pau=
li. Ad horas cōſuetas. Cp.
Eccleſiaſtici. Cap. xliiij.
HI ſunt viri mie quorū
iuſtitie obliuionez nō

accẽperũt⁊cũ ſemine eorum
pmanẽt bona:hereditas ſan
cta nepotes eorũ. Deo gra.
℟. Iſti ſũt due oliue. vt ĩfra
viij. hy⁹ Aurea luce. ex ĩte=
gro. fo. lxvj. ℣. Nimis hono.
Ad mgt ã. Glɫioſi pɿĩcipes.
Oro. De⁹ cui⁹ dextera. vt ſ.
poſt Benedicam⁹. Cõ. de vi
ſitatione ¶ Inuita Regem
apoſtoloꝝ. hy⁹. Exultet ce=
lũ. f. lxxiij. ãe ps. Canti. ℣. et
Pcia de cõi apoſtolorũ dem
ptis ℟ijs. iiij. et. viij. Lec. j.
Sermo beati maximi epi.

BEatiſſimorũ apɫo
rũ petri ⁊ pauli in
ſeparabilẽ fidem
paſſionẽqꝫ germa
nã oĩ deuotiõe nos fr̃es ne=
ceſſe ẽ celebɿare⁊ q̃ɿ ⁊ lauda
bilis vita eos ad glɫioſuꝫ per
duxit occaſuꝫ:et mirific⁹ obi
tus ꝑpetuã trãſmiſit ad vitã.
¶ Et licet ĩ petro fides emi
neat ĩ paulo doctrina p̃cel=
lat⁊ magiſteriũ tñ pauli fidei
plenitudo et credulitas pe=
tri doctrine eſt fundamẽtũ.
Quos tãta celeſtis electio=
nis dignatio viſitauit⁊ vt hic
fieret de piſcatore doctoɿ:il
le de pſecutore defenſoɿ. L. ij
SEd ĩ hoc oĩpotẽtꝫ dei
attollẽda maieſtas ẽ:
qui inſpiratiõe mirabilĩ do=
cendi gratiã tribuit ĩperito⁊
et inimicũ fecit amare quod
oderat:et fidẽ quam ĩpugna
bat aſſerere. Illi⁹ piſcationẽ
nõ abſtulit:ſed mutauit⁊ hu=
ius cecauit ocɫos vt purga=
tiore recepto lumine clariſſi
me mentis acie vltra huma=
nũ poſſet videre aſpectum.
¶ Quãti igit̃ meriti apd̃ de
um ſuũ petr⁹ erat⁊ vt ei poſt
nauicule parue remigiũ to=
tius ecclɫie gubernacula tra
derentur⁊ Aut quantum in
apoſtolat⁹ ſui miniſterio cõ=
placuiſſe xp̃o credim⁹ pau=
lum⁊ qui tantũ placere po=
tuit pſecutoɿ⁊ Placuit eniꝫ⁊
quia non iniqui pectoris ſtu
dio: ſed ſimplicis ignoɿãtie
ĩcauta deuotione certabat.
DEniqꝫ vt p̃mũ ſen L. iij
ſibus ei⁹ ſpirit⁹ veri=
tatis infuſus eſt:oſtendit cõ
tinuo nõ ſe xp̃i ſeuiſſe odio⁊
ſed amoɿe paterne legis in=
nocenter erraſſe. De quo q̃d
ego dicã⁊ cũ fideliſſimus ip
ſe ſibi ſit teſtis⁊ ¶ Qui cum
nec ſuas velit iactare lau=
des:et xp̃i ãnũciare cuperet
maieſtateꝫ⁊ verecũdi⁹ qd̃ in
ſe geſtũ ẽ cõfitetur. Ait eni
velut de altero quodã. Scio
hoĩem in xp̃o ieſu raptũ vſqꝫ
ad t̃tiũ celũ⁊ raptũ ĩ ꝑadiſũ

et audiuit archana verba q̃
non licet hoī loqui. Tu. Lc. iiij
Quid hoc apoſtolo ma
gnificētius: cui in me
dio mortaliū cōſtituto: et ſu
pra celos ire datū et ad ter
ras redire conceſſum eſt:
Quid hoc beatius viro: q̄ in
ter ſecreta paradiſi ediſce=
re meruit quod nec hoīs lin
gua loq̄ poſſit nec quiſq̄ me
retur audire: ¶ Et cū tante
ſint ſublimitatis illa que do
cuit: vt cōprehēdere ea mēs
humana non poſſit: quante
illud putam⁹ eſſe glorie qđ
prodere ſibi aſſerit non lice
re: Quid etiam de petro re=
ferā cuius tāta a deo eſt ap
probata iuſtitia: tantaq; ei
poteſtas attributa eſt iudi=
candi: vt in arbitrio ei⁹ pone
retur celeſte iudicium. Tu.
℟. Iſti ſunt duo filij ſplēdo
ris. Qui aſſiſtunt ante dñm
dñatorē vniuerſe tre. ℣. Iſti
ſūt viri mīe q̃rū iuſtitie obli
uionē nō acceperūt. Qui. Lc. v
Perſpicite ergo et eſti
mate quanto nob; ſit
petr⁹ apl'us honore reueren
dus: cui⁹ ſententiā in terris
prolatā ſempitnī iudicis eq̄
tas nō repellit. Et ideo dili=
genter attendite q̃ ſit ei⁹ glo
rie magnitudo: cui dum cla
ues regni cōmittunt eterni:
celū illi claudere et aperire
permiſſū ē. Horū itaq; cha=
riſſimi per vniuerſum mūdū
veneranda hodie paſſio ce=
lebrat: horum hodie ꝯcurſu
letiſſimo excolit roma mar=
tyriū. Et quorū dudū ipſa ꝑ
ſecuta eſt ſanguinē: eorum
nūc peculiari deuota patro
cinio gloriat. Tu aūt. Lec.
vi. Item ſermo cui⁹ ſupra.
Beatiſſimorū aplorū
paſſio frēs quorū ho
die natalē ſolēniter celebra=
mus cunctis eſt honoranda
credētib⁹: quos pro iuſtitie
pietatiſq; plenitudine ſalua
tor mūdi humano generi et
patres dedit eſſe et iudices
Quāte aūt itegritatis: quā
teue pietatis fuerint hic vel
maxime puidendū eſt: q̄ ille
cos ad emendationē corru=
pti ſeculi: et miniſteriū ſue
volūtatis elegit quē nō fal=
lebat electio. Vocauit nāq;
petrū opibus pauperē: ope
piſcatorē: q̄ a conuerſatiōe
populari et cōmunione vrbi=
um ſegregat⁹ vitā int fluct⁹
agebat innocuā: et victū de
ſimplicitate querebat. Quē
tamē ita dixeri pauperē vt
cōpotens ei ſubſtātia nō de=
eſſet: quē bñ merentē de deo

copioſi mar; vnda diues pa
ſcebat. Electus eſt ergo ad
p̄dicationē ſalutaris x̄bi:vt
mutata vice celeſtis myſte-
rio ſacramēti:q̇ captura pi-
ſcium alebatur: ſalute hoiz
paſceret. Tu aūt. Lec. vij.

G Loriosiſſimū etiā pau
lū ad fidē nois ſui xp̄s
vocauit e celo:q̇ ꝙ pſequi vi
debatur eccleſiā nō impieta
te irreligioſi animi ſeuiebat
ſed ſub nube ignorantie no-
uā nō pſpiciēs grāz: amore
antique deuotiōis errabat.
Ideoqꝫ deniqꝫ ab oculis ei⁹
veteris vmbre caligo deter
ſa eſt:vt verū illud lumē qđ
de celeſtibus choruſcabat ⁊
ſibi acquireret: et hoibus re
uelaret. Cecat⁹ illuminatuſ-
qꝫ eſt: nō alia diſpenſatione:
niſi vt clauſis carnalib⁹ ocu
lis ſpiritalis ei aſpectus ad
inſpiciēdā dei gloriā forma
retur. Tu autē. Lectio. viij.

A Ccepit et fideliſſim⁹
petrus hos oculos:
q̇ xp̄m dn̄z i carne poſitū et
diuinitatē ſuā ſub ſpecie aſ-
ſūpti hois occultantē: filiuz
dei eſſe viui ſpūſſācti radio
illuminat⁹ inſpexit. Ait eni
dn̄o pcunctanti: q̄s eē ab ho
minib⁹ putaret: tu es xp̄s fi
lius dei viui. Quis nō reſpō
ſionis plenitudinez piſcato-
rē protuliſſe miret: q̇ cō pen-
dio breuiſſime confeſſionis
aperuit: ⁊ qđ de patre habe
bat dn̄s: et qđ de hūana na-
tiuitate ſuſceperat: Chriſt⁹
eni et filius dei viui vtriuſqꝫ
nature īdiuiſum cōtinet ſa-
cramentū. Uere ſuſcipiendū
cunctis mirabilē piſcatorē:
qui dū maris profūda rima
tur: ad altiſſimū maieſtatis
eterne puenit archanuz. Hi
ſunt itaqꝫ eccleſiarū colūne
petr⁹ et paul⁹: quos et vita
ſanctiſſima venerabilē duxit
ad mortē: et glorioſus occa-
ſus fecit eē ppetuos. Quos
non ſolū honoram⁹ vt mar-
tyres: ſed vt magiſtros p̄ſe
qꝫ martyrū veneramur: qui
eccleſiā dei ⁊ celeſtis predi
cationis doctrina: et pij ſan-
guinis effuſione fundarunt
Tu aūt. ℟. Iſti ſūt due oli-
ue et duo candelabra lucen
tia ante dn̄m. Habent pote
ſtatē claudere celū nubibus
⁊ aperire portas eius: q: lin-
gue eorum claues celi facte
ſunt. ℣. Iſti ſūt duo filij ſplē
doris q̇ aſſiſtunt dn̄atori vni-
uerſe terre. Habēt. Lec. ix.
Lec. ſci euāg. ſ. mat. Cp̄. xvij

I N illo tēpore: Iuſſit
ieſus diſcipulos ſuos

aſcendere in naviculā: et p̄cedere eū trās fretū: donec dimitteret turbas. Et reliq.
Home. bti au. epi: de eadē l.
Cum ſanctuz euangelium legeretur audiuim⁹ naucellam periclitantem: chriſtum periclitantibus ſubuenientem: petrum venienti xp̄o occurrentez: in quibus oībus miraculum expectauimus: myſteriū reqram⁹. Q̄ñ ei poſſum⁹ de diuinis opib⁹ q̄ legunt intellectū alicui⁹ myſtice ſignificatiōis exſculpere: quaſi de obtruſis fauorū cellis: mella p̄ducimus: vel xp̄i diſcipulos imitātes ſpicas manib⁹ ꝯfricam⁹: vt ad latentia grana p̄ueniam⁹ et in eis vitā inueniam⁹. l'c. x.
Aſcēdit aūt dñs ieſ⁹ xp̄s vt lectū eſt ī montē ſolus orare. Nōs altitudo ē. Quid em̄ in hoc mūdo alti⁹ celo: Quis vo in celum aſcenderit: nouit optime fides vr̄a. Cur aūt ſol⁹ aſcēdit: Q2 nemo aſcēdit ī celū niſi q̄ deſcēdit de celo filius hoīs q̄ ē in celo: quis ꝛ in fine cūvenerit: ꝛ nos oēs mēbra ſua collegerit ac leuauerit in celū etiā tūc ſol⁹ aſcendit: q2 caput cū corpe vn⁹ eſt xp̄s. Nūc aūt ſol⁹ caput aſcēdit mediator dei et hoim hō xp̄s ieſ⁹. Ipe aſcēdit ſol⁹ orare: q2 ipe aſcēdit ad p̄rem p nob; īterpellare. Tu. Lec. xi.
Verūtamē chariſſimi dū ille orat ī excelſo: nauicula turbat in p̄fundo. Q2 īſurgūt fluctus pōt iſta nauicula turbari: ſ; q2 xp̄us orat nō pōt mergi. Nauiculā q̄ppe iſtā fr̄es eccl'iam cogitate: turbulētū mare hoc ſeculū. Q̄ñ aliquis ipie voluntatis maxime poteſtatis perſecutionē indicit eccl'ie: ꝛ quantum in ipſo eſt xp̄ianū nomen conatur extinguere: ſup nauiculā xp̄i grandis vnda conſurgit: ſed ī his tēptationibus erigatur antemna: vt ſuſpenſa arbore crucem figuret. Tu autē. Lectio. xij.
Hanc xp̄ianus reſpiciat ꝛ non deficiet: q2 ſicut dicit apl's petr⁹: xp̄s paſſus ē p nobis nob; relinquēs exemplū: vt ſequamur veſtigia ei⁹. Dicit em̄ btūs iohēs Sicut eni xp̄s p nobis aiaz ſuam poſuit: ſic et nos debemus pro fratrib⁹ aīas ponere. Huic antēne id eſt cruci xp̄i ſimplex cōuerſatio ꝛ pura confeſſio tanq̄ candentia vela religent: ꝛ hec vela noſtris fletib⁹ abluant: veſtiſq̄

tendat:vt ſine macla ꝛ ruga
inueniat. Quātūlibet mare
ſeuiat: vent⁹ incūbat: inter
fluctus nauis iſta turbetur:
tn̄ non mergat. Tu. Scd̄m
mattheum. Cap̄. vbi ſupra.

IN illo tpe: Juſſit ieſ⁹
diſcipulos ſuos aſcen
dere in nauiculā: ꝛ precede-
re eū trās fretū donec dimit
teret turbas. Et dimiſſa tur
ba aſcendit in montē ſolus
orare. Ueſpere aūt facto: ſo
lus erat ibi. Nauicula aūt ī
medio mari iactabat flucti-
bus. Erat em̄ illis contrari
us ventus. Quarta aūt vigi
lia noctis venit ad eos: am-
bulans ſupra mare. Et vidē
tes eū ſupra mare ambulā-
tē turbati ſūt: dicētes qꝛ fā-
taſma eſt. Et pre timore cla
mauerūt. Statimqꝫ ieſus lo-
cut⁹ eſt eis dicēs. Habete fi
duciā. Ego ſū: nolite timere
Reſpōdēs aūt petrus dixit
Dn̄e: ſi tu es iube me venire
ad te ſup aquas. At ipſe ait.
Ueni. Et deſcēdēs petrus
de nauicula ambulauit ſup
aquas: vt veniret ad ieſum.
Uidēs xo ventū validū timu-
it. Et cū cepiſſet mergi: cla-
mauit dicēs: Dn̄e: ſaluū me
fac. Et ꝯtinuo ieſ⁹ extēdēs
manū apprehendit eū: et ait
illi. Modice fidei: quare du-
bitaſti? Et cū aſcendiſſet in
nauiculā: ceſſauit vēt⁹. Qui
aūt ī nauicula erāt: venerūt
ꝛ adorauerūt eū dicētes. Ue-
re fili⁹ dei es. Amē. Or̄o vt ſ
ī̄fra oct. Ad v̄. hy⁹. O liue bi
ne. Sit trinitati. fo. lxvj. Ad
bn̄⁹ ā. Petr⁹ apl's. Poſt Bn̄
dicam⁹. Cōme. d̄ viſita. In
ij. veſ. ſup p̄os. ꝛ ad mag. ān.
vt ī primis veſ. diei ſctē. hy⁹.
O liue bine. Sit trinitati. fo.
lxvj. Reliq̄ d̄ cōi apo. ¶ Ky-
liani ꝛ ſocioꝝ ei⁹ m̄. Cōme.
¶ In oct. viſita. btē marie.
Ad veſ. ſup p̄os. ā. Ecce tu
pulchra. cū rel'. Reliq̄ oīa vt
ī die ſctō exceptis lectio. L. j
Ex homel. vene. bede pbr̄i
ſup euāge. Exurgēs maria.

AIt ꝗ maria. Ma-
gnificat aīa mea
dn̄m: et exultauit
ſpūs me⁹ in deo ſa
lutari meo ꝛc̄. Quibus pro
fecto verbis primo dona ſi-
bi ſpecialit' conceſſa confite
tur: deīde generalia dei be-
neficia: quib⁹ generi huma-
no in eternū ꝯſulere nō deſi-
ſtit enumerat. ¶ Eius autē
aīa dn̄m magnificat: q̇ oēs
interioris hoīs ſui affectus
diuinis laudibus ac ſeruiti
is mancipat: q̇ obſeruantia

ꝓceptorũ dei ſemꝑ eiꝰ po
tentiã maieſtatis ſe cogita=
re demonſtrat. Tu. Lec. ij.

EIus ſpũs in deo ſalu=
tari ſuo exultat: queʒ
nil in terrenis libet: nulla ca
ducarũ rerũ affluentia emol
lit: nulla aduerſitas frãgit:
ſed ſola illiꝰ a quo ſalus ſpe
rat eťna: ſui ꝯditoris memo
ria delectat. ¶ Que cũ omi
bus ꝑfectis v̄ba recte ꝯue=
niãt: maxíe tñ ea btãm dei
genitricẽ ꝓferre decebat: q̄
meriti priuilegio ſingularis
ſpiritali ipſius dilectione fla
grabat: cuius corporali con
ceptiõe gaudebat. L. iij

QVe iure i ieſu id eſt ſa
lutari ſuo ſpãli pre ce
teris ſanctis gaudio potuit
exultare: quia queʒ ꝑpetue
ſalutis auctorẽ nouerat tũc
ipm tẽporali ortu de ſua car
ne naſciturum eſſe ſciebat:
quatenus in vna eadẽqꝫ per
ſona veraciter ſuꝰ et filius eſ=
ſet et dñs. ¶ Que ſeq̄ntibꝰ
quoqꝫ verbis q̄ꝫ vilia de ſeip
ſa ſenſerit edocet: et ꝙ oẽ q̇c
quid boni meriti habuit hoc
ſupna gr̃a largiente: ꝑcepe
rit dicẽs. Quia reſpexit hu=
militatẽ ancille ſue: ecce enĩ
ex hoc btãm me dicent oẽs
generationes. Lectio. iiij.

HUmilẽ quippe xp̄i an
cillã ſuo iudicio ſe fu
iſſe demonſtrat ſed reſpectu
gr̃e celeſtis repẽte ſublima
tã ꝓnunciat: atqꝫ intãtũ glo=
rificatã: vt ſua btĩtudo preci=
pua merito cunctarũ genti=
um voce memoret. Addidit
etiaʒ adhuc diuine pietatis
munera: q̄ mirabiliter acce=
pit: digna gratiarum actiõe
collaudãs. Quia fecit mihi
magna q̇ potẽs ẽ: et ſctm̃ no
men eius. Tu autem. Lc. v.

NIhil ergo ſuis meri=
tis tribuit: q̄ totaʒ ſu=
am magnitudinẽ ad illiꝰ do=
nũ refert: q̇ eſſentialiter po=
tens et magnꝰ exiſtens: fide
les ſuos de paruis atqꝫ infir
mis: fortes facere cõſueuit
et magnos. Vñ aũt addidit
⁊ ſctm̃ nomẽ eiꝰ: vt admone
ret audientes: immo oẽs ad
quos verba eiꝰ ꝑuenirent in
strueret / ad fidẽ ⁊ inuocatio
nẽ eiuſdeʒ nomis aduolare:
q̈tẽnꝰ ⁊ ipi ſctitat eťne ac ſa
lutꝫ vere poſſẽt eẽ ꝑticipes:
iuxta illď ꝓpheticũ. Et erit:
oĩs q̇ inuocauerit nomẽ dñi
ſaluꝰ erit. Ipm em̃ eſt nomẽ
de q̊ ſupra ait: exl'tauit ſpũs
meꝰ i deo ſalutari meo. L. vj.

VIde ⁊ adhuc aptius
addidit. Et mia eiꝰ i

ꝓgenies et ꝓgenies: timēti-
bus eū. Progenies aūt ⁊ ꝓ-
genies vł vtriuſq; ppłi iudei
videlicet ⁊ gētilis appellat:
vel certe ꝑ orbē oīz nationū
quas in xp̄o credituras eſſe
preuidebat: q2 ſicut petr⁹ ait
nō ē pſonaꝝ acceptor de⁹: ſz
in oī gēte q̄ timet deū ⁊ opat
iuſtitiā: accept⁹ ē illi. ℟c. vij.

Concinit aūt his btē
marie ꝟbꝫ ipi⁹ dn̄i ſer-
mo: quo nō tm̄ mrē ꝫ q̄ ſe cor
poralit gn̄are meruit: ſed et
oēs q̄ ſua precepta ſuarent
btōs eſſe ꝓnūciauit. Cū eni
docente illo pplm q̄dā loco
⁊ miracula faciente oēs ei⁹
ſapiētiā ⁊ ꝟtutes mirarent:
extollēs vocē q̄dā mulier di
xit illi. Btūs vent q̄ te porta
uit: ⁊ vbera q̄ ſuxiſti. ℟c. viij.

At ille teſtimoniū ve-
ritatis prolatū liber
accipiens ↄtinuo rn̄dit/ bti
q̄ audiunt verbū dei ⁊ cuſto
diūt illd̄: vt ipa quoq; muli-
er/ imo vniuerſe q̄ audiebāt
ſe btōs fore ↄſiderēt: ſi diui-
nis vellēt obtēperare māda
tis. Acſi apte dicat. Quā-
uis ſingulare btitudis ꝓuile
giū habeat q̄ filiū dei incar
natū ꝟgo ivťo geſtare pare-
re ac nutrire digna extitit:
precipuū tn̄ in eadē vita ꝑ-
petuū btitudinis locū/ ⁊ ipſi
ſūt habituri: q̄ ei⁹ fidē ac di-
lectionē caſto i corpe ↄcipi-
unt: q̄ ſedula i mēte p̄cepto
rū ei⁹ mēoriā portāt: q̄ hanc
⁊ in mēte ꝓximoꝝ ſollerti ex
hortatione nutrire ſatagūt.

Lctō. ix. Lectio ſcti euāge-
lij: ſcd̄m lucam. Capitulo. j.

In il. tpe: Exurgēs ma
ria abijt i mōtana cuꝫ
feſtinatiōe i ciuitate iuda: ⁊
intrauit in domū zacharie/
⁊ ſalutauit elizabeth. Et rel.

Ex ↄmē. b. am. epī: de ea. ℟.

Sit in ſingulis marie aīa
vt magnificet dn̄z: ſit i ſingu
lis ſp̄ūs marie/ vt exultet in
deo. Si ſcd̄m carnē vna mat
eſt xp̄i: ſcd̄m fidem tn̄ omni
um fruct⁹ eſt xp̄us. Oīs eni
aīa accipit dei ꝟbū: ſi tn̄ im
maculata ⁊ īmunis a vitijs/
intemerato caſtimoniam pu
dore cuſtodiat. Quecunq;
igit talis aīa eē potuerit ma
gnificat dn̄m: ſicut aīa ma-
rie magnificauit dn̄m: et ex-
ultauit ſp̄ūs ei⁹ in deo ſalu-
tari. ¶ Magnificatur enim
dn̄s ſicut alibi legit/ magni
ficate dn̄m mecuꝫ: non quo
dn̄o aliq̄d humana voce poſ
ſit adiungi: ſed quia magni
ficatur in nobis. Imago eni
dei chriſtus eſt: et ideo ſi q̄d

iuſtum religioſumq; fecerit
aia: illam imaginem dei ad
cuius ſimilitudinē eſt crea=
ta magnificat. Et ideo duz
magnificat eā: magnitudis
ei⁹ quadā participatiōe ſub=
limiori: fit vt illam imaginē
ſplendido quodā bonoꝝ co=
lore factoꝝ/ ꝛ quadā emula
tione virtutis in ſe videatur
exprimere. Tu. Lectio. x.

MAgnificat autē aīa
marie dn̄m/ ꝛ exultat
ſpūs eius in deo: eo ꝙ ꝛ aīa
ꝛ ſpū pr̄i filioq; deuota vnū
deū ex quo oīa/ ꝛ vnum dn̄m
per quē oīa pio venerekˀ affe
ctu. Sequitˀ marie quo pſo=
na melior: eo prophetia ple
nior. ¶ Nec ocioſū videtˀ ꝙ
ante iohēm elizabeth pphe
tat ꝛ maria an̄ dn̄m gn̄atio=
nē. Ser pūt eni iā tēptamen
ta ſalutis humane. Nā ſicut
pctm̄ a mulieribus cepit ita
etiā bona a mulierib⁹ incho
antˀ: vt femina quoq; mulie
bria opa deponētes infirmi
tati renunciēt: ꝛ aīa q̄ nō ha
bet ſexum/ vt maria q̄ neſcit
errorem religioſo imitetˀ ſtu
dio caſtitatem. Lectio. xi.

MAnſit aūt maria cum
illa menſibus trib⁹: ꝛ
reuerſa eſt i domū ſuā. Bn̄
inducitˀ ſancta maria ꝛ exhi
buiſſe officiū: ꝛ myſticū nūe=
rū cuſtodiſſe. Nō eni ſola fa
miliaritatis eſt cauſa ꝙ diu
māſit: ſ; etiā tāti vatꝭ pfect⁹
Nā ſi i pↄio ingreſſu tant⁹ p=
fect⁹ extitit/ vt ad ſalutatio
nē marie exultaret infās in
vtero/ repleretˀ ſpūſctō matˀ
infantis: quātū putam⁹ vſu
tanti tpis addidiſſe ſctē ma
rie preſentiā: Tu. Lctō. xij.

MAnſit aūt cū illa mē=
ſib⁹ trib⁹. Itaq; quaſi
bon⁹ athleta exercebatˀ: vn=
gebatˀ in vtero mr̄is pphe=
ta. Ampliſſimo eni certami
ni ei⁹ xp̄tus parabatˀ. Deniq;
tamdiu manſit maria: quā=
diu elizabeth pariendi tp̄s
impleret. Qđ ſi diligentˀ ad
uertas: inuenies hoc nuſq̄
poſitū niſi i generatiōe iuſto
ruz. Deniq; ipleti ſunt dies
vt pareret maria: ipletū eſt
tp̄s vt pareret elizabeth: im
pletū eſt vite tp̄s cū ſcti viri
ex hoc vite curriculo demi=
grarēt. Plenitudinē iuſti vi
ta habet: ſianes ſunt aūt di=
es impiorum. Tu. Euāge. ꝛ
orō vt in die ſctō/ cuz reliqs

¶ Septem fratrum marty.
Rōme. Orō. Preſta q̄s ops
vt i cōi de mar. ad. vj. f. xiiij.

¶ In ↄme. ſctiſſimi pr̄is nr̄i
bn̄dicti. Ad. j. veſ. ſup ps ā

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Cognouit eum dñs. cū rel. vtā de cōi vniꝰ ꝯfeſ. pō. in. ij. vā. f. xxviij. cp̄. Dilectꝰ deo. vt in cōi. f. xxviij. ℞. Sctūs benedictꝰ. vt infra. iiij. hyꝰ. Jeſu corona celſior. fo. lxvj. Et nota ꝙ omittitur ℣ſus. Anni recurſo. ℣ꝰ. Os iuſti. vtā. Ad magnificat Aña. Sanctiſſime ꝯfeſſor dñi monachorum pater ⁊ dux benedicte intercede pro noſtra omniumqꝫ ſalute. Oratio.

Intercesſio nos q̄s dñe beati bñdicti abbatis ꝯmēdet: vt qđ nrīs meritis nō valemꝰ/ eiꝰ pr̄ocinio aſſequamur. Et fa:p d. ¶ Inui. Juſtꝰ florebit ī domo dñi plātatꝰ. Gaudeamꝰ ⁊ exultemꝰ in eiꝰ ſacra ſolēnitate. p. Venite. hyꝰ. Te xp̄e rex piiſ. f. lxvij. In. j. noc. ā. Fuit vir vite venerabilis grā bñdictus ⁊ noīe p̄. j. Btūs vir. fo. j. ā. Ab ip̄o pueritie ſue tp̄e cor gerens ſenile/ etatē moribꝰ trāſiens nulli animū dedit voluptati p̄. ij. Quare fre. fo. j. ā. Dū in hac terra eſſet quo tp̄aliter libere vti potuiſſet/ iā quaſi aridū mundū cū flore deſpexit. p̄s. iiij. Cū iuoca. fo. j. ā. Nurſie p̄uincie exortus/ rome liberalibꝰ litterarū ſtudijs traditꝰ a parentibꝰ fuit. p̄s. v. Verba mea. fo. j. ā. Relicta domo rebuſqꝫ pr̄is ſoli deo placere cupiēs ſctē conuerſatiōis habitū queſiuit. p̄s. viij Dñe dñs. f. ij. ā. Receſſit igit̄ ſciēter neſciꝰ ⁊ ſapiēter indoctꝰ. p̄. x. In dño. fo. iij. ℣. Juſtū deduxit dñs per vias. ℞. j. Fuit vir vite venerabilis grā bñdictꝰ et noīe/ ab ip̄o pueritie tp̄e cor gerens ſenile. Etatē quippe moribus tranſiens nulli animum voluptati dedit. ℣. Receſſit igitur ſcienter neſciꝰ ⁊ ſapiēter indoctꝰ. Eta. ℞. ij. Btūs bñdictus famulus domini magnū fecit miraculū/ fudit preces ad dominum. Et reſolidauit confractum capiſterium. ℣ſus. Benedictus puer cum nutricem ſuam flere conſpiceret eius dolori compaſſꝰ eſt. Et reſolidauit cōfra. ℞. iij. Inito conſilio venenū vino miſcuere/ quo oblato ex more ad benedicēdū patri/ vir dei ſignum crucis edidit/ et vas peſtiferi potus ita confractum eſt. Ac ſi lapidē p̄ ſigno dediſſet. ℣ꝰ. Intellexit protinus vir dei quia potū mortis habuerat quod portare non potuit ſignum vite

Acſi la. ℟. iiii. Sanctus be
nedictus plꝰ appetijt mala
mũdi pperti ꝙ laudes. Ma-
lens pro deo laboribus fati
gari: ꝙ vite huius fauoribꝰ
extolli. ℣. Diuina nãqꝫ puen
tus gratia magis ac magis
ad ſupna animo ſuſpirabat.
Malens p. ¶ In. ij. noc. añ.
Hic itaqꝫ cum iam relictis
litterarũ ſtudijs petere de
ſerta decreuiſſet nutrix que
hunc artiꝰ amabat ſecuta eſt
p. xiiij. Dñe qs. f. iiij. ã. Pre
dicta nutrix illiꝰ ad purgan
dũ triticũ a vicinis mulieri-
bus preſtari ſibi capiſteriũ
petijt/quod caſu accidente
fractũ eſt. p. xx. Dñe invir.
fo. vj. ã. Cõpaſſꝰ nutrici ora
tionem fudit bñdictus pu-
er/ cũ lachrymis capiſteri
um reparauit. ps. xxiij. Dñi
eſt ter. fo. vij. ã. Bñdictꝰ dei
famulus magnũ fecit mira
culũ fudit preces ad dñm ꝛ
reiũxit capiſteriũ. p. xxxiij.
Bñdicam. fol. xj. ã. Qui dũ
eremum pgeret romanꝰ mo
nachus obuiauit/ eiꝰ cũ deſi
derium cognouiſſet et ſecre
tum tenuit ꝛ adiutoriũ ĩpẽ-
dit. p. lxiiij. Te decet. f. xxj.
ãn. Cũqꝫ i ſpecu poſito ſum
mitti panẽ diabolus conſpi
ceret/ iactauit lapidẽ ꝛ tinti
nabulum fregit. ps. xcj. Bo
nũ ẽ cõ. fo. xxxij. ℣. Amauit
eũ dñs. ℟. v Dñe nõ aſpici
as peccata mea/ſed fidẽ hu-
ius hoĩs q̊ rogat reſuſcitari
filiũ ſuũ/ꝛ redde in hoc cor-
puſculo aĩam quã retuliſti ꝛ
ꝯpleta orõne reuixit. Et ſa
nũ reddidit patri ſuo. ℣. Et
regrediente aĩa corpuſculũ
oẽ contremuit: ꝛ ſub oculis
oĩm q̊ aderãt viuꝰ apparuit.
Et ſa. ℟. vj. Cumqꝫ ſanctus
benedictus in cella conſiſte
ret eleuatis ſurſũ oculis vi
dit ſororis ſue animã de cor-
pore eiꝰ egreſſã. In colũbe
ſpecie celi ſecreta penetra-
re. ℣. Qui tãte eiꝰ glõie ꝯgau
dens oĩpotẽti deo gratias
reddidit/ eiuſqꝫ obitum fra-
tribus denũciauit/ ꝛ ꝙ eius
animam vidit. In co. ℟. vij.
In tempeſte noctis horã vir
dei inſtans vigilijs aſſidue
oratiõis velut ſub vno ſolis
radio. Oẽm mũdũ collectũ
ꝯſpexit. ℣. Videnti eni crea-
torẽ anguſta eſt oĩs creatu-
ra. Oẽm. ℟. viij. Pater ſan-
ctꝰ dũ itentam oculoꝝ aciẽ i
ſplẽdore choruſce lucis ha-
bere videret vidit germani
animã capuani epi. In ſpe-
ra ignea in celũ deferri. ℣.
Factũqꝫ eſt et reuerẽtiſſimũ

virū germanuꝫ epiſcopū is
qui miſſꝰ fuerat iā defunctū
reperit. In. ¶ In. iij. noc. ā.
Sāctimonialis aūt femina
cū negātis ꝟba audiſſet ora
tionē fudit/ ꝛ inundatio plu
uie erupit. Cañ. Beatꝰ vir.
fo. lviij. ℣. Magna eſt glřia.
℟. ix. Eodē vero anno ꝗ̊ de
hac vita erat exiturꝰ/ ꝗ̇buſ=
dā diſcipulis ſecū ꝯuerſan=
tibus ꝗ̇buſdā longe manen
tibus. Sanctiſſimi ſui obitꝰ
denunciauit diē. ℣. Preſenti
bus indicēs vt audita ꝓ ſilē
tiū tegerent/ abſentibꝰ indi=
cans quale eis ſignū fieret/
qñ eiꝰ anima de corpore exi
ret. Sctiſſimi. ℟. x. Sexto
nāqꝫ die portari ſe in orato=
rium a diſcipulis fecit/ ibiqꝫ
exitū ſuū dñicis ſacramētis
muniuit. Atqꝫ inter diſcipu
loꝝ manꝰ expirauit. ℣. Ere=
ctis in celū manibꝰ ſtetit/ et
vltimum ſpm̄ inter ꝟba ora
tionis efflauit. Atqꝫ. ℟. xi.
Via recta orientis tramite
ab eius cella in celum vſqꝫ
tendebat cui venerando ha
bitu vir deſuper clarus aſſi
ſtens cuius eſſet via quā cer
nerent inquiſiuit. Illi aūt ſe
neſcire profeſſi ſūt. ℣ꝰ. Qui
bus ipſe ait: hec eſt via qua
dilectus domini benedictꝰ
aſcendit. Illi. ℟. xij. O bea
ti viri benedicti ſancta pre=
conia/ o ineſtimabilis dile=
ctio charitatis. Qui dum ſe
culi pompā cōtempſit eter=
ne vite coniunctꝰ eſt. ℣. Cui
viuere xp̄s fuit ꝛ mori lucrū
Qui. Lectio. j. Ex libro. ij.
dialog. bti gregorij pape.

QUodam tp̄e ſeruandꝰ
diaconus atqꝫ abbas
eiꝰ monaſterij qđ in cāpanie
partibꝰ a liberio quōdā pa=
tricio fuerat ꝯſtructum/ ad
btm̄ bn̄dictū viſitatiōis gr̄a
ex more ꝯuenerat. Eiꝰ quip
pe monaſteriū freq̄ntabatꝫ
vt qꝛ iſdē quoqꝫ vir doctrine
gr̄e celeſtis īfluebat/ dulcia
ſibijnuicē vite verba trāſfun
derent: ꝛ ſuauē cibū celeſtis
pr̄ie/ qꝛ adhuc ꝑfecte gau=
dendo nō poterāt/ ſaltē ſuſ=
pirando guſtarēt. ¶ Cū ꝟo
iā hora ꝗ̇etis exigeret: ī cu=
ius turris ſupioribꝰ ſevene=
rabilis bn̄dictꝰ: ī eiuſdē ꝗ̊qꝫ
inferioribꝰ ſe ſeruandꝰ diaco
nꝰ collocauit. Quo videlicet
in loco inferiora ſupioribus
paruꝰ ꝯtinuabat aſcēſꝰ. Añ
eādē ꝟo turri largiꝰ erat ha
bitaculūꝫ in ꝗ̊ vtriuſqꝫ diſci
puli ꝗ̇eſcebāt. Tu. Lctō. ij.

CUnqꝫ vir dñi benedi=
ctus adhuc ꝗ̇eſcenti=

bus fratrib⁹ inſtās vigilijs/ nocturne orōnis tp̄a puenif ſeiꝛ ad feneſtrā ſtās et oīpo tētē deū dep̄cās/ ſubito ī tē peſte noctis hora reſpiciēs vidit fuſam lucem deſuper cunctas noctis tenebras ef fugaſſe: tantoqꝫ ſplendore clareſcere vt diem vinceret lux illa que inter tenebras radiaſſet. ❡ Mira aūt valde res in hac ſpeculatiōe ſecuta eſt: quia ſicut ipſe poſt enarrauit oīs etiā mundus velut ſub vno ſolis radio collectus ante ei⁹ oculos adduct⁹ eſt. Qui venerabilis pater dum intentam oculoruꝫ aciē in hoc ſplendore choruſce lucis infigeretꝛ vidit germani capuani ep̄i animā in ſpera ignea ab angelis ī celum deferri. Tu. **Lectio. iij.**

TUnc tāti ſibi teſtē adhibere volēs miraculiꝛ ſeruādū diaconē iterato bis terqꝫ eius noīe cum clamoris magnitudine vocauit Cūqꝫ ille fuiſſet inſolito tāti viri clamore turbat⁹ꝛ aſcēdit/ reſpexit: partēqꝫ iam lucis exiguā vidit. Cui tm̄ hoc obſtupeſcenti miraculūꝛ vir dei per ordinē q̄ fuerant geſta narrauit. ❡ Statimqꝫ in caſſinū caſtrū religioſo viro theoprobo mandauitꝛ vt ad capuanam vrbē ſub eadē nocte trāſmitteret: et quid de germano ep̄o agereť agnoſceret et indicaret. Factūqꝫ eſt ꝛ reuerētiſſimū virū germanū ep̄m is qui miſſus fuerat iam defunctū repperirit: et requirēs ſubtiliter agnouit eodē momēto fuiſſe illius obitum: quo vir dn̄i eius cognouit aſcēſum. **Lco. iiij.**

PEtrus. Mira res valde: ꝛ vehemēter ſtupēda. Sed hoc qđ dictū eſt/ qꝛ ante oculos ip̄ius quaſi ſub vno ſolis radio collect⁹ oīs mūd⁹ adduct⁹ eſt: ſicut nūq̄ exp̄tus ſū/ ita nec conijcere ſcio/ q̄ nā ordine id fieri pōt: vt mūdus oīs ab vno hoīe videať. ❡ Gregori⁹. Fixum tene petre qđ loquor qꝛ aīe vidēti creatorē anguſta eſt om̄is creatura. Quālibet et ei parum de luce creatoris aſpexit: breue ei fit oē qđ creatū eſt: qꝛ ipſa luce viſionis intime mentis laxať ſinusꝛ tm̄qꝫ expandiť in deo: vt ſuperior exiſtat mundoꝛ fit vero ipſa vidētis aīa etiā ſup ſemetipſam. Cūqꝫ ī dei lumine rapitur ſup ſe ī interioribus ampliaturꝛ ꝛ dum ſe ſub ſe conſpicit exaltata: comp̄hēdit

q̄ breue ſit quod compꝛehẽdere non poterat humiliata Tu autem. Lectio quinta.

V Ir ergo dei q̄ intuẽs globũ igneum/angelos quoq; ad celũ redeũtes videbat: hec ꝓculdubio cernere nõ niſi i dei lumie poterat. Quid itaq; mirũ ſi mundũ añ collectũ vidit: q̄ ſubleuat⁹ in mentis lumie extra mundũ fuit: Qđ autẽ collectus mũd⁹ añ ei⁹ oculos dicitur: nõ celũ ⁊ t̃ra ꝯtracta eſt ſed vidẽtis anim⁹ dilatat⁹: q̄ in deo rapt⁹ ſine difficultate videre potuit oẽ qđ infra deũ eſt. In illa ergo luce q̄ exterioꝛib⁹ oculis fulſit lux i terioꝛ i mẽte fuit: q̄ vidẽtis aĩm quia ad ſupioꝛa rapuit ei q̄ anguſta eſſent oĩa inferioꝛa mõſtrauit. Tu. Lcõ. vj

P Etr⁹. Videoꝛ mihi vtiliter non intellexiſſe que dixeras: qñ ex tarditate mea tãtũ creuit expoſitio tua. Sed q: hec liquido ſenſibus meis infudiſti: q̄ſo vt ad narrationis ordinẽ redeas Gregoꝛi⁹. Libet petre ad huc de hoc venerabili patre multa narrare: ſ; q̄dã ei⁹ ſtudioſe ꝑtereo: q: ad alioꝝ geſta euoluẽda feſtio. Hoc autẽ nolo te lateat: q̄ vir dñi inter tot miracula quibus i mundo claruit: doctrine q̄q; ṽbo non mediocriter fulſit. Nam ſcripſit monachoꝛum regulã: diſcretione ꝑcipuã/ ſermone luculẽtam. Cui⁹ ſi quis velit ſubtili⁹ moꝛes vitãq; cognoſcere / poteſt i eadem inſtitutiõe regule/ oẽs magiſterij illius act⁹ inuenire: quia ſanctus vir nullo modo potuit aliter docere/ q̄ vixit. Tu aũt. Lectio. vij.

E Odẽ vero anno q̄ de hac vita exitur⁹ erat q̄buſdã diſcipulis ſecũ conuerſantib⁹ q̄buſdã lõge manẽtibus/ ſctiſſimi ſui obitus denũciauit diẽ: pñtibus idicens vt audita p ſilentiũ tegerent: abſentibus indicãs qđ vel quale eis ſignũ fieret qñ ei⁹ aĩa de coꝛpoꝛe exiret Ante ſextũ ṽo ſui exit⁹ diẽ aperiri ſibi ſepulturã iubet Qui mox coꝛrept⁹ febꝛibus acri cepit ardoꝛe fatigari. Cũq; per ſingulos dies lãguoꝛ ĩgraueſceret: ſexto die poꝛtari ſe in oꝛatoꝛiũ a diſcipulis fecit. Ibi exitũ ſuũ dominici coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis ꝑceptiõe muniuit: atq; ĩter diſcipuloꝛũ manus imbecillia mẽbꝛa ſuſtẽtans/ erectis in celũ manibus ſtetit: ⁊ vlti

mum ſpm̄ inter ꝟba oratio
nis efflauit. Tu. Lectio. viij
EA aūt die de eo duo-
bꝰ frībꝰ vni ī cella cō-
moranti/ alteri aūt longius
poſito reuelatio vnius atqꝫ
indiſſimilis viſiōis apparuit
Uiderunt nāqꝫ qꝛ ſtrata pal
lijs atqꝫ innūeris choruſca
lampadibus via recto oriē-
tis tramite ab eiꝰ cella in ce-
lum vſqꝫ tēdebat: cui venerā
do habitu vir deſuꝑ clarus
aſſiſtēs: cuiꝰ eſſet via quam
cernerēt inq̄ſiuit. Illi aūt ſe
neſcire ꝓfeſſi ſūt. Quibꝰ ipſe
ait. Hec eſt via: qua dilectꝰ
dn̄o celū bn̄dictus aſcendit
Tūc itaqꝫ ſancti viri obitū
ſicut p̄ſentes diſcipuli vide-
rūt: ita abſētes ex ſigno qđ
eis p̄dictū fuerat agnouerūt
Sepultus vero eſt in orato-
rio btī baptiſte iohānis: qđ
deſtructa ara apollinis ip̄e
ꝯſtruxit. Qui et in eo ſpecu
in quo ſub lacu priꝰ habita-
uit: nūc vſqꝫ ſi petētiū fides
exigat miraculis choruſcat
Euange. Ecce nos reliq̄mꝰ
cū ꝯmētario hieroni Gran-
dis fiducia. fo. xxxvi. ¶ Ad
lau. ā. Electꝰ a frībꝰ inuitus
obtinuit ꝗ ſciens ſciuit ſe il-
lorū moribus conuenire nō
poſſe. ps. xcij. Dn̄s reg. fol.
xxxij. Cap. hyꝰ ꝟ. et oro vtē
in .j. veſ. ℞. breue. Magna ē
glo. in cōi. fo. xv. Ad bn̄ꝰ ān.
Pr̄ ſctūs dū in tantā oculoꝝ
aciē in ſplēdore choruſce lu
cis habere videret vidit ger
mani aīam capuani epiſco-
pi in ſpera ignea ab āgelis ī
celum deferri. ¶ Ad. j. ān.
Cūqꝫ ſibi ꝯſpicerēt illicita
nō licere aſſueta dolerēt re-
liq̄re conati ſūt de eiꝰ morte
tractari. ¶ Ad. iij. ān. Inito
cōſilio venenū vino miſcue-
re: quo ablato ſignauit ſicqꝫ
cōfractū eſt: ac ſi ꝑ ſigno la
pidē dediſſet. Cap. et oro vt
in .j. veſ. ꝟ. Juſtum deduxit.
¶ Ad. vj. ā. Puer q̇daꝫ par-
uulus elephātino morbo ꝑ
cuſſus: ad dei hoīem eſt ad
ductꝰ: priſtina ſanitate rece
pta īcolumis remeauit ad
propria. Cap. Juſtus cor ſu
um tradet. vt in cōi. f. xxviij
ꝟ. Amauit eū dn̄s. Oratio.
EXcita q̄s dn̄e in eccle
ſia tua ſpm̄ cui beatꝰ
benedictꝰ abbas ſeruiuit: vt
eodem nos replente ſtudea
mus amare quod amauit: ꝛ
opere exercere quod docuit
Et fa: Per dn̄m. invni. eiuſ-
dem. ¶ Ad. ix. ā. Tantā gra
tiam ei virtus diuina contu
lerat: vt ſub vno ſolis radio

oēm mūdū collectū cōſpice-
ret. Cap̄. Collaudabūt mul
ti. vt in cōi. fo. xxviij. ℣ Ma
Magna eſt gloria. Orō.
Concede q̄s oӣs deꝰ:
vt ad meliorē vitā beati be-
nedicti abbatis exēpla nos
ꝓuocēt: quatenꝰ cuiꝰ ſolen-
nia agimꝰ: etiā actus imite-
mur. Et faꝰ ꝑ d. ¶ In. ij. veſ.
ſuper p̄os prime. iiij. ān. de
primo noc. Cap̄. ℟. hyꝰ. ℣. ⁊
orō vt in laud. Ad mag. ān.
Orabat ſctūs bn̄dictꝰ dn̄e
nō aſpicias pctā mea: ſꝫ fidē
huiꝰ hoīs: q̇ rogat reſuſcita-
ri filiū ſuū: ⁊ ſub oclīs oīꝫ vi-
uenteꝫ pueꝝ reddidit patri
ſuo. ¶ Margarete vir. ⁊ m̄.
Cō. ¶ Praxedis vir. Cōme.
¶ In feſto ſctē marie mag-
dalene. Ad ho. cō. Cp̄. cā. iij
In lectulo meo ꝑ
noctes q̄ſiui queꝫ
diligit aīa mea: q̄-
ſiui illū ⁊ nō iueni:
ſurgā et circuibo ciuitatem
ꝑ vicos et plateas: q̄rā queꝫ
diligit aīa mea. D. g̃. ℟. Ac
ceſſit ad pedes. vt infra. ix.
hyꝰ. Jeſu xp̄e auctor. f. lxvj.
℣ꝰ. Adiuuabit eā. Ad mḡt
ā. Fidelis ſmo ⁊ oī acceptio
ne dignꝰ: qꝛ xp̄s ieſus venit
i hūc mūdū peccatores ſal-
uos facere: et q̇ naſci digna-
tus ē de maria ℣gīe: tāgi nō
dedignatꝰ eſt: de maria pec
catrice. Hec ē illa maria: cui
dimiſſa ſūt pctā multa qꝛ di
lexit multū. Hec eſt illa ma
ria q̄ reſurgētē a mortuis ꝑ-
ma oīm videre meruit dn̄m
nr̄ꝫ ieſū xp̄ꝫ quē ꝓ nr̄is rea-
tibꝰ oret q̄s inefnū. orō. Ex-
audi nos deꝰ ſaluta. vt i cōi
nō ℣ginū. f. xlvi. ¶ Inuita.
Ploremꝰ corā dn̄o cū maria
vt veniā mereamur cū illa. ꝓ.
Uenite ex. Hyꝰ. Uotiua cū-
ctis. f. lxviij. Ad noc. āe p̄s.
℣. et can. vt in cōi nō ℣ginū.
Lec. j. Home. bti gre. pape
ſup euāgelio. Rogabat ieſū
q̇dā phariſeꝰ vt mādicaret
Cogitāti mihi (cū illo
de marie pnīa: ⁊ flere
magis libet q̄ aliq̇d dicere.
Cuiꝰ enī vel ſaxeū pectꝰ ille
huiꝰ peccatricis lachrȳme
ad exēplū penitēdi nō emol
liāt? ¶ Cōſiderauit nāq̧ q̇d
fecit: ⁊ noluit moderari q̇d
faceret. Sup cōuiuātes in-
greſſa eſt: non iuſſa venit: int
epulas lachrymas obtulit.
Diſcite q̊ dolore ardet: q̄ fle
re et int epulas nō erubeſcit
Tu. Rez. Soror marthe ma-
ria ſedēs ſecꝰ pedes dn̄i. Au
diebat ℣bū illiꝰ. ℣. Martha
ſatagebat circa frequēs mi

niſteriū:at maria. Au. lc.ij
HAnc vero quaȝ lucas
peccatricē mulieretȝ:
iohēs mariā noīat:illaȝ ma
riam eſſe credim⁹:de q̄ mar=
cus ſeptem demonia eiecta
fuiſſe teſtat. Et q̄d p ſepteȝ
demonia:niſi vniuerſa vicia
deſignant? ¶ Qꝛ enī ſepteȝ
dieb⁹ oē tp̄s cōpꝛehendit:re
cte ſeptenario numero vni=
uerſitas deſignat. Septē ḡ
demonia habuit:que vniuer
ſis vicijs plena fuit. Tu. ℟.
Martha ſtetit et ait:dn̄e nō
ē tibi cure:ꝙ ſoror mea ma=
ria reliq̄t me ſolā. Miniſtra
re. ℣. Dic ergo illi vt me ad=
iuuet. Miniſtrare. lc.iij.
SEd ecce qꝛ turpitudi=
nis ſue maculas aſpe
xit lauāda ad fontē mīe cu=
currit. Cōuiuātes nō erubu
it:nā qꝛ ſemetip̄aȝ grauiter
erubeſcebat int⁹:nihil eē cre
didit q̄d verecūdaret foris.
¶ Quid igit miramur fr̄es:
mariā veniētē an dn̄m ſuſci=
pientē? Suſcipiētē dicā: an
trahentē? Sed meli⁹ trahē=
tē et ſuſcipientē: qꝛ nimiruȝ
ipſe eā p miam traxit intus:
qui p māſuetudinē ſuſcepit
foris. ℟. Maria vt ieſū adeſ
ſe audiuit:cito ſurgit et Ad
eū venit. ℣. In illo loco vbi
occurrerat ei martha maria
Ad eū venit. Lectio quarta.
SEd iā textuȝ euāgelij
pcurrētes:ip̄ȝ q̄cꝫ or=
dinē quo venerat ſanāda vi
deamus. Attulit alabaſtrū
vngenti:et ſtans retro ſec⁹
pedes ieſu: lachꝛymis cepit
rigare pedes ei⁹: et capillis
capitis ſui tergebat:et oſcu
labat pedes ei⁹: et vngento
vngebat. ¶ Liquet fr̄es:ꝙ
illicitis actibus pri⁹ mulier
intēta vngentū ſibi pro odo
re ſue carnis adhibuit. Q̄d
ergo turpit ſibi exhibuerat:
hoc iam deo laudabilit offe=
rebat. ℟. Cū veniſſet maria
vbi erat ieſus:vidēs eū ceci
dit Ad pedes ei⁹. ℣. Sicut
pctōꝝ ūveniā ſic fr̄i ſuo obti=
nuit vitā. Ad pe. Lectio.v.
OCulis trena cōcupie=
rat:ſȝ hos p p̄ſentiam
cōterēs flebat. Capillos ad
ꝯpoſitionē vult⁹ exhibuerat:
ſȝ iā capillis lachꝛymas ter
gebat. Ore ſupba dixerat:
ſed pedes dn̄i oſculās:hoc
in redēptoris ſui veſtigia fi=
gebat. Quod ergo i ſe habu
it oblectamēta:tot de ſe iue
nit olocauſta. Conuertit ad
v̄tutū numeꝝ:numerū cri=
minū:vt totū ſuiret deo i pe
nitētia:q̄cq̄d ex ſe deū cōtē=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

pſerat ī culpa. Sz hoc pha-
riſeus intuēs deſpicit: et nō
solū venientē peccatricē mu-
lierē: ſed etiā ſuſcipiētē dn̄z:
rep̄hēdit dicēs ītra ſe. Hic
ſi eſſet ꝓpheta: ſciret vtiqꝫ q̄
et qualis eſt mulier q̄ tāgit
euz: qꝛ peccatrix eſt. Tu. R.
Dū eſſet dn̄s ī bethania ī do
mo ſimonis leproſi acceſſit
ad eū mulier habēs alaba-
ſtrū vngēti p̄cioſi Et domus
impleta eſt ex odore vngen-
ti. V. Et fracto alabaſtro ef-
fudit ſup caput ei⁹. Et. Lc. vi
Ecce phariſe⁹ veracit
apud ſe ſupb⁹ et falla
citer iuſtus egrā rep̄hendit
de egritudine: et medicū de
ſubuētiōe: q̄ ip̄e quoqꝫ et de
elatiōis vulnere egrotabat
ꝛ ignorabat. Inter duos au
tē egros medic⁹ aderat: ſed
vn⁹ eger ī febre integrū ſēſū
tenebat: alt̄ vo in febre car-
nis et ſenſ⁹ ꝑdiderat mentis
Illa quippe flebat qd̄ fece-
rat: phariſe⁹ aūt de falſa iu-
ſtitia elat⁹: vim ſue valitudi
nis exaggerabat. In egritu
dine ergo et ſenſum ꝑdide-
rat: qꝛ hoc ip̄m quoqꝫ ꝙ a ſa
lute lōge eſſet ignorabat. R.
Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis qd̄
moleſti eſtis huic mulieri:
Op⁹ bonū opata ē ī me. V.
Quod habuit hoc fecit pre-
uenit vngere corpus meuz ī
ſepulturā. Opus. Lect. vij.
Sed int̄ hec nos gemi-
tus cogit q̄ſdā nr̄i or-
dinis ītueri: q̄ ſacerdotali of
ficio prediti: ſi qd̄ fortaſſe iu
ſte: exteri⁹ vel tenuit̄ egerint
ꝓtin⁹ ſubditos deſpiciunt: ꝛ
peccatores quoſqꝫ in plebe
poſitos dedignāt̄: eiſqꝫ ꝯpa
ti culpā ſuā ꝯfitētib⁹ nolūt:
et velut phariſei more a pec
catrice muliere tangi deſpi-
ciūt. Que profecto mulier ſi
ad phariſei pedes veniſſet:
nimirū calcib⁹ repulſa diſce-
deret. Inqnari eni ſe alieno
pctō crederet. Sz qꝛ hūc ve
ra iuſtitia ſua nō replebat:
de alieno vulnere egrotabat
Tu. R. Vbicūqꝫ predicatuz
fuerit euāgeliū iſtud. In vni
uerſo mundo dicet̄ et ꝙ hoc
fecit in memoriā ei⁹. V. Mit
tēs hec vngentū hoc in cor-
pus meū ad ſepeliendū me
fecit. In vni. Lec. viii
Vide neceſſe ſp eſt vt
cū pctōres quoſqꝫ conſpici-
mus noſmetipſos prius in il
lorū calamitate defleam⁹:
qꝛ fortaſſe in ſimilib⁹ aut la
pſi ſum⁹: aut labi poſſumus
ſi lapſi nō ſum⁹. Et ſi cēſura
magiſterij debeat ſp virtute

diſciplinevitia ꝑſequiꝛ: opoꝛ
tet tn̄ vt ſollicite diſcernamꝰ
qꝛ diſtrictionē debemꝰ vici-
is: cōpaſſionē nature. Si ei
feriēdꝰ eſt peccatoꝛ: nutriē-
dus eſt ꝓximꝰ. Cū vero iā ꝑ
penitētiā ꝑcutit ipe qđ fecit:
iam nō ꝓximꝰ peccatoꝛ nō
eſt: qꝛ cū dei in ſe iuſtitiā cō
tra ſe dirigit hoc in ſe punit
qđ diuina iuſtitia rep̄hēdit
Tu aūt. ℟. Venit mane ma
ria magdalena cū adhuc te
nebre eſſent ad monumētuꝫ
et vidit lapidem ſublatū A
monumēto. ℣. Igne amoꝛis
accēſa ardebat deſiderio: et
recedentibus diſcipulis nō
recedebat. A mo. L. ix. Lec.
ſcti euanꝫ ſcđm lucā. Cp̄. vij
IN illo tp̄e: Rogabat
ieſū q̇dam phariſeus:
vt mādūcaret cū illo. Et in-
greſſꝰ domū phariſei diſcu-
buit. Et reliq̄. Ex home. bti
gregoꝛij pape de eadē lctō.
Quē phariſeus de falſa iu-
ſtitia ꝑſumens: niſi iudaicuꝫ
populuꝫ: quē peccatrix mu
lier ſed ad veſtigia dn̄i veni-
ens et ploꝛans: niſi conuer-
ſam gentilitatem deſignat:
¶ Que cum alabaſtro ve-
nit vngentum fudit: retro ſe
cus pedes ſtetit: lachꝛymis
pedes rigauit: capillis ter-

ſit: eoſdemq̄ꝫ quos infunde-
bat et tergebat pedes oſcu-
lari non deſijt. Nos ḡ nos il-
la mulier exp̄ſſit: ſi toto coꝛ
de poſt pctā ad dn̄m redea-
mꝰ: ſi eiꝰ pnīe luctꝰ imitemur
Tu. ℟. Acceſſit ad pedes
ieſu peccatrix mulier maria
Et oſculata ē ⁊ lauit lachꝛy
mis: ⁊ terſit capillis: ⁊ vnxit
vnguēto. ℣. Dimiſſa ſunt ei
pctā multa q̄m dilexit mul-
tum. Et oſculata. Lectio. x.
QUid nāq̄ꝫ vngento: ni-
ſi opinionis bonꝰ odoꝛ
exp̄mit: Vn̄ et paulus dicit
Xp̄i bonꝰ odoꝛ ſumꝰ deo i oī
loco. Si igit recta oꝑa agi-
mus quibꝰ odoꝛe bone opi-
nionis eccl'iaꝫ reſpargamꝰ:
q̇d in coꝛpe dn̄i niſi vnguētū
fundimꝰ: ¶ Sꝫ ſecꝰ pedes
mulier ſtetit. Cōtra eni dn̄i
pedes ſtetimꝰ: cū i pctīs po
ſiti eius itineribus renitieba
mur. Sꝫ ſi ad verā penitētiā
poſt pctā ꝯuertimur: iam re
tro ſecꝰ pedes ſtamꝰ: qꝛ eiꝰ
veſtigia ſeq̇mur: quē impu-
gnabamus. Tu. ℟. Conſi-
derauit maria q̇d fecit: ⁊ no
luit moderari q̇d faceret ſu
per ꝯuiuātes ingreſſa ē: non
iuſſa venit. Inter epulas la-
chꝛymas obtulit. ℣. Diſcite
q̊ doloꝛe ardet: q̄ flere et in

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

epulas non erubeſcit. Ink.
LAchrymis pe- lc.xj.
des mulier rigauit.
Qđ nos q̊ꝗ veracit̄ agim⁹:
ſi q̇buſlibet vltimis mēbꝛis
dñi ꝑ cōpaſſionis affectū in
clinemur: ſi ſanctis ei⁹ in tri
bulatione ꝯpatimur: ſi eoꝝ
triſtitiā nr̃az putam⁹. Capil
lis mulier pedes quos riga
uerat terſit. Capilli quippe
ſupfluuz corpi. Et q̇d abun-
dās t̄rena ſubſtantia: niſi ca-
pilloꝝ ſpēm tenet: Que dū
ad vſū neceſſitatis ſupfluit:
etiā abſciſa nō ſentit. Capil
lis ergo pedes dñi tergim⁹:
qñ ſanctis ei⁹ q̇bus ex chari
tate cōpatimur etiaz ex his
q̄ nobꝫ ſupfluūt miſeremur:
q̄tinus ſic mens ꝑ cōpaſſio-
nē doleat vt etiā larga ma-
nus affectū doloꝝ oſtendat.
Tu. R. Qđ ſibi maria turpi
ter exhibuerat hoc iam deo
laudabilit̄ offerebat. Quod
i ſe habuit oblectamēta: tot
de ſe inuenit olocauſta. Vſ⁹.
Cōuertit ad numerū ꝟtutū
numeꝝ viciorū. Quod. L. xij.
RIgat nāꝗ lachꝛymis
pedes redēptoꝛis: ſꝫ
capillis ſuis nō tergit: q̇ vt-
cūꝗ primoꝝ doloꝛi cōpati
tur: ſed tñ eis ex his q̄ ſibi ſu
pfluūt nō miſeret̄. Ploꝛat et
nō tergit: q̇ verba quidē do-
loꝛis tribuit: ſꝫ nō miſtrādo
q̄ deſūt: vim doloꝛis minime
abſcidit. Oſculabat̄ mulier
pedes quos terſit. Qđ nos
quoꝗ agimus: ſi ſtudioſe di
ligim⁹: quos ex largitate cō
tinem⁹: ne grauis nobis ſit
neceſſitas ꝓximi: ne ipā ei⁹ i
digentia q̄ ſuſtentat̄ ſit one-
roſa: ⁊ cum man⁹ neceſſaria
tribuit: anim⁹ a dilectiōe nō
toꝛpeſcat. Tu. Rꝫ. Armilla
pfoꝛata eſt leuiathan maxil
la: ꝑ cuius foꝛamen ſubtra-
cta es o maria: adiuua ergo
nos vt q̇ in illā incidim⁹ pec-
cādo: te imitātes valeamus
ſubtrahi Penitendo. V⁹. Di-
uina mīa te intuenūēte nō ſo
lū nos i oꝛa leuiathan ireꝓ-
hibeat ſꝫ ab oꝛe etiaz redire
ꝯcedat. Penitēdo. Sequen-
tia ſcti euāgel' ſcđm lucam.
IN illo (Cꝫ. vbi ſupꝛa
tpe: Rogabat ieſuz q̇-
dā phariſeus: vt māducaret
cū illo. Et ingreſſus domuz
phariſei: diſcubuit. Et ecce
mulier q̄ erat in ciuitate pec
catrix: vt cognouit ꝙ accu-
buit in domo phariſei: attu-
lit alabaſtrū vngēti: ⁊ ſtans
retro ſec⁹ pedes eius lachꝛy
mis cepit rigare pedes ei⁹:
et capillis capitis ſui terge-

bat:⁊ oſculabaꝫ pedes eiꝰ et vngento vngebat. Uidēs au tē phariſeꝰ q̄ vocauerat euꝫ: ait ītra ſe dicēs. Hic ſi eſſet ꝓpheta ſciret vtiqꝫ q̄ ⁊ qua lis eſſet mulier q̄ tāgit euꝫ: qꝛ peccatrix ē. Et rn̄dēs ieſꝰ dixit ad illū. Symō: habeo tibi aliqd dicere. At ille ait. Magr̄ dic. Duo debitores erāt cuidā feneratori: vnus debebat denarios q̇ngētos ⁊ aliꝰ quīquagita. Nō habē tibꝰ illis vn̄ redderēt: dona uit vtriſqꝫ. Quis ergo eum plus diligit? Et rn̄dēs ſimō dixit. Eſtimo qꝛ is cui plus donauit. At ille dixit Recte iudicaſti. Et ꝯuerſꝰ ad mu lierem: dixit ſymoni. Uides hāc mulierē? Intraui ī do mū tuā; aquam pedibꝰ meis nō dediſti. Hec aūt lachry mis rigauit pedes meos: et capillis ſuis terſit. Oſculuꝫ mihi nō dediſti: hec autē ex q̄ intraui nō ceſſauit oſcula ri pedes meos. Oleo caput meū nō vnxiſti: hec aūt vngē to vnxit pedes meos Propt̄ qđ dico tibi: remittūꝛ ei pec cata multa qm̄ dilexit mul tū. Cui aūt minꝰ dimittiꝛ: mi nus diligit. Dixit aūt ad il lā. Remittunꝛ tibi peccata. Et ceperūt qui ſimul accū bebāt dicere ītra ſe. Quis ē hic q̇ etiā peccata dimittit? Dixit autē ad mulierez. Fi des tua te ſaluaꝫ fecit: vade in pace. Amen. Oratio vt s. in cōi nō vgl. f. xl vj. Ad lau. ān. Maria ſtabat ad monu mētū foris plorās: duꝫ ergo fleret inclinauit ſe: et proſpe xit in monumētum. ps. xcij. Dn̄s regnauit. f. xxxij. Cap. hyꝰ. ℣. et ořo vt in. j. veſ. ℞. viij. Audi filia. Ad bn̄ꝰ ān. Dicit ei ieſꝰ/ maria: cōuerſa illa dixit ei raboni qđ diciꝛ magiſter: dicit ei ieſꝰ noli me tāgere nōdū enim aſcēdi ad pr̄em meū. ¶ Ad. i. ā. Et vi dit duos āgelos in albis ſe dētes: vnū ad caput et vnuꝫ ad pedes: vbi poſituꝫ fuerat corpꝰ ieſu. ¶ Ad. iij. ān. Di cūt ei illi: mulier q̇d ploras? dicit eis qꝛ tulerūt dn̄ꝫ meū ⁊ neſcio vbi poſuer̄t eū. Cā. et ořo. vt in. j. veſ. ℣. Diffuſa. ¶ Ad. vj. ā. Hec cū dixiſſet conuerſa eſt retrorſum: ⁊ vi dit ieſum ſtanteꝫ et non ſcie bat quia ieſus eſt. Cap. ℣. ⁊ ořo etiā ad. ix. vt in cōi nō vir ginū. ¶ Ad. ix. ā. Dicit ei ie ſus mulier q̇d ploras? queꝫ queris? dicit ei: dn̄e ſi tu ſuſ tuliſti eū dicito mihi vbi po ſuiſti eum: et ego eū tollam.

¶ In ij. veſ. ſuper pſ an.
Maria ergo vnxit pedes ie
ſu: et extersit capillis ſuis ⁊
domus impleta eſt ex odore
vngenti. an. Dū redemptoris
ſui maria pedes tetigit:
maculas cordis et corpis la
chrymis abluit: ⁊ cūctꝫ ſpei
⁊ penitētie exēpla ꝯtulit. an.
Dimiſſa ſunt a dn̄o ieſu marie
magdalene peccata mul
ta qm̄ dilexit multū. a. Sancta
maria magdalena q̄ xp̄z
a morte reſurgentez prima
mortaliū videre meruiſti: te
ſupplices rogamus: vt ip̄m
pro nobis rogare digneris
vt eius quā elegiſti optime
partis nos faciat eſſe participes.
Cap. Re. hy⁹. ℣. et ofo
vt i lau. Ad mgt an. In diebus
illis mulier q̄ erat in ci
uitate peccatrix vt cognouit
ꝙ ieſus recubuiſſet ī domo
ſymonis leproſi: attulit alabaſtrū
vngenti: et ſtās retro
ſecus pedes dn̄i ieſu lachrymis
cepit rigare pedes ei⁹:
et capillis capitis ſui terge
bat: et oſculabat pedes eius
et vngento vngebat. ¶ Appollinaris
epi et martyris.
Cōme. ¶ Iacobi apli. Ad
veſ. Re. et. xij. ad matu Gregez
tuū paſtor eterne nō deſeras:
ſꝫ ꝑ btm̄ aplm iacobū
Perpetua defenſione cuſto
dias. ℣. Ut a nr̄is reatibus
abſolutos a cūctis nos q̄q̄
periculis. Perpetua. Oro.
Eſto dn̄e plebi tue
ſanctificator et cu
ſtos⁹ vt apli tui iacobi
munita preſidijs:
et ꝯuerſatione tibi pla
ceat: et ſecura deſeruiat. Et
fa. Per dn̄ꝫ. Lectiones. Nō
vos me elegiſtis. f. vij. Euāgelii
Acceſſit ad ieſum ma
ter fi. ze. Re q̄re vtſ iohānis
ante portaz latinā. vj. maij.
Reliq oia vt in cōi aplorum
¶ Eodē die xpoferi mar. cōmemo
¶ Anne matris marie
ꝟgi. xij. lectiones Simile
eſt regnū celorū ſagene.
Euan. de thezauro. cū commentis.
btī hieronymi. Thezaurus
iſte. f. iiij. Reliq vt in
cōi de ſctā nō ꝟgine. ¶ Panthaleonis
martyris Cōme.
¶ Felicis pape et martyris
Commemoratio. Oratio.
Infirmitatē nr̄az reſpi
ce ops de⁹ et quia pō
dus ꝓprie actionis grauat
btī felicis martyris tui atqꝫ
pōtificꝫ: interceſſio glorioſa
nos ꝓtegat. ꝑ xp̄z. ¶ Eodē
die ſimplicij fauſtini et bea
tricis mar. Cō. Oro.
Preſta q̄s dn̄e de⁹ nr̄

vt ſicut populus chriſtian⁹ martyrũ tuorũ ſimplicij fauſtini et beatricis tꝑali ſolennitate congaudet ita ꝑfruatur eťna: ⁊ qđ votis celebrat cõprehẽdat affectu. ꝑ xp̃m.

¶ Abdõ ⁊ ſennes mar. Cõ.

Deus q̇ ſctis tuis oꝛ. abdõ ⁊ ſẽne: ad hanc glĩaz veniẽdi copioſũ mun⁹ grẽ ꝯtuliſti: da famulis tuis ſuorũ veniã peccatoꝝ: vt ſãctoꝝ tuoꝝ inťcedentib⁹ meritis ab oĩb⁹ mereamur aduerſitatibus liberari. ꝑ xp̃z.

¶ Petri ad vincula. oĩa cp̃. vt in natali ei⁹. ſcz Miſit herodes. Ad veſ. ℞. Petr⁹ quidem ſeruabať i carcere. Oratio aũt fiebat ſine inťmiſſione ab eccľia ad deũ ꝓ eo. ℣. Erat petr⁹ doꝛmiẽs inť duos milites vinct⁹ cathenis duabus. Orõ. hy⁹. Iam bone. Sit trinitati. foľ. lxvi. ℣. Nimis. Ad mĝt ã. Angel⁹ dñi aſtitit ⁊ lumẽ refulſit i hitaculo carcerꝫ: ꝑcuſſoqꝫ latere petri excitauit eũ dicẽs: ſurge velociť: et ceciderunt cathene de manib⁹ eius. Orõ.

Deus q̇ beatũ petrum apľm a vinculis abſolutũ illeſũ abire feciſti nr̃oꝝ q̄s abſolue vincula pctõꝝ: ⁊ oĩa mala a nobis propitiatus exclude. Et fa: Per do. Que orõ etiam dicit ad horas cõſuetas.

¶ Eodem die Septẽ macha. mar. Cõ. oꝛ.

Fraťna nos dñe martyrũ tuoꝝ corona letificet q̄ ⁊ fidei nr̃e ꝓbeat incitamenta ṽtutũ: et multiplici nos ſuffragio ꝯſoleť. Per xp̃z.

¶ Inuit. Regẽ regum adorem⁹ dñz. Qui i celo et i ťra ꝑmũ ſctõ dono dedit petro ius ligãdi atqꝫ ſoluẽdi. p̃. Venite. hy⁹. Exultet ce. f. xiij. Ad noc. ã. ꝓi. cañ. ℣. ℞. et ãn. ad horas vt ſ̃ i natali apľoꝝ petri et pauli. l. i. Ex actibus apoſtoloꝛũ. cap. xij.

Miſit herodes rex manus: vt affligeret q̇ſdã de eccleſia. Occidit autẽ iacobũ fr̃em iohãnis gladio. Vidẽs aũt q2 placeret iudeis: appoſuit apprehẽdere ⁊ petrũ. ¶ Erãt aũt dies azimoꝛũ. Quẽ cuz apphẽdiſſet miſit i carcerẽ tradens q̄ttuoꝛ q̄ternionib⁹ militũ cuſtodiẽdũ volẽs poſt paſcha producere eum pplo. Tu. ℞c. ij.

Et petr⁹ q̇dẽ ſeruabať i carcere: orõ aũt fiebat ſine inťmiſſiõe ab eccľia ad deũ pro eo. Cũ aũt ꝑducturus eũ eſſet herodes: in

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ipſa nocte erat petrꝰ dormi-
ens int̃ duos milites vinctꝰ
cathenis duabꝰ / ⁊ cuſtodes
añ oſtiũ cuſtodiebãt carcerẽ
¶ Et ecce angelꝰ dñi aſtitit
et lumẽ refulſit in habitacu
lo: ꝑcuſſoqꝫ latere petri ex-
citauit eũ dicẽs. Surge ve
lociter. Et ceciderũt cathe-
ne de manibꝰ eiꝰ. Tu. lcõ. iij.

D Ixit aũt ãgelꝰ ad eũ.
Precingere: ⁊ calcia
te caligas tuas. Et fecit ſic.
Dixitqꝫ illi. Circũda tibi ve
ſtimẽtum tuũ: ⁊ ſequere me
¶ Et exiẽs ſeq̃bat eũ: ⁊ ne-
ſciebat q2 verũ ẽ qđ fiebat ꝑ
angelũ. Eſtimabat aũt ſe vi
ſũ videre. Trãſeũtes aũt pri
mã ⁊ ſecũdã cuſtodiã venert̃
ad portã ferreã q̃ ducit ad ci
uitatẽ: q̃ vltro apta eſt eis.

E T exeũtes ꝓ- lc. iiij.
ceſſerũt vicũ vnum: ⁊
ꝯtinuo diſceſſit ãgelꝰ ab eo.
Et petrꝰ ad ſe reuerſꝰ dixit.
Nũc ſcio ꝟe q2 miſit dñs ãge
lũ ſuũ / ⁊ eripuit me de mãu
herodis: ⁊ de oĩ expectatiõe
plebis iudeorũ. ¶ Conſide
ransqꝫ venit ad domũ marie
mr̃is iohãnis q̇ cognoĩatus
eſt marcꝰ: vbi erãt multi cõ
gregati ⁊ orantes. Tu. lc. v.

P Ulſãte aũt eo oſtiũ ia
nue: ꝓceſſit puella ad
videdũ hoĩe rode. Et vt co-
gnouit vocẽ petri pre gau-
dio nõ aperuit ianuã: ſed in
trocurrẽs nũciauit ſtare pe
trũ añ ianuã. At illi dixerũt
ad eã. Inſanis. Illa aũt af
firmabat / ſic ſe habere. Illi
autẽ dicebãt. Angelꝰ eiꝰ eſt.
Petrus aũt pſeuerabat pul

C ſans. Tu. Lectio. vj.
Um aũt apuiſſẽt oſti-
um: viderũt eũ ⁊ obſtupuert̃
Annuẽs aũt eis manu vt ta
cerẽt: narrauit quõ dñs eũ
eduxiſſet de carcere: dixitqꝫ
Nũciare iacobo ⁊ fratribus
hec. Et egreſſꝰ abijt ĩ aliũ lo
cũ. Fctã aũt die erat nõ par
ua turbatio inter milites q̇d
nã de petro factũ eẽt. lc. vij.

H Erodes aũt cũ req̇ſiſ
ſet eũ ⁊ nõ inueniſſet:
inquiſitione facta de cuſto-
dibꝰ iuſſit eos duci. Deſcen-
dẽſqꝫ a iudea in ceſareã: ibi
cõmoratꝰ eſt. Erat aũt iratꝰ
tyrijs ⁊ ſydonijs. At illi vna
nimes venerũt ad eũ. Et ꝑ-
ſuaſo blaſto q̇ erat ſup cubi-
culũ regꝫ poſtulabãt pacẽ: ⁊
eo ꝙ alerent̃ regiones eorũ
ab illo. Statuto aũt die he-
rodes veſtitus veſte regia ſe
dit ꝓ tribunali: ⁊ ꝯcionabat̃
ad eos. Populus aũt accla
mabat dei voces ⁊ nõ hoĩs.

Cōfesti aūt ꝑcuſſit eū ange
lus dñi: eo ꝙ nō dediſſet ho
norē deo: et cōſūptus a vmi
bus expirauit. Tu. Lcō. vij

Verbū aūt dñi creſce
bat et multiplicabat
Barnabas aūt ⁊ ſaulus re=
uerſi ſūt ab hieroſolymis ex
pleto miniſterio: aſſūpto io
hāne q̇ cognoiatꝰ eſt marcꝰ.
Erāt aūt in eccl'ia q̄ erat an
tiochie ꝓphete ⁊ doctores:
in q̇bꝰ barnabas et ſymon q̇
vocabat niger et luciꝰ cyre=
nēſis ⁊ manahē q̇ erat hero
dis tetrache collactaneus
et ſaulus. Miniſtrātibꝰ autē
illis dño ⁊ ieiunātibꝰ: dixit
ſpūſſctūs. Segregate mihi
barnabā et ſaulū: in opꝰ qđ
aſſūpſi eos. Tūc ieiunātes ⁊
orātes iponēteſq; eis manꝰ:
dimiſerūt illos. Tu. Lcō. ix

Lcō. ſ. euā: ſm mat. cp̄. xvj.

In illo tp̄e. Venit ieſꝰ i
ꝑtes ceſaree philippi
et interrogauit diſcipulos ſu
os dicēs. Quē dicūt hoies
eē filiū hoīs? Et relꝗ. Ex cō=
mēts. btī hiero. pbrī de e. l.

Philippꝰ iſte eſt frat hero=
dis de quo ſupra diximꝰ te=
tracha yturee ⁊ traconitidis
regiōis: q̇ in honorē tyberij
ceſaris ceſareā philippi q̄
nunc paneas dicit appella

uit ⁊ eſt i ꝓuicia fenicis: imi
tatus herodē prēz ſuū: q̇ in
honorē auguſti ceſaris ap=
pellauit ceſareā q̄ priꝰ tur
ris ſtratonis vocabat: et ex
noīe iulie iulia dā trāſiorda
nē exſtruxit. ¶ Iſte locꝰ eſt
ceſaree philippi vbi iorda=
nis ad radices orit libani: et
habet duos fontes: vnū no
mine ior/ ⁊ alterū noīe dan:
qui ſimul iuncti iordanis no
men efficiunt. Tu. Lctō. x.

Et interrogauit diſcipu
los ſuos dicēs. Quez
dicūt hoīes eſſe filiū hoīs?
Non dicit quē me dicūt eſſe
hoīes filiū hoīs: ne iactāter
de ſe q̄rere videret. Et nota
ꝙ vbicūq; ſcriptū eſt in vete
ri teſtamēto fili hoīs: in he=
breo poſitū ſit fili adā. Illđ
quoq; qđ in pſalmo legimꝰ/
filij hoīm vſq;quo graui cor
de: in hebreo dicit filij adā.
¶ Pulchre aūt interrogat
quē dicūt hoīes eſſe filiū ho
mis: qr q̇ de filio hoīs loquū
tur hoīes ſūt: q̇ vo diuinita=
tē eius itelligunt/ nō hoīes
ſed dij appellant. Tu. Lc. xj.

At illi dixerūt. Alij io=
hēm baptiſtā: alij he
liā/ alij vo hieremiā: aut vnū
ex ꝓphetis. Miror quoſdā
interp̄tes cauſas error̄ inq̇=

rere ſingulorũ: ꝛ diſputatio
nē lōgiſſimā texere q̄re dñz
nr̄m ieſū xp̄m/alij iohēm pu
tauerit/alij heliā/alij vo hie
remiā/aut vnū ex ꝓphetis:
cū ſic errare potuerit ī heliā
aut hieremiaz quō herodes
errauit ī iohēm dicēs. Quē
ego decollaui iohēm ipe ſur
rexit a mortuis: ꝛ iō vtutes
opāt ī illo. Uos āt quē me eē
dicitis: Rn̄dēs ſimō petrus di-
xit. Tu es xp̄s filius dei viui.
Prudēs lector (lc. xij.
attēdere: ꝙ ex ſeq̄ntibus
textuqꝫ ſmonis / apl'i neq̄ꝙ
hoies ſed dij appellant. Cū
enī dixiſſet quē dicūt hoies
eſſe filiū hois ſubiecit. Uos
aūt quē me eſſe dicitis: Illis
qꝛ hoies ſūt humana opinā
tibus: vos q̄ dij eſtis quē me
eſſe dicitis: Petrus ex ꝑſona
oim aplorꝝ ꝓfitet: tu es xp̄s
filius dei viui. Deū viuū appel
lat ad ꝯparationē horꝝ q̄ dij
putantur ſed mortui ſunt: ſa
turnū/iouē/venerē/cererē/li
berꝝ/herculē/ ꝛ cetera ydo-
lorū portēta ſignificās. Tu.
Euāg. vtō in natali eius. or.
Deus q̄ btm̄ petrum. vtō in
primis veſ. Ad lau. ca. p'm.
Miſit herodes. Re. Conſti-
tues. ꝛ c. ll. Hy. Iā bone. fo.
lxvj. v. Nimis ho. Ad bn̄. a.

Quem dicūt homines eſſe
filiū hois dixit ieſus diſcipu
lis ſuis: reſpōdens petrus di
xit: tu es xp̄s filius dei viui: et
ego dico tibi qꝛ tu es petrus:
ꝛ ſuper hanc petrā edificabo
eccl'iaz meā. Oro vt i. ſ. veſ.
Reliq̄ vt ī nata. eius dēpt. his
q̄ ſequunt. ¶ Ad. vj. Oro.
Preſta q̄ſomps deus
vt nullis nos permit
tas perturbationibus con-
cuti: quos in apoſtolice con
feſſionis petra ſolidaſti. Et
fa. Per do. ¶ Ad. ix. Oro.
Adeſto dn̄e ſupplica-
tionibus nr̄is: et ſperan
tes ī tua mīa inēcedēte btō
petro apl'o tuo celeſti ꝓtege
benignus auxilio. Et fa. p. d.
¶ In. ij. veſ. ſup ps. aīe pri
me quattuor de primo noct.
Cap. Re. hy. v. et orō vt in
lau. Ad mḡt ān. Quodcūqꝫ
ligaueris ſup terrā erit liga
tū ꝛ in celis: ꝛ q̄dcūqꝫ ſolue
ris ſup terrā erit ſolutū et in
celis: dicit dn̄s ſymōi petro
¶ Stephani pape et mar-
tyris cōmemoratio. Oratio
Deus q̄ nos btī ſtepha
ni martyris tui atqꝫ
pōtificis ānua ſolēnitate leti
ficas: ꝯcede ꝓpitius vt cuius na
talitia colimus: de eiuſdē etiā
ꝓtectōe gaudeamus. per xp̄z

¶ In inuentiōe scti stepha-
ni protomartyris/ad horas
consuetas. Cā. Actuum. vj.
STephanus ple-
nus grā/⁊ fortitu
dine faciebat ꝓdi-
gia⁊ signa magna
in ppl'o. R. Uidebāt oēs. iij.
Hyꝰ. Sctē dei. f. lviij. V. Iu
stꝰ vt palma florebit: Sicut
cedrus libani multiplicabit
Sup mēt ā. Iste sctūs ꝑ le-
ge dei sui ctauit vsq; ad mor
tē: ⁊ a v̄bis ipioꝝ nō timuit:
fūdatꝰ ei erat supra firmā pe
trā. Oꝛ
DA nob꜠ dñe
q̄s imitari qđ colimꝰ
vt discamꝰ ⁊ īimicos dilige-
re: q2 eiꝰ inuentionē celebra
musq̄ nouit etiā ꝓ ꝑsecutori
bꝰ exorare. Et faꝛ ꝑ d. ¶ In
uitat. Regem ꝓtomartyris
stephani. Uenite adoremus
dñm iesuz xpm. ps. Uenite.
Hyꝰ. Martyr dei. fol. lxiiij.
Ad duos noc. ā. p. V. de cōi
vniꝰ mr. f. xiiij. L. e. j. ex libro
xxij. bti augu. epi de ciuitate
dei de miraculis sci stephāi
AD aquas tybilitanas
epō afferēte preiecto
martyr꜠/gl'iosissimi stephāi
mēoriam: veniebāt magne
ml'titudines ꝯcursu⁊ occur
su. ¶ Ubi ceca mulier vt ad
epz portātē duceret orauit:
flores q̄s ferebat dedit: rece
pit ocl'is admouit/ꝓtinꝰ vi-
dit. Stupētibꝰ q̄ aderāt pre-
ibat exultās viā carpens: ⁊
vie ducē vlt'iꝰ nō reqrēs. R.
Iste sctūs. i cōi. f. xiiij. l'c. ij.
MEmoriā mēorati mar
tyr꜠ q̄ posita ē i castel
lo sinitēsi qđ hypponēsi colo
nie vicinū ē eiusdē loci lucil-
lus epš ꝑ pl'o ꝓcedēte atq; se
quēte portabat: fistula cuiꝰ
molestia tā diu laborauerat
⁊ familiarissimi sui medici q̄
eū secaret opiebat manꝰ illiꝰ
pie sarcine vectatōe repēte
sanata ē: nā deinceps eā i cor
pore suo nō inuenit. R. Ste
phanꝰ aūt plenus grā ⁊ forti
tudine. Faciebat signa ma-
gna ⁊ ꝓdigia i ppl'o. V. Cuz
aūt esset plenꝰ spū scō ⁊ fide
btūs stephanꝰ. Fa. L. cō. iij.
EUchariꝰ ē pbr ex hys-
pania/calame habita-
bat: veteri morbo calculi la
borabat: ꝑ mēoriā martyris
stephani quā possidiꝰ illo ad
uexit epš saluꝰ factꝰ ē ¶ Idē
ipē postea morbo alio ꝓuale
scente mortuꝰ sic iacebat/vt
ei iā pollices ligarent: opitu
latiōe mēorati martyr꜠ cū de
mēoria eiꝰ reportata esset/
⁊ supiacētis corpꝰ missa ipiꝰ
pbri tūica: suscitatꝰ ē ¶ Fuit

ibi vir i ordine ſuo primariꝰ noīe marcialꝭ euo iā grauis⁊ ⁊ mltū abhorrēs a religiōe xpiana. Habebat ſane fidelē filiā et generū eodē anno baptizatū: q̄ cū eū egrotātē multis ⁊ magnis lachrymis rogarēt vt fieret xpianꝰ proꝛſus abnuit: eoſq; a ſe turbida indignatiōe amouit. Tu. ℟. Videbāt oēs ſtephanū q̇ erāt in ꝯſilio. Et intuebātur vultū eiꝰ tanq̄ vultū angeli ſtātis int̄ illos. ℣. Et ꝯcurrē tes rapuerunt eū: ⁊ adduxerunt in ꝯſilium. Et. Lcō. iiij

VIſū eſt genero egroti vt iret ad mēoriam ſancti ſtephani ⁊ illi quātū poſſet ꝓ eo rogaret: vt deus daret illi mentē bonā: q̄ credere nō differret in xp̄z. Fecit hoc ingenti gemitu ⁊ fletu ⁊ ſinceriter ⁊ ardente pietatis affectu. Deinde abſcedēs aliq̇d de altari floꝝ qđ occurrit tulit: eiq; cū iā nox eſſet ad caput poſuit. Tunc dormitū ē. Et ecce añ diluculū clamabat vt ad ep̄z curreret: q̇ tūc forte mecū erat apđ hypponē. Cū ꝗ audiſſet eū abſētē: venire pbr̄os poſtulauit. Venerūt: ⁊ ſtatī credere ſe dixit. Ammirātibus atq; gaudētibꝰ oībꝰ baptizatꝰ eſt. Hic q̄diu vixit in ore habebat/ xp̄e accipe ſpiritū meū: cū hec v̄ba btiſſimi ſtephani qñ lapidatꝰ eſt a iudeis vltima fuiſſe neſciret q̄ huic q̈q; vltima fuerūt. Nā nō multo poſt etiā ip̄e defūctus eſt. Tu. ℟. Intuēs i celū btūs ſtephanꝰ vidit gl̄iā dei ⁊ ait. Ecce video celos aptos: ⁊ filiū hoīs ſtātē a dextris v̄tutꝭ dei. ℣. Cūq; aſpiceret btūs ſtephanꝰ i celū: vidit gl̄iā dei ⁊ ait. Ec. Lc. v.

SAnati ſunt aūt illic ꝑ eūdē martyrē etiā podagrici duo/ vnꝰ ciuis/ ⁊ ꝑegrinꝰ vnꝰ: ſ; ciuis oīmō: peregrinꝰ aūt ꝑ reuelatōē; q̇d adhiberet qñ doleret audiuit: ⁊ cū hoc facit ꝯtinuo dolor ꝯquieſcit. Audurus nomen eſt fundi: vbi eſt eccl̄ia et in eadē mēoria martyris ſtephani. Puerū quēdā paruulū cū in area luderet exorbitātes boues q̇ vehiculū trahebant rota obtriuerūt: et ꝯfeſtī palpitauit expirās. Hunc mr̄ arreptum ad eādē mēoriā poſuit: ⁊ nō ſolū reuixit: ſ; etiā illeſꝰ apparuit. Tu. ℟. Exclamātes aūt iu dei voce magna ꝯtinuerunt aures ſuas. Et eiiciētes beatū ſtephanū extra ciuitatē

lapidabāt. ℣. Captabant in
aiam iuſti ⁊ ſanguinē inocē
tem ꝯdēnabant. Et. Lcō. vj

SAnctimōialis q̄dā in
vicia poſſeſſiōe q̄ caſ-
paliana dicit cū egritudine
laboraret ac deſperaret: ad
eandē mēoriā tunica eiꝰ alla
ta ē: q̄ an̄q̄ reuocaret illa de
functa ē. Hac tn̄ tunica ope
ruerūt cadauer eiꝰ parētes:
⁊ recepto ſpū ſalua facta ē
Apꝺ hypponē baſſus q̄dā
ſyrus ad memoriā ꝓ tomar-
tyris orabat ꝑ egrotātē ꝑi
clitāte filia: eoq̄ ſecū veſtē
eiꝰ attulerat. Cū ecce pue-
ri de domo cucurrerūt: q̄ ei
mortuā eā nūciarēt. Sed cū
orante illo ab amicis eiꝰ ex-
ciperent: ꝓhibuerūt eos illi
dicere: ne ꝑ publicū plange
ret. Qui cū domū rediſſet ⁊
iam ſuoꝝ eiulatibꝰ ꝑſonātē
domū audiſſet: et veſtē filie
quā ferebat ſuꝑ eā ꝓieciſſet
reddita ē vite. Tu. ℟. Im-
petū fecerūt vnanimes i eū
⁊ eiecerūt eū extra ciuitatē.
Inuocātē ⁊ dicētē dn̄e acci
pe ſpm̄ meū. ℣. Et teſtes de
poſuerūt veſtimēta ſua ſecꝰ
pedes adoleſcētis qui voca
bat ſaulus ⁊ lapidabant eū.
Inuocan. Lectio. vij.

BUrſꝰ ibidē apud nos
hirenei cuiuſdam collecta
rij filius egritudine extinctꝰ
eſt. Cunq̄ corpꝰ iaceret exa
nime atq̄ a lugentibꝰ et la-
mentantibꝰ exeq̄e pararent:
amicorū eiꝰ q̄dam int̄ alioꝝ
ꝯſolātiū verba ſuggeſſit: vt
eiuſdē martyris oleo corpꝰ
perungeret. Factū eſt: ⁊ re-
uixit. Apud nos vir tribuni-
tiꝰ eleuſinꝰ ſuꝑ mēoriā mar-
tyris q̄ i ſuburbio eiꝰ eſt/egri
tudine exanimatū poſuit in
fantulū filiū: et poſt orōnē
quam multis cū lachrymis
ibi fudit: viuētē leuauit. ℟.
Lapidabāt ſtephanū iuocā
tē ⁊ dicētē. Dn̄e ieſu xp̄e ac-
cipe ſpm̄ meū et ne ſtatuas
illis hoc pctm̄. ℣. Poſitꝫ aūt
genibꝰ btūs ſtephanꝰ orabat
dicens. Dn̄e. Lectio. viij.

NOndū eſt bienniū ex q̄
apꝺ hypponē regiū
cepit eſſe iſta mēoria: ⁊ mul-
tis qꝺ certiſſimū nobis ē nō
datis libellis de his q̄ mira
biliter facta ſūt: illi ipſi q̄ da
ti ſunt ad ſeptuagita ferme
numeꝝ ꝑuenerāt qn̄ iſta cō
ſcripſi. Calame ℣o vbi ⁊ ipſa
memoria priꝰ eſſe cepit ⁊ cre
brius dant: incōꝑabili mul-
titudine ſuꝑant. Uſali etiā
q̄ colonie vtice vicina ē mul
ta p̄clara ꝑ btm̄ martyrem

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ſtephanū facta cognouim⁹:
cui⁹ibi mēoria lōge priusq̄
apud nos ab epō euodio cō
ſtituta eſt: ſ; libellorū ibi dā
dorꝝ ꝯſuetudo nō eſt/vel po
tius nō fuit. Nam fortaſſis
nūc eſſe cepit. Cū ei nup il=
lic eſſemus petroniā clariſſi
mā feminā q̄ ibi mirabilit ex
magno atq; diuturno ī quo
medicorū adiutoria cuncta
defecerāt lāguore ſanata ē/
hortati ſum⁹ volente ſupra=
dicti loci epōꝝ: vt libellū da=
ret q̄ recitaret in populo: et
obedientiſſime paruit. Tu.
Rꝫ. Lapides torrentes illi
dulces fuerūt. Ipm ſequunt
oēs aīe iuſte. V⁹. Mortē eni
quā ſaluator dignat⁹ eſt ꝓ
oīb⁹ pati: hāc ille primū red
dit ſaluatori. Ipꝫ. Glia. Ip
ſum. ¶ In. iij. noc. ā. Sepe
lierūt ſtephanū viri timora=
ti/ꝛ fecerūt plāctū magnu;
ſup eum. Cañ. Btūs vir q̄.
fo. lviij. V. Magna ē glīa ei⁹
in ſalutari tuo. ꝛc. Lectio
ix. Lectio ſancti euangelij:
ſecundum matthe. Cp̄. xxiij.

In illo tpe: Dixit ieſ⁹
turbis iudeorū ꝛ prin
cipib⁹ ſacerdotu;. Ecce ego
mitto ad vos prophetas/et
ſapientes/ꝛ ſcribas: et ex il
lis occidetis et crucifigetis
ꝛ ex eis flagellabitis ī ſyna
gogis veſtris. Et reliqua.

Ex ꝯmētario bti hieronymi
presbyteri: de eadē lectiōe.

Hoc quod antea dixeram:
vos īplete menſurā patrum
vr̄orum ad perſonā dn̄i ꝑti=
nere eo ꝙ occidendus eſſet
ab eis: poteſt et ad diſcipu=
los eius referri: de quibus
nunc dicit. Ecce ego mitto
ad vos prophetas et ſapiē=
tes ꝛ ſcribas: et ex eis cru=
cifigetis ꝛ occidet;: et ex eis
flagellabitis in ſynagogis
veſtris: et perſequimini de
ciuitate in ciuitatē: vt ꝯplea
tis menſuram patrum vr̄oꝝ
Tu. R. Impij ſup iuſtum ia
cturā fecerunt vt eum mor=
ti traderēt. Ad ille gaudēs
ſuſcepit lapides vt mereret
accipere corona; glorie. V.
Continuerunt aures ſuas
et impetum fecerunt vnani
mes in eum. At ille. Lcō. x.

Simul q; obſua iuxta
apl̄m ſcribentē ad co
rinthios varia dona eſſe diſ=
cipulorum xp̄i: alios ꝓphe=
tas q̄ ventura ꝑdicāt: alios
ſapientes q̄ nouerint qn̄ de=
beant proferre ſermonē: ali
os ſcribas in lege doctiſſi=
mos: ex q̄bus lapidatus eſt
ſtephan⁹/paul⁹ occiſus/pe=

trus crucifix⁹ ꝛ flagellati in
actibus apl'oꝝ diſcipuli: et
pſecuti ſunt eos de ciuitate
in ciuitatē/ expellētes de iu
deavt ad gētium ppl'm trāſ=
migrarent. ¶ Ut veniat ſup
vos oīs ſanguis iuſtus q̇ ef
fuſus eſt ſup terrā: a ſangui
ne abel iuſti vſq; ad ſangui=
nem zacharie filij barachie:
quē occidiſtis inter tēplū ꝛ
altare. De abel nulla eſt am
biguitas qui is ſit: quē cayn
frater occidit. ¶ Juſt⁹ autē
nō ſolū ex dñi nūc ſentētia/
ſ; ex geneſis teſtimonio cō=
probaꝛ: vbi accepta a deo
ei⁹ narranꝛ munera. Tu. ℟.
Stephan⁹ ſeruus dei quem
lapidabāt iudei/ vidit celos
aptos vidit ꝛ introiuit. Bea
tus hō cui celi patebant. ℣.
Stephanus autē plen⁹ gra=
tia ꝛ fortitudine faciebat p=
digia et ſigna magna in po=
pulo. Beatus. Lectio. xj.

Querim⁹ q̇s ſit iſte za=
charias/ filius bara=
chie: q2 multos legimus za=
charias. Et ne libera nobis
tribuaꝛ erroꝝ facultas: ad=
ditū eſt quē occidiſtis int̄ tē
plū et altare. In diuerſis di
uerſa legi: ꝛ debeo ſingulo
rū opiniones exponere. Alij
zachariā filium barachie di
cunt/ q̇ ī duodecim pphetis
vndecim⁹ eſt patriſq; in eo
nomē conſentit: ſed vbi occi
ſus eſt inter tēplū et altare
ſcriptura non loquiꝛ: maxie
cum tēporib⁹ ei⁹ vix ruine tē
pli fuerint. Alij zachariam
patrē iohānis baptiſte intel
ligi volūt: ex q̇buſdam apo
criforū ſomnis approbātes
q2 ppterea occiſus ſit: q2 ſal=
uatoris p̄dicarit aduentum
Et hoc q2 de ſcripturis non
habet auctoritatē: eadē fa=
cilitate ɔtēniꝛ/ qua pbatur.
Tu. ℟. Patefacte ſūt ianue
celi xp̄i martyri btō ſtephāo
Qui ī numero ſctōꝝ inuēt⁹
eſt primus/ ꝛ ideo triūphat ī
celis coronat⁹. ℣. Vidit bea
tus ſtephanus celos aptos/
vidit ꝛ ītroiuit. Qui. Le. xij

Alij iſtum volūt eſſe
zachariam qui occi=
ſus eſt a ioas rege iude īter
tēplū ꝛ altare: ſicut regnoꝝ
narrat hyſtoria. Sed obſer
uādū q2 ille zacharias nō ſit
filius barachie: ſed filius io
iade ſacerdotis. Vñ et ſcri=
ptura refert. Non fuit reco=
datus ioas prīs ei⁹ ioiade:
q̄ ſibi feciſſet bona. Cū ergo
zachariā teneam⁹ ꝛ occiſio=
nis ɔſentiat locus: querim⁹
quare barachie fili⁹ dicaꝛ et

nō ioiade? Barachias in lingua nr̄a bn̄dictus dn̄i dicit: et ſacerdotis ioiade iuſtitia hebreo noīe demōſtrat. In euāgelio quo vtunt nazarei pro filio barachie filiū ioiade ſcriptū repim⁹. Simpliciores fr̄es inter ruinas tēpli et altaris ſiue in exitib⁹ portarū/ q̄ ſyloam ducūt rubra ſaxa mōſtrantes: zacharie ſanguīe putāt eſſe polluta. Non ɔdēnamus errorē: q̄ de odio iudeoꝝ ⁊ fidei pietate deſcēdit. Tu. Rex. Sctē dei precioſe ꝓtomartyr ſtephane qui virtute charitatꝫ circūfultus vndiqꝫ dominū ꝑ inimico exoraſti populo. Fūde preces ꝑ deuoto tibi nunc collegio. ℣. Ut tuo ꝓpitiatus infuētu dn̄s nos purgatos a pctō iungat celi ciuib⁹. Fūde. Seqn̄tia ſancti euangelii: ſm mat. Cap. xxiii

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ turbis iudeoꝝ et principib⁹ ſacerdotuꝫ. Ecce ego mitto ad vos prophetas et ſapiētes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis et crucifigetis/ et ex eis flagellabitis in ſynagogis vr̄is: ⁊ pſeq̄mini de ciuitate in ciuitatē/ vt veniat ſup vos oīs ſanguis iuſtus q̄ effuſus eſt ſup terrā a ſanguine abel iuſti vſqꝫ ad ſanguinem zacharie filij barachie quē occidiſtis īter templū ⁊ altare. Amen dico vobis: veniēt hec oīa ſup generationem iſtā. Hierusalē hierusalē que occidis prophetas et lapidas eos qui ad te miſſi ſunt: quotiēs volui congregare filios tuos/ quēadmodū gallina cōgregat pullos ſuos ſub alas et noluiſti Ecce relinquet domus vr̄a deſerta. Dico eni vobis: non me videbitis āmodo / donec dicatis. Bn̄dictus q̄ venit ī noīe dn̄i. Amen. oꝛ. Da nobis dn̄e. ¶ Ad k. ā. Cū autē eſſet ſtephanus plenus ſpiritu ſancto ītēdēs in celū vidit gl'iam dei ⁊ ieſuꝫ ſtanteꝫ ad dexterā pr̄is. p. xcij. Dn̄s regꝫ. fo. xxxij. Cp. ⁊ orō vt ī. j. veſ. R. Letabit iuſt⁹. ⁊c. hy⁹ Sācte dei ꝓcioſe. f. lxvij. ℣. Juſtus vt palma. Ad bn̄d⁹ a. Patefacte ſunt ianue celi xp̄i martyri ſtephano q̄ ī numero ſctōꝝ iuent⁹ eſt prim⁹ ⁊ ideo triūphat ī celis coronat⁹ all'. ¶ Ad. j. ā. Lapidabāt iudei ſtephanū innocētē ⁊ dicētē: dn̄e ieſu accipe ſpiritū meū. ¶ Ad. iij. ā. Adhe ſit aīa mea poſt te: quia caro mea lapidata eſt ꝑ te de⁹

meus. Cap. ꝛ or̄ o vt l.j. veſ.
℣. Glia ꝛ honore. ¶ Ad. vi.
an̄. Poſitis au̅t genibus cla
mauit voce magna dice̅s ſte
phanus: dn̄e ieſu ne ſtatuas
illis hoc pct̄m. Cap. Act. vij
Cum eſſet ſtephanus
plen⁹ ſpu̅ſancto inte̅=
de̅s i celu̅ vidit gloria̅ dei ꝛ
ieſum ſta̅te̅ a dextris ꝛ ait: ec
ce video celos aptos et filiu̅
hoīs ſtante̅ a dextris ꝟtutis
dei. ℣. Poſuiſti dn̄e. ꝛc. Or.
Omnipotens ſempiterne de⁹ q̇
primitias martyrum
i bti leuite ſtephani ſangui=
ne dedicaſti tribue q̄s: vt ꝓ
nobis interuentor exiſtat: q̇ ꝓ
ſuis etia̅ perſecutorib⁹ exora=
uit. Et fa: Per do. ¶ Ad. ix.
an̄. Stephanus vidit celos
aptos vidit ꝛ introiuit: btu̅s
ho̅ cui celi patebunt. Cap.
Curauerunt (Act. viij.
ſtephanu̅ viri timora
ti: ꝛ fecerut planctu̅ magnu̅
ſup eu̅. ℣ Magna e̅ glia. or.
Preſta q̄s op̄s deus: vt
beat⁹ ſtephanus leui=
ta magnificus ſicut an̄ alios
imitator dn̄ice paſſionis et
pietatꝫ enituit: ita ſit noſtre
fragilitatis promptus adiu
tor. Et fa: p eu̅. ¶ In ij. veſ.
ſr pos a̅. Iuſtu̅ de. ꝛc. cu̅ re.
f. xv. Cp. Re. hy⁹. ℣. ꝛ or. vt i
l. Ad mag. a̅. Intue̅s i celu̅
btu̅s ſtephan⁹ vidit gl̄iaꝫ dei
et ait: ecce video celos aper
tos ꝛ filiu̅ hoīs ſtante̅ a dex
tris dei. ¶ Dn̄ici co̅feſ. Co̅.
¶ Sixti pa. ꝛ mar. xij. l. or.
Deus q̇ ↄſpicis q̄a ex
nulla nr̄a ꝟtute ſubſi
ſtim⁹: ↄcede ꝓpiti⁹: vt interceſ
ſione bti ſixti martyrꝫ tui at=
q꜡ po̅tificꝫ ↄtra oia aduerſa
muniamur. Et fa: p d. Lect.
Dicat nu̅c. fol. xvij. Eua̅. Si
q̇s vult. fo. xxv. ¶ Eode̅ die
feliciſſimi et agapiti m̄. Co̅.
¶ Cyriaci ꝛ ſociorꝫ ei⁹ mar.
Deus q̇ nos an (Co̅. or.
nua bti cyriaci mar=
tyrꝫ tui ac ſociorꝫ ei⁹ ſole̅ni=
tate letificas ↄcede ꝓpiti⁹:
vt q̊ru̅ natalicia colim⁹: vir=
tute̅ q̊q꜡ paſſiōis imitemur.
P xp̄ꝫ. ¶ Romani m̄. Co̅. In
veſ. a̅. Dixit roman⁹. ſine ℣.
ifra. v. Ad l. a̅. Qui vult. ℣.
ꝛ or̄ o vt i co̅i vni⁹ mar. fo. xv.
¶ Laure̅tij mar. Ad veſ. cp̄.
Qui pce (ij. Ad cori. ix.
ſeminat: pce ꝛ metet:
ꝛ q̇ ſemiat i bn̄dictiōib⁹: de
bn̄dictiōib⁹ ꝛ metet. D. g̅. Re
Leuita lau. ifra. j. hy. Co̅ſce̅
da̅t. f. lxvij. ℣ Iuſt⁹. Ad mg̅. a̅
Co̅fitebor t̄ dn̄e rex: ꝛ collau
dabo te qm̄ liberaſti me a pſ
ſura fla̅me q̄ circu̅dedit me ꝛ

i medio ign̄ n̄ ſū eſtuat⁹. or. Adeſto dn̄e ſupplicationib⁹ n̄ris: ⁊ intceſſione bti laurētij martyr̄ tui ꝑpetuā nob̄ miaꝫ benignus ipēde. Et fa ꝛp v. Inuita. Uenite adorem⁹ regē regū. Qui btm̄ hodie coronauit laurētiū. p Uenite ex. Hy⁹. Martyr dei fo. lxiij In. j. noc. ſup ꝑos. āe. Ubi nota ꝙ finitis ꝑis v. ā ꝛ prius legūt deide ā e mox ſubiūgūt. ān. Quo pgreder̄ fine filio pat ꝙ ſacerdos ſcē ſine miniſtro ꝑperas. v. Btūs laurēti⁹ dixit. p. j. Btūs vir. f. i. ān. Noli me derelinqre pr̄ ſctē: qꝛ thezauros tuos iā expēdi quos tradidiſti mihi. v. Quid i me ḡ diſplicuit paternitati tue. p. ij. Quare fre. f. j. ān. Nō ego te deſero fili neqꝫ derelinq: ſꝫ maiora tibi debent p fide xp̄i certamia. v. Btūs ſixt⁹ dixit. p. iiij. Cū iuocarē. f. j. ā Btūs laurēti⁹ orabat dicēs dn̄e ieſu xp̄e de⁹ de deo miſerere mei ſui tui. v. Or accuſat⁹ nō negaui nomē ſctm̄ tuum: itrogat⁹ te xp̄ꝫ ꝯfeſſus ſum. p. iiij. Uerba mea. f. j. ā. Dixit roman⁹ ad btm̄ laurētiū: video añ te iuuenē pulcherrimū feſtina me baptizare. v⁹. Afferēs aūt vrceū cū aq: miſit ſe añ pedes ei⁹. b. viij. Dn̄e dn̄s. f. ij. ā. Btūs laurēti⁹ dixit mea nox obſcurū nō hꝫ: ſꝫ oīa i luce clareſcūt. v. Gr̄as t ago dn̄e ieſu xp̄e: ꝙ me ꝯfortare dignat⁹ es. p. x. In dn̄o. f. iij. v. Gl'ia et ho. Sermo. b. leo. pa. lc. i.

Cum oīm dilectiſſimi ſūma vtutū: ⁊ toti⁹ plenitudo iuſtitie de illo amore naſcat ꝙ de⁹ primuſqꝫ diligit: i null' ꝑfecto hic amor ſublimi⁹ excellere clariuſqꝫ fulgere ꝙ i btiſſimis martyrib⁹ iuenit: ꝙ dn̄o ieſu xp̄o p oīb⁹ hoīb⁹ mortua tā ꝑpinqꝫ t imitatiōe charitat̄ ꝙ ſiltudine paſſiōis. Tu. R. Leuita laurēti⁹ bonū op⁹ opat⁹ ē. Qui p ſignū cruc̄ cecos illumiauit ⁊ thezauros eccl'e dedit pauperib⁹. v. Diſpſit dedit pauperib⁹: iuſtitia ei⁹ manet in ſcl'm ſcl'i Qui. lc. ij.

Quāuis ei illi dilectiōi ꝙ dn̄s nos redemit nl'la cuiuſqꝫ benignitas poſſit eqri: qꝛ altū ē ꝓ iuſto mori hoiem ſua neceſſitate moritur: alt ud ꝓ impijs occūbere a debito mortis alienū: multum tamē vniuerſis hoīb⁹ etiam martyres cōtulerūt: quorū fortitudie ita ei⁹ largitor vſ⁹ ē dn̄s: vt penā mort̄ ⁊ atroci

tatē crucis nulli ſuoꝝ vellet
eſſe terribilē: ſꝫ multis face=
ret imitabilē. ¶ Si & nullus
bon⁹ ſibi ſoli eſt bon⁹: nec cu=
iuſꝙ ſapiētis ſibi tm̄ ſapien=
tia eſt amicaꝛ: ⁊ hec vera ruꝫ
natura ꝟtutū ē vt mltos a te
nebraꝝ abducat errore: q̇ ea
rū clar⁹ eſt lumie: ad erudiē=
dū dei ppl'm nulloꝝ eſt vtili
or forma ꝙ martyꝝ. Tu. ℟.
Puer me⁹ noli timere qꝛ ego
ſum tecū dicit dn̄s. Cū trāſ
ieris p ignē flāma non noce
bit te: et odor ignis nō erit i
te. ℣. Liberabo te de manu
peſſimorū: et eruā te de ma=
nu fortiū. Cū. Lectio tertia

Sit eloq̄ntia facil' ad
exhortandū: ſit rō effi=
cax ad pſuadēdū: validiora
tn̄ ſūt exēpla ꝙ ꝟba: ⁊ pl⁹ eſt
ope docere ꝙ voce. ¶ In q̊
excellētiſſimo genere doctri
ne btūs martyr laurēti⁹: cu=
ius paſſiōe dies hodiernus
illuſtris eſt: ꝙ gl'oſa polleat
dignitate: etiā pſecutores il
lius ſnie potuerīt: cū illa mi=
rabilis animi fortitudo de
xp̄i pncipalit' amore ꝯcepta
nō ſolū ip̄a nō cederet: ſꝫ eti
am alios exēplo ſue toleran
tie roboraret. Tu. ℟ Quo
pgrederis ſine filio pat' quo
ſacerdos ſctē ſine diacono p
peras Tu nūꝙ ſine miniſtro
ſacrificiū offerre ꝯſueueras
℣ Quid in me ergo diſpli=
cuit paternitati tue nūq̇d de=
generē probaſti expire certe
vtrū ydoneū miniſtrū elege
ris cui ꝯmiſiſti dn̄ici ſangui
nis cōſecrationē. Tu. Lc. iiij.

Um em̄ furor gētiliū
ptātū i electiſſima q̄=
qꝫ xp̄i mēbra ſeuiret: ac pre=
cipue eos q̇ ordinis erāt ſa=
cerdotalis ipeteret: in leui=
tā laurentiū q̇ nō ſolū mini=
ſterio ſacramētoꝝ: ſꝫ etiā di
ſpenſatiōe eccl'iaſtice ſubſtā
tie p̄minebat: impi⁹ pſecutor
efferbuit: duplicē ſibi predā
de vni⁹ viri cōprehēſiōe pmit
tēs. Quē ſi feciſſet ſacre pe
cunie traditorē: faceret etiā
vere religionis exortē. Ar=
mat' itaqꝫ gemina face homo
pecunie cupid⁹: et ꝟitatis ini
mic⁹: auaricia vt rapiat au=
rū: ipietate vt auferat xp̄m.
℟. Noli me derelinq̄re pat'
ſctē: qꝛ thezauros tuos iam
expendi. Non ego te deſero
fili neqꝫ derelinquo: ſed ma=
iora tibi debentur pro fide
xp̄i certamina. ℣. Nos quaſi
ſenes leuioris pugne curſuꝫ
recipimus: te quaſi iuuenē
manet glorioſior de tyrāno
triumphus: poſt triduū me

ſeqr̃ʒ ſacerdotē leuita. No.
¶ In .ij. noct. añ. Strinxerīt
corporis mēbra poſita ſup
craticulā: miniſtrantibꝰ pru=
nas inſultat leuita chriſti. ℣.
Carnifices ꝟo vrgentes mi
niſtrabant carbones ſubter
cratē ferreā. p. xliij. Dñe qs.
fo. iiij. ã. Igne me examina=
ſti: et nō eſt inuēta in me ini=
quitas. ℣ꝰ. Probaſti dñe cor
meum et viſitaſti nocte. ps.
xvi. Exaudi dñe iuſtitiã me
am. fo. iiij. ã. Interrogatus
te dñm cōfeſſus ſum: aſſatꝰ
gratias ago. ℣ꝰ. Gratias ti=
bi ago dñe ieſu xp̃e: qꝛ ianu
as tuas igredi merui. ps.
xxiij. Dñi eſt terra. fo. vij. añ
O hippolyte ſi credis ī dñz
ieſum xp̃m/ et thezauros ti=
bi oñdo/ et vitā eternā ꝓmit
to. ℣ Si dictis inqt facta cō
penſas: faciā qꝺ hortaris. p.
xxxiij. Bñdicã do. fol. xj. añ.
Beatus laurentiꝰ dixit: ego
me obtuli ſacrificiũ laudis ī
odorē ſuauitatꝭ all'a. ℣ Gau
deo plane quia hoſtia xp̃i ef=
fici merui. p. lxiiij. Te decet.
fol. xxj. añ. Beatꝰ laurentiꝰ
orabat dicēs grãs tibi ago
dñe/ quia ianuas tuas ingre
di merui. ℣ꝰ. Cũqꝫ viuus aſ=
ſaretur pulcherrimo vultu
iocundus. ps. xcj. Bonũ eſt.
fo. xxxij. ℣. Poſuiſti dñe. l. v.
Poſtulat ſibi ab imma
culato ſacrarij preſu=
le opes eccleſiaſticas: qui=
bus auidiſſimꝰ inhiabat in=
ferri. Cui leuita caſtiſſimus
vbi eas repoſitas haberet
oñdēs: numeroſiſſimos ſan=
ctorũ pauperũ obtulit gre=
ges: in quorũ victu atqꝫ ve=
ſtitu iamiſſibiles cōdiderat
facultates. ¶ Que tãto inte
grius erãt ſalue: qͣto ſanctiꝰ
probantur expenſe. Fremit
igitur predo fruſtratꝰ: et in
odiũ religionis que talē di=
uitiarũ vſum inſtituiſſet in=
ardeſcēs: direptiōe thezau=
ri potiorꝭ aggredit̃: apꝺ quē
nullã denariorũ ſubſtantiaʒ
reperiſſet. Tu. ℟. O hippo=
lyte ſi credis ī dñz ieſuz xp̃z
Et thezauros tibi oſtendo ꝛ
vitã eternã ꝓmitto. ℣. Si di
ctis inquit facta cōpenſes:
faciã qꝺ hortaris: cui beatꝰ
laurentiꝰ dixit tuũ tm̃modo
ꝓbe aſſenſum. Et the. lc. vj.
Ut itaqꝫ depoſitũ illꝺ
quo ſacratius erat di
ues auferret: renũciare xp̃o
laurētiũ iubet: et ſolidiſſimã
illam leuitici animi fortitu=
dinē diris parat vrgere ſup
plicijs. Quorũ vbi prima nil
obtinent: vehementiora ſuc=

cedūt. Laceros artꝰ et mul
ta vberꝝ ſectiōe ꝯciſos ſubie
cto ꝑcipit igne torq̄ri vt per
cratē ferreā q̄ iā de feruore
ꝯtinuo vim ī ſe hr̄et vrēdi cō-
uerſoꝝ alt̄na mutatiōe mē-
broꝝ fieret cruciatus vehe-
mētior: ⁊ pena ꝑductior. Tu.
℟. Btūs laurētiꝰ clamauit
et dixit: deū meū colo et illi
ſoli ſeruio. Et ideo nō timeo
tormēta tua. ℣ꝰ. Mea nox
obſcurū nō habet ſed oīa in
luce clareſcūt. Et ideo. L. vij

NIhil obtines nihil ꝓ-
ficis: ſeua crudelitas
Subtrahit̄ inuētis tuis ma
teria mortalisꝰ ⁊ laurentio ī
celos abeūte: tu deficis flā-
mis tuis. Supari charitatꝫ
xp̄i flāma nō potuit: ⁊ ſegni-
or fuit ignis q̄ foris vſſit: ꝙ
q̄ intus accendit. Seuiſti ꝑ-
ſecutor in mr̄em ſeuiſtiꝰ ⁊ au
xiſti palmā dū aggeras pe-
nā. Nā q̄d nō ad victorꝫ glo-
riā ingeniū tuuꝫ reperit: qn̄
in honorē triūphi transfert̄
etiā īſtrumēta ſupplicij. T.
℟. Strixerūt corpis mēbra
poſita ſuꝑ craticulā ſubijciē
tibus prunas īſultat leuita
xp̄i. Beate laurenti martyr
xp̄i intercede pro nobis. ℣ꝰ.
Carnifices vō vrgentes mi
niſtrabāt carbones ſubt̄ cra
tē ferreā. Beate. Lec. viij.

GAudeamꝰ igit̄ dilectiſ-
ſimi gaudio ſpiritali: ⁊
de feliciſſimo inclyti viri fine
gl̄iemur dn̄o: q̄ ē mirabilis
ī ſctīs ſuis: ī q̄bꝰ nobꝫ et ꝓſi-
diū ꝯſtituit ⁊ exēplum: atq̃
ita ꝑ vniuerſū mūdū clarifi-
cauit gl̄iaꝫ ſuāꝰ vt a ſolis or-
tu vſq̃ ad occaſū leuiticoruꝫ
luminuꝫ choruſcāte fulgore
ꝙ clarificata ē hieroſolyma
ſtephano: taꝫ illuſtris fieret
roma laurētio. Cuiꝰ orōne ⁊
ꝑ̄ocinio adiuuari nos ſine
ceſſatiōe ꝯfidimꝰ: vt q̄r oēs
ſicut apl̄s ait: q̄cūq̃ volūt ī
xp̄o pie viuere ꝑſecutionem
patiūtur corroboremur ſpū
charitatꝫ: et ad ſuperandas
oēs tēptatiōes ꝯſtātis fidei
ꝑſeuerētia muniamurꝰ ꝑ do.
no. ie. xp̄ꝫ viuētē ⁊ regnātē
cū p̄re ⁊ ſpū ſctō: ī ſcl̄a ſcl̄o-
rū am̄. Tu. ℟. Gaudeo pla-
ne q̄r hoſtia xp̄i effici merui:
accuſatꝰ nō negaui interroga
tus xp̄ꝫ ꝯfeſſꝰ ſū. Aſſatꝰ gra
tias ago. ℣ꝰ. Ego me obtuli
ſacrificiū deo ī odorē ſuaui
tatꝫ. Aſſa. ¶ In. iij. noct. an̄.
Niſi granū frumēti cadēs ī
t̄rā mortuū fuerit ip̄m ſoluꝫ
manet. Cāti. Btūs vir. f. lviij
℣. Magna ē gl̄ia. Euā. Niſi
granū fru. f. xxiiij. ℟. ix. Hic

ē vir q̄ nō ē derelict⁹. vtš de
vno m̄. R̄. x. Btūs vir q̄ iuē-
tus. vtš de cō. R̄. xi. Btūs
laurēti⁹ dixit: ego me obtuli
ſacrificiū deo. In odorē ſua
uitatꝫ. V⁹. Gaudeo plane q̄a
hoſtia xp̄i effici merui. In o.
R̄. xii. In craticula te deū
nō negaui. Et ad ignē appli
cat⁹ te dn̄ꝫ ieſū xp̄ꝫ ꝯfeſſ⁹ ſū.
V. Probaſti dn̄e cor meū et
viſitaſti nocte. Et ad. Poſt
euā. oro vt infra ad bn̄⁹. Ad l.
an. Laurēti⁹ igreſſ⁹ ē: marty
res ꝯfeſſi ſūt nomē dn̄i ieſu
xp̄i. p̄. xcii. Dn̄s reḡ. f. xxxii.
Cp̄. hy⁹ ꝛ V. vtš in. i. veſ. Re.
bre Letabit. Ad bn̄⁹ an. In
craticula te deū nō negaui
ꝛ ad ignē applicat⁹ te xp̄ꝫ cō
feſſ⁹ ſū: ꝓbaſti cor meū ꝛ viſi
taſti nocte igne me examia
ſti: ꝛ n̄ ē iuēta i me iīq̄tas. or.
Da nobꝫ q̄s ops de⁹ vi
cioꝝ nr̄oꝝ flāmas ex
tiguere: q̄ btō laurētio mar-
tyri tuo tribuiſti tormētorū
ſuoꝝ icēdia ſupare. Et fa:
p d. ❡ Ad. i. ā. Laurēti⁹ bo-
nū op⁹ opat⁹ ē: q̄ p ſignū cru
cis cecos illumiauit. ❡ Ad
iii. ā. Adheſit aīa mea p⁹ te
q: caro mea igne cremata ē
p te de⁹ me⁹. Cp̄. ꝛ oro vt in
l. V. Glr̄ia ꝛ ho. ❡ Ad. vi. an.
Miſit dn̄s āgelū ſuū ꝛ libe
rauit me de medio ignis et
nō ſum eſtuat⁹. Cp̄. ec. xxi.
Beat⁹ vir q̄ iuēt⁹ ē ſine
macula: ꝛ q̄ poſt auꝝ
nō abijt: nec ſperauit i pecu
nie thezauris. D. ḡ. V. Poſui
ſti dn̄e. ꝛc. Oratio.
Excita q̄s dn̄e i eccl̄ia
tua ſpm̄ cui btūs laurēti⁹ le-
uita ſuiuit: vt eodē nos re-
plēte ſtudeam⁹ amare quod
amauit: ꝛ ope exercē qd do-
cuit Et fa: Per dn̄ꝫ. i vnitate
eiuſd. ❡ Ad. ix. ā. Btūs lau
rēti⁹ clamauit ꝛ dixit: deum
meū colo ꝛ illi ſoli ſuio: ꝛ iō
nō timeo tormēta tua. Cp̄.
Potuit trāſ- ec. xxxi.
gredi ꝛ nō ē trāſgreſſ⁹
ꝛ facē mala ꝛ nō fecit: iō ſta
bilita ſunt bona illi⁹ i dn̄o: ꝛ
elemoſynas illius enarrabit
ois eccl̄ia ſcōꝝ. D. ḡ. V. Ma
gna ē gloria. Oratio.
De⁹ cui⁹ charitatꝫ ar-
dore: btūs laurēti⁹ edoces i
cēdij flāmas ꝯtēpto pſecuto
re ſuicit: ꝯcede vt oēs q̄ mar
tyrij ei⁹ merita veneramur / p
tectiōis tue auxilio munia-
mur. Et fa: p. ❡ In. ij. veſ. ſf
p. ā. i. eiuſ. d. i. noc. ſn̄ V. Cp̄. Re
hy⁹. V. ꝛ oro vt i l. Ad mḡi ā.
Beat⁹ laurēti⁹ cū i craticu-
la ſupra poſit⁹ vreret ad im-
piſſimū tyrānū dixit: aſſat⁹

ſũ iã ꝟſa ⁊ mãducã:nã facul
tates eccľie q̃s reqris ĩ cele
ſtes thezauros manus pau
perũ deportauerũt. ¶ Ty=
burcij marty. Cõme. Oro.
BEati tyburcij nos dñe
foueãt ↄtinuata preſi
dia q₂ nõ deſinis ꝓpiti⁹ itue
ri q̊s talib⁹ auxilijs cõceſſe
ris adiuuari. ꝑ xp̃z. ¶ Hip=
polyti ⁊ ſo. ei⁹ mar. Cõ. Or.
DA q̃s op̃s de⁹ vt bti
hippolyti martyrꝫ tui
ſociorũq₃ ei⁹ venerãda ſolen
nitas: ⁊ deuotionẽ nobis au
geat et ſalutẽ. ꝑ xp̃m. ¶ Eu
ſebij ↄfeſſo. Cõ ¶ In aſſũp.
btẽ ma. ꝟg. in .j. veſ. ſup p̃s. ã.
VIrgo prudentiſſi=
ma q̊ progrederis
quaſi aurora valde
rutilãs filia ſiõ: to
ta formoſa ⁊ ſuauis es: pul=
chra vt luna electa vt ſol. ã.
Sctã maria ſuccurre miſerꝫ
iuua puſillanĩes refoue fle
biles: ora ꝓ ppľo: inĩueni ꝑ
clero: inĩcede ꝓ duoto femi
neo ſexu. ã. Sub tuũ p̃ſidiũ
ↄfugim⁹ dei genitrix: nr̃as
dep̃catiões ne deſpicias in
neceſſitatib⁹ ſed a piculis li
bera nos ſp ꝟgo bñdicta. ã.
Aĩa mea liq̃facta eſt vt dile
ct⁹ locut⁹ eſt: q̃ſiui et nõ iue=
ni illũ vocaui et nõ rñdit mi

hi iuenerũt me cuſtodes ci=
uitatꝫ ꝑcuſſerũt me ⁊ vulne=
rauer̃t me tuler̃t palliũ meũ
cuſtodes muroꝝ filie hieru=
ſalẽ nũciate dilecto q₂ amo=
re langueo. Cap. ec. xxiiij.
IN oib⁹ requiẽ q̃ſiui: ⁊ ĩ
hereditate dñi mora=
bor¹ tũc p̃cepit et dixit mihi
creator oĩm: et q̇ creauit me
reqeuit ĩ tabernaculo meo.
Deo g̃. R. Que ẽ iſta q̃ ꝓceſ
ſit. vt infra. iij. hy⁹. Quẽ ꝑa.
ex ĩtegro. foľ. lxviij. ✳. Elegit
eã de⁹ ⁊ p̃elegit eã¹ Et hita=
re facit eã ĩ tabernaculo ſuo
Ad mag. ã. Tota pulchra
es amica mea ⁊ macula non
ẽ ĩ te fau⁹ diſtillãs labia tua:
mel ⁊ lac ſub lĩgua tua: odor
vngẽtoꝝ tuoꝝ ſup oĩa aro=
mata: iã enĩ hyẽs trãſijt: im=
ber abijt ⁊ receſſit: flores ap
paruer̃t vinee florẽtes odo=
rẽ deder̃t: ⁊ vox turturis au
dita ẽ ĩ ꝑra nr̃a: ſurge ꝓpera
amica mea veni de libano ve
ni coronaberis. Oro.
DE⁹ q̇ ꝟginalẽ aulam
btẽ marie ĩ qua hitares eli=
gere dignatus es: da q̃s: vt
ſua nos defenſione munitos
iocũdos ſue faciat inĩeſſe fe
ſtiuitati. Et fa: Qui vi. ¶ In
iij. Aue ma. g. p. D. t. p. Ue=
nite ex. hy⁹. Fit por. f. lxvj.

¶ In.j.noc.ã. Uidi ſpecioſã
ſicut colũbam ⁊ circũdabãt
eã flores roſarꝫ ⁊ liliũ ꝯual-
liũ. p̃. viij. Dñe do. f.ij.ã. Ue
ni electa mea ⁊ ponam in te
thronũ meũ/ qꝛ ꝯcupiuit rex
ſpẽm tuã. p̃. xviij. Celi enar.
f.vj.ã. Iſta ẽ ſpecioſa int̃ fi-
lias hierl'm ĩ cubilib⁹ ⁊ ĩ ortꝫ
aromatũ. p̃. xxiij. Dñi ẽ ter.
fo.vij.ã. Ornatã in monili-
liã hierl'm dñs ꝯcupiuit. p̃.
xliiij. Eructa. f.xv.ã. Tota
pulchra es amica mea ⁊ ma
cula nõ ẽ ĩ te. p̃. xlv. De⁹ nr̃.
fo.xvj.ãn. Quã pulchra es
amica mea/ q̃ pulchra es et
decora oculi tui colũbarꝫ. p̃.
xlvij. Magnus do. fo.xvj. ℣.
Gaude ma. ℟.j. Uidi ſpecio
ſã ſicut colũbã aſcẽdẽtẽ de-
ſup riuos aq̃rꝫ/ cui⁹ ineſtima
bilis odor erat nimis ĩ veſti
mẽtꝫ ei⁹. Et ſicut dies verni
circũdabãt eã flores roſarũ
⁊ lilia ꝯuallιũ. ℣. Que ẽ iſta
q̃ aſcẽdit p̱ deſertũ ſicut ꝟgu
la fumi ex aromatibus myr
rhe ⁊ thurꝫ. Et. ℟.ij. Sicut
cedr⁹ exaltata ſũ ĩ libano/ et
ſicut cypreſſus in mõte ſiõ/
q̃ſi myrrha electa Dedi ſua
uitatẽ odorꝫ. ℣. Et ſicut cin-
namomũ ⁊ balſamũ aroma
tizans. Dedi. ℟.iij. Que eſt
iſta q̃ proceſſit ſicut ſol ⁊ for
moſa tanq̃ hieruſalẽ. Uide
runt eã filie ſion et btãm di-
xerunt ⁊ regine laudauerũt
eam. ℣⁹. Sicut dies ꝟni cir-
cundabant eã flores roſarũ
et lilia ꝯuallium. Ui. ℟.iiij.
Btãz me dicẽt oẽs gñatões
Qꝛ fecit mihi dñs magna
qꝛ potẽs eſt/ ⁊ ſctm̃ nomẽ ei⁹
℣. Magnificat aĩa mea dñz/
et exultauit ſpũs me⁹ in deo
ſalutari meo. Qꝛ fe. ¶ In.ij.
noc.ã. Exaltata es ſctã dei
genitrix ſup choros ãgelorꝫ
ad celeſtia regna. p̃. lxxxiiij.
Bñdixiſti. fo.xxx.ã. Paradi
ſi porte p̱ te nobis apte ſunt
quas hodie gl'ioſa cũ ange-
lis triũphas. p̃. lxxxvj. Fun
damẽta. f.xxx.ã. Sup ſalutẽ
et oẽz pulchritudinẽ dilecta
es a dño ſãcta dei genitrix.
p̃. xcv. Cantate. j.f.xxxiij.ã.
Optimã partem elegit ſibi
maria/ q̃ nõ auferet ab ea in
eternũ. p̃. xcvj. Dñs reg̃. ex.
fo.xxxiiij.ãn. Btã es maria
mr̃ dñi ieſu xp̃i q̃a ex te mũ-
di ſal⁹ aduenit iã ergo gl'io-
ſa gaudes añ dñm intcede
p̱ nobis ad filiũ. p̃. xcvij. Cã
tate. ij.fo.xxxiiij.ã. Sub tuã
p̱tectionẽ ꝯfugim⁹/ vbi ĩfir-
mi acceperũt ꝟtutẽ ⁊ p̱pter
hoc tibi pſallimus dei geni
trix ꝟgo. p̃. xcviij. Dñs reg̃.

tra ſ. f. xxxiiij. ℣. Sp̄oſa facta
es. ℟. v. Ueni electa mea ⁊
ponã in te thronũ meũ. Qr
ↄcupiuit rex ſpeciẽ tuã. ℣.
Surge ꝓpera amica mea/
veni de libano ⁊ coronabe=
ris. Qr. ℟. vj. Iſta ē ſpecio
ſa īter filias hierl'm/ ſicut vi
diſtis eam plenã charitate ⁊
dilectione. In cubilibus ⁊ in
ortis aromatũ. ℣. Iſta eſt q̄
aſcendit de deſerto delitijs
affluens. In. ℟. vij. Ornatã
in monilib⁹ filiã hierl'm dñs
concupiuit. Et vidẽtes eã fi
lie ſion btiſſimã predicaue=
runt/ dicentes vngentũ effu
ſum nomen tuũ. ℣. Aſtitit re
gina a dextris tuis in veſti=
tu deaurato circundata va
rietate. Et. ℟. viij. Super ſa
lutem ⁊ oẽm pulchritudinẽ
dilecta es a dño/ ⁊ regia ce
lorum vocari digna es. Gau
dent chori angelorũ conſor=
tes et conciues tui. ℣. Exal=
tata es ſancta dei genitrix
ſuper choros angelorum ad
celeſtia regna. Gaudẽt cho.
¶ In. iij. noc. ã. Ortus con=
cluſus es dei genitrix ortus
concluſus fons ſignat⁹/ ſur=
ge/ ꝓpera amica mea. Cãt.
Audite me. f. lviij. ℣. Digna
re me lauda. ℟z. ix. Btã es
virgo maria dei genitrix q̄
credidiſti dño/ ꝑfecta ſũt in
te q̄ dicta ſũt tibi/ ecce exal=
tata es ſuꝑ choros ãgelorꝝ
Inꝉcede ꝑ nobis ad dñz deũ
nrm. ℣. Aue maria grã ple
na dñs tecũ. Inꝉcede. ℟. x.
Salue maria gẽma pudici=
tie de qua mundo illuxit ſol
iuſtitie/ ſalue pia mr̃ xpiano
rũ. Succurre filijs ad filiuz
regẽ ãgelorꝝ. ℣. Uirgo ſola
mẽ deſolatorꝝ/ ſpes ⁊ mr̃ be
nigna orphanorꝝ. Suc. ℟z.
xj. Que eſt iſta q̄ aſcẽdit per
deſertũ/ ſicut ꝟgula fumi/ ex
aromatib⁹ myrrhe ⁊ thuris?
Et vniuerſi pulueris pigmẽ
tarij. ℣. Iſta eſt ſpecioſa īter
filias hierl'm/ ſicut vidiſtꝫ eã
plenã charitate et dilectiõe
in cubilib⁹ ⁊ ī ortis aromatũ
Et. ℟. xij. Felix nãqꝫ es ſa=
cra ꝟgo maria/ ⁊ oī laude di
gniſſima. Qr ex te ort⁹ ē ſol
iuſtitie xp̄s de⁹ nr̃. ℣. Ora ꝓ
populo/ interueni ꝓ clero/ ī
tercede ꝓ deuoto femineo
ſexu/ ſentiant oẽs tuuz leua=
men quicunqꝫ celebrant tu=
am aſſumptionẽ. Quia. f. j.

Sermo btı̄ hieronymi pbri.

Cogitis me o pau=
la ⁊ euſtochiũ/ imo
charitas xp̄i mecõ
pellit: ⁊ vt q̀ duduz
vobis tractatib⁹ loq̀ ↄſueue

ram/nouo loq̄ndi genere ſā
ctis q̄ vobiſcū degunt v̓gini
bꝰ/latino vtēs eloq̇o/exhor
tatiōis grā ſermonē faciam
de aſſūptiōe btē ⁊ gl'ioſe ſp
v̓gis marie: more eorū q̇ de
clamatorie ī eccl'iīs ſolēt lo
qui ad ppl'm. Qđ vtiq; genꝰ
docēdi necdū attigerā. lc. ij

SEd q̄r negare nequeo
quicq̇d iniungitis ni-
mia vr̄a deuictꝰ dilectiōe: ex
periar q̄ hortamī affectu in
fantiū more balbutiētiū: q̇
quecūq; audierint fari geſti
unt: cū necdū poſſint ad ple
nū v̓ba formare: marie q̄r p
pter ſimpliciores quoſq; id
me depromere ꝯpellitis: vt
habeāt ſermone latino q̇bꝰ
ſe occupent laudibꝰ ex eadē
die q̇buſue diuinis vacēt le-
ctiōibꝰ: p̄ſertim cū ⁊ eadē in
multis feſtiuitatibꝰ multoꝝ
ſctōꝝ patrū ſtudia miro cu
derint eloq̇o: q̄ de hac q̇dem
vberiꝰ vbiq; ī ſcripturꝭ diui-
nis predicata legunt. lc. iij.

QUid eni aliud ſonant
euāgelia: niſi naſcētē
dn̄m ex maria v̓gie? Et oīa
eiꝰ incrementa quouſq; fuit
in mūdo dūtaxat diuis effe-
runt p̄coniīs. Porro ab exor
dio ſcti euāgeliī gabrielē ar
changelū colloq̄ntē marie
audiſtis: ⁊ deiceps reliqua
oīa pleniꝰ legiſti. ¶ Ad pre
ſepe quoq; o paula te teſte
nato puero multitudinē an-
geloꝝ inter crepūdias noui
partꝰ/⁊ q̄relas neſciī plora-
tus p feſcenninis gl'ia in ex
celſis deo: ⁊ in terra pax hoī-
bus bone volūtatis cātantē
audiſti ⁊ radiantē ſtellā vidi
ſti: paſtoribꝰ inſup euangeli-
zātibꝰ credidiſti. ¶ Magos
preterea tria deferētes mu-
nera ī viſiōe btīs ocl'is ꝯſpe
xiſti: ⁊ ipſa eadē munera bn̄
intelligendo votis oībꝰ fide
deo obtuliſti. Nā ⁊ cū eiſdem
magis deū puerū in p̄ſepio
adoraſti. Tu. Lectio. iiij.

SEd forte ꝯqueſta me
delatorē q̄ te p̄diderī
clamabis. Ad qđ ego. Si ce
latū eē volebas teſte ꝯſciētia
mihi narrare an̄ p̄ſepiū vbi
plurimū lachrymata es nō
debueras. Qđ vtvex fatear
xp̄i preconia etiā ſi voluero
adiuratꝰ/ neq; tuas laudes
oīno tacere queo. Idcirco
tue te introgēt filie quas la
cte nutriſti: tu ea meliꝰ refera
bis: que neſcio ſi ſpeciem alī
quam certe aut ī ſpū vidiſti.
¶ Un̄ vos o filie pulſate ma
rē p̄cibꝰ: pulſate ad oſtiū ī
uitātis amici: ſi q̄ mō tādē vo

bis apiāt q̄ reſerata ſūt mr̄i.
Ueruntñ de his q̇d plura di
cā: Oia ſaluatoris geſta et
obſeq̇a btē marie necnon et
act⁹ vite ex euāgelio didici-
ſtis. Et nunc q̇d ſupeſt vt ab
aliq̊ doctorū req̇ratis: ℓc. v.

DE aſſūptiōe tñ ei⁹ q̄li
ter aſſumpta ē / q̄ʒ id
vr̄a depoſcit intētio / pn̄tia
abſēs ſcribere vobꝫ curaui / q̄
abſentia pn̄s deuot⁹ obtuli:
vt hēat ſctm̄ collegiū vr̄m i
die tāte ſolēnitatꝫ mun⁹ lati
ni ſmōis: i q̊ diſcat tenera i-
fātia lactꝫ expiri dl'cedinē / ꝛ
de exiguis cogitare: quali-
ter fauēte deo per ſingulos
ānos tota hec dies expēdat
i laudēꝛ cū gaudio celebreł:
ne forte ſi venerit in vr̄as ma
nus illd apocrifū de trāſitu
eiuſdē vgis dubia p certꝫ re
cipiatis: qd ml'ti latioꝝ pie
tatis amore ſtudio legendi
chari⁹ āplectūł: pſerti cū ex
his nihil aliđ expiri poſſit
p certo / niſi q̄ hodierna die
gl'oſa migrauit a corpe. ℓ. vj

MOnſtratur aūt ſepul-
chrū ei⁹ cernentib⁹ no
bis vſqꝫ ad pn̄s i vallis ioſa-
phat medio: q̇ vall' ē inł mō-
tē ſion ꝛ mōtē olиueti poſita
quāꝫ tu o paula ocul' aſpexi
ſti. Ubi i ei⁹ honore fabrica-
ta ē eccl'a miro tabl'atu lapi
deoꝝ: i q̄ ſepl'ta fuiſſe vt ſcire
poteſtꝫ ab oīb⁹ ibidē p̄dicał:
ſꝫ nūc vacuū eſſe cernentib⁹
oñdił. Hec idcirco dixerīꝫ:
qꝛ ml'ti nr̄oꝝ dubitāt vtrū aſ
ſūpta fuerit cū corpe: an obi
erit relicto corpe. Quō aūt
aut q̊ tpe aut a q̇bus pſonis
ſctiſſimū corp⁹ ei⁹ inde abla
tū fuerit vel vbi tranſpoſitū
vtrūue ſurrexit neſcitur: q̄-
uis nonnulli aſtruere velint
eā iam reſuſcitatā: ꝛ btā cuꝫ
xp̄o imortalitate i celeſtib⁹
veſtiri. Qđ ꝛ de btō iohāne
euāgeliſta ei⁹ miſtro cui vgi
ni a xp̄o vgo ꝯmiſſa ē / pl'imi
aſſeuerāt: qꝛ i ſepulchro ei⁹
(vt ferł) nō niſi māna iuenił:
qđ ꝛ ſcaturire cernił. ℓc. vij.

VErūtamē q̇d horum
veri⁹ cenſeał ābigim⁹
Meli⁹ tñ deo totū cui nihil
i poſſibile eſt ꝯmittimus: q̄
aliq̇d temē diffinire velim⁹
auctoritate nr̄a qđ non pba
m⁹ / ſicutiꝛ de his q̇s cū dn̄o
teſte euangelio reſurrexiſſe
credim⁹: ſed vtrū redierit in
terre puluerē certum nō ha-
bemus: niſi q̄ legim⁹ qꝛ mul
ta corpa ſctōꝝ q̇ dormierāt
reſurrexerunt ꝛ venerunt in
ſctām ciuitatē ſcꝫ hierl'm et
appuerūt multis. De q̇b⁹ p

fecto nonnulli doctoꝝ ſenſe
runt/etiã ⁊ in ſuis reliq̃runt
ſcriptis: ꝙ in illis iã ſit per-
petua cõpleta reſurrectio.
Fatent eni ꝙ veri teſtes nõ
eſſent: niſi ⁊ vera eẽt eoꝛum
reſurrectio. Tu. Lectõ. viii.
Vide ⁊ btũs petr9 di-
xiſſe legit cũ de da-
uid loq̃retur in teſtimoniuz:
et ſepulchꝛum inq̇t ei9 apud
nos eſt: quaſi non ſit auſus
dicere ꝙ ip̃e aut coꝛp9 eius
apꝺ nos eſt/ſz tm̃ ſepulchꝛũ
quo ↄdit9 fuerat. Hinc aũt
reſurrexiſſe ⁊ ip̃m cũ ceteris
ſctis: ⁊ ideo vacuũ remãſiſſe
monumentũ ei9: vt nunc btẽ
marie cernit. Qꝺ ſane fctm̃
⁊ de alijs q̇buſlibet locꝫ ſcri-
pturaꝝ firmare conãtur: ꝙ
hi iam cũ xp̃o regnent reſu-
ſcitati in etna ſocietate. Qꝺ
q: deo nihil ẽ ĩpoſſibile nec
nos de btã maria factuz ab
nuim9: q̃q̃ ꝑpter cautelam
ſalua fide pio magis deſide
rio opinari opoꝛteat: q̃ incõ
ſulte diffinire qꝺ ſine pericu
lo neſcitur. Tu. Lectio. ix.
Lctõ ſcti euã: ſm mat. cõ. x.
In illo tp̃e: Intrauit
ieſ9 ĩ quoddã caſtellũ
⁊ mlier q̃dã martha noĩe ex
cepit illũ ĩ domũ ſuã Et rel.
Homel. bti aug. ep̃i: de e. l.

Sctm̃ euãgeliũ cũ legeret
audiuim9 a femina religioſa
ſuſceptum eſſe dñm hoſpi-
tio: ea q̃ martha vocabatur
Et cũ eſſet ip̃a occupata in
cura miſtrandi: ſoroꝛ ei9 ma
ria ſedebat ad pedes dñi: et
audiebat vbũ illi9. Laboꝛa
bat illa: vacabat iſta Illa e-
rogabat: hec ĩplebat. Ve
rũtamẽ martha laboꝛãs mlt-
tum in illa occupatiõe et ne
gocio miniſtrandi ĩterpella
bat dñm: ⁊ de ſoroꝛe ſua con
queſta eſt: ꝙ eam laboꝛantẽ
nõ adiuuaret. Dñs aũt pꝛo
maria reſpondit marthe: et
ipſe ei fact9 eſt aduocat9: q̇
iudex fuerat interpellatus
Martha inq̇t circa mlta es
occupata: qñ vnũ eſt neceſ-
ſariũ. Maria meliorẽ ꝑtem
elegit q̃ nõ auferet ab ea. l. x
Audiuim9 ⁊ ĩterpella
tionẽ interpellãtis ⁊
ſentẽtiã iudicis: q̃ ſententia
interpellãti reſpõdit: ſuſce-
ptã defẽdit. Erat eni maria
intẽta dulcedini vbi dñi. In
tẽta erat martha quõ paſce
ret dñm: intenta maria quõ
paſceretur a dño. A martha
conuiuiũ dño pabat: in cui9
ↄuiuio maria iã iocũdabat.
Cũ ergo maria ſuauit au
diret vbũ dulciſſimũ ⁊ coꝛde

intentiſſimo paſcereť inter=
pellato domio a ſorore ſua?
quō putamus eam timuiſſe
ne diceret ei dn̄s / ſurge et
adiuua ſororē tuā? Mira ei
ſuauitate tenebať q̄ ꝓfecto
maior eſt mētis ꝙ̄ ventris.
Excuſata eſt: ſedit ſecurior
Quomodo aūt excuſata at=
tendamꝰ: inſpiciamꝰ ꝑſcrute
mur quod poſſumus: vt et
nos paſcamur. Tu. Lec. xi.

Q Uid enim? Putamꝰ re
prehenſū eſſe miniſte
riū marthe / quā cura hoſpi=
talitatis occupauerat? q̄ ip=
ſum dn̄m hoſpitio recepat.
Quō recte reprehendebať?
que tāto hoſpite letabatur.
Hoc ſi verū eſt / dimittāt q̄d
miniſtrant hoīes egētibus?
eligant ſibi partem meliorē
que non auferať ab eis. Va
cent verbo? inhient dulcedi
ni doctrine: occupētur circa
ſcientiam ſalutarem. Nihil
eis cure ſit quis peregrinꝰ i
vico ſit q̇s egeat pane? quis
induendus / q̇s viſitandꝰ / q̇s
redimēdus / quis ſepeliēdꝰ.
Vacent opera mīe? vni inſte
tur ſcientie. Tu. Lectio. xii.

S I melior eſt pars ma
rie cur nō oēs hoc fa=
ciunt? qn̄ in hac cauſa ipſum
dn̄m patronū habemꝰ? Non

enī timemꝰ in hac re ne offē=
damus eiꝰ iuſtitiā? cū patro
nā eiꝰ teneamus ſentētiam.
Et tn̄ ita nō eſt: ſ; ſicut dn̄s
dicit ita eſt. Quō intelligis
ita non eſt: eſt aūt quō intel
ligere debes. Ecce aduer=
te. Circa multa es occupa=
ta? qn̄ vnū ē neceſſariū. Ma
ria optimā partē elegit. Nō
tu malā? ſed iſta meliorē. S;
vn̄ meliorē. Or tu circa mul
ta? hec circa vnū. Vnū ei pre
poniť multis. Nō ei a m̄ltis
vnū? ſ; m̄lta ab vno. Multa
ſunt q̄ facta ſunt: vnꝰ eſt q̇ fe
cit. Celū et t̃rā ꝛ mare ꝛ oīa
q̄ i eis ſūt? ꝙ̄ m̄lta ſūt. Quis
iſta dinumeret? Quis horū
multitudinē cogitet? Quis
hec fecit? Deꝰ oīa. Ecce bo=
na valde. Bōa valde q̄ fecit?
quāto melior ille q̇ fecit. Tu.
Seqn̄. ſ. eu. ſ;z lu. c. vii iu.

I Nil. tē? Intrauit ieſꝰ i
q̄ddā caſtellū: ꝛ muli
er q̄dā martha noie excepit
illū i domū ſuā Et huic erat
ſoror noie maria q̄ etiā ſedēs
ſecꝰ pedes dn̄i audiebat v̄bū
illiꝰ. Martha āt: ſatagebat
circa freq̄ns miſteriū. Que
ſtetit ꝛ ait Dn̄e: nō ē tibi cure
ꝙ ſoror mea reliq̇t me ſolam
miniſtrare? Dic ergo illi: vt
me adiuuet. Et rn̄dēs dixit

illi dñs. Martha martha ſol
licita es ⁊ turbarꝫ erga plu=
rima. Porrovnū eſt neceſſa=
riū. Maria optimā ptē ele=
git: q̄ nō auferet ab ea. Am̄
Oro vt itra. Ad lau. ān. ſup
ꝑos. Aſſūpta eſt maria i ce=
lū gaudēt āgeli laudātes be
nedicūt dñz. p. xcij. Dñs re.
f. xxxij. Cp̄. In oib⁹. R. bre.
Adiuua nos. hy⁹. O q̄ gl'i=
fica. f. lxviij. V. Elegit eā de.
Ad bñ⁹ ā. Que ē iſta q̄ aſcē
dit ſicut aurora ꝯſurgēs pul
chra vt lūa electa vt ſol teribilꝫ
vt caſtrorū acies ordiata: Or
Famlor tuor dñe de
lictꝫ ignoſce: vt q̄ tibi
placere de actib⁹ nr̄is nō va
lem⁹/ genitricis filij tui dñi
dei nr̄i interceſſiōe ſaluemur.
Et fa: p e. ¶ Ad. j. ā. Maria
v̄go aſſūpta eſt ad ethereū
thalamū i q̄ rex regū ſtella=
to ſede ſolio. ¶ Ad. iij. ā. In
odore vnguētor tuor curri
m⁹/ adoleſcētule dilexerūt te
nimis. Cp̄. ⁊ oro. vt i lau. V.
Gaude ma. ¶ Ad vj. ā. Bñ
dicta filia tu a dño / q̄a p te
fructū vite cōicauim⁹. Cap.
Que eſt iſta (Cā. viij.
q̄ aſcendit de deſerto
delicijs affluēs: innixa ſup
dilectū ſuū: Deo g̃. V. Spe=
cioſa facta es. Oratio.

Concede nos famlos
tuos q̄s dñe de⁹ ppe
tua mentis et corpis pſperi
tate gaudere: ⁊ glioſa beate
marie ſemp v̄ginis interceſſio
ne a p̄ſenti liberari triſtitia/
⁊ eterna pfrui letitia. Et fa:
Per do. ¶ Ad. ix. ān. Pul=
chra es ⁊ decora filia hieru=
ſalē/ terribilis vt caſtrorum
acies ordinata. Cp̄. Cāti. j.
Trahe me poſt te: cur
rem⁹ i odore vngētor
tuor. D. g. V. Dignare me.
Concede miſeri(Or.
cors deus fragilitati
noſtre preſidiū: vt q̄ ſctē dei
genitricis marie requiē cele
bramus interceſſionis eius
auxilio/ a nr̄is iniq̄tatib⁹ re=
ſurgam⁹. Et fa: p e. ¶ In. ij.
veſ. ſup pſa e. j. iiij. de. j. no.
Cap. R. V⁹. ⁊ or vt ſ. l. hy⁹.
Quē tra. ex integro. f. lxviij.
Ad magt ān. Hodie maria
virgo celos aſcēdit gaude=
te quia cum chriſto regnat
in eternū. ¶ Priuatis dieb⁹
infra octa. Venite. dicitur
directanee. hy⁹. Fit porta.
fo. lxvi. In primo noctur. ā.
Tota pulchra. minor. Añs.
Quam pulchra. ān. Exalta
ta es. ān. Paradiſi porte. V⁹.
Gaude maria. Lectio bre=
uis. Canticorum. vj. Caplo

Q Ue eſt iſta q̄ ꝓgredit
q̄ſi aurora ꝯſurgens:
pulchꝛa vt luna/electa vt ſol
tribilis vt caſtroꝝ acies or-
dinata: Viderūt eā filie ſyō
ꝛ beatiſſimā p̄dicauerūt: re
gine ꝛ cōcubine: ꝛ laudaue-
rūt eā. Tu. Rꝫ. bre. Aue ma-
ria Grā plena. ℣. Dñs tecū
Grā. ¶ In. ij. noc. ān. Allā.
feriale. Cp̄. Ubi venit ple. re
quire p̄uatis dieb9 viſitatio-
nis. ℣. Specioſa facta. oꝛ.
P Orrige nobꝫ dexterā
tuā: ꝛ p inkceſſionē be
ate et glorioſe ſemperq; ℣gi
nis dei genitricis marie/au
xilium nobis ſuperne virtu-
tis īpende. Et fa: Per eun.
Ad lau. ſup. p̄os fe. ā. Aſſū-
pta eſt ma. Cap̄. Magnum
pietatis. vt̄s in viſitatione
p̄uatis dieb9. Ad hñ9 ān.
Beata es maria mater. ān.
Uirgo prudentiſſima. ān.
Sub tuū p̄ſidiū. Ad mḡt ā.
Sub tuā ptectionē. ā. San
cta maria ſuccurre. ān. Aia
mea. Semel explere reiterā
tur. Rel. vt ī die ſcō. ¶ Dñi
ca ifra oc. oīa fiuant vt ī die
ſcō exceptꝫ ſubſcriptꝫ. In. j.
vel. ſr̄ p̄os ā. Uidi ſpecioſā.
cū rel. Rꝫ. bre: Adiuua. Ad
mḡt ꝛ ad bñ9 ā. vt̄s p̄uatis
dieb9 occurrēs ex ordi. ofo.

Famlōꝝ. ¶ In. j. noc. ſup p̄s
do. ā. Tota pul. mior Ad. vi.
ān. Quā pul. ān. Exaltata.
℣. Gaude maria. Lectio. j.
Ex ſermo. btī hieronꝑ. p̄bri.
H Odie dilectiſſie vene
rabilis ꝛ glīoſa ſp ℣go
eleuat ſr̄ choros āgeloꝝ: ꝛ vt
ſpeciē poſſit videre vultūq;
ſaluatoris: quē amauerat/
quē cōcupierat ex toto deſi-
derio cordis. Qđ ſi gaudiū
fit ī celo de q̄libet pctōre cō
uerſo: multomagis putādū
eſt p tāte ℣ginis exaltatiōe
ꝛ glīa q exltatio ſit ī ſupnis
¶ Cui9 nimirū feſtiuitas oī-
um ſupnoꝝ ē glīatio: celico
larūq; ciuiū ꝯgratulatio: pre
ſerti qꝛ ei9 celebritas laus ꝛ
fauor eſt ſaluatoris. Uñ cre
dim9 vt ſupra dictū eſt q nō
hūc tm̄ diē ſolēnem ducūt p
ei9 honore annuū: verūetiā
ꝯtinuū ꝛ eternū iocunditatꝫ
ac letitie ꝛ venerationis obſe
quio/ cum oī colūt tripudio
amorꝫ ꝛ gaudij. Nec īmerito
qꝛ oīs illa celeſtꝫ ciuitas cō-
gratulat ꝛ venerat mr̄ē cu
ius ſup ſe adorat filiū regē:
ante quē tremūt poteſtates
et curuatur om̄e genu. Tu.
Rꝫ. ia oia vt in die ſcō. Lcō. ij.
D E huius nimirū ad
celos aſcēſione mul-

to āmirantis ītuitu celeſtiū ſecretorū ꝯtēplator in cāticis vidi inquit ſpecioſam: ſicut colūbā aſcendētē deſup riuos aquarꝝ. ¶ Et vere ſpecioſa quaſi colūba: qꝛ illius ſpeciem colūbe ac ſimplicitatē premōſtrabat que ſup dn̄m venit: et docuit iohānē qꝛ hic ē q̇ baptizat. Tu. L. iij.

ET bene deſup riuos aquarū: qꝛ ſup aquaꝫ refectionis educauerat eaꝫ dn̄s ꝛ nutrierat. Ex q̄ multi deducti riui oēm irrigāt terrā delitiarū: et infundūt ortū voluptatis: ex quib⁹ quotidie lota ꝛ pfuſa beata dei genitrix ꝟgo maria aſcēdit hodierna die ſpecioſa valde et ammirabilis: cuius odor ineſtimabilis erat nimis: et ideo ineffabilis. ¶ Ad cuius pfecto fragrātiam odoris: oīs illa celeſtis hierlꝫm leta decurrit. Quā circūdāt flores roſaꝝ ꝛ lilia ꝯualliū: eo ꝙ oēs aīe martyrio rubricate eā eterne dilectiōis cōplectunꝭ amplexib⁹: ꝛ ꝟgitatis ſplēdore cādidate acſi lilia ī valle humilitatꝭ enutrite circūdant eā veneratiōis gr̄a obſequentes. Lec. iiij.

REcte igiꝭ btā dei genitrix ꝛ martyr ꝛ ꝟgo fuit: quāuis ī pace vitā finierit. Hinc quoqꝫ ꝙ vere paſſa ſit ſymeon pphēta loq̄ns ad eā: et tuā inq̇t ip̄i⁹ aīaꝫ ptrāſibit gladi⁹. Ex quo ꝯſtat ꝙ alij ſcti et ſi paſſi ſunt p xp̄o in carne: tn̄ in aīa q̄ īmortalꝭ eſt pati nō potuerūt. Beata ꝟo dei genitrix: qꝛ in ea paſſa eſt pte: q̄ īpaſſibilis habetur: ideo vt ita fatear qꝛ ſpiritalíꝭ ꝛ atroci⁹ paſſa ē gladio paſſiōis xp̄i: pluſq̄ martyr fuit. ¶ Vn̄ ꝯſtat vt qꝛ oībus pl⁹ dilexit, ppꝭea et pl⁹ doluerit: in tm̄ vt aīaꝫ ei⁹ totā ptrāſiret ꝛ poſſideret vis doloris: ad teſtimoniuꝫ eximie dilectiōis. Que qꝛ mente paſſa eſt: pluſq̄ martyr fuit. Nimiꝝ et dilectio ei⁹ amplius fortis q̄ mors: qꝛ mortē xp̄i ſuā fecit. ¶ In. ij. noc. ān. Paradiſi porte. ān. Sup ſalutē. ā. Optimā partē. ꝟ. Specioſa facta es. Lect. v.

NUnc aūt circūdāt eā flores roſarū: id eſt ſinēter āmirātes ei⁹ pulchritudinē inꝭ filias hierlꝫ. In q̄ poſuit rex thronū ſuū: qꝛ cōcupiuit ei⁹ ſpēm ac decorē. Fuit enī plena charitate ꝛ dilectiōe: ideo ſeq̇ꝭ p⁹ eā purpuratoꝝ exercit⁹: ꝛ cādidatoꝝ grex. Quā ſi diligēti⁹ aſpici

asꝰ nihil virtutꝫ eſt nihil ſpe
cioſitatꝫ/nihil ſplēdorꝫ ⁊ glo
rie: qđ ī ea nō reſplēdeat Et
ideo eā bñ circūdant flores
roſarū ⁊ lilia ꝯualliū: vt vir
tutes virtutibꝰ fulciāt ⁊ for
moſitas decore caſtitatis
N Am (augeat. lec. vj.
Nois ſplēdor ⁊ glīa quā
to illuſtratior fulgore ſuo ꝓ
uehit ī ſublimiꝰ: tāto appa-
ret pſtātior claritate quorū
libet ſubiectoꝝ: ⁊ eximior p̄-
dicat Sic ⁊ btē dei genitrici
cuiꝰ plātatio ac ſi roſe ī hieri
co ſpaliꝰ refulſit/⁊ cādor vir
ginitatꝫ ſplēdidꝰ enituit/ cir
cūdata officio charitatꝫ/ſub
mittit ſctōꝝ claritas: vt am
pliꝰ eius glīa ꝯmēdet: q̄ ſup
choros āgeloꝝ eleuata iaꝫ
btiſſima p̄dicat. Nā āgeloꝝ
q̄uis celſior ſit natura/ non
tñ glīa maior: q: ⁊ ipi gratu
ita grā ne corruerēt ſunt ſal
uati. Vñ dauid vbo inqt dñi
celi firmati ſunt: et ſpū oris
eius oīs virtus eorū. lc. vij.
Q Uod ſi ſpū dei oīs vir
tus eoꝝ ꝯſtat btām
et glioſā virginē in quā ſup-
uenit ſpūſſctūs ⁊ deꝰ totꝰ il
lapſꝰ nō caſu vel ruina ſꝫ nu
tu tm̄ ⁊ grā/portat nouē mē
ſibꝰ ī vtero āpliora ꝓmeruiſ
ſe priuilegia vtutū: ⁊ pcepiſ
ſe grām ab āgelis etiā col-
laudatā. Vñ ⁊ ſi mirabilꝫ eſt
eoꝝ vtus ⁊ firmitas ppetui
tatis/mirabilior tñ in maria
quā obūbrauit vtꝰ altiſſimi:
vt vltra omnē ſit virtutē an
gelicam qđ factū eſt in ea: ⁊
ammirabile cunctis ſeculis
ſacramētū. Ac per hoc etiā
angelis maior exide preſtat
gratia: cū reſtaurant a deo
p eū oīa: que venerant ⁊ ado
rāt ſup ſe regē xp̄m dñm na
tum ex eadem virgine. Tu
autem dñe. Lectio. viij.
H Inc ⁊ maria cūctꝫ tā
to venerabilior: quāto
et gratioſior. Et quāto virtu
te altiſſimi extollit ad ſubli-
mia: tāto clarior reſultat in
gloria. Plena ſiqdē grā/ple
na deo plena vtutibꝰ nō pōt
nō poſſidere plene glīaꝫ cla
ritatꝫ eterne: quā pleniſſime
accepit vt mater fieret ſal-
uatoris. Quā viderūt oēs fi-
lie ſion/ ⁊ btām dixerūt/ ac
regie laudauerūt/qm̄ tantā
eā viderūt quātā nullꝰ nar-
rādo explet mortaliū: quā-
to magis deū q̇ tantā ac talē
fecit eā: vt ipſe fieret p eam.
Vñ dauid hō inqt natꝰ ē in
ea: ⁊ ipe fūdauit eā altiſſimꝰ
Tu. ¶ In. iij. noc. ā. All. iij
Cāti. Audite me. fo. lviij. v.

Dignare. ℟c. ix. Lcō ſcti euā
gelij ꝛ ſcđm lucam. Cap. x.
IN il. tpe: Intrauit ie
ſ9 i quoddā caſtellū: ꝛ
mulier q̄dā martha noīe ex=
cepit illū i domū ſuā. Et re.
Home. b. aug. epi: de ca. ℟.
Uerba dn̄i nr̄i ieſu xp̄i que
modo ex euāgelio recitata
ſunt admonēt nos eſſe vnū
aliq̄d ad qđ tēdamus: qn̄ in
hui9 ſcl'i mltitudine labora=
mus. Tendimus aūt adhuc
peregrinantes: nondum ibi
manātes. Adhuc in via: nō=
dū in patria. Adhuc deſide
rando: nondū fruēdo. ¶ Tn̄
tendamus: ꝛ ſine pigritia vt
ſine intermiſſione tēdamus:
vt aliqn̄ ꝑuenire valeamus
Martha ꝛ maria due ſoro=
res erant: ambe non ſolum
carne: ſed etiā religione ger
mane. Ambe domino adhe=
ſerunt: ambe domino in car
ne preſenti concorditer ſer=
uierunt. Tu aūt. Lectio. x.
SUſcepit martha ſicut
ſuſcipi ſolent peregri
ni: ſed tamen ſuſcepit famu
la dn̄m egra ſaluatorē: crea=
tura creatorē. Suſcepit au=
tem ſpū paſcenda: in carne
paſcēdū. ¶ Uoluit eni dn̄s
formā ſerui accipere: ꝛ acce
pta forma ſerui in illa paſci
a ſeruis dignatiōe nō ꝯditio
ne. Nā ꝛ iſta dignatio fuit:
ſe prebere paſcendū. Habē
bat carnē q̇dem in qua eſuri
ret et ſitiret: ſed neſcitis q̇a
in eremo eſuriēti angeli mi=
niſtrabāt: Ergo q̄ paſci vo=
luit: paſcēti ꝑſtitit. Lcō. xi.
QUid autē mirū ſi ꝛ de
ſctō helia preſtitit vi
due: quem pri9 coruo mini=
ſtrāte paſcebat: Nūq̇d paſ=
cēdo defecerat: qn̄ ad vidu
am mittebat: Nō paſcēdo
defecerat qn̄ ad viduā mitte
bat: ſꝫ religioſā viduā ꝑ obſe
quiū exhibitū ſuo ſuo bn̄di=
cere diſponebat. Sic ꝙ dn̄s
ſuſcept9 eſt tanq̄ hoſpes: q̇
in ſua ꝓpria venit: ꝛ ſui eū nō
receperūt. Sꝫ quotq̊t recepe
rūt eū dedit eis ꝑtātē filios
dei fieri: adoptās ſeruos et
fr̄es faciēs/ redimens capti
uos ꝛ faciēs coheredes. ℟. xij
NE q̇s tn̄ vr̄ꝫ forſitā di
cat: o bti q̇ xp̄m ſuſci
pere/ i domū ꝓpriā meruerūt
Noli dicere: noli murmura
re: quia temporib9 natus es
quando iam dn̄m non vides
i carne. Nō tibi abſtulit iſtā
dignationem. Cum vni in=
quit ex minimis meis feci=
ſtis: mihi feciſtis. Hec de
dn̄o paſcēdo in carne: ſꝫ pa=

ſcente in ſpū pauca p tpe di
xerim⁹. Tu. Euā. ꝛ oꝝ vt in
die ſctō. Ad l. ꝛ ad hor. diel
ā. Alla. ꝟ. i. Miſere mei de⁹
cū rel. fo. xvij. cꝑ. Signū ma
gnū. vtſ ivuiſitatiōe. Ad vel.
ſup pos ā. Uidi ſpecioſā. ſo-
la. Ad mag. ā. vtſ i priuatis
dieb⁹ īfra oc. ex ordie occur
rēs. ℭ In oct. ſcti laurentii
mar. Lō. in. i. veſ. cū ā. Cōfi-
tebor tibi. Oro. Excita q̄s.
vt in die ſancto au. vj. Ad
lau. ā. In craticula. ℭ Aga
piti marty. Cōmemo. Oro.

Letet eccleſia tua de⁹
beati agapiti marty-
ris tui ꝯfuſa ſuffragijs/ atq̄
eius precib⁹ glorioſis/ et deuo
ta permaneat et ſecura con
ſiſtat. p xp̄z. ℭ Bernardi ab
batis. xij. ic. Si ꝯſideremus
f. xxxv. Euā. Neō lucer. f. xl.
ℭ In octa. aſſūp. beate ma
rie: oia ḣuant vt i die ſctō ex-
ceptis ſubſcriptis. In. i. veſ.
ſup pos ā. Uidi ſpecioſaz. cū
reliquis. Oro Famulorum.
ℭ Eodē die timothei ꝛ ſim-
phoriani mar. Cōme. Oro.

Auxiliū tuum q̄s dn̄e
nobis placat⁹ impen
de: et intercedentib⁹ beatis
martyrib⁹ tuis/ timotheo et
ſimphoriano: dexterā ſuper
nos tue ꝓpitiatiōis extēde.

lc. i. Ex ſmo. bti hiero. pbri.

Beata ꝛ itemerata
virgo maria ecce
hodierna die ad il
lū preclarū ꝛ ſplē-
didū thronū archangelorū
p hūilitatē: p integritatē car
nis aſcēdit: vn̄ intēperātia
oli eximios archangeloꝝ et
ſupbia delecit. Quapropter
gaudete: gaudete inq̄ quia
patefacta eſt vobis via celo
rū ℭ Quāuis eni nob̄ eadē
promittant: vobis tn̄ iā pre-
ſto ſunt: q̄ cū angelis icorru
ptionē ſeruatis: q̄ licz de hoc
mundo ſitis: fauēte deo iaz
in hoc mūdo non eſtis. Qr ꝛ
ſi ſcl'm vos hr̄e meruit: tene-
re oīno nō potuit. Tu. lc. ij.

Beata igit maria ho-
die iā ab oib⁹ gētibus
lōge lateq̄ predicat: ꝛ vob̄
que ſecute eſtis exēplū tan-
te ꝟgis btitudo ꝯdonat ce-
leſtis. ℭ Quas nō illecebre
ſollicitāt corporis: non col-
luuio p̄cipitat voluptat̄: nō
eſtus inflāmat incētiue car-
nis: īmo angelica imitatio
delectat i terr̄: quoꝝ i futu
ro equalitas repromittit in
Beate igit eſt̄ cel'. lc. iij.
filie: ſz ꝛ btē vidue: q̄ ce
libē vobiſcū in xp̄o ductū vi-
tā: qꝛ ſcd̄m apl'm liberate a

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

legeviri ſic pmāſerūt. Bea=
tioꝛ inq̇t erit ſi ſic pmanſerit
ſm meū ꝯciliū. ¶ Puto eniz
ait: ꝙ ⁊ ego ſpm̄ dei habeaz:
euidenter volēs exprimere q̇d
interſit int eam q̄ ꝯiūcta eſt
adhuc lege viro: ⁊ int eā q̄ iā
ſoluta vinculo beatioꝛ p̄dica
tur. Qđ ſi vtraqꝫ beata qꝛ in
xp̄o: beatioꝛ tn̄ q̄cūqꝫ iā ſolu
ta eſt: ⁊ celeſtia ſectat. ℟ iiij.

IDeo vidue ſp bene vir
ginib⁹ copulant: vt ait
apl's. Mulier innupta ⁊ vir=
go cogitat que ſunt dn̄i: vt
ſit ſctā coꝛpe et ſpū. Quodā
modo em̄ ꝟginitas magiſte
riū viduarū gliſcit et ꝯfoꝛta
tur exēplis. ¶ Que cū viris
caſtū ſuauerūt ꝯnubiū do=
cēt integritatē: magis ꝟgini
bus obſeruādam: et ꝙ ꝓpe
modū nō inferioꝛis ꝟtutis ē
a cōiugio abſtiere qđ aliqn̄
delectauerit: ꝙ ꝯiugij dele=
ctamenta neſcire. In vtroqꝫ
ſiq̇dē gradu foꝛtitudo lauda
tur: et celeſtis vite predica=
tur virtus. Tu. Lectio. v.

IDcirco iam cū xp̄o co
gnatiōem vterqꝫ oꝛdo
ſoꝛtit. Vn̄ dn̄s ſi q̇s fecerit
inq̇t voluntatē pr̄is mei q̇ in
celis ē: ip̄e me⁹ frat ⁊ ſoroꝛ: ⁊
mat ē. Vbi nō ſexus: nō ꝯdi=
tio: nō etas diſcernit: ſz q̇ fe=
cerit inq̇t volūtatē pr̄is mei
qui in celis eſt. Vn̄ qꝛ libera
facultas cūctis preſtat: eſto
te chariſſime ad qđ vos xp̄i
gr̄a vocauit: eſtote matres
xp̄i ac ſponſe: eſtote ſoꝛoꝛes
et propinq̄: quia qđ carne nō
potuiſtis: gratia totū cōdo=
natū eſt vobis. Lectio. vj.

ET ideo diligite mr̄ez
dn̄i que vobis ſpōſuz
genuit immoꝛtalē: cui⁹ ⁊ vo
biſcū ſoroꝛ ē ip̄a: qꝛ volūtatē
pr̄is fecit vt eſſet mat. Pro=
pinqua quidē vobis nō car=
ne ſed ſpū: vt vnitas ꝯmen
detur eccl'ie: et ſocietas coꝛ=
poꝛis xp̄i itelligat. Vn̄ dn̄s
Volo pater: ſicut ego et tu
vnū ſum⁹: vt et ip̄i in nobis
vnū ſint. Que ꝑfecto vnitas
ꝑ vnū dei mediatoꝛē ⁊ hoim
efficit. Facite ergo volūtatē
patris et vos: vt vnū eſſe poſ
ſitis. Tu autē. Lectio. vij.

ORnate lāpades vr̄as
occurrite ſpōſo: qꝛ iaz
ad oſtiū pulſat: et mr̄ez ſi eā
diligitis ſeq̇mini. Int⁹ autē
parate ⁊ oꝛnate lāpades ve
ſtras: qꝛ filie regis eſt. Ois
ḡ gl'ia vr̄a ab int⁹ ſit: ⁊ int⁹ ha
bete qđ foꝛis luceat: ne foꝛ=
te int has ſolēnitates p̄uſꝙ
ſponſus veniat lāpades vr̄e
extinguātur. Nā celebritas

huiꝰ diei nō niſi accēſis lāpa
dibꝰ intus ⁊ foris recte colit
Jdō emēdū eſt oleū dū vacat
ne cū ſpōſus venerit (qđ ab
ſit) vacue inueniami. lc. viij.
PRopterea q̄ ſurſū ſūt
ſapite vbi btā ꝑuenit
vgo: ⁊ nō q̄ ſup terrā: qꝛ vr̄a
cōuerſatio ſi eſtis qđ voui-
ſtis i celis foꝛe debet. Jlluc
erigite mentē/ illuc abſcon
dite vitā veſtrā/ donec furoꝛ
ptrāſeat dn̄i: quo btā dei ge
nitrix hodie ꝑuenit. Jbi nā-
qꝫ habetis ſpōſum: ibi pon-
tificē ibi oia quecūqꝫ queſi-
ſtis. Jlluc dirigite mētem:
vt cū chꝛiſtus filiꝰ virginis
apparuerit in fine ſeculi: cū
ipſo et vos appareatis i glo
ria amē. Tu. lc. ix. Lec. ſcti
euāge. ſm lucā. Ca. x.
IN il. t. Jntrauit ieſꝰ i
quoddā caſtellū: ⁊ mulier q̄-
daꝫ martha noie excepit il-
lū in domū ſuaꝫ. Et reł. Ex
ꝯmēta. vene. be. pbr̄i: de e. l
Hec lectio ſuperioꝛi pul-
cherrima ratione connecti-
tur: qꝛ videlicꝫ illa dilectio
nē dei ⁊ ꝓximi verbis ⁊ pa
rabolis: hec aūt ipis rebꝰ et
vitate deſignat. Due quip-
pe iſte dn̄o dilecte ſoroꝛes/
duas vitas ſpiritales q̇bus
in pꝛeſenti ſctā exercetur ec
cleſia demōſtrant: martha
quidē actualē qua ꝓximo i
charitate ſociamur: maria
vero contemplatiuā/ qua in
amoꝛē dei ſuſpiramꝰ. Ac
tiua eni vita eſt panē eſuriē
ti tribuere verbo ſapientie
neſcientem docere/ errantē
coꝛrigere/ ad humilitatis vi
am ſuperbientē pꝛoximū re
uocare: ⁊ infirmantis curam
gerere/ que ſingulis quibuſ
qꝫ expediant diſpenſare: et
cōmiſſis nobis qualiter ſub
ſiſtere valeāt ꝓuidere. lc. x.
COntēplatiua vo vita
ē charitatē q̇dē dei ⁊
ꝓximi tota mēte retinere: ſꝫ
ab exterioꝛi actione quieſce
re: ſoli deſiderio ꝯditoꝛis in
herere: vt nihil iam agere li
beat/ ſed calcatis curis oībꝰ
ad vidēdā faciē creatoꝛ ſui
animꝰ inardeſcat: ita vt iam
nouerit carnis coꝛruptibił
pondꝰ cuꝫ meroꝛe poꝛtare:
totiſqꝫ deſiderijs appetere
illis hymnidicis angeloꝛuꝫ
choꝛis itereſſe admiſceri ce
leſtibꝰ ciuibꝰ: de eterna i cō
ſpectu dei icoꝛruptione gau
Que etiā ſe- dere. l. xi.
dēs ſecꝰ pedes dn̄i au
diebat vbū illiꝰ: martha aūt
ſatagebat circa frequēs mi-
niſteriū. Hec vtriqꝫ vite ꝯgru

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ere nemo q̇ dubitet. Et cōtē
platiue quidē vniformis per
fectio eſt exutā mentē a cun
ctis hr̃e terrenis: eāq̃ȝ quan
tū humana ībecillitas ſinit
vnire cuȝ xp̄o. ¶ Actiue vo
q̃ freq̄ns miniſteriū ſit gēti=
um magr̄ edocet: q̇ creberri
mis epularū dictꝫ ſuos pro
xp̄o terra mariq̃ȝ labores ac
ſua pericula ꝯmemorat. In
quib⁹ etiā viſiones ac reue=
lationes dn̄i cōmendās: nō
minus ſe in ſpeculatiua vir
tute qḋ perpaucis eſt imita=
bile cōſummatū eſſe ſignifi=
cat. Unde dicit. Siue enim
mente excedimus deo: ſiue
ſobrij ſumus vobis. Re. xij.

Q Ue ſtetit et ait. Dn̄e
nō eſt tibi cure q̄ ſo=
ror mea reliq̇t me ſolā mini=
ſtrare: Dic ḡ illi: vt me adiu
uet. Ex illoꝝ perſona loqui
tur q̇ adhuc diuine cōtēpla
tionis ignari/ ſolū qḋ didice
re fraterne dilectionis op⁹
deo placitū dicūt: ideoq̃ȝ cū
ctos q̇ xp̄o deuoti eſſe velint
huic mancipādos autumāt.
Et bene martha ſtetiſſe/ ma
ria ſec⁹ pedes dn̄i ſediſſe de
ſcribit: quia vita actiua la=
borioſo deſudat in certami=
ne: contēplatiua vero paca=
tis vicioꝝ tumultibus opta

ta iā in xp̄o mētis q̇ete per=
fruit. Et rn̄dens illi dn̄s di=
xit. Martha martha: ſollici
ta es/ ⁊ turbaris erga pluri
ma. Porro vnū eſt neceſſari
um. Et btūs dauid ſolū hoc
neceſſariū hoī eſſe diffiniēs
deo iugit adherē deſiderat
dicēs. Mihi autē adherere
deo bonū eſt: ponere in dn̄o
deo ſpē meā. Et alibi. Unaȝ
petij a dn̄o hanc requirā: vt
inhabitē in domo dn̄i oībus
diebus vite mee: vt videam
voluntatē dn̄i/ ⁊ viſitē tem=
plū ſanctū ei⁹. Una ergo et
ſola eſt theoria id eſt cōtem
platio dei: cui merito oīa iu
ſtificationū merita vniuerſa
virtutū ſtudia poſtponūtur.
Tu. Euāge. ⁊ oro vt ī dieſ
cto. In. ij. veſ. ad mḡt ā. Ala
mea liq̄facta. ¶ Bartholo=
mei apoſtoli. xij. lec. Oratio

O Mp̄s ſēpiterne de⁹ q̇
hui⁹ diei venerādā ſa
ctamq̃ȝ letitiā in btī apl̄i tui
bartholomei feſtiuitate tri
buiſti: da eccl̄ie tue q̄s et a=
mare qḋ credidit/ ⁊ p̄dicare
qḋ docuit. Et fa: p. do. Lec.
Cū cūcta ſacra elo. fo. ij. In
iij. noc. Lec. ix. Lectio ſācti
euāgelij ſcḋm lucā. cap. xxij

I N il. tpe: Facta ē cōtē
tio int diſcipulos ieſu

q̇s eoꝝ videret eſſe maior.
Et ꝛ. Ex cõ. ve. be. p̄ſ: de e. k.
Sicut bonis moris eē ſolet
in ſcripturis exēpla ſp p̄ꝛm
p̄cedentiū q̇b⁹ ad meliora ꝓ
ficiant: et q̇bus agnitis de
ſuis actib⁹ hūilient inq̇rere:
ſic ecōtrario reprobi ſi quid
forſā i electis rep̄hēſibile re
periūt: quaſi ſuas ex eo neq̇
tias obtecturi: aut pro iuſto
defēſuri: libentiſſime ſolent
amplecti. ¶ Ideoq̧ multo
ardenti⁹ legūt: ꝙ facta ē cō
tentio int̄ diſcipulos xp̄i q̇s
eorum videret eſſe maior: ꝙ̄
ꝙ multitudinis credentium
erat cor vnū et aīa vna. Tu.

Multo retinet te- k. x.
naci⁹ ꝙ facta eſt diſ-
ſentio int̄ barnabā et paulū
ita vt diſcederēt ab īuicē: ꝙ̄
ꝙ idē paul⁹ ait: cū eni ſit int̄
vos zel⁹ ꝛ ꝯtētio: nōne carna
les eſtis nōne hoīes eſtis: q̄
ſi nobis īfirmitas ſctōꝝ imi
tanda proponat: et non illō
poti⁹: qꝛ ꝯualuerūt de īfirmi
tate: fortes facti ſunt ī bello
hoc maxime in loco: vbi ꝛ ip
ſa cōtētionis eorū cauſa no-
bis eſt īcognita. ¶ Neq̧ eni
incredibile eſt q̇a iuxta hoc
quod alibi precipitur: cōten
dite ītrare per anguſtā por
tam: ꝛ honore ſe inuicem pre
ueniendo certarint. Lec. xi.

Verū qualibet ex cau
ſa contenderint: nos
potius non carnales adhuc
diſcipuli quid geſſerint: ſed
ſpiritalis magiſter quid iuſ
ſerit videam⁹. Dixit aūt eis
Reges gētiū dn̄antur eoꝝ:
et qui poteſtatē habent ſup
eos benefici vocant. Vos au
tē non ſic. Sed qui maior eſt
in vobis fiat ſicut iunior: ꝛ q̇
preceſſor ē ſicut miniſtrator
Certantib⁹ de p̄oratu diſci-
pulis: pi⁹ magiſter eos non
inite cōtentionis arguit: ſed
formā quā ſequantur humi-
litatis modeſta ratione de-
ſcribit. Tu autē. Lectio. xii.

In qua tn̄ forma obti-
nēda maiores et p̄ceſ
ſores id eſt eccl'ie doctores
nō minima diſcretiōe op⁹ ha
bent ne videlicet regū gētiū
iſtar dn̄ari ſubiectis ſeq̧ ab
eis gaudeāt ſupuacuis lau
dibus attolli: ſed ad exēplū
regis eterni q̄ſi iuniores eis
quib⁹ regendis preſunt effi-
ciantur ac miſtri: qꝛ nimiruz
neceſſe eſt: vt ſic bn̄. agētib⁹
per hūilitatē ſint ſocij q̄ten⁹
cōtra delinquētiū vitia per
zelū iuſtitie ſint erecti: vt et
bonis ī nullo ſe p̄ferāt: et cū
prauorū culpa exigit: ptātē

ꝑtinꝰſupioritatis agnoſcāt. Lu. Scdm lucā. Cp. vbi ſu.
IN illo tpe: Fctā eſt cō tētio inter diſcipulos ieſu: qs eoꝝ videret eſſe maior. Dixit aūt eis. Reges gētium dn̄ant eoꝝ: et q ptātē habēt ſup eos bn̄fici vocant. Uos autē nō ſic. Sed q maior eſt in vobis fiet ſicut iunior: ꝛ q pceſſor eſt ſicut miniſtrator. Nā qs maior eſt? Qui recūbit an q miniſtrat? Nōne q recūbit? Ego aūt i medio vr̄m ſum: ſicut q miniſtrat. Uos aūt eſtis q ꝑmanſiſtis mecū in tēptationibus meis. Et ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pr̄ meꝰ regnū: vt edatis ꝛ bibatis ſup mēſā meā i regno meo ꝛ ſedeatꝫ ſup thronos: iudicātes duodeci tribꝰ iſrl̄. Amē
Oratio vtā i. i. veſ. Reliqua in cōi apoſtoloꝝ. ¶ Auguſtini epi. xij. lectiones. Oro.
ADeſto ſupplicatiōibꝰ nr̄is oṗs deꝰ: ꝛ qbꝰ fiduciā ſperāde pietatis idulges/ intcedēte btō auguſtino ꝯfeſſore tuo atqꝫ pōtifice ꝯſuete mīe tribue benignus effectū. Et fa: ꝑ d. Lec. Dn̄ dēs dn̄s. f. xxxij. Euā. Uigilate/ qꝛ neſci. f. xlij. ¶ Eodē die hermetis mar. Cō. Or.
DEꝰ q btm̄ hermē martyrē tuū vtute ꝯſtantie i paſſiōe roboraſti/ ex eiꝰ nobꝫ imitatiōe tribue ꝑ amore tuo ꝓſpera mūdi deſpicere/ ꝛ nulla eiꝰ aduerſa formidare. p xp̄z. ¶ In decol. io. bap. Ad veſ. cp. Eccl̄ia. xlix
MEmoria iuſti i cōpoſitiōe odorꝫ facta opꝰ pigmētarij: i oī ore quaſi mel indulcabit eiꝰ memoria et vt muſica in cōuiuio vini. Deo g̃. ℟ Metuebat herodes. vt infra. x. hyꝰ. Deꝰ tuorum. f. lxiiij. ℣. Iuſtꝰ vt pal. Ad magt ān. Arguebat herodem iohānes/ ꝓpter herodiadem quā tulerat fratris ſui philippi vxorem. Oro.
SAncti iohis baptiſte ꝛ martyrꝫ tui dn̄e qs venerāda feſtiuitas: ſalutaris auxilij nobꝫ ꝑſtet effectū Et fa: ꝑ d. ¶ Eodē die ſabine mar. Cō. de. ſ. nō vir. Oꝛ
DEꝰ q int cetera potentie tue miracula etiā in ſexu fragili victoriā martyrij ꝯtuliſti/ ꝯcede ꝓpitiꝰ vt qui btē ſabine martyris tue natalitia colimꝰ/ ꝑ eiꝰ ad te exēpla gradiamur. per xp̄z. Inuit. hyꝰ. āe. p̄. ℣. ꝛ cātica ℟ia qꝫ duoꝝ noct. de vno

mar. i. cōl. lcō. i. Homel. ve.
de. pbri. ſup euāg. Audiuit
herod. tetracha famā ieſu.
N Atalē frēs chariſſi-
mi btī iohānis diem
celebrantes/oportet vt non
ſolum conſtantiā paſſionis
illius pia deuotione recola-
mus: ſed ⁊ eoꝝ a q̄bus paſ-
ſus ē malitiā nobis in arma
ſalutis artamus. ¶ Tūc eni
ſcripturis ſanctis vtilit̄ ani-
mū itēdimꝰ: cū nō ſolū i eis
vtutes ac p̄mia iuſtoꝝ: verū
etiā vitia ac vindictā repro-
boꝝ ad incitamētū bn̄ agē-
di nobis ꝑponimꝰ. Tu. Lc. ii.
H Oc ſiquidē ⁊ ipſiꝰ dn̄i
docemur exēploꝝ: q̄ vt
humane ſupbie ceruicē frā-
gat / ac ſublime nobis iugū
hūilitatis iponat: nō ſue tm̄
hūilitatis formā quā ſequa-
mur inſinuat dicēs/ diſcite a
me qꝛ mitis ſum ⁊ hūilis cor
de: ſed etiā angelice ſupbie
deiectionē quā caueamꝰ ad
mēoriā nobꝫ reuocat dicēs/
videbam ſathanā q̄ſi fulgur
de celo cadentē: quatenꝰ nō
ſolū nos ſue diuine bonitatꝫ
ſed ⁊ demoniace prauitꝫ/ ex
emplo ad obſeruantiā ſum-
me virtutis accēdat. Lcō. iii.
A Udiuit igitur hero-
des tetrarcha famam
ieſu: ⁊ ait pueris ſuis. Hic ē
iohānes baptiſta: ipē ſurre-
xit a mortuis / ⁊ ideo vtutes
opant̄ in eo. ¶ Qui bn̄ intel
lexit mortuū poſſe hoīez re
ſuſcitari ad vitam: bn̄ de re-
ſurrectionis glīa ſenſit: q̄ iu
ſtos poſt reſurrectionē ma-
ioꝛꝫ potētie q̄ꝫ mortal' fragili
tas capit futuros eſſe ꝓſpe
xit. ¶ Sꝫ miſere deſipuit:
qꝛ qđ de hoīe puro ſpōte cre
dere potuit: hoc de hoīe đo
credē tot miraculis atteſtā-
tibꝰ tātis p̄conijs ꝯſonātibꝰ
nulla ratione ꝯſenſit. Lc. iiii.
Q Uare hoc frēs chariſ
ſimi/ niſi vt apte itelli-
gamꝰ nō icredibile reſurre-
ctiōis miraculū/ ſꝫ prauorū
anios a credendi grā pctis
ōn̄dētibꝰ eē p̄peditos: maio
reſq̄ꝫ grās illi referamꝰ q̄ no
ſtris cordibꝰ ablato erroris
velamine lucē vitatis apire
dignatꝰ ē. ¶ Herodes ei te
nuit iohēm/ ⁊ alligauit eū ⁊
poſuit in carcerē: ꝑpt hero-
diadē vxorē frīs ſui Dicebat
eni illi iohēs. Non licet tibi
habere eam. Tu. Lectio. v.
I Mpletū videmꝰ in io
hāne qđ de illo angelꝰ
zacharie puſq̄ꝫ naſceret̄ p̄di-
xit: qꝛ p̄cederet an̄ dn̄z i ſpū
⁊ vtute helie. Ambo nāq̄ꝫ ꝯti

nẽtervıuẽtes ão hitu ĩculti
āo ĩſolitudĩe degẽtes/āo
ꝑcones veritatis⁊āo regis⁊
regine pſecutionẽ ꝑ ꝑt iuſti=
tiā ꝑpeſſi ſũt:ille achab⁊ ie=
ſabel iſte herodis⁊ herodia
dis. Jlle ne ab ĩpijs occide
ret igneo curru ẽ rapt⁹in ce
lũ:iſte ne ab ĩpijs vinceret ꝑ=
fecto martyrij certamĩe ſpũ
celeſtia regna petiuit āgelo
rũ vtiq̃ʒ ſubuect⁹ auxilio:de
q̃b⁹ſcriptũ ẽ. Curr⁹dei decẽ
milib⁹ml'tiplex⁊milia letan
tiũ dñs ĩ illis. Et iter᷑. Qui
facit āgelos ſuos ſpũs:⁊ mi
ſtros ſuos flāmā ignis. l. vj.

SEd q̃rit forte aliq̇s q̇s
ſit iſte herodes⁊quiue
frater ei⁹:q̇ ei⁹ herodias de
q̃b⁹ ſermo eſt. Herodes iſte
q̇ ⁊ iohannẽ decollauit/ ⁊ in
paſſiõe redẽptoris nr̄i pila=
to aſſenſuʒ ꝓbuit⁊fili⁹ eſt he
rodis illi⁹ſub q̊ dñs nat⁹eſt
Qui cũ poſt natiuitatẽ dñi=
cam pauco tꝑe regnaret/ ſi
cut euangelica teſtat hyſto
ria/archelaus ei⁹fili⁹ ei ſuc=
ceſſit ĩ regnũ quo cũ vix de=
cẽ annis potiret accuſātib⁹
inſolentiā ei⁹ iudeis pulſus
eſt regno ab auguſto: ⁊ ꝑpe
tuo dānatus exilio. L. cõ. vij

DEinde auguſt⁹ vt re
gni iudaici minueret
potẽtiā:diuiſa in quattuor ꝑ
tes ꝓuincia / quattuor fr̄es
archelai eidẽ regẽ de ꝓfecit⁊
q̇ ſingl'i a pricipatu quarte
ꝑtis greco ſermone ſunt te=
trarche vocati. E q̇b⁹ philip
pus herodiadẽ filiā arethe
regis arabũ accepit vxorẽ⁊
ꝙ idẽ aretha poſtmodũ ab=
lataʒ ab eo dedit herodi/ eo
ꝙ ipe maiorꝫ eẽt ptātis ⁊ fa
me:factũq̃ʒ ẽ adulteriũ pu=
blicũ ſicut pſidis cauſa ꝑeu̅
di ita fideliſſio ꝑconi nr̄e re=
dẽptõis materia triũphādi⁊
q̇ ꝓhibẽdo ĩiuſti regis ſcele=
ra morte q̇dẽ iniuſta meruit
plecti: ſed poſt mortꝫ guſtũ
a rege iuſtitie cui teſtioniuʒ
ꝑhibebat iuſtā vite ꝑennis
coronā accepit. Tu. lc. viij.

DJcebat ergo illi iohā
nes. Non licet tibi ha
bere eā. Et volẽs inq̇t occi=
dere eũ timuit ppl'm ⁊ quia
ſicut ꝓphetam eũ habebat.
Non ppl'us tm̄/ſed ipſe eti=
am herodes iohannẽ ſicut
ꝓphetā habebat⁊teſte euan
geliſta marco qui ait. Hero
des enĩ metuebat iohanneʒ
ſciens eũ virũ iuſtũ et ſctm̄
et cuſtodiebat eum⁊⁊ audi=
to eo multa faciebat:⁊ liben
ter euʒ audiebat. Sed vicit
amor mulieris⁊eũq̃ʒ in illuʒ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

quem ſctm̄ eſſe nouerat ⁊ iu
ſtum manus mittere coegit
Qui qm̄ noluit cohibere lu=
xuriam ad homicidij reatuȝ
ꝯplapſus eſt: minuſqȝ pctm̄
maioris illi erat cauſa pcti:
cui diſtricto dei iudicio con
tigit vt ꝓpter appetitū adul
tere quā deteſtandā ſciebat
ſāguinem funderet ꝓphete:
quē deo acceptū eſſe cogno
uerat. Hec nāqȝ eſt illa diui
ni diſpenſatio examinis de
qua dicit᷑: q̇ nocet noceat ad
huc: ⁊ q̇ in ſordib⁹ eſt ſorde=
ſcat adhuc. At ꝯtra qđ ſeq̇=
tur ⁊ ſctūs ſctificetur adhuc
ad bti iohānis perſonā ꝯue
niēter apta᷑: q̇ ſctūs exiſtēs
ſctificaba᷑ adhuc: dū ꝑ offi=
cium euangelizandi ad mar
tyrij palmam peruenit. Tu.

R.cō.ix. Lectio ſcti euāge=
ſcdm̄ mattheum. Cap. xiiij.

In illo tpe: Audiuit
herodes tetracha fa=
mam ieſu: ⁊ ait pueris ſuis.
Hic eſt iohannes baptiſta.
Et reł. Ex homeł. venerabi
lis bede pbr̄i: de eadem ł̄c.

Die autez natalis herodis
ſaltauit filia herodiadis in
medio: ⁊ placuit herodi: vn
de cum iuramento pollici=
tus eſt ei dare quodcūqȝ po
ſtulaſſet ab eo. Tria piter i=
pioꝝ ſcelera audiuim⁹: cele
brationē natalis herodis in
fauſtā/ ſaltationē puelle la=
ſciuā: iuramentū regis teme
rariū. Quib⁹ ſingulis opoꝛ=
tet nos ne talia geramus in
ſtrui. ¶ Nō eni feſtis diē na
talis nr̄i in memoriā reuoca
re: nō vllū tp̄s illecebris in=
dulgere carnalib⁹: ſȝ diē po
ti⁹ exitus nr̄i debem⁹ lachry
mis ⁊ p̄cib⁹ crebriſqȝ p̄ueni=
re ieiunijs. Hinc eteni vir ſa
piēs admonet dicēs. In oī=
b⁹ opib⁹ tuis memorare no=
uiſſima tua: ⁊ in etnū nō pec
cabꝭ. Tu. R. Miſit herodes
rex man⁹ ac tenuit iohēm et
vixit eū i carcerē/ q2 metue=
bat eū ꝓpt herodiadē. Quā
tulerat frīs ſui philippi vxo
rē. V. Arguebat herodē io=
hānes ꝓpt herodiadē. Quā.

Sed nec mēbra no ł.x.
ſtra q̄ iā dn̄o ꝯſecrata
ſūt/ luſib⁹ atqȝ ineptis dare
motibus decet. Dicit nanqȝ
apł's. Neſcitꝭ qm̄ coꝛpa vr̄a
mēbra ſūt xp̄i: Tollēs ḡ mē
bra xp̄i: faciam mēbra mere
tricis: Abſit. Vn̄ ⁊ alibi ob=
ſecrat per miam dei: vt exhi
beam⁹ coꝛpa nr̄a hoſtiam vi
uentē/ ſctām deo placētem.
¶ Quantū vo temeritatem
iurandi vitare debeamus: ⁊

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ipſe in euãgelio dñs/ ⁊ iaco
bus ĩ epl'a ſua docet dicens
Añ oĩa autẽ frẽs mei nolite
iurare: neqꝫ ꝑ celũ neqꝫ per
terrã: neqꝫ aliud qꝺcunqꝫ iu
ramentũ. Sit aũt ſmo vr̃ eſt
eſt/ nõ nõ: vt non ſub iudicio
decidatis: illo videlicet iudi
cio ſub q̊ decidit herodes: vt
vel ꝑiurare vel ob ꝑiuriũ ca
uendũ aliud neceſſe hr̃et pa
trare flagitium. ℞ Metue
bat herodes iohẽꝫ / ſciẽs eũ
viꝝ iuſtũ ⁊ ſctm̃/ ⁊ audito eo
multa faciebat. Et cuſtodie
bat eũ. ℣. Miſit herodes rex
manꝰ ac tenuit iohẽm ⁊ vixit
eũ in carcerẽ. Et cuſto. l. xi.

AT ſi aliqͩ forte nos
incautiꝰ iuraſſe cõti-
gerit: qꝺ obſeruatũ peiorẽꝫ
ſcꝫ ꝟgat in exitũ / libere illꝺ
ꝯſilio ſalubriore mutanduꝫ
nouerimꝰ: ac magis inſtãte
neceſſitate peierãdũ nobis/
ꝙ ꝓvitãdo ꝑiurio ĩ aliud cri
men grauiꝰ eſſe diuertendũ.
Deniqꝫ iurauit dauid ꝑ dñꝫ
occidere nabal virũ ſtultũ ⁊
ĩpiũ atqꝫ oĩa q̄ ad illũ ꝑtine-
rent demoliri: ſed ad ꝓmã
interceſſionẽ abigail femĩe
prudẽtꝭ/ mox remiſit minas
reuocauit enſem ĩ vaginam:
neqꝫ aliqͩ culpe ſe tali ꝑiu-
rio ꝯtraxiſſe voluit. ℞. Pu-
elle ſaltãti ĩperauit matꝛ/ nil
aliud petas niſi caput iohã-
nis baptiſte. Et ꝯtriſtatꝰ eſt
rex ꝓpter iuſiurãdũ ⁊ ꝓpter
ſimꝰ diſcũbẽtes. ℣. Dñe mi
rex da mihi ĩ diſco caput io-
hãnis baptiſte. Et. Lcõ. xii.

IUrauit herodes dare
ſaltatrici qꝺcũqꝫ po-
ſtulaſſet ab eo: ⁊ ne ꝑiurꝰ di
ceret a ꝯuiuis/ ipꝫ ꝯuiuiũ ſã-
guĩe polluit: dũ ꝓphete mor-
tẽ ſaltatiõis p̃miũ fecit. Nõ
ſolũ in iurãdo ſꝫ etiã in oĩ qꝺ
agimꝰ hec ẽ moderatio ſoler
tiꝰ obſuanda: vt ſi talẽ forſã
lapſũ ꝟſuti hoſtis ĩſiderimꝰ
inſidiis ex q̊ ſine aliq̊ pcti cõ
tagio ſurgere nõ poſſimꝰ/ il-
lũ potiꝰ euadẽdi aditũ peta-
mꝰ in q̊ minꝰ ꝑiculi nos per-
peſſuros eſſe cernimꝰ: iuxta
exẽplũ eoꝝ q̇ hoſtilibꝰ clau-
ſis muris dũ euadere deſide
rãt/ ⁊ portaꝝ oĩm acceſſũ ſi-
bi interdictũ ꝯſiderant: ibi ne
ceſſe ẽ deſiliẽdi loco eligãt:
vbi muro exiſtẽte breuiore
minimũ ꝑiculi cadẽtes ĩcur
rãt. Tu. ℞. Accedẽtes diſci
puli ſcti iohannis baptiſte.
Tulerũt corpꝰ eiꝰ et ſepelie
rũt illud. ℣. Miſſo herodes
ſpiculatore p̃cepit ãputari
caput iohãnis in carcere/ q̊
audito diſcipuli eiꝰ. Tulerũt.

Scḋm mattheū vbi ſupra.
IN il. tpeꝛ Audiuit he
rodes tetrarcha fa=
mam ieſu: ꝛ ait pueris ſuis.
Hic eſt iohēs baptiſta. Ipſe
ſurrexit a mortuis: ꝛ iō ꝟtu=
tes opanꝛ ī eo. Herodes enī
tenuit iohēz/ ꝛ alligauit eū ꝛ
poſuit in carcerē: ppꝛ hero=
diadē vxorem frīs ſui. Dice
bat enī illi iohēs. Nō licet ti
bi habere eā. Et volēs illuz
occidere timuit ppl'm: qꝛ ſi=
cut pphetā eū habebāt. Die
aūt natalis herodis ſaltauit
filia herodiadis ī medio: et
placuit herodi. Unde cū iu=
ramento pollicitꝰ eſt ei dare
quodcūqꝫ poſtulaſſet ab eo
At illa pmonita a mr̄e ſua:
da mihi inquit hic in diſco
caput iohannis baptiſte. Et
ꝯtriſtatꝰ eſt rex. Propter iu
ramētū aūt ꝛ eos q̇ pariter
recūbebant: iuſſit dari. Mi=
ſitqꝫ ꝛ decollauit iohannē in
carcere. Et allatū eſt caput
eiꝰ in diſco: ꝛ datū eſt puelle
Et illa attulit mr̄i ſue. Et ac
cedētes diſcipuli eiꝰ tulerūt
corpꝰ eiꝰ: ꝛ ſepelierūt illud.
Amē. Ōro vt ſ. in. i. veſ. Ad
lau. ā. Herodes enī tenuit ꝛ
ligauit iohēm/ ꝛ poſuit ī car
cerē ppꝛ herodiadē. p. xcij.
Dn̄s reḡ. f. xxxij. Cp. hyꝰ. ℣.
et ōro vt in. i. veſ. Re. bre Le
tabiꝛ iuſtꝰ. Ad bn̄ꝰ ā. Miſſo
herodes ſpiculatore prece=
pit āputari caput iohānis ī
carcere/ q̊ audito diſcipuli
eiꝰ venerūt ꝛ tulerūt corpus
eiꝰ ꝛ poſuerūt illud in monu
mēto. ¶ Ad. i. ā. Puelle ſal
tāti īperauit mr̄ nihil aliud
petas niſi caput iohannis.
¶ Ad. iij. ā. Dn̄e mi rex da
mihi ī diſco caput iohannis
baptiſte. Cp. ꝛ ōro vt i. i. veſ.
℟. Gloria ꝛ hono. ¶ Ad. vj.
ān. Da mihi in diſco caput
iohannis baptiſte/ ꝛ ꝯtriſta
tus eſt rex ppter iuſiurādū.
Capꝫ. Eccleſiaſtici. xlix. cp.
DIuinitꝰ directꝰ ē in pe
nitētiā gētis: et tulit
abhominationes ipietatis: et
ad dn̄m gubernauit cor ipſi
us. Deo ḡ. ℣. Poſuiſti. Ōro.
Ōps ſem. de. da. Re q̄re i na
tiuitā. eiꝰ ad. vj ¶ Ad. ix. ā.
Petijt puella caput iohan=
nis baptiſte/ q̊ allato dedit
matri ſue. Cap. act. xxxiij.
DUm ipleret iohānes
curſum ſuū dicebat:
quē me arbitrami eſſe nō ſū
ego: ſꝫ venit fortior me poſt
me. Deo ḡ. ℣. Magna ē. Ōr.
Preſta q̄s ōps deꝰ. Re q̄re i
natiuita. eiꝰ i. i. veſ. ¶ In. ij.
veſ. ſup pos āe. vt in cōi vniꝰ

mar. Cp̄. R. hy⁹. v. ⁊ orō. vt
in lau. Ad magt ān. Perpe
tuis nos dn̄e ſancti iohānis
baptiſte tuere pſidijs/⁊ quā
to fragiliores ſum⁹/ tātoma
gis neceſſarijs attolle ſuffra
gijs. ¶ Felicis et adaucti
martyrum. Cōme. Oratio.
MAieſtatez tuam dn̄e
ſupplices exoramus
vt ſicut nos iugiter ſctōꝛuz
tuorū ꝯmēoratiōe letificas/
ita eoꝝ ſemp ſupplicatione
defendas. Per xp̄m. ¶ Ecā
dij ꝯfeſ. xij. k. Magnū bonū.
fol. xxx. Euan. Facili⁹ ē ca.
f. xxxviij ¶ Magni ꝯfeſ. Cō.
¶ In nati. btē marie vgis.
Ad pmas veſ. ſup pos ān.
TDeſt nanqꝫ natiui-
tas/ſacratiſſīe vir
ginisq̄ ex regali p
genie gēita genuit
xp̄m regē dn̄m/ipa intcedat
p pctis nr̄is. ā. Beatiſſime
virginis marie natiuitatem
deuotiſſīe celebrem⁹/ vt ipa
p nobis intcedat ad dn̄m ie
ſū xp̄m. ā. Sctā maria vgo
intcede p toto mundo qꝛ ge
nuiſti regē orbis. ān. Oīm
rerū creator miſere populo
tuo per interceſſionem ge-
nitricis tue de qua prodiſti
ad vitam mundi ſempiter-
nam. Caplm pverbioꝝ. viij.

DOmin⁹ poſſedit me i
tio viarū ſuaꝝ ātequ
quicq̄ faceret a pncipio: ab
eťno ordinata ſūz ex antiqs
anteq̄ tra fieret. Deo g. R.
Regali ex p. vt itra. vij. hy⁹.
Gaude viſcerib⁹. fo. lxvij. v.
Egredief vga de radice ieſ
ſe: Et flos de radice ei⁹ aſcē
det: Ad mḡt ān. Natiuitas
tua dei genitrix vgo gaudiū
annūciauit vniuerſo mūdo/
ex te ei ortus eſt ſol iuſtitie
xp̄s deus nr̄/ q ſoluēs male-
dictionē dedit bn̄dictionē/⁊
ꝯfundēs mortē/donauit no-
bis vitā ſempiternā. Orō.
SUpplicationē ſeruoꝝ
tuoꝝ de⁹ miſerator ex
audi: vt q i natiuitate dei ge
nitricis et vginis cōgrega-
mur ei⁹ intceſſionib⁹ a te de i
ſtātib⁹ piculis eruamur. Et
fa: p e. Eod die adria. mar.
PReſta q̄s (Cō. Orō.
oīps de⁹ vt q bti adria
ni martyris tui natalitia co
lim⁹/a cūctis malis imminen
tib⁹ ei⁹ intceſſiōe liberemur
Per d. ¶ Inuit. hy⁹. āe ps.
⁊ v. ad duos noc. vts inviſi.
In. j. noc. R. j. Hodie nata ē
btā vgo maria ex pgenie dd
Per quā ſal⁹ mūdi credēti-
b⁹ appuit/cui⁹ vita glioſa lu
cē dedit ſclo. v. Beatiſſime

virgis marie natiuitatē deuotiſſime celebramus. Per quā. ℟.ij. Btiſſīe ꝟgis marie natiuitatez deuotiſſime celebremꝰ. Ut ipſa ꝓ nobis intercedat ad dñz ieſū xp̄m. ℣. Cū iocūditate natiuitatem beate marie celebremꝰ. Ut. ℟.iij. Gl'ioſe ꝟginis marie ortū digniſſimū recolamus Cuiꝰ dñs hūilitatē reſpexit angelo nūciāte ꝯcepit redēptorē mūdi. ℣. Hodie nata eſt btā ꝟgo maria ex ꝓgenie dauid. Cu.. ℟.iiij. Bñdicta ⁊ venerabilis es ꝟgo maria Cuiꝰ viſcera meruerunt portare dñm xp̄m. ℣ꝰ. Bñdicta tu in mulieribꝰ/ ⁊ bñdictus fructꝰ vētris tui. Cuiꝰ. ¶ In ij. noc. ℟.v. Natiuitatem hodiernā ꝑpetue ꝟgis genitricis dei marie ſolēniter celebremꝰ. A qua celſitudo throni ꝓceſſit. ℣ꝰ. Gl'ioſe ꝟginis marie ortū digniſſimū recolamꝰ. A qua. ℟.vj. Corde ⁊ anio xp̄o canamꝰ gl'iam. In hac ſacra ſolennitate p̄celſe genitricis dei ꝟginis marie vt ipſa intercedat ꝓ nobis ad dñm. ℣ Oēs pariter cōgregati dñm collaudemꝰ. In hac. ℟.vij Regali ex ꝓgenie maria ꝟgo exorta refulget. Cuius p̄cibꝰ nos adiuuari mente et ſpū deuotiſſime poſcimus. ℣. Corde ⁊ aio xp̄o canamus gl'iaz in hac ſacra ſolēnitate genitricis dei. Cu. ℟.viij. Beata ꝓgenies vnde xp̄s natus eſt. O q̄ gl'ioſa eſt ꝟgo q̄ celi regē genuit ℣. Regali ex ꝓgenie maria exorta refulget. O q̄. ¶ In iij. noc. ã. Hodie nata eſt btā virgo maria ex ꝓgenie dauid all'a all'a all'a. Cañ. Audite me. f.lviij. ℣ꝰ. Dignare. ℟.ix. Natiuitas gl'ioſe ꝟginis marie ex ſemine abrahe orta de tribu iuda/ gnoſa ex ſtirpe dd̄. Cuiꝰ vita inclyta cūctas illuſtrat eccl'ias. ℣. Natiuitas eſt hodie ſctē marie ꝟginis. Cuiꝰ.. ℟.x. Natiuitas tua dei genitrix ꝟgo gaudiū annūciauit vniuerſo mūdo/ ex te eni ortꝰ eſt ſol iuſtitie xp̄us deus nr̄. Qui ſoluēs maledictionē dedit bñdictionē ⁊ ꝯfundēs mortem donauit nobis vitā ſempiternam. ℣. Aue maria gr̄a plena dñs tecum. Qui. ℟.xj. Salue nobilis ꝟga ieſſe aue maria flos cāpi. Uñ ortū eſt liliū ꝯualliū. ℣. Odor tuꝰ ſuper cūcta p̄cioſa vngenta ſauus diſtillās labia tua / lac ⁊ mel ſub lingua tua. Unde ortū. ℟.xij. Felix nāq; es ſa

cra ℣go maria: ⁊ oī laude di gniſſima. Qꝛ ex te ortꝰ ē ſol iuſtitie xp̄s deꝰ nr̄. ℣. Ora p̄ pp̄lo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo ſexu ſentiāt oēs tuū leuamē: q̄cūqꝫ celebrāt tuā natiuitatē Quia. R. i. Inci. canti. cātico.

O Sculet me oſculo oris ſui. Quia meliora ſūt vbera tua vino: fragrātia vngentis optimis. Oleū effuſum nomen tuū: ideo adoleſcentule dilexerūt te. Trahe me poſt te: curremꝰ ī odore vngentoꝝ tuoꝝ. ¶ Intro duxit me rex ī cellaria ſua. Exultabimꝰ et letabimur in te: memores vberū tuoꝝ ſuper vinū. Recti diligunt te. Nigra ſum ſed formoſa filie hieruſalem ſicut tabernacula cedar: ſicut pelles ſalomonis. Nolite me ꝯſiderare q̄ fuſca ſim: qꝛ decolorauit me ſol. Filie matris mee pugnauerūt ꝯtra me: poſuerūt me cuſtodem in vineis. Vineam meā non cuſtodiui. Lec. ii.

I Ndica mihi quē diligit anima mea vbi paſcas vbi cubes ī meridie: ne vagari īcipiā pꝰ greges ſodaliū tuoꝝ. Si ignoras te o pulcherrima īter mulieres: egredere ⁊ abi poſt veſtigia gregū: et paſce hedos tuos iuxta tabernacula paſtoꝝ. ¶ Equitatui meo in curribꝰ pharaonis aſſimilaui te amica mea. Pulchre ſunt gene tue ſicut turturis: collū tuū ſicut monilia. Murenulas aureas faciemus tibi ℣miculatas argento. Lect. iij.

D Um eſſet rex ī accubitu ſuo: nardꝰ mea dedit odorē ſuū. Faſciculꝰ myrrhe dilectꝰ meꝰ mihi: int᷑ vbera mea ꝯmorabit᷑. Botrꝰ cipri dilectꝰ meꝰ mihi: ī vineis engaddi ¶ Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui colūbarū. Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊ decorꝰ. Lectulꝰ nr̄ floridꝰ: tigna domoꝝ nr̄aꝝ cedrina: laq̄aria nr̄a cipreſſina. Ego flos cāpi: et liliū conualliū. Sicut lilium int᷑ ſpinas: ſic amica mea int᷑ filias. L. iiij.

S Icut malꝰ int᷑ ligna ſyluaꝝ: ſic dilectꝰ meꝰ int᷑ filios. Sub vmbra illiꝰ quē deſiderauerā ſedi: ⁊ fructus eiꝰ dulcꝫ gutturi meo. Intro duxit me rex in cellā vinariā ordinauit in me charitatem. ¶ Fulcite me floribꝰ: ſtipate me malꝭ: qꝛ amore lāgueo Leua eiꝰ ſub capite meo: et dextera illiꝰ amplexabit᷑ me

Adiuro vos filie hierl'z ꝑ ca-
preas ceruoſqꝫ cāpoꝝ: ne ſu
ſcitetis neqꝫ vigilare faciatꝫ
dilectā: quoadusqꝫ ipā velit
Vox dilecti mei. ℟. v.
Ecce iſte venit ſaliēs
in montibꝰ: trāſiliēs colles.
Silis eſt dilectꝰ meꝰ capree
hīnuloqꝫ ceruoꝝ. En ipē ſtat
poſt parietē nr̄m reſpiciēs ꝑ
feneſtras: pſpiciēs per can
cellos. En dilectꝰ meus lo-
quitur mihi. Surge prope-
ra amica mea: colūba mea:
formoſa mea: z veni. Jam eī
hyēs trāſijt īber abijt z receſ
ſit. Flores apparuerūt ī tr̄a:
tēpus putationis aduenit.
Vox turturis audita ē ī tr̄a
nr̄a: ficus protulit groſſos
ſuos: vinee florētes dederūt
odorem ſuū. Tu. Lec. vj.
Surge ꝓpa amica mea
ſpecioſa mea z veni: co
lūba mea in foramībꝰ petre
in cauerna macerie. Oſtēde
mihi faciē tuam: z ſonet vox
tua in auribꝰ meis. Vox eni
tua dulcis: z facies tua de-
cora. Capite nobis vulpes
puulas: q̄ demoliūt vineas.
Nā vinea nr̄a floruit. Dilectꝰ
meꝰ mihi et ego illi: q̄ paſcit
int' lilia: donec aſpiret dies
z īclinent vmbre. Reuertere:
ſil'is eſto dilecte mi capree
hinnuloqꝫ ceruoꝝ ſuper mō
tes bethel. Lectio. vij.
In lectulo meo per no
ctes q̄ſiui quē diligit
aīa mea. Queſiui illū: z nō ī
ueni. Surgā z circuibo ciui-
tatē: ꝑ vicos et plateas q̄rā
quē diligit aīa mea. Queſiui
illū: z nō īueni. Inueneꝛ't me
vigiles: q̄ cuſtodiūt ciuitatē
Nū quē diligit aīa mea vidi
ſtis? Paululū cū ptranſiſſez
eos: inueni quē diligit aīa
mea. Tenui eū nec dimittā:
donec ītroducā illū ī domū
mr̄is mee: et ī cubiculū geni
tricis mee. Adiuro vos filie
hieruſalē ꝑ capreas ceruoſ-
qꝫ camporū: ne ſuſcitetis ne
qꝫ vigilare faciatis dilectā:
donec ipā velit. Lectio. viij.
Que eſt iſta q̄ aſcendit
per deſertū ſicut xgu
la fumi ex aromatibꝰ myrrhe
et thuris: et vniuerſi pulue
ris pigmētarij. En lectuluz
ſalomonis ſexaginta fortes
ābiūt ex fortiſſimis iſrl': oēs
tenētes gladios z ad bella
doctiſſimi. Uniuſcuiuſqꝫ en
ſis ſuꝑ femur ſuū: ꝓpt' timo
res nocturnos. Ferculum fe
cit ſibi rex ſalomō de lignis
libani. Colūnas eiꝰ fecit ar-
genteas: reclinatoriū aureū
aſcenſum purpureū: media

charitate cōſtrauit: ꝓpꝫ fili-
as hierlꝫ. Egredimini filie
ſiō: ⁊ videte regē ſalomonē i
diademate: q̊ coronauit illū
mr̄ ſua in die deſponſatiōis
illi⁹: ⁊ i die letitie cordis ei⁹
Tu. l. ix. Initiū. ſ. euā. ſ. mat.
Liber generatiōis ie-
ſu xp̄i filij dauid filij
abrahā. Et reli. Ex cōmēta-
rio bti hiero. pbr̄i. de ea. lc.
In eſaia legimus. Genera
tionē ei⁹ q̀s enarrabit. Nō ḡ
putem⁹ euangeliſtā ꝓphete
eſſe ꝯtrariū vt q̄d ille īpoſſi
bile dixit effatu hic narrare
īcipiat: q̄ ibi de ḡnatiōe di
uinitatis: hic de īcarnatione
dictū eſt. A carnalib⁹ aūt ce
pit: vt ꝑ hoīem deū diſcere i
cipiamus. Filij dauid: filij
abrahā. Ordo ꝑpoſter⁹: ſed
neceſſario ꝯmutat⁹. Si eñ
pri⁹ poſuiſſet abrahā: et po-
ſtea dauid rurſus ei repetē-
dus fuerat abrahā: vt ḡnati
onis ſeries texereꝫ. ❡ Nō āt
ceteris ꝑtermiſſis: hoꝝ filiū
nūcupauit: q̄ ad hos tm̄ de
xp̄o facta ē repromiſſio. Ad
abrahā: in ſemie tuo inq̄t bn̄
dicenꝫ oēs gētes q̄d ē xp̄s:
ad dauid: de fructu ventris
tui ponā ſup ſedē tuam. Iu-
das aūt genuit phares ⁊ za
rā de thamar. Notādū i ge-
nealogia ſaluatoris nullam
ſctāꝝ aſſumi mulieꝝ: ſꝫ eas
quas ſcriptura reprehēdit:
vt q̀ ꝓpꝫ pctōres venerat: de
peccatricib⁹ naſcēs oīꝫ pec-
cata deleret. Vñ et in ſeq̄nti
bus ruth moabitis ponitꝫ: et
bethſabee vxor vrie. Naaſon
aūt genuit ſalmō. Iſte ē naa
ſon princeps trib⁹ iudeꝫ ſicut
in numeris legiꝫ. Tu. lc. x.
Iorā autē genuit oſiā:
oſias āt genuit ioathā
In quarto volumie regū le
gim⁹ de iorā ochoziam gene
ratū fuiſſe: quo mortuo ioſa
beth filia regis ioram ſoror
ochozie tulit ioas filiuꝫ fr̄is
ſui: ⁊ eū interneciōi q̄ ab atha-
lia exercebaꝫ ſubtraxit. Cui
ſucceſſit in regnuꝫ filius ei⁹
amaſias: poſt quē regnauit
fili⁹ ei⁹ azarias q̀ appellaꝫ ⁊
ozias: cui ſucceſſit ioathan
fili⁹ ei⁹. ❡ Cernis ḡ ꝙ ſc̄dm
fidē hyſtorie tres reges ī me
dio fuerit: quos hic euāgeli
ſta pretermiſit. Ioraꝫ q̀ppe
nō genuit oziā: ſꝫ ochoziā et
reliquos quos enumerauī-
mus. Veꝝ q̄ euangeliſte ꝓ-
poſitum erat tres teſſereſce
decades in diuerſo tp̄m ſta-
tu ponere: ⁊ ioram generi ſe
miſcuerat īpiiſſime iezabel:
idcirco vſq̄ ad tertiam gene

rationem ei⁹ memoria tollitur
ne in ſancte natiuitatis or=
dine poneretur. Tu. lc.xi.
ET poſt trāſmigratio=
nē babylonis iechoni
as genuit ſalathiel. Si volue
rim⁹ iechoniā in fine prime
teſſereſce decadis ponere: i
ſeq̄nti nō erūt quattuordeci
ſz tredecim. Sciam⁹ ḡ iecho
niā priorē ipm eſſe queʒ ⁊ io
akim: ſm aūt filiū nō pr̄em:
quorū prior p k. ⁊ m. ⁊ ſeq̄ns
p ch. ⁊ n. ſcribit: qđ ſcriptorum
vicio eſt longitudine tēporum
apud grecos latinoſq̄ cōfu
ſum eſt. Jacob aūt genuit io
ſeph. Hunc locuʒ obiecit no
bis iulianus auguſtus p diſ
ſonentia euangeliſtarū: cur
euangeliſta matthe⁹ ioſeph
filium dixerit iacob: ⁊ lucas
eū filium appellauerit heli:
non intelligens ꝯſuetudinē
ſcripturarū q̄ alter ſcđʒ na=
turā: alter ſcđm legē ei pater
ſit. Scim⁹ eni hoc p moyſen
deo iubente preceptū: vt ſi
frater aut propinquus abſq̄ li
beris mortu⁹ fuerit: ali⁹ ei⁹
accipiat vxorē: ad ſuſcitādū
ſemē fr̄is vel ꝓpinq̄ ſui. Su
per hoc et affricanus tpʒ ſcri
ptor: et euſebi⁹ ceſarienſis i
libro diaphonicis euāgelio=
rū plenius diſputarūt. l.xij.

GEnuit ioſeph virū ma=
rie. Cū virū audieris ſu=
ſpicio tibi nō ſubeat nuptia
rū: ſed recordare cōſuetudi
nis ſcripturarū: q̄ ſponſi viri
⁊ ſponſe vocentur vxoris. Et a
trāſmigratiōe babylonis vſ
q̄ ad xpm generatiōes quat
tuordecim. Numera a iecho
nia vſq̄ ad ioſeph ⁊ iuenies
generatiōes tredecim. Por
ro quartadecima generatio
in ipm xpʒ reputabitur. Xpi
aūt generatio ſic erat. Que
rat prudens lector et dicat.
Cum ioſeph nō ſit pater dn̄i
ſaluatoris: quid pertinet ad
dn̄m generationis ordo de=
ductus vſq̄ ad ioſeph? Cui
reſpōdebimus primū nō eſ
ſe ꝯſuetudinē ſcripturaruʒ:
vt mulierū in gn̄ationib⁹ or=
do texatur: deide ex vna tribu
fuiſſe ioſeph et mariam. Un̄
et lege cogebatur eā accipe
re vt ꝓpinquā: ⁊ qđ ſimul cē
ſentur ī bethleem: vti ex vna
ſtirpe generati. Tu. Initiuʒ
ſcti euāge: ſcđm mattheum.
LIber gn̄ationis ieſu
xpi filij dđ: filij abra=
hā. Abrahā genuit iſac: iſa=
ac aūt genuit iacob. Jacob
aūt genuit iudā ⁊ fr̄es eius:
iudas autē genuit phares ⁊
zarā de thamar. Phares āt

genuit eſrom: eſrom autem genuit aram. Aram aūt genuit aminadab. Aminadab aūt genuit naaſon. Naaſon aūt genuit ſalmon. Salmon autem genuit boos de raab. Boos autem genuit obeth ex ruth. Obeth autez genuit ieſſe. Ieſſe autē genuit dauid regem: dauid autē rex genuit ſalomonē ex ea q̄ fuit vrie. Salomon autē genuit roboā. Roboam aūt genuit abiā. Abia aūt genuit aza. Aza autē genuit ioſaphat. Ioſaphat aūt genuit iorā: iorā aūt genuit oziā. Ozias aūt genuit ioathā: ioathā autē genuit achas. Achas aūt genuit ezechiā: ezechias autē genuit manaſſē. Manaſſes aūt genuit amō: amō autē genuit ioſiam. Ioſias autem genuit iechoniam ⁊ fratres eius: in tranſmigratione babylōis. Et poſt trāſmigrationez babylonis: iechonias genuit ſalathiel. Salathiel aūt genuit zorobabel: zorobabel aūt genuit abiuth. Abiuth aūt genuit eliachiz: Eliachim aūt genuit azor. Azor aūt genuit ſadoch: ſadoch aūt genuit achī. Achī aūt genuit eliud: eliud āt genuit eleazar. Eleazar āt genuit mathā: mathan aūt genuit iacob. Iacob āt genuit ioſeph: virū marie. De q̄ natus ē ieſus: qui vocatur xp̄s Amē. Offo vt ſ̄fra. Ad lau. ā. Natiuitas glīoſe virginis marie: ex ſemine abrahe: orta de tribu iuda: generoſa ex ſtirpe dauid. p̄. xcij. Dn̄s regn̄. f. xxxij. Cōm. Dn̄s poſſedit. R. bre. Adiuua nos. Hyꝰ. O ſancta mundi dn̄a. f. lxviij. V. Egrediet̄ v̄ga. Ad bn̄ꝰ ā. Natiuitatē hodiernā perpetue v̄ginis genitricis dei marie ſolēnit̄ celebremꝰ a qua celſitudo throni p̄ceſſit alleluia.

Oratio.

FAmul' tuis dn̄e celeſtis gr̄e munꝰ īpartire: vt qbꝰ btē v̄gis partꝰ extitit ſalutꝭ exordiū natiuitatis eiꝰ votiua ſolēnitas pacꝭ tribuat incremētū. Et fa: Per dn̄m. ¶ Ad. i. ā. Natiuitas eſt hodie ſctē marie v̄ginis: cuius vita īclyta cūctas illuſtrat ecclīas. ¶ Ad. iij. ān. Regali ex p̄genie maria exorta refulget: cuiꝰ precibus nos adiuuari mēte et ſpū deuotiſſime poſcimus. Cōz. et or. vt ī lau. V. Gaude. ¶ Ad vj. ā. Corde et aīo xp̄o canamus glīam ī hac ſacra ſolennitate p̄celſe genitricis dei

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

marie. Cpz. Eccleſia. xxiiij.
EGo ex ore altiſſimi p=
diui pmogenita ante
oēz creaturā. D. g. ꝟ. Spe=
ciosa facta. Oratio.
ADiuuet nos q̄s dñe
btē marie ſp ꝟgis intceſſio
venerāda: cui⁹ etiā diē q̄ fe=
lix ei⁹ ē ichoata natiuitas ce
lebram⁹. Et fa: p do. ¶ Ad
ix. ā. Cū iocūditate natiuita
tē ſcē marie celebrem⁹ vt ipa
p nobis intcedat ad dñz ie=
ſum xp̄z. Cp. Sapi. iiij
O q̄ pulchra ē caſta gñā
tio cū claritate: imortalis ē
eñ memoria illi⁹: q2 ⁊ apud
deū nota ē et apd hoies. D.
gra. ꝟ. Dignare me. Oro.
Supplicationē ſuoꝝ. vtē i
primis vel ¶ In. ij. veſ. ſr ꝑ.
ãe. ſ. iiij. de. j. noc. Cp. Re. ꝟ. ⁊
oro vt i lau. hy⁹. Gaude viſce
rib⁹. f. lxvij. Ad mat. ā. Que
eſt iſta q̄ pgredit q̄ſi aurora
ꝯſurgēs: pulchra vt luna: ele
cta vt ſol: tribilis vt caſtroꝝ
acies ordinata. ¶ Priuatis
dieb⁹ infra octa. Venite. dici
tur directanee. Hy⁹. Fit por
ta. f. lxvj. In. j. noc. ā. Fōs or
toꝝ. ā. Veniat dilect⁹. ā. Ve
ni i ortū. ā. Comedi fauū. ꝟ.
Gaude ma. r. bre. Ec. xxxix.
AVdite me diuini fru=
ctus: ⁊ quaſi roſa plā
tata ſup riuos aq̄rū fructifi
cate. Quaſi liban⁹ ſuauitatē
odoꝝ habete: florete flores:
quaſi liliū date odorem. Et
frondete in gratiā ⁊ collau=
date cāticū: et bñdicite dñz
in opibus ſuis. Tu. Re. bre.
Dignare me laudare te. Vir
go ſacrata. ꝟ. Da mihi ꝟtu
tē cōtra hoſtes tuos. Virgo.
¶ In. ij. noc. ā. Alla. iij. Cp.
Vbi venit ple. Reqre i viſita=
tiōe eius inter priuatos di=
es. ꝟ. Specioſa. Oratio.
ADiuuet nos q̄s dñe
btē marie ſempvirgi
nis intceſſio veneranda: atq3
a pctōꝝ nr̄oꝝ viculis abſolu
tos: in tua faciat pace gau=
dere. Et fa: p d Ad lau. pi.
feriales Cp. Magnū pieta=
tis. vtē in viſitatione int pri
uatos dies. Ad bñ⁹ ā. Dile=
cte mi. ā. Adeſt nanq3. ā. Sā
cta maria ꝟgo. Ad mag. a.
Deſcēdi i ortū. ā. Btiſſime
ꝟgis. ā. Diz rerū. Semel ex
plete reiterant. Reliq̄ vtē. in
die ſancto. ¶ Dñica ifra oc.
oia ſuāt vt i die ſctō exceptꝭ
ſubſcriptis. In. j. veſ. ſuper
pos. ā. Ecce tu pulchra. cuz
reliq̄s Re. bre. Adiuua nos.
Ad mag. in vtriq3 veſ. et ad
bñ⁹. ān. vtē priuatis dieb⁹ oc=
curren. ex ordie. oro Famul'

tuis. In .i. noc. ſup pos dñi= cales ã Fõs ortoꝝ. ã. Ueni= at di. ã Ueni i ortũ. ℣. Gau= de maria. l. i. Ex cãticis can (ti. Cp. iiii.

QUam pul chra es amica mea ꝙ pulchra es: Ocl'i tui colum baꝝ: abſq; eo ꝙ intrinſecus latet. Capilli tui ſicut gre= ges capraꝝ: q̃ aſcẽderũt de mõte galaad. Dẽtes tui ſic greges tõſaꝝ: q̃ aſcẽdert de lauachro. Oẽs gemellis fe= tib9: ⁊ ſterilis nõ eſt int eas Sicut vitta coccinea labia tua: et eloquiũ tuum dulce. ¶ Sicut fragmẽ mali puni= ci ita gene tue: abſq; eo qđ i trinſec9 latet. Sicut turris dđ collũ tuũ: q̃ edificata eſt cũ ꝓpugnacul'. Mille clipei pẽ dẽt ex ea: oĩs armatura for= tium. Duo vbera tua ſicut duo hinnuli capree gemelli: q̃ paſcunt i lilijs: donec aſpi ret dies: et inclinent vmbre Uadã ad mõtẽ myrrhe: ⁊ ad collẽ thuris. Tu. Lectio .ii.

TOta pulchra es ami ca mea: et macula nõ eſt i te. Ueni de libano ſpon ſa mea: veni de libano veni. Coronaberis de capite ama= na: de vertice ſanir ⁊ hermon: de cubilib9 leonũ: de mõtib9 pardoruz. ¶ Uulneraſti cor meũ ſoror mea ſpõſa: vulne= raſti cor meũ in vno oculoꝝ tuoꝝ: ⁊ in vno crine colli tui Quã pulchre ſũt mãme tue ſoror mea ſponſa. Pulchrio ra ſũt vbera tua vino: ⁊ odor vnguentorũ tuorũ ſuper oĩa aromata. Lectio tertia.

FAuus diſtillãs labia tua ſpõſa: mel et lac ſub ligua tua: ⁊ odor veſtimẽ toꝝ tuorũ ſicut odor thuris Ortus ꝯcluſ9 ſoror mea ſpõ ſa: ortus concluſus: fons ſi= gnatus. Emiſſiões tue padĩ ſus maloꝝ punicoꝝ/ cũ po= moꝝ fructib9. ¶ Cypri cuz nardo: nard9 ⁊ croc9: ⁊ fiſtula ⁊ cinnamomũ: cũ vniuerſis lignis libani: myrrha et alo es cum oĩbus primis vngen tis. Fons ortoꝝ: pute9 aqua rũ viuentiũ: que fluunt ĩpe tu de libano. Tu. l. iiii.

SUrge aquilo ⁊ veni au ſter: ꝑfla ortũ meum: ⁊ fluent aromata illius. Ueniat dile ctus me9 i ortũ ſuũ: vt come dat fructũ pomoꝝ ſuorum. ¶ Ueni in ortũ meum ſoror mea ſpõſa: meſſui myrrham meã cũ aromatib9 meis. Cõ edi fauũ cum melle meo: bi= bi vinũ meũ cũ lacte meo. Cõ edite amici et bibite: et ine= briamini k̄mi. Ego dormio: et

coꝛ meū vigilat. Tu. ¶ In ij. noc. añ. Comedi fauū. an. Talis eſt dilectꝰ. ã Uulneraſti coꝛ. ℟. Specioſa. lc. v.

Uox dilecti mei pulſãtis. Aperi mihi ſoroꝛ mea: amica mea: colũba mea ĩmaculata mea: quia caput meũ plenũ eſt roꝛe: ⁊ cincinni mei guttis noctiũ. Expoliaui me tunica mea: quõ induar illa? Laui pedes meos: quõ inq̇nabo illos? Dilectus meꝰ miſit manũ ſuã per foramẽ: ⁊ venꝫ meꝰ ĩtremuit ad tactũ eius. Surrexi vt aperirẽ dilecto meo. T. l. vj

Manꝰ mee diſtillauerũt myꝛrhã: et digiti mei pleni myꝛrha pꝛobatiſſima. Peſſulũ oſtij mei apui dilecto meo: at ille declinauerat atq; trãſierat. Aia mea liq̃facta eſt: vt dilectꝰ locutꝰ eſt Queſiui ⁊ non ĩueni illũ: vocaui: ⁊ nõ rñdit mihi. Inuenerunt me cuſtodes qui circuierũt ciuitatẽ. Percuſſerũt me ⁊ vulnerauerũt me: tulerũt palliũ meũ cuſtodes muroꝝ. Adiuro vos filie hierlꝫ: ſi inueneritis dilectũ meũ vt nuncietis ei quia amoꝛe langueo. Tu aũt. Lectio. vij.

Qualis ẽ dilectꝰ tuꝰ ex dilecto: o pulcherrima mulieꝝ: Qualꝫ ẽ dilectꝰ tuꝰ ex dilecto: q2 ſic adiuraſti nos? Dilectꝰ meꝰ cãdidꝰ ⁊ rubicũdꝰ: electꝰ ex milibus. Caput eiꝰ auꝝ optimũ: come eiꝰ ſicut elate palmaꝝ: nigre: q̃ſi coꝛuꝰ. Ocli eiꝰ ſic columbe ſup riuulos aq̃rũ q̃ lacte ſũt lote: ⁊ reſident iuxta fluẽta pleniſſima. Gene illiꝰ ſicut ariole aromatũ: ꝯſite a pigmẽtarijs. Labia eiꝰ lilia diſtillãtia myꝛrhã ꝑmã. l. viij

Manꝰ illiꝰ toꝛnatiles ⁊ auree plene iacinctis Uenꝫ eiꝰ eburneꝰ: diſtinctꝰ ſaphirꝭ Crura illiꝰ colũne marmoꝛee: q̃ fũdate ſũt ſup baſes aureas. Spẽs eiꝰ vt libaniꝰ electꝰ vt cedri. Gutꝫ illiꝰ ſuauiſſimũ: ⁊ totꝰ deſiderabilis. Talꝫ ẽ dilectꝰ meꝰ: ⁊ ipſe ẽ amicꝰ meꝰ filie hierlm. Quo abijt dilectꝰ tuꝰ o pulcherrima mulieꝝ: q̊ declinauit dilectꝰ tuꝰ? Et q̃remꝰ euꝫ tecũ. Dilectꝰ meꝰ deſcẽdit ĩ oꝛtũ ſuũ ad aureolã aromatũ: vt paſcaꝫ ĩ oꝛtꝭ: ⁊ lilia colligat. Ego dilecto meo: ⁊ dilectꝰ meꝰ mihi: q̇ paſciꝫ intꝫ lilia. Tu. ¶ In. iij. noc. ã. All. iiij. Cã. Audite me. f. lviij. ℟. Dignare. l. ix. Initiũ. ſ. euã.

Liber gñationis ieſu xp̄i filij dd: (ſm mat.

filij abrahā. Et reſ. Ex ꝯmē
ta. bti hylarij epi: de eadē ſ.
Gradū quē mattheus in or
dine regie ſucceſſionis edi=
derat/ lucas in ſacerdotali
origine ꝯputat: quē dū vter
qꝫ dinumerat: cognationē in
dño vtriuſqꝫ tribus vterqꝫ
ſignificat. Recteqꝫ vtriuſqꝫ
gñatiōis grad⁹ ponit: q2 ſa=
cerdotalis ⁊ regie trib⁹ ſocie
tas ꝑ dauid/ ex ꝯiugio inita
iā a ſalathiel in zorobabel/
ꝯfirmat ex gñe. ¶ Atqꝫ ita
cū matthe⁹ paternā originē
que ex iuda ꝓficiſcebat recē
ſet: lucas ſcḋo acceptū per na
thā ex tribu leui genus edo=
cet: ſuis qq́ꝫ ꝑtib⁹/ dñi nr̄i ie
ſu xp̄i q̇ eſt etern⁹ rex ⁊ ſacer
dos/ etiā in carnali ortu vtri
uſqꝫ generis gloriam proba
uerunt. Tu autē. Lectio. x.

Quod vero ioſeph po=
ti⁹ ꝙ̄ marie natiuitas
recēſetur nihil refert. Eadē
enī eſt totius trib⁹ atqꝫ vna
generatio. Exemplū autem
etiam mattheus ⁊ lucas de
derunt/ patres appellātes
non tam genere ꝙ̄ gēte: q̇a
ab vno tribus cepta ſub vni
us ſucceſſionis et originis
familia continetur. ¶ Cum
enim filius dauid atqꝫ abra
he oſtēdendus ſit/ quare ita
cepit: liber generationis ie
ſu xp̄i filij dauid filij abrahe
Nō differt quis in originis
numero atqꝫ ordine colloce
tur: dummodo vniuerſoruꝫ
familia cepta intelligat eſ=
ſe ab vno. Itē cum eiuſdē tri
bus ſint ioſeph ⁊ maria: dū
ꝓfect⁹ ex abrahe gñe ioſeph
oſtēditur: ꝓfecta quoqꝫ do=
cetur ⁊ maria. Tu. Lctō. xi.

Hec enim in lege ratio
ſeruata eſt: vt ſi mor=
tuus ſine filijs familie prin
ceps fuiſſet defuncti vxoreꝫ
poſterior frater eiuſdem co=
gnationis acciperet: ⁊ ſuſce=
ptoſqꝫ filios in familiā eius
qui mortuus eſſet referret/
maneretqꝫ ita in primogeni
tis/ ſucceſſionis ordo: cū pa
tres eorum qui poſt ſe nati
eſſent aut noīe haberentur
aut genere. Sed q̇d illud eſt
qḋ dixim⁹/ ſcḋm rerū fidem
generatiōis iſti⁹ ordinē nec
numero ſibi nec ſucceſſione
conſtare: Hui⁹ quoqꝫ rei ra=
tio afferat. Nō ei leuis cau=
ſa eſt vt aliud ſit in narratio
ne aliud in geſtis: ⁊ aliud re
ferat in ſūma: aliud vero te
neat in nūero. Nāqꝫ ab abra
hā vſqꝫ ad dauid quattuor=
deci gñationes nūerate ſūt
et a dauid vſqꝫ ad trāſmigra

tionē babylonis gñationes
quattuordeciꝫ cū in regnoꝝ
libris decē ⁊ ſeptē dephēdā
tur. Sꝫ i hoc nō eſt mēdaciū
aut negligētie vitiū. lcō. xii.
TRes eni gñatiōes ra
tiōe pterite ſunt. Naꝫ
ioran genuit ochoziāꝫ ocho=
zias autē genuit ioas: ioas
deinde amaſiā: amaſias aūt
genuit oziam. Et in matheo
iorā oziam genuiſſe ſcribitꝫ
cū quart⁹ ab eo ſit. Hoc ita
qꝛ ex gētili femia iorā ocho
ziā genuit / ex achab ſcꝫ do=
mo: dictūqꝫ erat p prophetā
non niſi quart⁹ gñatione in
throno regni iſrl quemq̄ de
domo achab eſſe ſeſſurum.
Purgata igit labe familie
gentilis tribuſqꝫ pteritisꝫ iā
regalis i quarto generatio=
nū cōſequentiū origo nume
rat. Tu aūt. Euange. ⁊ oro
vt in die ſctō. Ad laud. ⁊ ad
horas ān. Alla. Pſalmi dñi=
cales. Cp. Signū magnuꝫ.
vrſ i viſita. In. ii. veſ. ſr pos
aña. Ecce tu pulchra. ſola.
¶ Gorgonii mar. Cō. Oro.
SAnct⁹ tu⁹ dñe gorgo=
nius ſua nos intceſſio
ne letificet / ⁊ pia factat ſolē=
nitate gaudere. Per xpm.
¶ Prothi / iacincti / felicis et
regule mar. Cōme. Oratio.
BEati pthi nos dñe et
iacincti felicꝫ ⁊ regule
foueat pcioſa ꝯfeſſio / et pia
iugit intceſſio tueat. p xpm.
¶ In exaltat. ſ. cru. Ad veſ.
Cp. R. hy⁹. ⁊ V. vrſ. in inuē.
eius d depto all. Ad mgt ā.
Propter lignum ſerui facti
ſumus / et per ſctām crucem
liberati ſumus fructus arbo
ris ſeduxit nos / filius dei re
demit nos alla. Oratio
DEus q̄ nos hodier
na die exaltatione
ſctē crucis annua
ſolennitate letifi=
cas. preſta q̄ſꝫ vt cui⁹ myſte
ria in terra cognouim⁹ eius
redēptiōis pmia in celo con
ſequamur. Et faꝫ Per dñm.
¶ Eodē die cornelii et cyp.
mar. Et. i. cō. erit de eis. or.
INfirmitatē nr̄am q̄s
dñe ppitius reſpice / ⁊
mala oīa q̄ iuſte meremur
ſctōꝝ tuoꝝ cornelii ⁊ cypria
ni intceſſione auerte. p xpm.
Scda cō. de oct. Officiū aūt
noct. ſeruat de mart. vſqꝫ ad
iii. noc. Lec. Admonēt nos
eloq̄a. fo. xvi. In. iii. noc. ān.
Saluator mūdi ſalua nos
qui p crucē et ſanguinē rede
miſti nos auxiliare nobis te
deprecamur deus nr̄. Can.
Dñe audiui. fo. liiii. Pro ini

quitate. Egreſſus es. ℣. Mi
hi aūt abſit gl'iari. ꝛc. l'c. ix.
Lcō ſcti euā: ſm io. Cp. xij.
IN il. tpe: Dixit ieſus
turbis. Nūc iudiciū ē
mūdi: nūc pnceps hui⁹ mūdi
eijciet foras. Et ego ſi exal=
tatus fuero a terra: oīa trahā
ad meipz. Et rel'. Ex homel.
bti augu. epi: de eadem l'c.
Nūc inqt iudiciū eſt mūdi.
Quid ergo expectandū eſt
in fine ſcl'i: Sz in fine qd ex=
pectat / iudiciū erit iudican=
dorū viuoꝝ ꝛ mortuorū: iu=
diciū erit pmiorū penarūqꝫ
etnarū. ¶ Quale ḡ nūc iudi
ciū: Iā in ſupioribꝰ lectiōibꝰ
quātū potui ꝯmonui charita
tē vr̄am: dici etiā iudicium
nō dānationis ſed diſcretio=
nis: vn̄ ſcriptum eſt. Iudica
me deꝰ: et diſcerne cauſam
meā de gēte nō ſancta. Tu.
Feria vt in inuētio. eiuſd. l'c. x.
MUlta aūt ſunt iudicia
dei. Unde dicitur in
pſalmo. Iudicia tua abyſſꝰ
multa. Dicit etiā apl's. O al
titudo diuitiarū ſapientie
ꝛ ſcientie dei: ꝙ incōprehēſi
bilia ſūt iudicia eiꝰ: Ex qbꝰ
iudicijs etiaz hoc eſt qd hic
ait dn̄s / nūc iudiciū ē mūdi:
puato illo iudicio ī fine: vbi
nouiſſime viui ꝛ mortui iudi
candi ſūt ¶ Poſſidebat er
go diabolus genꝰ hūanū: ꝛ
reos ſuppliciorꝝ tenebat cy
rographo pctōrū. Dn̄abat
in cordibꝰ infidelium: et ad
creaturā colendam deſerto
creatore deceptos captiuoſ
qꝫ pertrahebat. Tu. Lcō. xi
PEr xp̄i autē fidez que
morte eius et reſurre
ctiōne firmata eſt eius ſan=
guinē q in remiſſionē fuſꝰ eſt
pctōrū milia credentium a
dn̄atu diaboli: liberant: xp̄i
corpi copulant / ꝛ ſub tanto
capite vno eius ſpū fidelia
mēbra vegetant. Hoc voca=
bat iudiciū: hāc diſcretionē:
hāc a ſuis redēptis diaboli
expulſionē. Deniqꝫ attende
qd dicat. Quaſi q̄rereꝰ qd
eſſet qd ait nunc iudiciū eſt
mūdi: ſecutus expoſuit. Ait
eni. Nūc priceps huiꝰ mūdi
eijciet foras. Audiuimꝰ qua
le dixerit eſſe iudiciū. Nō er
go illud qd in fine venturuz
eſt vbi viui ꝛ mortui iudicā=
di ſūt / alijs ad dexterā / alijs
ad ſiniſtram ſeparatis: ſed
iudiciū q princeps huiꝰ mū=
di eijcietur foras. Lctō. xij.
QUomodo ergo intus
erat: vel quō eū dixit
eijciendū foras: Nūqd nā in
mūdo erat: ꝛ extra mūdum

miſſus ē foras. Si eī de illo
iudicio diceret qđ ī fine ven
turꝝ eſt: poſſet aliq̄s opinari
eternū ignē q̊ mittendus eſt
diabolꝰ cū angelis ſuis/ ⁊ oī
bꝰ q̇ ſūt ex ꝑte eiꝰ nō ex natu
ra ſʒ vicio / nō qꝛ creauit aut
genuit ſʒ qꝛ ꝑſuaſit ⁊ tenuit:
poſſet ǧ aliq̄s opinari illum
ignē etnū extra mūdū eſſe: ⁊
hoc eſſe dictū eijciet foras.
Qꝛ vo ait nūc iudiciū ē mū
di ⁊ exponēs q̇d dixerit nūc
inq̇t princeps huiꝰ mūdi eij=
ciet foras: hoc intelligendū
eſt qđ nūc fit: nō quod tanto
poſt futurū eſt ī nouiſſio die
Preuidebat ergo dn̄s q̇ ſcie
bat poſt paſſionem ⁊ gl̄ifica
tionē ſuā ꝑ vniuerſuʒ mūdū
multos ppl̄os crediturosꝛ ī
quoꝝ cordibꝰ diabolꝰ intus
erat cui qn̄ ex fide renūcia=
tur eijcit foras. Tu. Secun=
dum iohannem. Cp̄. vbi ſu.

In illo tpeꝛ Dixit ieſꝰ turbis. Nunc iudiciū
eſt mūdiꝛ nūc princeps huiꝰ
mundi eijciet foras. Et ego
ſi exaltatꝰ fuero a terraꝛ oīa
trahā ad meip̄m. Hoc autē
dicebat ſignificās qua mor=
te eēt moriturꝰ. Rn̄dit ei tur
ba. Nos audiuimus ex lege
qꝛ xp̄s manet ietnū. Et quō
tu dicis oportet exaltari fi=
liū hoīs: Quis eſt iſte filius
hoīs: Dixit ǧ eis ieſus. Ad=
huc modicū lumen in vobis
eſt. Ambulate dū lucē habe
tis: vt non tenebre vos com
prehēdāt. Et q̇ ābulat in te=
nebris: neſcit q̊ vadat. Dum
lucē habetꝭ credite in lucēꝛ
vt filij lucis ſitis. Am̄. Oro
vtū. Ad l̄.ā. O magnū pie=
tatꝭ opꝰ mors mortua tūc ē
qn̄ in ligno mortua vita fuit
p̄.xcij. Dn̄s reḡ. f.xxxij. Cp̄.
hyꝰ.℣. ⁊ oro vtū in.j.veſ. Re.
bre. Mihi aūt Abſit gl̄iari.
℣. Niſi in cruce dn̄i nr̄i ie.x.
Ab. Ad bn̄ꝰān. Sup oīa li=
gna cedroꝝ tu ſola excelſior
in qua vita mūdi pepēdit/ in
qua xp̄s triūphauit ⁊ mors
mortē ſupauit all̄. Poſt Bn̄
dica. co. de mart. ij. de octa.
¶ Ad. j. ā. Salua nos xp̄e
ſaluator ꝑ vtutē ſctē crucis
q̇ ſaluaſti petrū ī mari miſe
re nobꝭ. ¶ Ad. iij. ā. O crux
āmirabilis euacuatio vulne
ris reſtitutio ſanitatis. Cp̄.
⁊ oro vtū i.j.veſ.℣. Dicite in
natiōibꝰꝛ Qꝛ dn̄s reḡ. a lig.
¶ Ad. vj. ā. Nos aūt gl̄iari
opʒ ī cruce dn̄i nr̄i i.x. Cp̄. ⁊
oro etiā ad. ix. vt ī iuē. eiuſ dē.
¶ Ad. ix. ā. Adoramꝰ te ie=
ſu xp̄e ⁊ bn̄dicimus tibi/ qꝛ ꝑ
crucē tuā redemiſti mundū.

¶ In .ij. veſ. ſup pſ. ã. Ado rem⁹ crucis ſignaculũ p qd̃ ſalut ſũpſim⁹ ſacramẽtũ ã. Dulce lignũ dulces clauos dulce pond⁹ ſuſtinuit / qd̃ di gnũ fuit portare p̃ciuz hui⁹ ſcl'i ãn Tuã crucẽ adoram⁹ dñe tuã gl'ioſã recolim⁹ paſ ſionẽ miſere nr̃i q̇ paſſ⁹ es p nobis ãn. Per ſignũ crucis de inimic nr̃is libera nos de⁹ nr̄. Cp̃. Re. hy⁹. ℣. ⁊ or̃o vt i l'. Ad m̃gt ã. O crux ſplẽdidi or cũct aſtris mũdo celebr hoib⁹ multũ amabil' / ſãctior vniuerſis q̄ ſola fuiſti digna portare talẽtũ mũdi / dulce lignũ / dulces clauos / dulcia ferẽs põdera / ſalua p̃ntẽ ca teruã i tuis hodie laudib⁹ cõ gregatã. Poſt Bñd. p̃ria cõ. de mar. de qb⁹ ſu. ¶ In oct. na. b. ma. i. j. veſ. Co. or̃o. Fa mul't. Rel'. vt i die ſctõ. exce l'c. ¶ Eo. die. Nicome. mar. Adeſto dñe / Cõ. Or. Ppl'o tuo vt bti nico medis martyr tui merita p̃ clara ſuſcipiẽs / ad ĩpetrãdã miaz tuã ſẽp ei⁹ patrociniis adiuuet. Per xp̃z. Lec. j. Ex canticis canticor. Cap. vi.

Quã pulchra es amica mea / ſuauis ⁊ decora ſicut hierl'm: terribilis vt caſtrorũ acies ordiata: Auerte ocl'os tuos a me: q2 ipi me auolare fecerũt. ¶ Capilli tui ſicut grex caprar̃ q̄ appuert de galaad. Dẽtes tui ſicut greges ouiũ q̄ aſcẽdert de lauachro. Oẽs gemellis fetib⁹ ⁊ ſterilis nõ ẽ i eis. Sicut cortex mali pũici ſic gene tue abſq3 occultis tuis. Lctõ. ij.

Sexaginta ſũt regie ⁊ octoginta ↄcubine: et adoleſcẽtular̃ non eſt nũer⁹ Una eſt colũba mea / pfecta mea ⁊ vna eſt mr̃i ſue: electa genitrici ſue. ¶ Viderũt eã fi lie ſiõ ⁊ btiſſimã p̃dicauerũt regie ⁊ ↄcubine: ⁊ laudauert eã. Que ẽ iſta q̄ pgredit q̄ſi aurora ↄſurgẽs ⁊ pulchra vt lũa / electa vt ſol / tribil' vt caſtror̃ acies ordinata. l'c. iij.

Deſcẽdi i ortũ nucũ vt viderẽ poma ↄualliũ ⁊ iſpicerẽ ſi floruiſſẽt vinee: ⁊ germiaſſẽt mala pũica. Neſciui. Aia mea ↄturbauit me ppt q̄drigas amiadab. ¶ Reuertere reuertẽ ſunamitis ⁊ reuertẽ reuertẽ vt ituеamur te Quid videbs i ſunamite / niſi choros caſtror̃. Quã pl'chri ſũt greſſ⁹ tui i calciamẽtis fi lia p̃ncipis: Iũcture feminũ tuor̃ ſicut monilia ⁊ q̄ fabricata ſũt manu artific. Am

bilicꝰ tuus crater torna-
tilis nūq̄ indigens poculis.
V Enter (Lectio.iiij.
tuꝰ ſicut aceruus tri-
tici vallatus lilijs. Duo vbe
ra tua ſicut duo hīnuli ⁊ ge-
melli capre. Collū tuū ſicut
turris eburnea ⁊ oculi tui ſicut
piſcine ī eſebō: q̄ ſūt ī porta
filie multitudis. Naſꝰ tuꝰ ſi-
cut turris libāi: q̄ reſpicit cō-
tra damaſcū. Caput tuū vt
carmelꝰ: ⁊ come capitꝫ tui ſi
cut purpura regꝫ iūcta cana
libꝰ. Quā pulcha es ⁊ q̄ de-
cora chariſſiā ī delitijs. Sta
tura tua aſſimilata ē palme
et vbera tua botris. Lctō.v.
D Ixi Aſcēdā ī palmā:
⁊ apphendā fructꝰ eiꝰ
Et erūt vbera tua ſicut botri
vinee ⁊ et odor oris tui ſicut
malorū: guttur tuū ſicut vinū
optimū. Dignū dilecto meo
ad potādū: labijſq̄ ⁊ dētibꝰ
illiꝰ ad ruminādū. Ego dile
cto meo: ⁊ ad me ꝯuerſio eiꝰ
Uēi dilecte mi egrediamur
in agrū: cōmoremur ī villis
Mane ſurgamꝰ ad vineas:
videamꝰ ſi floruit vinea/ ſi flo
res fructꝰ pturiunt: ſi florue
runt mala punica. Ibi dabo
tibi vbera mea. Mādragore
dederūt oderē ī portꝫ nr̄is.
Oia poma noua ⁊ vetera di

lecte mi ſeruaui tibi. Lc.vi.
Q Uis mihi det te frēm
meū ſugētē vbera ma
tris mee: vt inueniā te foris
⁊ dioſculer: ⁊ iā me nemo de
ſpiciat? Apphēdā te ⁊ ducā
te in domū mr̄is mee: ⁊ ī cu-
biculū genitricis mee. Ibi
me docebꝫ: ⁊ dabo tibi pocu
lū ex vino ꝯdito: ⁊ muſtū ma
lorū granatorū meorū. Leua
eiꝰ ſub capite meo: ⁊ dextera
illiꝰ āplexabit me. Adiuro
vos filie hierlm: ne ſuſcitetꝫ
neq̄ euigilare faciatis dile
ctā: donec ipſa velit. Lc.vij.
Q Ue ē iſta q̄ aſcēdit de
deſerto delitijs afflues
īnixa ſup dilectū ſuū? Sub
arbore malo ſuſcitaui te Ibi
corrupta eſt mr̄ tua: ibi vio-
lata eſt genitrix tua. Pone
me vt ſignaculū ſup cor tuū
vt ſignaculū ſup brachiū tu
um: q2 fortis ē vt mors dile-
ctio: dura ſicut inferꝰ emula
tio. Lāpades eiꝰ lampades
ignis atq̄ flāmarū. Aq̄ mul
te nō potuerūt extinguē cha
ritatē nec flumina obruēt il
lā. Si dederit hō oēꝫ ſubſtā
tiā domꝰ ſue p dilectiōe: q̄ſi
nihil deſpiciet eā. Lcō.viij.
S Oror noſtra parua: ⁊
vbera nō habꝫ. Quid
faciemꝰ ſorori nr̄e ī die q̄n al

loq̄nda eſt: Si mur⁹ eſt: edifi
cem⁹ ſup ea̅ ꝓpugnacula ar
ge̅tea. Si oſtiu̅ e̅: ↄpingam⁹
illud tabulis cedrinis. Ego
mur⁹: ꝛ vbera m̄a ſicut turrꝫ:
ex q̄ fcta̅ ſuz cora̅ eo q̄ſi pace̅
repie̅s. Uinea fuit pacificoꝝ
i ea q̄ hꝫ ꝑplos. Tradidit ea̅
cuſtodib⁹: vir affer ꝑ fructu
eius mille arge̅teos. Uinea
mea cora̅ me e̅. Mille tui pa
cifici: ꝛ duce̅ti his q̇ cuſtodi=
unt fluct⁹ ei⁹. Qui hītas i oꝛ
tis/ amici auſcultāt: fac me
audire voce̅ tua̅. Fuge dile=
cte mi: et aſſimulare capꝛee
hinuloq; ceruoꝝ ſup mo̅tes
aromatum. Tu. Lectio. ix.
Initiu̅ ſcti euāg: ſm matth.
Liber gn̄ationis ieſu
xp̄i filij dauid: filij a=
brahā. Et reꝉ. Ex ↄme̅ta.
beati hylarij ep̄i: de eade̅ ꝛ.
Quoſq; ad mariam gn̄atio
nes quattuoꝛdeci ee̅ ſcribu̅=
tur: cu̅ i nu̅ero tredeci repiā
tur null⁹ erroꝛ ee̅ poterit ſci=
entib⁹ no̅ ea̅ ſolu̅ ee̅ dn̄o nr̄o
ieſu xp̄o originem q̄ cepit ex
maria: ſꝫ i ꝓcreatio̅e coꝛpo
ree natiuitatꝫ eterna̅ ſignifi=
cantiā ↄpꝛehe̅di. ¶ Gn̄atio
nis au̅t ratio no̅ ſimplex eſt
Nam ↄceptus ex ſpu̅ſancto
natus ex maria ỽgine: oīm
opus ꝓphetaꝝ eſt. Tu. Rc. x.

Sed plures irreligioſi
et a ſpiritali doctrina
admodu̅ alieni/ occaſionem
ex eo occupāt de maria tur
piter opinādi/ ꝙ dictu̅ ſit pꝛi
uſq̄ ↄuenirent inue̅ta eſt in
vtero habe̅s/ ꝛ illud noli ti=
mere accipe mariā coniuge̅
tuā/ ꝛ illud/ no̅ cognouit eaꝫ
donec peperit: no̅ recoꝛdan
tes eam deſponſatā fuiſſe/ ꝛ
dictu̅ hoc ioſeph vole̅ti eam
abicere: qꝛ iuſtus ipſe nollet
eam lege decerni. ¶ Igitur
ne qua de ꝑtu eius ambigui
tas exiſteret: ipſe ↄcepti ex
ſpu̅ſancto xp̄i teſtis aſſumi=
tur: de hinc qꝛ deſpo̅ſata eſ=
ſet in ↄiugem recipitur. Co=
gnoſcitur itaq; poſt partuꝫ:
id eſt tranſit in coniugis no=
men. Cognoſcitur enim: no̅
admiſcetur. Tu. Lectio. xi.
Deniq; cu̅ tranſire io=
ſeph ad egyptu̅ mo=
netur/ ita dicit. Accipe pue
rum ꝛ mr̄em ei⁹. Et reuerte
re cum puero et mr̄e ei⁹. Et
rurſu̅ i luca. Et erat ioſeph
ꝛ mater ei⁹. E q̊tie̅ſcunq; de
vtroq; fit ſmo: mr̄ poti⁹ xp̄i:
qꝛ id erat: ꝙ vxoꝛ ioſeph eſt
nu̅cupata qꝛ no̅ erat Sꝫ hec
quoq; ab āgelo ro̅ ſuata eſt:
vt cum deſponſatā eā iuſto
ioſeph ſignificabat/ ↄiugem

nuncaparet. Naãita ait. Jo-
ſeph fili dv̄: noli timere acci
pere mariã ꝯiugē tuã. l. xij.
ERgo ⁊ ꝯiugꝭ nomē ſpõ
ſa ſuſcepit vt poſt ꝑtũ
in ꝯiugē recognita/ tm̄ mat
ieſu oñderet̄: ⁊ queãdmodũ
iuſto ioſeph deputaret̄ eiuſ-
dē marie iv̄ginitate ꝯiugiũ:
ita venerabilis oñderet̄ i ie-
ſu mr̄e v̄ginitas. Uex hoĩes
prauiſſimi hic p̄ſumũt opio
nis ſue auctoritatē: ꝙ pl̄es
dñꝫ fr̄es habuiſſe ſit traditũ
Qui ſi marie filij fuiſſēt ⁊ nõ
potiꝰ ioſeph ex priore ꝯiuge
ſuſcepti: nũꝙ i tpe paſſiõis
iohãni apl̄o trãſcripta eēt i
mr̄em dño ad vtrũqꝫ dicēte:
mulier ecce filiꝰ tuꝰ: ⁊ iohan
ni/ ecce mr̄ tua: niſi ꝙ ad de-
ſolate ſolatiũ charitatē filij
i diſcipl̄o relinq̄bat. Euã. ⁊
or̄o cũ rel̄. vt i die ſcõ. ℭ Eu
femie v̄gi. ⁊ mar. Com. Or̄
OMñs ſempiterne deꝰ
qui infirma mũdi eli-
gis vt fortia queqꝫ ꝯfundas
ꝯcede ꝓpitiꝰ/ vt q̇ btē eufe
mie martyris tue ſolēnia co
limꝰ/ eiꝰ apud te p̄rocinia ſē
tiamꝰ. ꝑ. ℭ Eodē die lucie
⁊ geminiani mar. Cõ. Or̄o.
PReſta dñe p̄cibꝰ nr̄is
cũ exultatiõe ꝓuectũ
vt quoꝝ diē paſſiõis annua

deuotiõe recolimꝰ etiã fidei
ꝯſtantiã ſubſeq̄mur. ꝑ xp̄m.
ℭ Lamberti epi ⁊ mar. Cõ.
ℭ Matthei apl̄i ⁊ euã. Oia
cp. ⁊ or̄ones etiã ad. vj. ⁊ ad
ix. de euãge. In. ſ. veſ. Or̄.
DA q̄s op̄s deꝰ: vt bti
matthei apl̄i tui ⁊ euã
geliſte quã p̄uenimꝰ venerã
da ſolēnitas ⁊ deuotionē no
bis augeat ⁊ ſalutē. Et faꝰ ꝑ
do. Lctõ. Per ſctm̄ ꝓphetie
ſpm̄. fo. ix. In. iij. noct. lc. ix.
R. cõ. ſ. euãg: ſm mat. Cp. ix
IN illo tpe: Uidit ieſꝰ
hoiem ſedētē in thelo
neo mattheũ noĩe: et ait illi.
Seq̄re me. Et rel̄. Homel̄.
vene. bede pbr̄i: de eadē lc.
LEgimꝰ apl̄o dicēte q: oēs
peccauerũt ⁊ egēt gr̄ia dei:
iuſtificati gratis ꝑ gr̄aꝫ ipſi
us. Qui ⁊ iterꝝ ieſtimabilis
eiuſdē gr̄e magnitudinē cõ-
mēdãs ait. Ubi aũt abunda
uit pctm̄: ſupabũdauit gr̄a
ℭ Or nimiꝝ quãto grauio-
rē dñs in electis ſuis pctõꝝ
languorē curauit: tanto am
pliorē cũctis gr̄e medentis
potentiã oſtēdit. Unde ⁊ ex
lectione euangelica audiui
mus/ q: ſedentē in theloneo
mattheũ ac tpalibꝰ curis in
tentũ repente miſeratꝰ voca
uit: et de publicano iuſtũ: et

de theloneario diſcipulū fe
cit. Tu autez dn̄e. Lectio. x.
QUem etiā ꝓficiētibus
eiuſdē gr̄e icremēt' de
cōi diſcipulorūz numero ad
apl'atus gradū ꝓmouit: nec
ſolū ꝑ̄dicandi verū etiā ſcri=
bēdi euāgeliū illi miſterium
cōmiſit: vt q̇ curā terreſtriū
omiſerat negocioꝝ: celeſtiū
eſſe talētoꝝ diſpenſator ici=
pet. ¶ Quod obiduticꝫ ꝓuidē
tia ſuperna fieri diſpoſuit vt
nullū enormitas pctōꝝ ſuo=
rū nullū nūeroſitas ſcelerū
a ſperāda venia reuocaret:
cū hūc tātis mūdi nexibꝰ ab
ſolutū tam celeſtē fctm̄ con=
ſpiceret: vt ꝯmunicato cū an
gelicꝫ ſpiritibꝰ vocablo: euā
geliſta noiaret et eēt. Lc. xi.
VIdit inqt ieſus hoiez
ſedētē i theloneo ma
theuz noie: et ait illi. Seq̄re
me. Uidit aūt notā corꝑei in
tuitꝰ q̄ interne miſerationis
aſpectibꝰ: qbꝰ ⁊ petrū negā=
tē vt reatū ſuū cognoſceret
ac deflere poſſet reſpicē di=
gnatꝰ eſt: qbꝰ ppl'm ſuū egy=
ptia ſeruitute depſſū vt eri=
peret aſpexit dicēs ad moy=
ſen. Uidēs vidi afflictionem
ppl'i mei q̇ ē i egypto: et ge=
mitū eoꝝ audiui: et deſcēdi
liberare eos. Uidit ḡ hoiez:

miſeratus eſt eū q̇ humanis
tantum ſtudijs deditꝰ necdū
āgelico noie dignꝰ extiterat
VIdit ſedētē i the L. xij
loneo: ꝑtinaci videli=
cet aīo tp̄alibꝰ lucris ihiātē
Mattheum inqt noie. Mat
theꝰ hebraice: latie dr̄ dona
tus. Quod ꝓfecto nomē illi ap
te ꝯgruit: q̇ tētū gr̄e: ſupne
munꝰ accepit. Nec ꝑ̄tereun=
dū q̄ idez mattheꝰ biomius
erat. Nā ⁊ leui vocabat. Quod
nomē ēt eidē gr̄e q̄ donatus
ē teſtioniū ꝑhibet. Inꝑ̄tat
eni additꝰ ſiue aſſūptꝰ: ſigni
ficās q: aſſūptꝰ ē ꝑ electiōez
a dn̄o: ⁊ additꝰ ad nūeꝝ gra
dus apl'ici. Hoc āt noie illū
marcꝰ et lucas i hac lectiōe
magꝫ appellare voluert: ne
ꝯſortē opis euangelici de ꝑ=
ſca ꝯuerſatiōe notabilē red
derēt. Atꝗ vbi ad deſcribē
dū duodeci aploꝝ cathalo=
gū ꝑuenert: tacito leui voca
bulo: mattheū illū apte nū=
cupauert. S. mat. cō. vbi ſu.
IN il. t: Uidit ieſꝰ hoiez
ſedētē i theloneo mat
theuz noie: et ait illi. Seq̄re
me. Et ſurgēs: ſecutꝰ eſt euz
Et factū eſt diſcūbēte eo in
domo: ecce mlti publicani ⁊
pctōres veniētes diſcumbe
bāt cū ieſu ⁊ diſcipul' eiꝰ. Et

videtes phariſei: dicebāt diſ
cipul' ei⁹. Quare cū publica
nis ꝛ pctōꝛib⁹ mādVcat mgr̄
vr̄? At ieſus audiēs ait. Nō
eſt op⁹ valentib⁹ medic⁹: ſed
male hñtib⁹. Eūtes aūt: di
ſcite qd ē miam volo ꝛ nō ſa
crificiū? Nō eni veni vocare
iuſtos: ſed pctōres. am̄. oro.

Beati euāgeliſte mat
thei dñe pcib⁹ adiuue
mur: vt qd poſſibilitas nr̄a
nō obtinet ei⁹ nobꝫ intceſſiōe
donet. Et fa:p d. Que etiaꝫ
ad ho. cō. di Re. d cōi apl'oꝝ
¶ Mauricij et ſo. e. m̄. xij. k.

Annue qs ops oro.
de⁹: vt nos ſcōꝝ mar
tyꝝ tuoꝝ mauricij exuperij
cādidi victoꝝ inocētij ꝛ vita
lis ac ſocioꝝ eoꝝūdem letifi
cet veneranda ſolēnitas: vt
qꝝū gaudem⁹ triūphis: ſuble
uemur ſuffragijs. Et fa:p d.
Rc. Oēs electi. fol. xix. Euā.
Cū audieritꝫ p̄lia. fol. xxiij.
¶ Coſme ꝛ da. mar. xij. k. oꝝ

Preſta qs ops de⁹: vt
q ſctōꝝ tuoꝝ coſme ꝛ
damiani natalicia colim⁹: a
cūctis malis iminētib⁹ eoꝝ
intceſſiōibus liberemur. Et
fa:p d. Lec Qui ſctōꝝ me
rita. fo. xxi. Euā. Hec mādo
vobis. Reqre i cōi apo. f. xij
¶ Michael. ar. et oīm btōꝝ
ſpirituū. Ad veſ. ſuo dos. a.

Laudem⁹ dñꝫ quē laudant
angeli: cui cherubin et ſera
phin ſctūs ſanct⁹ ſctūs pcla
māt. a. Milia miliū miſtra
bāt ei ꝛ decies milies cente
na milia aſſiſtebāt ei. a. Mi
chael archāgele veni i adiu
toꝝiū pp'lo dei. a. Archāge
li michaelis intuētiōe ſufful
ti te dñe depcamur: vt qs ho
noꝛe pſeqmur/ ꝯtingam⁹ et
mente all'a. Cap. apoca. xij.

Factū ē p̄liū magnūꝫ
i celo michael ꝛ āgeli
ei⁹ p̄liabāt cū dracone: ꝛ dra
co pugnabat ꝛ āgeli ei⁹: ꝛ nō
valuert: neqꝫ loc⁹ iuēt⁹ ē co
rū ampli⁹ in celo. Deo g̃. R.
Te ſctm̄ do. vt ifra. viij. hy⁹
Myſterioꝝ ſignifer. f. lxviij.
V. In ꝯſpectu āgeloꝝ pſallā
tibi de⁹ me⁹: Adoꝛabo ad tē
plū ſctm̄ tuū: Ad mḡt. a. Dū
ſacruꝫ myſteriū cerneret io
hānes: archāgel⁹ michael tu
ba cecinit: dign⁹ es dñe de⁹
nr̄ accipere libꝛū ꝛ aperire ſi
gnacula ei⁹ all'. Or.

Deus q miro oꝛdie an
geloꝝ miſteria hoimqꝫ di
ſpēſas ꝯcede ppiti⁹: vt qb⁹
tibi miſtrātib⁹ i celo ſp aſſi
ſtit ab his i terra vita nr̄a mu
niat. Et fa:p do. ¶ Inuita.
Regē angeloꝝ dñꝫ. Uenite

adoremus. hs. Uenite exul.
hy⁹. Aſcēdāt nře. fol. lxviii.
¶ In. i. noct. ā. Stetit āgel⁹
iuxta arā tēpli: hńs thuribu
lum aureū i manu ſua. ps. i.
Btūs vir. f. i. ā. Data ſūt ei
icenſa mlťa vt adoleret ea
añ altare aureū qđ ē añ ocu
los dñi. p. iiii. Cū iuoca. f. i.
ā. Aſcēdit fum⁹ aromatū in
ɔſpectu dñi de manu āgeli.
p. v. Uerba mea. fo. i. ā. Mi-
chael p̄poſite padiſi quē ho
norificāt āgeloꝝ ciues: inłce
de p nobis ad dñm. ps. viii.
Dñe dñs. f. ii. ān. Glioſ⁹ ap
paruiſti in cōſpectu dñi: pro
pterea decorē induit te dñs
p. x. In dño cōfi. fo. iii. ā. Cō
cuſſum eſt mare et cōtremu
it terra: vbi archangel⁹ mi-
chael deſcendebat de celo.
ps. xiiii. Dñe q̇s. fo. iiii. vſ⁹.
Stetit angelus iuxta aram
tēpli: Habēs thuribulū au-
reū in manu ſua. Lectio. i.
Ex home. beati gregorii pa
pe ſup euā. Erāt appropin-
quātes ad ieſū publi. ⁊ pec.

Angeloꝝ ⁊ hoiꝫ natu
rā ad cognoſcēdū ſe
dñs cōdidit: quam dū conſi
ſtere ad eťnitatē voluit: eam
proculdubio ad ſuam ſimili
tudinē creauit. Decē ꝟo dra
gmas habuit mulier: q2 no-
uē ſūt ordines angeloꝝ: ſꝫ
vt cōpleret electoꝝ numer⁹
hō decim⁹ eſt creat⁹: q̇ a cō-
ditore ſuo nec poſt culpam
periit: q2 hūc eterna ſapien-
tia p carnē miraculis choru
ſcans: ex lumie teſte repara
uit. ¶ Nouē vero angeloꝝ
ordines diximus: q2 videli-
cet eſſe teſtante ſacro eloq̇o
ſcimus/ angelos/ archange-
los/ ꝟtutes/ poteſtates/ prin
cipat⁹/ dñationes/ thronos/
cherubin atq3 ſeraphin Tu.
℟. Factū eſt ſilentiū in celo
dū ɔmitteret bellū draco cū
michaele archangelo: ⁊ au-
dita eſt vox milia miliū dicē
tiū: ſalus honor et ꝟtus. Oi
potenti deo. ℣. Milia miliū
miniſtrabant ei: ⁊ decies mi
lies cētena milia aſſiſtebāt
ei. Omnipotenti. Lectio. ii.

Eſſe nāq3 āgelos ⁊ ar
chāgelos pene oēs ſa
cri eloquii pagine teſtantur
Cherubin ꝟo atq3 ſeraphin
ſepe vt notū eſt libri prophe
tarū loquūť. Quattuor quo
q3 ordinū noīa paulus apľs
ad epheſios enūerat dicēs.
Supra oēm principatum et
poteſtatē: et ꝟtutē ⁊ dñatio
nē. ¶ Qui rurſ⁹ ad coloſen-
ſes ſcribēs ait. Siue throni
ſiue dñationes/ ſiue pricipa-

tus:ſiue ptãtes. Dñationes
vero et ꝟtutes:principatus
ac ptãtes: iam ad epheſios
loquẽs deſcripſerat: ſed ea
quoqꝫ coloſenſibꝰ dicturus
ꝑmiſit thronos: de qbꝰ nec-
duꝫ qcq̃ fuerat epheſijs lo-
cutꝰ. ℟ In cõſpectu gentiũ
nolite metuere: vos ei ĩ cor-
dibus vr̃is adorate et time-
te dñꝫ. Angelꝰ eni eiꝰ vobiſ-
cũ eſt. ℣ Nolite timere op-
probria hoim et blaſphemi-
as eoꝝ ne metuatis. Ange
lus em̃ eius. Lectio tertia.

DUm ꝗ illis quattuor
q̃ ad epheſios dixit:
id ẽ pricipatibꝰ atqꝫ poteſta-
tibꝰ ꝟtutibꝰ atqꝫ dñationibꝰ:
cõiũgũt throni: quiqꝫ ſũt or
dines q ſpecialit exprimũt.
Quibꝰ dũ angeli et archan
geli cherubin atqꝫ ſeraphin
adiũcta ſunt: ꝓculdubio no-
uẽ eſſe ãgeloꝝ ordines iue-
niũt. ¶ Unde et ipſi angelo
q primꝰ eſt côditꝰ ꝑ prophe-
tã dicit. Tu ſignaculũ ſiſitu
dinis plenꝰ ſapientia et ꝑfe-
ctꝰ decore: in delicijs ꝑadiſi
dei fuiſti. Qui notãdũ ꝙ nõ
ad ſiſitudinẽ dei factꝰ: ſed ſi
gnaculũ dicit ſiſitudinis: vt
quo in eo ſubtilior ẽ natura:
eo in illo imago dei ſimilꝰ in
ſinuet ipreſſa. Tu. ℟ In cõ-
ſpectu angelorũ pſallã tibi.
Et adorabo ad tẽpluꝫ ſctm̃
tuũ et cõfitebor noĩ tuo dñe
℣ Deꝰ meꝰ es tu et ꝯfitebor
tibi deꝰ meꝰ es tu ⁊ exalta-
bo te. Et adorabo. Lec. iiij.

QUo ĩ loco mox ſubdit
Omnis lapis ꝑcioſus
operimentũ tuũ. Sardiꝰ: to
paſiꝰ: ⁊ iaſpis: criſolitꝰ onix
et berillꝰ: ſaphirꝰ carbũculꝰ
⁊ ſmaragdus. ¶ Ecce nouẽ
dixit noĩa lapidũ: qr ꝑfecto
nouẽ ſunt ordines ãgeloruꝫ
Quibꝰ nimirum ordinibus
ille primꝰ angelꝰ ideo optus
et ornatꝰ extitit: qr dũ cũctꝭ
agminibꝰ angelorũ ꝑlatꝰ eſt:
ex eorũ ꝯparatiõe clarior fuit
℟ Stetit angelꝰ iuxta arã
tẽpli: habens thuribulũ au-
reũ in manu ſua: et data ſunt
ei ĩcenſa multa. Et aſcendit
fumꝰ aromatũ de manu an-
geli ĩ ꝯſpectu dñi. ℣ Data
ſũt ei incẽſa multa vt adole-
ret ea ante altare. Et aſcẽ.
¶ In. ij. noc. a. Scte michа-
el archãgele defende nos in
ꝑlio: vt nõ pereamꝰ ĩ tremen
do iudicio. p. xx. Dñe ĩ virtu.
to. vj. ã Tollite portas prin
cipes vr̃as: ⁊ eleuami porte
eťnales. p. xxiij Dñi ẽ t. r. vij
ã. Te ſctm̃ dñꝫ ĩ excelſis lau
dãt oẽs ãgeli: dicẽtes te de-

cet hymnꝰ deꝰ. ꝑs. lxiiij. Te
decet. f. xxi. ā. Ubi q̄ hitāt in
domo tua dn̄e: i ſcl'a ſcl'oꝛuꝫ
laudabūt te. ꝑ. lxxxiij. Quā
dilecta. fo. xxix. ā. Adoꝛate
dn̄ꝫ all'a oēs āgeli eiꝰ all'. ꝑ.
xcvi. Dn̄s reḡ. ex. f. xxxiiij. ā
Bn̄dicite dn̄ꝫ all'a: oēs āge-
li eiꝰ all'a. ꝑ. ciij. Bn̄dic. j. fol.
xxxv. ℣. Data ſunt ei incēſa
multa. Ut adoleret ea an̄ al

Sed (tare aureū. l. v.
cur iſtos ꝓſiſtentiū an
geloꝝ choꝛos enumerando
ꝑſtrixímꝰ: ſi nō eoꝝ q̄ꝫ miſte
ria ſubtiliꝰ expꝛimamꝰ: Gre
ca eteni lingua āgeli: nūcij.
archāgeli ꝟo ſūmi nuncij vo
cant. Sciēdū ꝟo ꝙ āgeloꝛū
vocabulū nomē ē officij: non
nature. Nā ſcti illi celeſtꝭ pa
trie ſpūs: ſꝑ q̄dē ſūt ſpūs. ſꝫ
ſꝑ vocari āgeli nequaq̄ pn̄t:
qꝛ tūc ſolū ſūt āgeli cū ꝑ eos
aliq̄ nūciant. Un̄ ⁊ ꝑ pſalmi
ſtā dicit. Qui facit angelos
ſuos ſpūs. Ac ſi patēt dicat
Qui eos q̄s ſꝑ habet ſpūs.
etiā cū voluerit āgelos facit
Tu. ℟. Michael ⁊ āgeli eiꝰ
pugnabāt cū diabolo. Et il
le hoſtis antiquꝰ victꝰ eſt ab
eo. ℣. Dū pꝛeliaret michael
archangelus cū dꝛacone au
dita eſt vox dicentium ſalus
deo noſtro. Et il. Lectio. vi.

Hi aūt q̄ minima nun-
ciāt āgeli: q̄ ꝟo ſūma
archāgeli vocant. Hīc ē ei ꝙ
ad mariā ꝟginē nō q̄libet an
gelꝰ: ſꝫ gabꝛiel archāgelus
mittitur. Ad hoc q̄ppe mini
ſteriū ſūmū āgelū venire di-
gnū fuerat: q̄ ſūmū oīꝫ nūci
abat. Qui idcirco etiā pꝛiua
tis noībꝰ cēſent vt ſignet ꝑ vo
cabula: etiā ī opatiōe q̄d va
leāt. Neq̄ꝫ ei ī illa ſctā ciuita
te quā de viſiōe oīpotētꝭ dei:
plena ſciētia ꝑficit: idcirco
ꝓpꝛia noīa ſoꝛtiūt: ne eoꝛū ꝑ
ſone ſine noībꝰ ſciri non poſ-
ſint. ſꝫ cū ad nos aliq̄d mini
ſtraturi veniūt: apd̄ nos etiā
noīa a miſterijs trahūt. ℟.
Archāgeli michael intuen
tiōe ſuffulti te dn̄e depꝛeca
mur. Ut q̄s honoꝛe ꝓſeq̄mur
ꝯtingamꝰ ⁊ mēte. ℣. Perpe-
tuū nobꝭ dn̄e tue miſatiōis
ꝑſta ſubſidiū: q̄bꝰ et āgelica
ꝑſtitiſti ſuffragia nō deeſſe.

Michael nā- (Ut. l. vij.
q̄ꝫ q̄s vt deꝰ. gabꝛiel
autē foꝛtitudo dei: raphael
vero dicit medicina dei. Et
q̄ties mire virtutꝭ aliq̄d agit
michael mitti ꝑhibet: vt ex
ip̄o actu ⁊ noīe det ītelligi:
qꝛ nullꝰ pōt facere qđ face-
re ꝑ ualet deus. Unde ⁊ ille
antiquꝰ hoſtꝭ: q̄ eē deo ſil'is

ꝑ ſupbiā ꝯcupiuit: dicēs i ce
lū ꝯſcendā: ſup aſtra celi ex
altabo ſoliū meū: ſedebo in
mōte teſtamēti: in lateribus
aq̇lonis: aſcēdā ſup altitudi
nē nubiū: ſilis ero altiſſimo⸗
dum in fine mundi in ſua vir
tute relinquiꝝ extremo iudi=
cio perimend⁹: cū michaele
archangelo preliaturus eſ=
ſe perhibeꝝ: ſicut ꝑ iohēm di
ciꝝ: factū ē preliū cū michae
le archangelo: vt q̇ ſe ad dei
ſimilitudinē ſuperb⁹ extule=
rat: ꝑ michaelē peremptus
diſcat: q2 ad dei ſimilitudinē
ꝑ ſupbiam nullus exurgat.
Tu. R℞. 3. Nunc facta ē ſalus
⁊ virtus: ⁊ regnū deo noſtro
⁊ ptās xp̄i eius. Q2 piect⁹ ē
accuſator fratrū nr̄orū q̇ ac
cuſabat illos an̄ ꝯſpectū dei
noſtri die ac nocte. V⁹. Pro=
pterea letamini celi ⁊ q̇ habi
tatis in eis. Quia proiectus
eſt accuſator. Lectio. viij.

AD mariā quoqꝫ gabri
el mittiꝝ: q̇ dei forti=
tudo noiaꝝ. Illū q̇ppe nūcia
re veniebat: q̇ ad debellan=
das aereas ptātes: humilis
apparere dignat⁹ ē. De quo
per pſalmiſtā diciꝝ. Tollite
portas p̄ncipes vr̄as: et ele=
uamini porte eternales: ⁊ i=
troibit rex glorie. Quis eſt
iſte rex glorie: Dn̄s fortis ⁊
potens: dn̄s potens in pre=
lio. Et rurſum. Dn̄s virtutū
ip̄e ē rex glorie. Per dei er=
go fortitudinē nunciandus
erat: q̇ virtutū dn̄s et potēs
in prelio ad debellādas po=
teſtates aereas veniebat.
Raphael quoqꝫ (vt dixim⁹) i
terpretaꝝ medicina dei: q̇a
videlicet duꝫ thobie ocl'os
quaſi per officium curatio=
nis tetigit: cecitatis eius te=
nebras terſit. Qui ergo ad
curandum mittiꝝ: dignū fu=
it vt dei medicinaꝫ vocareꝝ.
R℞. Te ſctm̄ dn̄m in excelſis
laudant oēs angeli dicētes.
Te decet laus ⁊ honor dn̄e
V⁹. Cherubin quoqꝫ et ſera=
phin ſanctus proclamāt: et
omnis celic⁹ ordo dicentes
Te decet. ¶ In. iij. noc. an̄.
Michael et angeli eius pu=
gnabāt cū diabolo: ⁊ ille ho
ſtis antiquus victꝰ eſt ab eo.
Canti. Dn̄e miſerere noſtri.
fo. x. V. Aſcendit fumus aro
matū in ꝯſpectu dn̄i. De ma
nu angeli. Lec. ix. Lec. ſcti
euāge. ſm matthe. Cp̄. xviij

IN illo tp̄e: Acceſſert
diſcipuli ad ieſū dicē=
tes. Quis putas maior ē i re
gno celoꝝ: Et re. Home. bti
maximi ep̄i: de eadē lectiōe

Si diligent̄ audiſti ſ euāgeli
cā lectionē itelligē poteſt ſ q̄
miſtris ac ſacerdotib⁹ dei re
uerētia d̄beat̄: vl̄ q̄ ipos cle
ricos iuicē ſe hūilitate opor
teat preuenire. Ait eni dn̄s
pcūctātib⁹ diſcipl̄is q̄s eoꝝ
i regno celoꝝ maior eſſet fu
turus ſtatuto corā oīb⁹ pue
rulo: q̄cūq; hūiliauerit ſe ſi-
cut puer iſte: hic maior ē i re
gno celoꝝ. Vn̄ itelligim⁹ ꝙ
hūilitate puenit̄ ad regnuz:
ſimplicitate penetrat̄ celuz.
¶ Quiſq̄s ḡ cupit diuinita-
tis tenere faſtigia: hūilitat ſ
ima ſectetur. Quicūq; vult
frēm puenire regnādo: pri⁹
illū pueniat obſeq̄ndo: ſicut
ait apl̄s. Honore iuicē pue-
niētes. Vincat euz officiis:
vt poſſit vincē ſctitate. Si ei
te nō leſit frat̄: obſequz me-
ret̄ vt diligas. Q̄ð ſi forſitā
leſit: magis meret̄ obſequm
vt vicas. ¶ Hec ei nr̄e xp̄ia-
nitatis ſūma ē: vt amātibus
viciſſitudinē: ledētib⁹ patiē-
tiā repēdam⁹. Qui ḡ fuerit
patiētior ad iniuriā: potēti-
or ꝯſtituet̄ i regno. Nō ei ad
iperiū celoꝝ puenit̄ ſupbia:
diuitiis p̄fectura: ſ; humili-
tate pauperie: lenitate. Ar-
ta enī ꝛ āguſta via ē: q̄ ducit
ad vitā. Tu. ℟. Docebo te q̄
vētura ſūt ppl̄o tuo i nouiſſi
mis dieb⁹: ꝛ annūciabo tibi
q̄ð expreſſū ē i ſcriptur ſ vita
tis. Et nemo ē adiutor me⁹ i
oīb⁹ his: niſi michael archā-
gel⁹ pꝛiceps vr̄. ℣. Ex die q̄
poſuiſti cor tuū ad itelligē-
dū: vt te affligeres i ꝯſpectu
dn̄i: exaudita ſūt v̄ba tua ꝛ
ego veni ppt̄ ſmones tuos.
Quiſq̄s ḡ (Et ne. l. x.
honorib⁹ iſlat⁹ fuerit:
ꝛ auri theſaur ſ dilatat⁹: tan
ꝙ onuſtū ꝛ ipeditū aīal: per
anguſtuz regni iter tranſire
non poterit. Simul etiā vt ſe
exiſtimat pueniſſe: ſarcinam
ei⁹ exigua porta nō capiens
repcuſſo limīe: retrorſum re
dire coget̄. Tā enī āguſta eſt
diuiti porta celeſtis: ꝙ ē ca-
melo ac⁹ foramen exiguum.
¶ Vn̄ ait dn̄s. Facili⁹ eſt ca
melū pforamē acus trāſire/
ꝙ diuitē itrare i regnū celo
rū. Sicut ei camelū aīal tor
tuoſuz atq; deforme exigua
cauerna p̄terire nō patitur:
ita ꝛ diuitē auaꝝ atq; mēda
cē arta celoꝝ ianua minime
intrare pmittit. Nā iō nudi i
ſcl̄o naſcimur: nudi etiā ac-
cedim⁹ ad lauachrum: vt nu
di q̊; ꝛ expediti ad celi ianuā
pperem⁹. T. ℟. In tpe illo
cōſurget michael q̄ ſtat p fi-

liſs vrīs. Et veniet tp̄s qua le nō fuit ex eo ex q̊ gētes eē ceperūt: vſqꝫ ad tp̄s illud. ℣. In tp̄e illo ſaluabit pp̄ls tu us oīs qui iuent⁹ fuerit ſcri ptus in libro. Et ve. Lec. xj.

Quam aūt icōgruuꝫ et abſurdū eſt: vt quē nu dū mater genuit: nudū ſuſce pit eccl'ia: diues velit itrare i celū. Propterea adoleſcēti il li diuiti i euāgelio a ſaluato re dr (qui ſibi iuſt⁹ videbat ꝛ ſctūs ꝛ oīa mādata legis cō pleſſe.) Si vis perfect⁹ eſſe: vēde oīa tua et da pauperi bus. Uſqꝫ adeo ei nuda vt⁹ apta celo eſt: vt q̄uis iuſtus q̄uis ſanctus aurū vel diui tias poſſidens non poſſit eē pfect⁹. Talē eni voluit ado leſcētē illū dn̄s ad padiſuꝫ redire/ qualis adā fuerat de padiſi ſublimitate deiectus Nudus eni adā incola padi ſi fuit. Deniqꝫ poſt pctm̄ nu ditatē ſuā pudens folio pu denda cōtexit. Prius eni q̄ peccaret honeſtatis erat co lore veſtit⁹ ꝛ atqꝫ ideo nudi tatē inhoneſtā nō natura in ſtituit: ſꝫ delicti reat⁹ iuenit Nam et ſcti angeli in ſplēdiſ ſimo habitu cōſtituit ꝛ nūq̄d tunicis operiunt et pallijs: Sed cū ſit in illis natiuitatꝫ ſue nuda ſubſtantia ꝛ veſtiti vident eſſe q̄ ſancti ſūt. Tu. ℟. Nunq̄d ſcis quare vene ri ad te: et nūc reuertar vt p̄ lier aduerſus pricipē pſarū cōtradicentē tuis pcibus ꝛ mee legationi: Uerūtamen michael archangelus prin ceps magnus q̄ ſtat p filijs pp̄li tui erit adiutor meus. ℣. Princeps regni perſaruꝫ reſtitit mihi viginti et vno die bus. Uerūtamē. Lectio. xij.

Sic igit adā cuſtodiēs honeſtatꝫ angelice di gnitatē: erat q̄dē nud⁹ mūda nis veſtib⁹: ſꝫ imortalitatis erat ſplēdore veſtit⁹. Nil pra uum reſpiciebāt ei⁹ ocl'i: nil cor ei⁹ turpe aliq̄d cogitabat Erat apō honeſtas mentes nuditas ipa veſtita. Sicut ei apō neq̄ hoies turpis cogi tatio a ꝯcupiſcētia veſtibus nō arcet: ita apō ſctōs viros honeſta ſimplicitas ad ꝯcu piſcēdū nuditate nō trahit. Sed ſicut viciosis ad corru ptelā nuda ſunt oīa: ita reli gioſis ad caſtimoniam opta ſūt vniuerſa. Tu. ℟. Fidelis ſermo ꝛ oī acceptiōe dign⁹: michael archāgel⁹. Qui pu gnauit cuꝫ diabolo: gr̄a dei victor extitit: ꝛ ille hoſtꝭ āti quus paſſ⁹ ē ruinā magnā. ℣.

Factū eſt ſilētiū i celo dū cō
mitteret bellū draco cū mi=
chaele archāgelo. Qui pu.
Seqn̄. ſ. euā. ſʒ mat. vbi ſu.
IN il. tpe. Acceſſerūt di
ſcipl'i ad ieſū dicētes.
Quiſputas maior ē i regno
celor? Et aduocās ieſ⁹ puu
lū: ſtatuit eū in medio eor ⁊
dixit. Amē dico vob: niſi cō
uerſi fueritis ⁊ efficiamini ſi
cut puuli nō intrabitis in re
gnū celor. Quicūq; ḡ hūi=
liauerit ſe ſic puul⁹ iſte: hic
maior ē i regno celorū. Et q̇
ſuſcepit vnū puulū talē i noie
meo: me ſuſcipit. Qui autē
ſcādalizauerit vnū de puſill'
iſt q̇ i me credūt: expedit ei
vt ſuſpēdat mola aſinaria i
collo ei⁹ ⁊ dimergat i pfūdū
mar. Ve mūdo a ſcādalis.
Neceſſe ē ei: vt veniāt ſcāda
la. Verūtn̄ ve hoi: p quē ſcan
dalū vēit. Si aūt man⁹ tua vl'
pes tu⁹ ſcādalizat te: abſcide
eū ⁊ pijce abs te. Bonū ē ti
bi ad vitā ingredi debilē vel
claudū: q̄ duas man⁹ vl' du=
os pedes hn̄tē mitti in ignē
etnū. Et ſi ocul⁹ tu⁹ ſcādali=
zat te: erue eū ⁊ pijce abs te
Bonū ē tibi cū vno ocl'o ad
vitā itrare: q̄ duos ocl'os hn̄
tē mitti i gehēnā ignis Vide
te ne ptēnat vnū ex his pu=
ſillis. Dico ei vob: q: āgeli
eor i cel' ſp vidēt faciē pr̄is
mei: q̇ i celis ē. Am̄. Oro vt
i. ſ. vei. ❡ Ad l'. ā. Angeli ar
chāgeli throni dn̄atiōes/ pn̄
cipat⁹ ⁊ ptātes/ vtutes celo
lor laudate dn̄ʒ de cel' al. p̄.
xcij. Dn̄s reg̃. f. xxxij. Ch. V.
⁊ oro vt in. i. veſ. R. bre. Ste
tit āgel⁹ Juxta arā tēpli. V.
Habēs thuribulum aureū i
manu ſua. Juxta. hy⁹. Xp̄e
ſctōr. f. lxviij. Ad bn̄⁹ ā Dū
pliaret michael archāgel⁹
cū dracone/ audita ē vox di=
cētiū ſal⁹ deo nr̄o all'. ❡ Ad
j. ā. Factū ē ſilētiū i celo dū
draco cmitteret bellū/ ⁊ mi=
chael pugnauit cū eo ⁊ fecit
victoriā all'. ❡ Ad. iij. ā. Mi
chael ⁊ āgeli ei⁹. vt ſ. i. iij. no.
Cp̄. ⁊ oro vt i. j. veſ. V. Stetit
āgel⁹ ❡ Ad. vi. ā. Dū cmitte
ret bellū draco cū michaele
archāgelo/ audita eſt vox mi
lia miliū dicētiū ſal⁹ dō nr̄o.
AUdiui (Cp̄. Apo. xij.
vocē magnā de celo
dicētē: nūc fctā ē ſal⁹ ⁊ vt⁹/ ⁊
regnū dei nr̄i/ ⁊ ptās xp̄i ei⁹
q: piect⁹ ē accuſator frz nr̄o=
rū/ q̇ accuſabat illos an̄ cſpe
ctū dei nr̄i die ac nocte Deo
ḡ. V. Data ſūt ei icēſa mlta.
PErpetuū nob (Oro
dn̄e tue miſatōis pre

ſta ſubſidiũ: qb⁹ ⁊ ãgelica p̄-
ſtitiſti ſuffragia nõ deeẽ. Et
fa⁹ p d. ¶ Ad .ix. ã. Michael
gabriel cherubĩ ⁊ ſeraphin/
hi nõ ceſſant clamare q̊tidie
dicẽtes dign⁹ es dñe accipe
gl'iaȝ all'. Cõ. Ad hebre. xij.

A Cceſſiſtis ad ſiõ mõ
tẽ/ ⁊ ad ciuitateȝ dei
viuẽt: hier'ȝ celeſtẽ: ⁊ mul-
toꝝ miliũ ãgeloꝝ freq̄ntiã:
⁊ eccl'iaȝ primitiuoꝝ q̇ ꝯſcri
pti ſũt ĩ cel'. Deo g̃. ℣. Aſcẽ
dit fum⁹ aromatũ. Oratio.

B Eati archangeli tui
michaelis ⁊ oĩȝ celeſti
um ſpũuȝ intcẽſſiõe ſuffulti
te dñe ſupplices dep̄camur
vt q̊s honore/ pſequimur cõ
tingam⁹ ⁊ mẽte. Et fa⁹ p do.
¶ In .ij. veſ. ſup ps. ãe. vts.
in .i. veſ. Cp. ℟. hy⁹. ℣. ⁊ orõ
vt i l'. Ad m̄t ãn. Michael
gabriel raphael ſũmi nũcij
⁊ oẽs ſcti ãgeli dei/ intcedite
p nobꝫ ĩ ꝯſpectu dñi. ¶ Hie
rony. ꝯfeſ. xij. l'c. Sctõꝝ pa.
f. xxxiij. Euã Vos eſtꝫ ſal t.
f. xliiij. ¶ Remigij epi. Cõ.
¶ Leodega. epi ⁊ mar. Cõ.
¶ Franciſci cõfeſſo. Cõme.
¶ Marci pape. Com. Orõ.

E Xaudi dñe p̄ces nr̃as
et intcedẽte btõ mar-
co ꝯfeſſore tuo atq̃ põtifice
ſupplicationes nr̃as placa
tus itẽde. p xp̄ȝ. ¶ Eod die
Sergij bachi ⁊ apulei mart.
Cõ. ¶ Dionyſij ⁊ ſocioꝝ ei⁹
mar. xij. l'. Miſſis p̄dicatori.
f. xviij. Euã. Attẽdite a fer-
mẽto pha. fo. xxij. ¶ Gereo
nis ⁊ ſocioꝝ ei⁹ mar. Cõ. Orõ.

D A q̄s omp̄s deus/ vt
btĩ gereonis martyrꝫ
tui ſociorũq̃ ei⁹ veneranda
ſolẽnitas/ ⁊ deuotionem no-
bis augeat et ſalutem. Per.
¶ Calixti pa. ⁊ m̃r. Cõ. orõ.

D Eus q̇ nos ꝯſpicis ex
nr̃a ĩfirmitate deffice
re/ ad amorẽ tuũ nos miſeri
cordit p ſctõꝝ tuoꝝ exẽpla
reſtaura. p xp̄ȝ. ¶ Galli cõ-
feſ. xij. l'c. Magnũ bonũ eſt.
fo. xxx. Euan. Facili⁹ eſt ca-
melũ f. xxxvij. ¶ Luce euã-
geliſte. Ad hor. ꝯſue. Orõ.

I Nteruenlat p nobis
q̄s dñe ſctũs tu⁹ lucas
euãgeliſta: q̇ crucꝫ mortifica
tiõem iugit ĩ ſuo corpe p tui
nois honore portauit. Et fa⁹
p d. Lec. Per ſctm̃ pphetie.
f. ix. Euãg. Deſig̃uit do. f. x.
Oia cp. ⁊ orõnes. ad. vj ⁊ ad
ix. de euãg. Rel'. de cõi apo.
¶ Undeci miliũ vg. m̃r. xij. l'.
Oia ſuãt de cõi m̃r. exceptꝫ
ſubſcrip. Ad vs. ℟. Offerẽt.
vts i cõi vg. xij. hy⁹. Jeſu co
ro. vg. f. lxvj. q̇ ẽt ad l'. ⁊ ij vs̃

dicel. Ad hor. cōſue. Oro.
OMnipoſſēpitkne de⁹ q̄ iſir
ma mūdi eligꝭ/ vt for=
tia q̄q; ꝯfūdas/ ꝯcede ꝑpiti⁹
vt q̄ ſctāꝝ vginū tuaꝝ ſolen
nia colim⁹/ eaꝝ apd̄ te pro=
cinia ſētiam⁹. Et fa: Per d̄.
Inuit. Regē vgi. Lec. Pſal
m⁹ q̄ cantat. f. xx. In. ij. Re. ꝑ
noīe Uiri. d̄ ꝓnomē Iſti. vt
Iſti ſci gl'ioſū ſāguinē. Euā.
de. x. vgi. cū homel. b. aug.
Ink pa bolas. fo. lij. Rela. iij.
noc. de cōi vgi. ¶ Ad. vj. orꝝ
SAnctaꝝ vginū tuarū
q̄s dn̄e ſupplicatione
placatus: ꝛ veniā nobis tri=
bue/ ꝛ remedia ſēpitna cōce
de. Et fa: ꝑ d̄. ¶ Ad. ix. Orꝝ
DA q̄s ops de⁹: vt q̄ ſā
ctaꝝ vginū tuaꝝ na
talitia colim⁹/ ꝛ ānua ſolēni
tate letemur ꝛ tante fidei ꝑfi
ciamus exēplo. Et fa: ꝑ do.
¶ In. ij. veſ. ad mḡt ā. Qui=
q; prudētes vgi. ¶ Seueri
epi. Cō ¶ Seueri epi. Cō.
¶ Criſpi ꝛ criſpini. mr. Cō.
¶ Symo. ꝛ iu. apo. In. j. vſ̄
COncede q̄s ops (Orꝝ
de⁹ vt ſicut ſctōꝝ apo
ſtoloꝝ tuoꝝ ſymōis et iude
gl'ioſa natalitia ꝑuenimus/
ſic ad tua bn̄ficia ꝓmerēda
maieſtatē tuam ꝑ nobis ipſi
ꝑueniāt. Et fa: ꝑ d̄. Lectio.

Cū cūcta ſa. fo. ij. Euā. Hec
mādo vo. fo. xij. Poſt euā. et
ad ho. ꝯſue. Orꝝ. De⁹ q̄ nos
ꝑ btōs. vt i cōi aploꝝ. ¶ In
feſ. oiꝫ ſcōꝝ. Ad vſ̄ ſup p. ā.
GAudēt in celis aīe
ſanctoꝝ q̄ xp̄i veſti
gia ſunt ſecuti/ et
q2 ꝓ ei⁹ amore ſan=
guinē ſuū fuderunt/ ideo cū
xp̄o regnabunt ſine fine. ān.
Laudeꝫ dicite deo nr̄o oēs
ſancti eius/ ꝛ qui timetis de
um puſilli et magni qm̄ re=
gnabit dn̄s deus noſter oī=
potēs gaudeamus ꝛ exulte
mus et demus gl'iam ei. ān.
O q̄ꝫ gl'ioſum eſt regnum in
quo cum chriſto gaudēt om
nes ſācti amicti ſtolis albis
ſequūtur agnū quocunq; ie=
rit. ān. Sctm̄ eſt veruꝫ lumē
et ammirabile miniſtrās lu
cem his qui permanſerunt
in agone certaminis/ recipi=
unt ab ipſo ſplendorem ſem
piternū/ in quo aſſidue feli=
ces letant. Cap. Apoca. vij.
EGo iohannes vidi an
gelū aſcendētē ab or=
tu ſolis habētē ſignū dei vi=
ui: ꝛ clamabat voce magna
quattuor angelis q̄b⁹ datuꝫ
eſt nocere tre ꝛ mari dicēs:
nolite nocē tre et mari neq;
arboribus quoaduſq; ſigne=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

mus ſeruos dei nr̄i i frōtibꝰ
eoꝝ. Deo gra. Rꝫ. Bti eſtis
ſcti. vt infra. x. hyꝰ. Xp̄e re=
dē ptor oīm f. lxviij. vꝰ. Ti=
mete dn̄m oēs ſcti eiꝰ: Qm̄
nō eſt inopia timentibꝰ eum
Ad m̄c̄t ā. Saluator mūdi
ſalua nos oēs ſancta dei ge
nitrix vgo ſēp maria ora ꝓ
nobis p̄cibus quoqꝫ ſancto=
rū apl'orū martyrū ꝛ ꝯfeſſo
rū/atqꝫ ſanctaꝝ vginū/ſup=
plicit petimꝰ vt a malis oībꝰ
eruamur boniſqꝫ oībus nūc
et ſp ꝑfrui mereamur. Orō.

Omie deꝰ nr̄ mltipli
ca ſr̄ nos miaꝫ tuā: vt
q̄rū p̄uenimꝰ gl'ioſa ſolēnia/
tribue ſubſeq̄ i ſctā ꝓfeſſiōe
letitiā. Et faꝝ ꝑ do. ¶ Eodē
die ceſarij mar. Cō. Oratio

Eus q̄ nos bti ceſa=
rij martyris tui ānua
ſolēnitate letificas concede
ꝓpitius vt cuiꝰ natalitia co
limꝰ etiā actiones imitemur
Per d. ¶ Inuitat. Regē re=
gū dn̄ꝫ venite adoremꝰ. Qr
ipſe eſt corona ſctōrum oīꝫ.
p̄. Vēite. hyꝰ. Jeſu ſaluator.
f. lxviij. In. j. noc. ān. Nouit
dn̄s viā iuſtoꝝ q̄ i lege eius
meditant die ac nocte ps. j.
Btūs vir. f. j. ā. Mirificauit
dn̄s ſctōs ſuos/ꝛ exaudiuit
eos clamātes ad ſe. ps. iiij.
Cū inuoca fo. j. ā. Ammirabi
le ē nomē tuū dn̄e/qꝛ gl'ia ꝛ
honore coronaſti ſctōs tuos
ꝛ ꝯſtituiſti eos ſup opa ma=
nuū tuaꝝ ps. viij. Dn̄e dn̄s.
f. ij. ā. Dn̄e q̄ opati ſūt iuſti
tiā hitabūt in tabernaculo
tuo req̄eſcēt i mōte ſctō tuo
p̄. xiiij. Dn̄e q̄s f. iiij. ā. Hec
eſt gn̄atio q̄rētiū dn̄ꝫ q̄rētiū
faciē dei iacob p̄. xxiij. Dn̄i
eſt t f. vij. ā. Letami i dn̄o ꝛ
exultate iuſti/ꝛ gl'iami oēs
recti corde. p̄. xxxj. Bti q̄rū.
fo. x. v. Gl'ioſꝰ deꝰ. Lcō pria
Sermo rabani archiep̄i.

Egimꝰ in eccl'iaſticis
hyſtorijs ꝙ ſanctꝰ bo
nifaciꝰ q̄ quartus a btō gre=
gorio romane vrbis epiſco=
patū tenebat/ſuis p̄cibus a
foca ceſare īpetrarit donari
eccleſie xp̄i templū rome qḋ
ab antiquis pantheon ātea
vocabat qꝛ hoc quaſi ſimu=
lachrū oīm videret eſſe deo=
rūꝝ in quo eliminata oī ſpur
citia fecit eccleſiam in hono
re ſancte dei genitricis ma=
rie atqꝫ oīm martyrū xp̄i: vt
excluſa multitudine demo=
nū multitudo ibi ſctōꝝ i me
moria a fidelibus haberet.
¶ Et plebs vniuerſa in ca=
pite kalendarū nouēbriū ſi=
cut in die natalis dn̄i ad ec

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

cleſiā in honore oīm ſancto
rum martyꝝ ꝯſecratā cōue
niret: ibiqꝫ miſſaꝝ ſolēnita-
te a p̄ſule ſedis ap̄lice cele
brata oībuſqꝫ rite peractis
vnuſq̇ſqꝫ ī ſua cū gaudio re-
mearet. Tu. ℟. Bn̄dicam⁹
p̄rem ⁊ filiū cum ſancto ſpū
laudemus ⁊ ſuperexaltemus
eū In ſcl'a. ℣. Bn̄dictus es
dn̄e in firmamēto celi ⁊ lau
dabilis ⁊ gl'ioſ⁹. In ſe. Lc. ij.

Ex hac ergo ꝯſuetudi
ne ſctē romāe eccl'ie
creſcēte religiōe xp̄iana de-
cretū eſt: vt ī eccleſijs dei q̄
p orbē terrarū longe lateqꝫ
conſtruunt honor et memo-
ria oīm ſctōꝝ in die qua p̄di
xim⁹ haberet: vt quicq̇d hu
mana fragilitas p ignorāti-
am vel negligētiā ſeu p occu
patione rei ſcl'aris ī ſolēnita
tibus ſctōrū min⁹ plene pe-
giſſet / in hac ſctā obſeruatio
ne ſolueret: quatenus eorū
patrocinijs ꝓtecti ad ſupna
celoꝝ gaudia puenire valea
mus. Tu. ℟. Felix nāqꝫ. ī fi-
ne muta ſic / q̇cūqꝫ celebrant
tuam ꝯmēoratione. Lcō. iij.

Nunc ergo fr̄es cha-
riſſimi ī oīm primor-
dijs ſctōꝝ nobis noīare lau
dare / et glorificare cōdecet
eū q̇ cūctos cōdidit ſctōs: p
quem oīa facta ſūt: p quē cū
cta ſubſiſtunt elemēta: cui⁹
maieſtas nec incipit nec de
finit in ſeculū: vt merito oīs
principiū ac finis creature
noiet. ¶ Vn̄ ⁊ deoꝝ quēdaꝫ
prudentē dictuꝫ eſt. Oīs ſa-
pientia a dn̄o deo eſt: ⁊ cum
illo fuit ſemp ⁊ eſt ante euū
Altitudinē celi ⁊ latitudinē
terre ⁊ profundū abyſſi: q̇s
dimēſus eſt? Arenā maris ⁊
pluuie guttas / et dies ſcl'i:
q̇s dinūerat? ¶ Ipſe ſol⁹ iue
ſtigare metiri ac dinūerare
hec oīa poteſt: q̇ celi āmbituꝫ
ſua circuit ſapiētia: ⁊ ꝓfun-
dū abyſſi ſua penetrat ꝟtu-
te. Et egregi⁹ ille ꝟſificator
dei ſapientiā oīa poſſe atqꝫ
noſſe ꝯſiderabat dicēs. Qui
ſtellas nūeras: q̄rum tu oīa
ſolus / ſigna ꝑtātes curſus /
loca tp̄a noſti. Tu. ℟. Te ſā
ctū dn̄m in excelſis laudant
oēs āgeli dicētes. Te decet
laus ⁊ honor dn̄e. ℣. Cheru
bin quoqꝫ ⁊ ſeraphi ſctūs ꝓ
clamant ⁊ oīs celicus ordo
dicētes. Te decet. Lcō. iiij.

Cui⁹ p̄ncipatū atqꝫ vir
tutē ap̄l's ſpūſancto
preuēt⁹ ſupra modū eſſe iue-
ſtigare hūane ſciētie ꝯmēo-
rat dicens. O altitudo diui-
tiaꝝ ſapiētie ⁊ ſciētie dei: q̄

incomprehēſibilia ſunt iudicia ei⁹ ⁊ iueſtigabiles vie ei⁹ Quis ei cognouit ſēſū dñi? aut q̄s ꝯſiliarius eius fuit? Aut q̄s prior dedit illi? ⁊ retribuetur ei? Q̄m ex ipſo ⁊ p ip̄m ⁊ i ipſo ſūt oia: ipſi gl'ia iſcl'a ſcl'oꝝ am̄. ¶ Qui ſuprna celoꝝ regna ſpiritib⁹ angelicis ad laudē ⁊ gl'iā atq̄ honorē ſui nois/ac maieſtatis conditis in ꝑpetuū miro ordie collocauit: de q̄b⁹ plura loq̄ ꝑtimeſcim⁹: q̄r ſoli deo ſcire eſt quō vl' queadmodū eoꝝ nobis inuiſibilis ⁊ abſq̄ vlla ꝯtagiōe ſeu diminutōe in ſua ſola puritate cōſiſtat natura. Tu. ℞. Inter natos mulieꝝ nō ſurrexit maior iohāne baptiſta. Qui viā dño ꝑparauit in eremo. ℣. Fuit hō miſſus a deo cui nomen erat iohānes. Qui. ¶ In. ij. noc. a̅. Timete dñm oēs ſcti ei⁹ q̄m nihil deeſt timentib⁹ eū ecce oculi dñi ſup iuſtos/et aures ei⁹ in p̄ces eoꝝ. ps. xxxiii. Bn̄dicā. f. xi. a̅n. Dñe ſpes ſctōꝝ ⁊ turris fortitudinis eoꝝ/dediſti hereditatē timētib⁹ nomē tuū/⁊ inhabitabūt in tabernaculo tuo in ſecula. ꝓ. lx. Exau. de⁹ dep. fo. xxi. a̅. Bt̄i q̄s eligiſti dñe habitabūt in atrijs tuis et ei clamabūt ⁊ hymnū dicēt. ꝓ. lxiiii. Te decet. f. xxi. a̅. Dñe de⁹ ꝟtutū bt̄i oēs q̄ ſpāt i te nō ꝑuabis bonis eos q̄ ābulant i eq̄tate i ſcl'a ſcl'oꝝ laudabūt te. ꝓ. lxxxiii. Quā dilecta. f. xxix. a̅n. Qui diligitis dñz letami i dño/⁊ ꝯfitemini mēorie ſcītat; ei⁹. ꝓ. xcvi. Dñs reg. ex. f. xxxiiii. a̅. Bn̄dicite dñm oēs ꝟtutes eius bn̄dicite miniſtri eius q̄ facitis voluntatē eius bn̄dicite dño. ps. cii. Bn̄dic. l. f. xxxv. ℣. Iuſtum im perpetuū. Lc. v

Sed tñ nouē eē āgeloꝝ ordines ad dei iudicia ac miſteria ꝯplēda/teſtāte ſacro eloq̄o cognouim⁹: q̄rū p̄ricipat⁹ ac ꝑtātes ſubtilit ac mirabilit deo oīpotēt; nutu diſtinguunt. Alij ex illis ad noſt mūdū miſſi futura p̄dicēdo ꝑueniūt: ⁊ alij ad hoc ſunt ꝯſtituti: vt ꝑ eos ſignа⁊ miracula freq̄nti⁹ fiāt. Alij ſubiectis angeloꝝ ſpiritib⁹ p̄ſunt: ⁊ eiſq̄ ad explenda diuina myſteria diſponendo p̄ncipant. Alij mira potētia ceteris p̄minent: ꝑ eo q̄ eis ad obediēdū: alia angeloꝝ agmina ſubiecta ſūt. Alij tāta diuinitatis gr̄a replēt vt i eis dñs ſedeat ac ꝑ eos ſua iudicia exerceat: ⁊ alij tāto ꝑ

fectiore ſciētia plēi ſūt: q̄to
claritatē dei vicim⁹ ꝯtēplant
R. Fuerūt ſine q̄rela añ dn̄z
ꝛ ab īuicē nō ſūt ſepati. Ca
licē dn̄i biberūt et amici dei
facti ſūt. V. Tradiderūt cor-
pora ſua ꝓpter deū ad ſup-
plicia ideo coronant̄ et acci-
piūt palmā. Calicē. Lec. vj

ARia vo ita deo ꝯiun-
cta ſūt āgeloꝝ agmi-
na/ vt int̄ hec ꝛ deū nulli alij
ſpūs int̄ſint: q̄ tanto magis
ei⁹ ardēt amore: quāto ſubti
li⁹ claritatē diuitatꝫ ei⁹ aſpi
ciūt. Talib⁹ (vt diximus) a pri
mordio incipiētis vite btōꝝ
ſpūuz diſtinctiōib⁹ ſupna ce-
loꝝ regna a deo ꝯditore ī ꝑ
petuū mirabiliter collocata
ſubſiſtūt. His oib⁹ fr̄es cha-
riſſimi tā decorꝫ ac deo dile
ctꝫ āgeloꝝ agmīb⁹ hui⁹ diei
ſolēnitatē credim⁹ ꝯſecratā
Sz ecce dū celeſtiū ciuiū ſe
creta rimamur: ſupra modū
fragilitatꝫ nr̄e digreſſi ſum⁹
Taceam⁹ iterū de ſecretꝫ ce
leſtib⁹: ꝛ añ ꝯditoris oculos
tergam⁹ pctōꝝ maculas/
vt ad eos de q̄b⁹ loq̄mur ꝑ-
uenire valeam⁹. Tu. R. Iſti
ſūt ſci q̄ ꝑ teſtamēto dei ſua
corpa tradiderūt. Et ī ſāguie
agni lauerūt ſtolas ſuas. V.
Iſtoꝝ ē eī regnū celoꝝ q̄ cō
tēpſerūt vitā mūdi ꝛ ꝑuenerūt
ad p̄mia regni. Et in. Lc. viij.

ADhuc tn̄ aliquid de
hac ead̄ tā p̄lchra at-
q̄ p̄clara feſtiuitate loq̄ inci
piam⁹: q̄ nō ſolū āgeloꝝ vt p̄-
diximus ſpiritib⁹ verūetiā ſcis
oīb⁹ q̄ in t̄ra ſunt ab exordio
mūdi ꝓcreati honorabilit̄ de
dicata ꝯſiſtit. E q̄b⁹ p̄mi fue
rūt p̄riarche viri religioſi at-
q̄ gl̄ioſi in vita ſua/ p̄res ꝓ-
phetaꝝ ꝛ apl̄oꝝ: quoꝝ mēo
ria nō derelinq̄tur in ſcl̄m/
et nomē eoꝝ manet in et̄nū:
q̄ deo digni inuēti ſunt fide
preclari/ hoſpitalitate preci
pui: acuti ī ſenſu: ſapiētes in
ope. Reb⁹ ſecl̄arib⁹ locuple
tes: repatores orbis atq̄ re
creatores. Iuſtitia īſignes:
lōganimes ī ſpe/ obediētes
in p̄ceptis: creduli ī ꝓmiſſiōi
bus. Suſceptores angeloꝝ
effecti: facie ad faciē deū vi-
dētes. In ꝯſilio prudētes/ ī
p̄lijs victorioſi: ſtatū mundi
regētes: ſceptrū regni obti-
nētes. Quoꝝ īperij poſteri-
tas nō ceſſauit: q̄adusq̄ xp̄s
ex eoꝝ germie ꝑ vteꝝ ītacte
v̄gis q̄ ſpes ē oīz gētiū nat⁹/
in mūdo choruſcās appuit:
ꝛ primatū toti⁹ orbis ac mo
narchiam capiēdo retinuit.
Tu. R. Sint lumbi vr̄i pre-

cinctiꝛ lucerne ardẽtes ĩ ma
nib⁹ vr̃is. Et vos ſiľes hoib⁹
expectantib⁹ dñm ſuũ qñ re
uertaꝭ a nuptijs. ℣. Uigilate
ergo qꝛ neſcitis q̃ hora dñs
vr̃ vẽturus ſit. Et vos. ſc. viij.
Hos ſeq̇tur electio ꝓ-
phetaꝝ cũ q̇b⁹ locut⁹ ẽ
dñs/ꝛ oñdit ilľ ſecreta ſuaꝛ
vt ea q̃ vẽtura erãt quaſi pñ-
tia ſpũſctõ illuminati agno
ſcere atqꝫ enunciare potuiſ
ſent: ṗncipes ppľoꝝ vẽtura
p̄dicẽdo facti. Alij in vtero/
alij ĩ pueritia/alij ĩ iuuẽtute
atqꝫ alij ĩ ſenectute deo co-
gnitiꝛ ſctĩficatiꝛ iuẽti ſũt fi-
de pleni deuotiõe ſũmi: ĩdu-
ſtria ſolertes acuti ſenſu ex
cellẽtes ingenioꝛ ſciẽtia pre
diti/ exercitatiõe diſcipline
ſctẽ iſtructi: ĩ ſctã meditatio
ne aſſidui/metuqꝫ mortis in
trepidi. Uerberabant tyran
nos/ſacrilegos inꝭficeruntꝛ
clauſerũt refrenatis imbri
b⁹ celũ/ꝛ iteꝝ ꝓcẽdo apuer̃t:
pctã p pľi plagentes/eorũqꝫ
vltiõi ſe opponẽtes. Multiſ
qꝫ miraculoꝝ ſignis effulſe-
reꝛ: hoim infirmitates cura-
bãt: mortuoꝝ corpa reſuſci-
tabãt. Xp̄i ꝟo p ꝟginẽ natiui
tatẽ ꝛ paſſionẽ ꝛ reſurrectio
nẽ ſiue aſcẽſionẽꝛ ſpũſſcti ad
uẽtũ/futuꝝ ĩ ꝯſũmatiõe mũ
diiudiciũ: dei ſpũ edocti cla
ra voce p̄dixere. Hos oẽs ꝓ
culdubio venerãda hui⁹ diei
feſtiuitate nullomõ ṗuatos
ſed ꝯſortes eẽ eã ĩtuẽdo ſpa-
m⁹. ℟. Offerenꝭ regi ꝟgies
poſt eã/ꝓxie ei⁹ offerenꝭ tibi
In letitia ꝛ exľtatiõe. ℣. Pru
dentes ꝟgines aptate lãpa
des vr̃as ecce ſponſ⁹ venit
exite obuiã ei. In. ¶ In. iij.
noc. ãn. In celeſtib⁹ regnis
ſctõꝝ hĩtatio ẽ alľa/ꝛ ĩ eꝭnũ
reqes eoꝝ alľa. Canti. Uos
ſcti. f. lviij. ℣. Exľtẽt iu. f. ix.
Lcõ. ſ. euãgꝛ ſꝫ mat. Cp̃. v.
IN il. tẽꝛ Uidẽs ieſ⁹ tur
bas: aſcẽdit ĩ mõtẽ Et
reľ. Homeľ. b. leo. paꝛ de c. ſ.
Predicãte dilectiſſimi dño
ieſu xp̄o euangeliũ regni/et
diuerſos ꝑ totaꝫ galileã cu
rante languoresꝛ ĩ oẽꝫ ſyriã
ſe ꝟtutũ ei⁹ fama diffuderat
ꝛ mľte ex vniuerſa iudea tur
be ad celeſtẽ medicũ ꝯflue-
bant. ¶ Qꝛ ei tarda eſt hũa
ne ignorãtie fides ad credẽ
da q̃ nõ videt/ꝛ ſpanda q̃ ne-
ſcitꝛ oportebat diuina erudi
tiõe firmãdos corporeis bñ
ficijs ꝛ viſibilib⁹ miraculis ĩ
citariꝛ vt cui⁹ tã benignã ex-
periebanꝭ potentiã nõ ambi
gerẽt ſalutarẽ eſſe doctrinã
Tu. ℟. Btã vere mr̃ eccľia

quam ſic honor diuine digna tionis illūinat quā victorio ſorū gl'ioſ⁹ martyꝝ ſanguis exornat. Quā iuiolate ꝯfeſ ſionis candida induit ꝟgini tas. ℣. Floribus ei⁹ nec roſe nec lilia deſunt. Quā. l'c.x.

VT ꝗ exteriores mede las dn̄s ad remedia interiora transferret/ ꝛ poſt ſanitates corpoꝝ curatiões opa retur aiarū ſegregatus a circūſtantibus turbis/ ſce= ceſſum vicini mōtis aſcēdit aduocatꝫ apl'is q̄s ſublimio ribus inſtitutis ab edito my ſtice ſedis imbueret: ex ipſa loci atq̧ opis q̄litate ſignifi cās ſe eſſe q̄ moyſē quōdam ſuo fuiſſet dignat⁹ alloquio. ¶ Illic quidē terribiliori iu ſtitia: hic autē ſacratiori cle= mentia: vt ipleret q̄d fuerat vaticinio ꝓphete hieremie ꝓ miſſum dicentis. Ecce dies veniūt dicit dn̄s ꝛ ꝯſumma bo ſup domū iſrael ꝛ ſup do mum iuda teſtamentū nouū Poſt dies illos dicit dn̄s da bo leges meas i ſenſu ipoꝝ ꝛ in corde ipoꝝ ſcribam eas Qui ꝗ locut⁹ fuerat moyſi locut⁹ ē ꝛ apl'is et i cordib⁹ diſcipuloꝝ velox ſcribentis ꝟbi man⁹ noui teſtamenti de creta ꝯdebat nulla vt quon= dā circūfuſa nubiū craſſitu dine/ neq̧ ꝑ terribiles ſonos atq̧ fulgores/ populo ab ac ceſſu mōtis abſterrito: ſꝫ pa tēte ad aures circūſtantiuꝫ tranqllitate colloquiꝫ: vt ꝑ gr'e lenitatē remoueret legꝫ aſperitas: ꝛ ſpūs adoptiōis auferret formidinē ſuitutis Tu. ℟. Vti eſtis ſci dei oēs q̄ meruiſtis ꝯſortes fieri ce= leſtiū ꝟtutū/ ꝛ ꝑfrui et'ne cla ritatꝫ gl'ia. Ideo p̄camur vt mēores nr̄i inṫcedere digne mini ꝑ nobis/ ad dn̄m deuꝫ nr̄m. ℣. Gaude et exultate ecce eni merces vr̄a copioſa eſt i celis. Ideo. l'c.xj.

QUalis igiṫ doctrīa ſit xpi ſacre ipius ſnīe ꝓteſtan tur: vt q̄ ad et'nā btitudineꝫ ꝑuenire deſiderāt: grad⁹ feli ciſſime aſcēſiōis agnoſcant. Bti inqt pauperes ſpū: q̄m ipoꝝ ē regnū celoꝝ. De qb⁹ paupibus loq̄reṫ forte eſſet ambiguū/ ſi dicēs bti paupe res nihil adderet de intelli= genda pauperū qualitate: ꝛ ſufficere videreṫ ad ꝓmerē= dū regnū celoꝝ ea ſola ino= pia/ quā mlti ſub duraꝛ gra ui neceſſitate patiūṫ. Sꝫ cū ait bti paupes ſpū/ oſtendit eis regnū celorū tribuendū quos hūilitas ꝯmēdat aīo=

rum; magis ꝙ indigētia fa=
cultatū. Dubitari aūt nō po
teſt ꝙ hūilitatis iſtiꝰ bonuꝫ
faciliꝰ paupes ꝙ diuites aſ=
ſequunꝭ; dū ⁊ illis ī tenuita
te amica eſt manſuetudo: et
iſtis ī diuitijs familiaris ela
tio. Ueruntamē⁊ in pleriſqꝫ
diuitibꝰ inuenitꝭ hic animus
q̇ abūdātia ſua nō ad tumo=
rē ſupbie/ ſꝫ ad opa benigni=
tatis vtatur; idqꝫ pro lucris
maximis numeret: qđ ad re
leuādā miſeriā alieni labo=
ris impēdit. Oi generi atqꝫ
ordini hoim datꝭ in hac vir=
tute cōſortiū; q ꝛ poſſunt eſ=
ſe ꝑpoſito pares: et ī pares
cenſu. Nec inteſt quātuꝫ ſint
in terrena facultate diſſimi=
les; q̇ in ſpiritalibꝰ bonis in
ueniūtur eq̄les. Tu. ℟. Bti
q̇ pſecutionē patiunꝭ ꝑpter
iuſtitiā qm̄ ipſoꝝ eſt regnuꝫ
celorū. Beati pacifici qm̄ fi=
lij dei vocabunꝭ. ℣. Bti mū
do corde qm̄ ipſi deum vide
bunt. Beati. Lectio. xij

BEata igiꝭ illa pauper
tas q̄ rerū tempaliuꝫ
amore nō capiꝭ; nec mundi
opibꝰ augeri appetit: ſed ce
leſtibus bonis diteſcere cō=
cupiſcit. Huiꝰ nobꝫ magna
nime pauptatis exēplū pri=
mū poſt dn̄m apl'i p̄buerūt;

quia oia ſua ſine differentia
relinq̄ntes ad vocē celeſtis
magiſtri a captura piſciū in
piſcatores hoim alacri con=
uerſatiōe mutati ſunt: ⁊ mul
tos ſui ſimiles fidei ſue imi=
tatione fecerūt/ qñ illis pmi
tiue eccleſie vnū cor oim/ et
aia erat vna credētiū. Qui
vniuerſis rebus ſuis poſſeſ=
ſionibuſqꝫ diſtractis p deuo
tiſſimā pauptatē bonis di=
tabanꝭ eternis; ⁊ ex apl'ica
p̄dicatione gaudebāt nihil
habere de mūdo: ⁊ oia poſſi
dere cū xp̄o. Hic btūs petrꝰ
cū aſcendēs ad tēplū a clau
do elemoſynā poſceretꝭ argē
tū inq̇t et aurū nō eſt mihi;
qđ aūt habeo hoc tibi do: in
noie dn̄i noſtri ieſu xp̄i naza
reni ſurge et ambula. Quid
hac humilitate ſublimiꝰ; q̇d
hac paupertate locupletiꝰ;
Non habet p̄ſidia pecunie;
ſed dona nature. Quem de=
bilem edidit mater ex vtero
ſanuꝫ petrus fecit ex verbo;
et qui imaginem ceſaris in
nūmo non dedit: imaginem
xp̄i in hoie reformauit. Hu=
ius theſauri opibus nō ſolū
ille adiutus eſt cui greſſꝰ eſt
redditus; ſed etiam quinqꝫ
milia viroꝝ que tunc ad ex=
hortationē apoſtoli ob eiuſ=

dem curationis miraculum crediderunt. Et ille pauper qui nō habebat quod petenti daret: tantā dedit diuine gratie largitatē vt quemadmodū vnū hoiem reintegraret i pedib⁹ ſic tot milia credentiū ſanaret in cordib⁹: faceretq; eos in xp̄o alacres/ quos i iudaica pfidia iuenerat claudicātes. Tu. ℟ Bti pauperes ſpiritu quoniam ipſorum eſt regnum celorū/ beati mites quoniā ipſi poſſidebunt terrā/ beati qui lugent quoniam ipſi conſolabunt. Beati qui eſuriunt et ſitiunt iuſtitiam quoniā ipſi ſaturabuntur. ℣ Beati miſericordes quoniā ipſi miſericordiā conſequent. Beati.

Scd̄m matthe. L. p̄. vbi ſu.

In illo tpe: Uidens ieſus turbas: aſcēdit in montem. Et cum ſediſſet: acceſſerunt ad eū diſcipuli ei⁹ Et aperiens os ſuum: docebat eos dicens. Beati pauperes ſpiritu: quoniā ipſorū eſt regnum celorum. Beati mites: quoniam ipſi poſſidebunt terrā. Bti qui lugent: quoniam ipſi conſolabūtur. Beati qui eſuriunt ⁊ ſitiunt iuſtitiā: qm̄ ipſi ſaturabūtur Beati miſericordes: quoniam ipſi miſericordiā conſequentur. Beati mundo corde: qm̄ ipſi deum videbunt. Beati pacifici: quoniaꝫ filij dei vocabunt. Bti qui perſecutionem patiūtur propter iuſtitiam: quoniā ipſoruꝫ eſt regnum celorū. Beati eſtis cum maledixerint vobis/ et perſecuti vos fuerint/ et dixerint oīne malū aduerſum vos mentientes: ꝑpter me. Gaudete et exultate: quoniam merces veſtra: copioſa eſt in celis. Amē. Oratio vt infra. C Ad lau. ā. ſup p̄s. Scimus qm̄ diligētibus deum om̄ia cooperantur in bonum/ his qui ſcd̄m ꝓpoſituꝫ vocati ſunt ſancti. p̄s. xcij. Domin⁹ regnauit. fol. xxxij. Cap. hymn⁹. et ℣. vt ſ. in primis veſ. ℟. breue Sancti ⁊ iuſti In domio gaudete. ℣. Uos elegit deus in hereditatē ſibi. In domino. Ad bened. ān In ciuitate domini ibi ſonāt iugiter organa ſanctorum/ ibi cīnamomum et balſamū odor ſuauiſſimus carmina eoꝝ ibi angeli ⁊ archangeli hymnū deo decantant ān thronū dei alleluia. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus/ qui nos omnium ſanctorū tuo-

rum merita ſub vna tribuiſti celebritate venerari: queſumꝰ: vt deſideratā nobis tue ꝓpitiatiōis abūdantiā multiplicatis interceſſoribꝰ largiaris. Et fa: ꝑ do. ¶ Ad. j. an. Sapientiā ſctōꝝ narrāt ppl'i/⁊ laudem eoꝝ ꝓnūciat oīs eccl'ia. ¶ Ad. iij. ā. Reddidit deꝰ mercedē laboꝝ ſāctoꝝ ſuoꝝ/⁊ deduxit illos in via mirabili. Cp. ⁊ orōvt i l'. ℣. Gl'ioſus deus. ¶ Ad. vj. ā. Gaudete et exultate oēs ſcti qm̄ merces vr̄a copioſa eſt in celis. Cap. Apoca. vij.

Audiui numerū ſignatorū: cētū quadraginta quattuor milia ſignati: ex oī tribu filiorū iſrael. ℣. Juſti imperpetuum. Oratio.

Omnipotēs ſempit'ne deꝰ q̄ nos oīm ſctōrū tuorū multiplici facis celebritate gaudē ꝯcede ꝓpitiꝰ: vt ſicut tuoꝝ ꝯmēoratione ſctōrum tpali gratulamur officio ita perpetuo letemur aſpectu. Et fa: ꝑ d. ¶ Ad. ix. ā Vox letitie i tabernaculis iuſtoꝝ all'a all'a all'a. Cp. apo. vij.

Vidi turbaꝫ magnam quā dinūerare nemo poterat ex oībꝰ gentibꝰ ⁊ tribubꝰ ⁊ ppl'is et linguis: ſtantes ante thronū et in cōſpectu agni amicti ſtolis albꝫ: et palme ī manibꝰ eoꝝ. Deo gra. ℣. Exultent iuſti. Orō.

Da q̄s dn̄e fidelibꝰ populis oīm ſctōrū ſēp veneratione letari: ⁊ eorum ꝑpetua ſupplicatione muniri. Et fa: ꝑ do. ¶ In. ij. veſ. ſup ꝑos āe vts iii. j. veſ. Cp. Re. hyꝰ. ℣. ⁊ orō vt in lau. Ad mḡt ān. Te gl'ioſus apl'orū chorus/te ꝓphetarū laudabilis nūerꝰ/te martyꝝ cādidatꝰ laudat exercitꝰ tibi oēs electi voce confitentur vnanimi btā trinitas vnꝰ deus. ¶ Euſtachij ⁊ ſocioꝝ eiꝰ mr. Com. ¶ Leonardi cō. Cō. ¶ Willebrordi epi. Com. ¶ Quattuor coronatorum marty. Commemo. Oratio.

Preſta q̄s om̄s deꝰ/vt qui gl'ioſos martyres claudiū/nichoſtratum ſimphorianū caſtoriū atq̄ ſimpliciū/fortes ī ſua ꝯfeſſione cognouimus pios apd te in nr̄a inꝑceſſiōe ſentiamꝰ. ꝑ x. ¶ Theodo. mar. Cō. Orō.

Deus q̄ nos btī theodori martyris tui cōfeſſiōe gl'ioſa circūdas et ꝓtegis/ꝓſta nobꝫ eiꝰ imitatione ꝓficere et orōne fulciri. Per xp̄m. ¶ Martini epi ⁊ confeſ. Ad. j. veſ. ſup ꝑos ā.

O Martine o pie ꝙ piū ē gaudere de te: o martine pro phetꝫ cōpar: apo ſtolis ꝯſertꝰ: ꝑſulū gemma: fide et meritꝫ egregie/ pieta te: mīa: charitate ineffabilis ſuccurre nobꝫ hic et añ deū. ā. Ora ꝓ nobꝫ btē martine vt digni efficiamur ꝓmiſſio= ne xp̄i. ā. Dñe deꝰ nr̄ cuiꝰ grā btūs martinꝰ tres mortuos reſuſcitauit/ ꝯcede ꝓpitiꝰ vt ꝑ eiꝰ intuētū a morte aīe reſu ſcitari mereamur. ā. Marti= nꝰ triū mortuoꝝ ſuſcitator magnificꝰ viuit in xp̄o gēma ſacerdotū mirifice laureatꝰ. Cp̄. x̄. et orōnes de cōi viniꝰ pōti. R. Btūs mar. vt infra iiij. hyꝰ. Martine ꝯf. f. lxviij. Ad mḡt ā. O btm̄ viꝝ cuius aīa paradiſū poſſidet vñ ex= ultāt āgeli: letāt archāgeli: chorꝰ ſctōrū ꝓclamat turba ꝟginū iuitat: mane nobiſcū iē̄nū. ¶ Eodē die mēne m̄. Cō. ¶ Inui. Maximū regē cūctoꝝ adoremꝰ dñm. Qui btm̄ martinū hodie ſctōꝝ cō uixit gl'ie ꝯfeſſoꝝ. p̄. Uenite ex. hyꝰ. Cōfeſſor dei. f. lxiiij ¶ In. j. noc. ā. Martinꝰ ad= huc cathecuminꝰ: hac meve ſte ꝯtexit. p̄. j. Btūs vir. fo. j. ā. Sctē trinitatꝫ fidē marti= nus ꝯfeſſus eſt/ ac baptiſmi grāz ꝑcepit. p̄. ij. Quare fre. f. j. ā. Btūs martinꝰ dixit iu= liano xp̄i ei ſū miles: pugna re mihi nō licet. p̄. iiij. Cū in uo. f. j. ā. Ego ſigno crucꝫ nō clypeo ꝓtectꝰ aut galea ho= ſtiū cuneos penetrabo ſecu rus. p̄. v. Uerba mea. fo. j. ā. Martine miſit nos dñs tibi auxiliū ferre: ꝛ ruſticā ml'ti= tudinē effugare. p̄. viij. Dñe dñs. f. ij. ā. Impoſita manu puero btūs martinꝰ imūdū ab eo ſpm̄ eiecit. p̄. x. In do. f. iij. ꝟ. Iuſtū deduxit. Lect. Bti ſūt ꝟui illi. f. xxviij. R. j. Hic ē martinꝰ electꝰ dei pō= tifex: cui dñs pꝰ aploſ tātā grāz ꝯferre dignatꝰ ē. Ut in ꝟtute trinitatꝫ deifice mere ret fieri triū mortuoꝝ ſuſci= tator magnificꝰ. ꝟ. Scē trini tatꝫ fidē martinꝰ ꝯfeſſꝰ ē. Ut. R. ij. Ocl'is ac manibꝰ i celū ſꝑ itētus. Inuictū ab orōne ſpm̄ nō relaxabat. ꝟ. Corpo ralē q̄dē moleſtiā grauit fe= rēs mēte tñ ꝛ ſpū i ꝑcibꝰ ad deū ſꝑ iſiſtēs. Inuictū. R. iij. Dum ſacramēta offerret btūs martinꝰ. Globꝰ igneus apparuit ſuꝑ caput eiꝰ. ꝟꝰ. Orāte ſctō martino. Glo. R. iiij. Btūs martinꝰ obitū ſuū lōge āte ꝑſciuit: dixitq̄ frī=

bus. Diſſolutionē ſui corpis iminere/atq; idicauit ſe iam reſolui. ℣. Viribꝰ corpis ce-pit repente deſtitui cōuoca tiſq; diſcipulis in vnū dixit. Diſſolu. ¶ In .ij. noc. ā. Cōfi do i dño q filia mea ꝑcibus tuis reddita ſit ſanitati. ps. xiiij. Dñe qs. f. iiij. ā. Tetra-diꝰ cognita dei ꝟtute ad ba-ptiſmi gratiā ꝑuenit. ps. xx. Dñe i vir. f. vj. ā. O ieffabilē virꝝ ꝑ quē nobꝫ tāta miracu-la choruſcāt. p̄. xxiij. Dñi eſt ter. f. vij. ā. Dñs ieſꝰ xp̄s nō ſe inqt purpuratū nec dia-demate renitētē vētuꝝ eē p̄-dixit. p̄. xxxiij. Bñdicā. f. xj. ā. Dū ſacramēta offerret btūs martinꝰ: globꝰ igneus appa ruit ſuꝑ caput eiꝰ. p̄. lxiiij Te decet. f. xxj. ān. Sacerdos dei martine paſtor egregie ora ꝑ nobꝫ deū. p̄. xcj. Bonū ē. f. xxxij. ℣. Amauit eū. ℟. v Dixerūt diſcipli ad btm̄ mar tinū cur nos pat̄ deſerꝫ aut cui nos deſolatos relinqs? Inuadēt eni gregē tuū lupi rapaces. ℣. Scimꝰ qdē deſi-derare te xp̄ꝫ nr̄i potiꝰ miſe-rere qs deſeris. Inuadent. ℟. vj. Cum videret beatus martinꝰ diſcipulos ſuos flē tes motus his fletibus con uerſus ad dñm dixit. Dñe ſi adhuc ppl̄o tuo ſum neceſſa riꝰ nō recuſo laborē. ℣. Oui rū ieffabilē nec labore victū nec morte vincēdū q nec mo ri timuit nec viuere recuſa-uit ſed fidenꝰ dixit. Dñe. ℟. vij. Dñe ſi adhuc ppl̄o tuo ſuꝫ neceſſariꝰ nō recuſo ſubi re ꝑpꝰ eos laborē. Fiat volū tas tua. ℣. Munia tua deuo tus implebo ſub ſignis tuis quoaduſq; iuſſeris militabo Fiat vo. ℟. viij. O btm̄ viruꝫ martinū ep̄m. Qui nec mor timuit nec viuere recuſauit. ℣. In cuiꝰ tranſitu ſctōrum canit numerꝰ angelorū exul tat chorꝰ. Qui nec. ¶ In .iij. noc. ā. Martinꝰ ep̄s migra-uit a ſcl̄o: viuit in xp̄o gēma ſacerdotū. Cāt. Beatꝰ vir. f. lviij. ℣. Iurauit dñs. Euā. Sint lumbi vr̄i. fo. xlj. ℟. ix. Ora ꝑ nobis btē marie. Ut digni efficiamur ꝑmiſſione xp̄i. ℣. Sacerdos dei marti ne paſtor egregie ora ꝑ no-bis. Ut digni. ℟. x. O btm̄ vi rū i cuius tranſitu ſctōꝝ ca-nit numerus angelorum ex ultat chorꝰ. Omnq; celeſtiū ꝟtutū occurrit pſallētiū ex-ercitꝰ. ℣. Martinꝰ hic pauꝑ et modicꝰ celū diues igredit̄ Quiq;. ℟. xj. Martinꝰ abra-he ſinu letꝰ excipit̄: martinꝰ

hic paup̄ ⁊ modicꝰ. Celū di ues igredit̄: hymnis celeſti= bus honorat̄. ℣. Martinꝰ ep̄s migrauit a ſcl'o viuit in xp̄o gēma ſacerdotū. Celū. R̄. z. xij. O quātꝰ erat luctus oim̄ quāta p̄cipue merētiū lamē ta monachoꝝ. Qꝛ ⁊ piuz eſt gaudere martino: ⁊ piuz eſt flere martinū. ℣. Bti viri coꝛ pus vſqꝫ ad locuz ſepulchꝛi hymnis canoꝛa celeſtibꝰ tur ba pſequit̄. Qꝛ ⁊ pi. ¶ Ad k. ā. Dixerūt diſcipuli ad btm̄ martinū/ cur nos pat̄ deſerꝫ aut cui nos deſolatos relin= q̄s: inuadēt ei gregē tuū lu pi rapaces. p̄. xcij. Dn̄s reḡ. R̄. Amauit eū. hyꝰ. Marti= ne ꝯfeſſoꝛ. f. lxviij. Ad bn̄ꝰ ā. O quātꝰ luctꝰ oim̄: quāta p̄= cipue lamēta monachoꝝ̄ et ꝟginū choꝛꝰ: qꝛ et piū ē gau dere martino: ⁊ piū eſt flere martinū. ¶ Ad. i. ān. Dn̄e ſi adhuc ppl'o tuo ſuz neceſſa= riꝰ: nō recuſo laboꝛē fiat volū tas tua. ¶ Ad. iij. ā O viruz ieffabilē nec laboꝛe victum nec moꝛte vicēdū: q̇ nec moꝛi timuit nec viuere recuſauit. ¶ Ad. vi. ā. Ocl'is ac mani= bus i celū ſp̄ itentꝰ iuictū ab ořone ſpm̄ n̄ relaxabat al. al. ¶ Ad. ix. ān. Martinꝰ abꝛa he ſinu letꝰ excipit̄: martinꝰ

hic paup̄ ⁊ modicus: celū di ues igredit̄ hymnis celeſti= bus honorat̄. ¶ In. ij. veſ. ſ̄ p̄os ā e. i. iiij. v. i. noc. Cp̄. R̄. hyꝰ. ℣. ⁊ ořo vt in l'. Ad mag. ā. O btm̄ pōtificē q̇ totis vi= ſceribꝰ diligebat xp̄z regē: et nō foꝛmidabat iperij p̄ncipa tū: o martine dulcedo medi= camētū ⁊ medice: o ſctiſſima aia quā ⁊ ſi gladiꝰ pſecutoꝝ nō abſtulit: tn̄ palmā marty rij non amiſit. ¶ Bricij ep̄i Cō. ¶ Othmari cōfeſ. Cō. ¶ Elizabeth vidue. xij l. oīa ſuant̄ de cōi nō virgi. Lect. Simile eſt regnū celoꝝ̄ ſa= gene. fo. l. Euan. de thezau= ro. Cū ꝯmentario bti hiero= nymi Theſaurꝰ iſte. ⁊c. f. liij ¶ In p̄ſentatione btē marie ꝟgis. Ad vtraſqꝫ veſ. et ad l. hyꝰ. Aue maris ſtel. f. lxvi. ¶ In p̄mis veſ. oꝛ. Famul̄ tuis do. Lectiōes. Home. ⁊ euāge. vt in octa. nati. eiuſ d̄. Reliqua oīa vt in natiuitate eiꝰ. mutato noīe natiuitatis in preſentatiōis. ¶ Eodem die Colūbani ꝯfeſſoꝝ. Cō. ¶ Cecilie ꝟgi. et mar. xij. l'c. ¶ In. i. veſ. Cō. cū ſeq̄nti ā. Uirgo gl'ioſa ſp̄ euangeliuz xp̄i gerebat in pectoꝛe ſuo: ⁊ non diebus neqꝫ noctibus a colloquijs diuinis et oꝛatio=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

neceſſabat. Oratio.
DEus q̄ nos annua
btē cecilie martyrꝫ
tue ſolēnitate leti
ficas: da vt quā ve-
neramur officio: etiā pie cō-
uerſationis ſeq̄mur exēplo.
Et ſic de alijs. ¶ In .i. noc. ā. Ce
cilia ꝟgo almachiū exupa-
bat: tyburtiū ⁊ valerianū ad
coronas vocabat. p̄. viij Dn̄e
dn̄s. f. ij. ā. Expāſis manib⁹
orabat ad dn̄m: vt eā eripe-
ret de inimicis. ps. xviij. Celi
enar. f. vi. ā. Cilicio cecilia
mēbra domabat deū gemiti
bus exorabat. p̄. xxiij. Dn̄i ē
ter. f. vij. ā. Spe tua. p̄. xliiij.
Eructauit f. xv. ā Adiuua-
bit eā. ps. xlv. De⁹ nr̄. fo. xvj.
ān. Dn̄e ieſu xp̄e ſeminator
caſti cōſilij ſuſcipe ſeminuꝫ
fruct⁹ q̊s i cecilia ſeminaſti.
p̄. xlvij. Magn⁹ do. f. xvj. ℣.
Diffuſa ē. Lec. Quicq̄ fatue
ꝟgies. ꝛc. fo. xlviij. Re. i. Cātā
tib⁹ organis cecilia ꝟgo i cor
de ſuo ſoli dn̄o decantabat
dicēs. Fiat dn̄e cor meum ⁊
corpus meū immaculatū vt
non cōfundar. ℣. Biduanis
ac triduanis ieiunijs orans
ſuā dn̄o pudicitiā ꝯmenda-
bat dicēs. Fiat. Re. ij. O btā
cecilia Que duos fr̄es con-
uertiſti/ almachiū iudicē ſu

paſti⁊ vrbanū epꝫ i vultu an-
gelico dmōſtraſti. ℣. Btā es
ꝟgo gl'ioſa ⁊ bn̄dictus ſmo
oris tui. Que. Re. iij. Uirgo
gl'ioſa ſꝑ euāgeliū xp̄i gere-
bat i pectore. Et ñ dieb⁹ neq̄
noctib⁹ ceſſabat a colloq̄s
diuis ⁊ orone. ℣. Cātātib⁹ or
ganis cecilia dn̄o dcātabat
dicēs fiat dn̄e cor meū ima-
culatū vt nō ꝯfūdar. Et. Re.
iiij. Cilicio cecilia mēbra do
mabat deū gemitib⁹ exora-
bat Almachiū exupabat ty-
burciū ⁊ valerianū ad coro-
nas vocabat. ℣. Nō dieb⁹ ne
q̄ noctibus ceſſabat a collo
quijs diuis ⁊ orone. Alma-
chiū. ¶ In. ij. noc. ā. Btā ce-
cilia dixit ad tyburciū hodie
fateor te eē meū cognatū q:
amor dei te fecit eē ꝯtēpto-
rē idoloꝝ. p̄. lxxxiiij. Bn̄dixi
ſti. f. xxx. ā. Fiat dn̄e cor meū
⁊ corp⁹ meū imaculatū vt nō
ꝯfūdar. p̄. lxxxvi Fūdamen
ta. f. xxx. ā Credim⁹ xp̄m fi-
liū dei veꝝ deū eſſe q̇ ſibi ta
lē elegit famulā. p̄. xcv. Cā-
tate. j. fol. xxxvij. ā. Nos ſciē
tes ſctm̄ nomē oīno negare
non poſſumus p̄. xcvj. Dn̄s
reḡ. ex. f. xxxiiij. ān. Cecilia
me miſit ad vos vt oſtēdatis
mihi ſctm̄ vrbanum: q: ad ip
ſum habeo ſecreta q̄ ꝑferam

ps.xcvij. Cātate.ij.f.xxxiiij
an. Tūc valerian⁹ ꝑrexit ad
antiſtitē et ſigno qđ accepe=
rat inuenit ſctm̄ vrbanū. ps.
xcviij. Dn̄s reg̃.iraſ.f.xxxiiij
ꝟ⁹ Spē tua. Rꝫ.v. Ueni ſpō.
Rꝫ.vj. Hec ē ꝟgo. Rꝫ.vij. In=
duit. vts̄ i cōi ꝟg.fo.xlv. Rꝫ.
viij. Ceciliā ītra cubiculum
orātē īuenit: et iuxta eā ſtan
tē angelū dn̄i. Quē vidēs va
lerianus nimio trore corre=
ptus eſt. ꝟ⁹. Angel⁹ dn̄i de=
ſcēdit de celo et lumē reful=
ſit ī hitaculo. Quē vi. ¶ In
iij.noc. ā. Triduanas a dn̄o
popoſci inducias vt domum
meā eccleſiā ꝯſecrarē. Cāti.
Audite me.fo.lviij. ꝟ. Dile=
xiſti. Euā. de decē ꝟginib⁹
Cū homel.bti grego. Sepe
vos fratres.ꝛc.fol.liij. Rꝫ.ix.
Dn̄e ieſu xp̄e paſtor bone ſe
minator caſti cōſilij ſuſcipe
ſeminū fruct⁹ q̊s ī cecilia ſe=
minaſti. Cecilia famula tua
quaſi apis tibi argumētoſa
deſeruit. ꝟ. Nam ſpōſuz quē
quaſi leonē ferocez accepit
ad te quaſi agnum māſuetiſ
ſimū deſtinauit. Ceci. Rꝫ.x.
Btā cecilia dixit tyburcio
hodie te fateor eſſe meū co=
gnatū. Qr amor dei te fecit
eſſe ꝯtēptorē idolorū. ꝟ. Si
cut eni amor dei frem tuum
mihi cōiugē fecit: ita te quo
qꝫ mihi cognatū faciet. Qr.
Rꝫ.xi. Cecilia me miſit ad
vos. Ut oñdatis mihi ſctm̄
vrbanū: qr ad ip̄m habeo ſe=
creta q̄ ꝑferā. ꝟ. Tunc vale=
rian⁹ ꝑrexit: ⁊ inuēt̄ paupe=
rib⁹ dixit: cecilia me miſit ad
vos. Ut oſten. Rꝫ.xij. Dū au
rora finē daret cecilia dixit.
Eia milites xp̄i abijcite opa
tenebrāꝝ et īduimini armis
lucis. ꝟ. Cecilia valedicēs
frīb⁹: et exhortans ait. Eia.
¶ Ad l.ā. Cātātib⁹ organis
cecilia dn̄o decātabat dicēs
fiat cor meū immaculatū vt
nō ꝯfundar. p̄.xciij. Dn̄s reg̃.
f.xxxiij. Ad bn̄⁹ ā. Dū auro=
ra finē daret btā cecilia dixit
eia milites xp̄i abijcite opa
tenebrāꝝ: ⁊ īduimini armis
lucis alľa. ¶ Ad.j.ā. Eſt ſe=
cretū valeriane qđ tibi volo
dicere: āgelū dei habeo ama
torē: qui nimio zelo cuſtodit
corp⁹ meū. ¶ Ad.iij.ā. Uale
rian⁹ ī cubiculo ceciliā cum
āgelo orantē inuenit. ¶ Ad
vj.ā. Bn̄dico te paŕ dn̄i mei
ieſu xp̄i: qr ꝑ filiū tuuz ignis
extict⁹ ē a latere meo. ¶ Ad
ix.ā. Cecilia famula tua dn̄e
quaſi apis tibi argumētoſa
deſeruit. ¶ In.ij.veſ.ſr pos.
ā. Cecilia ꝟgo. an. Expāſis

manibꝰ. ā. Cilicio cecilia. ā. Dñe ieſu xpe. Ad mag. ān. Btā es cecilia q̄ duos fr̄es ꝯuertiſti ⁊ almachiū iudicē ſupaſti: vrbanū ep̄m invultu āgelico demōſtraſti. ¶ Clemētis pape ⁊ mar. xij. l. Oīa fiant de cōi vniꝰ mar. exceptis ſubſcriptis. In. j. veſpe. Cō. cuꝫ ſeq̄nti ā Oremꝰ oēs ad dñm ieſū xp̄m/ vt ꝯfeſſori bus ſuis fontis venas apiat. ¶ Eodē die Felicitatꝫ mar. Cō. de ſancta non ꝟgine. ℣. Diffuſa eſt gratia. Oratio.

Preſta q̄s ōps deus vt btē felicitatis ſolēnia recēſentes meritꝫ ipius ꝓtegamur ⁊ ꝑcibꝰ. p xp̄ꝫ. Lect. Seruꝰ q̄ geminata. Reqre i cōi cōfeſſor. f. xxxiiij. ¶ In iij. noc. ā. Oremꝰ oēs ad dñꝫ ieſum xp̄ꝫ: vt oñdat nobꝫ martyris ſui corpꝰ. Cāti. Btūs vir. fol. lviij. ℣. Magna eſt. Euāg. Homo q̄dā peregre. ⁊c. reqre in cōi cōfeſ. f. xxxix. ℟. ix. Orante ſctō clemente apparuit ei agnꝰ dei de ſub cuius pede fons viuꝰ emanat. Flumīs impetꝰ letificat ciuitatē dei. ℣. Uidi ſupra montē agnū ſtātē de ſub cuius pede fons viuꝰ emanat. Fluminis īpetꝰ letificat ci. ℟. x. Ora pro nobis btē clemēs. Ut digni efficiamur ꝓmiſſione xp̄i. ℣. Oremꝰ oēs ad dñm ieſuꝫ xp̄ꝫ. Ut digni. ℟. xi. Dediſti dñe habitaculū martyri tuo clemēti: i mari i modū templi marmorei āgelicis manibꝰ ꝑparatum/ iter prebens pplo terre. Ut enarrāt mirabilia tua. ℣. Uenientes aūt veniēt cū exultatiōe portātes manipulos ſuos. Ut e. ℟. xij. Febꝰ ⁊ cornelius diſcipuli bti clementis dixerūt ad pplm oremꝰ oēs ad dñm. Ut oñdat nobꝫ martyris ſui corpꝰ. ℣. Uenite et videte opa dei: ꝟribilis i cōſilijs ſup filios hoīꝫ q̄ ꝯuertit mare i aridā. Ut oſtē. ¶ Ad l. ān. Orāte ſctō clemēte apparuit ei agnus dei. p. xcij. Dñs reg. f. xxxij. Ad bñꝰ ā. Dediſti dñe hītaculūꝫ martyri tuo clemēti i mari i modū tēpli marmorei āgelicis manibꝰ ꝑparatū/ iter ꝑbens pplo ꝟre vt enarrent mirabilia tua. ¶ Ad. j. ān. Uidi ſupra mōtē agnū ſtātē de ſub cuiꝰ pede fons viuꝰ emanat. ¶ Ad. iij. ā. De ſub cuiꝰ pede fōs viuꝰ emanat fluminis īpetus letificat ciuitatē dei. ¶ Ad. vj. ā. Nō meis meritꝫ ad vos me miſit dñs vr̄is coronis participem me fieri.

¶ Ad.ix.ã. Oẽs gẽtes ꝑ gi
rũ crediderit xp̃o dño. ¶ In
ij.veſ.ſr p̃os ã. Juſtũ dedu=
xit. cũ rel'. Ad mag.ã. Inue
nerũt i modũ tẽpli marmo=
rei hitaculũ a deo paratum.
¶ Criſogoni mar. Cõ. Or.
A Deſto dñe ſupplica=
tiõib⁹ nr̃is vt q ex ini=
quitate nr̃a reos nos eſſe co
gnoſcim⁹: bti criſogoni mar
tyris tui intceſſione libere=
mur. ꝑ xp̃z. ¶ Katherine vir
ginis ⁊ m̃.xij.l. Hãc parabo
lã.f.xlviij. Euã. de theſauro
Cũ home. bti gregorij. Ce=
lorum regnũ.f.liij. ¶ Satur
nini mauri criſanti et darie
marty. Comme. Oratio.
D Eus q̃ nos btõꝝ mar
tyꝝ tuoꝝ ſaturnini
criſanti mauri ⁊ darie cõce=
dis natalicio perfrui: eoꝝ
nos tribue merit; adiuuari.
ꝑ xp̃m. ¶ Andree apl'i. Ad
vel. Cp̃m. Ad Romanos: x.
C Orde credit ad iu
ſtitiã: ore aũt ꝯfeſ=
ſio fit ad ſalutẽ: di
citei ſcriptura ois
q̃ credit i illũ nõ cõfundetur
Deo g̃. Rꝫ. Hõ dei. vt infra.
iiij. hy⁹. Vꝫ. et or̃o vt in cõi de
vno apl'o. Ad mag. ã. Am=
bulãs ieſ⁹ iuxta mare gali=
lee vidit petrũ ⁊ ãdreã frem
ei⁹: ⁊ ait illis venite poſt me
faciam vos fieri piſcatores
hoim: at illi relict; rhetib⁹ et
naui ſecuti ſũt eũ. ¶ Inuita.
Adorem⁹ victorioſiſſimũ re
gẽ xp̃z. Qui victorẽ ꝑ crucis
tropheuz coronauit btm̃ an=
dreã apl'z. p̃ Uenite ex. hy⁹.
Etna xp̃i. f.lxiij. ¶. In.j.no.
ã. Uidit dñs petrũ ⁊ ãdreã:
⁊ vocauit eos. p̃s.xviij. Celi
enar. f.vj.ã Uenite p⁹ me di
cit dñs: faciã vos fieri piſca=
tores hoim. p̃.xxiij. Dñi eſt
ter. f.vij.ã. Relictis rhetib⁹
ſecuti ſũt dñm: redẽptorẽ. p̃.
xxxij. Exultate. f.xj. ã. Un⁹
ex duob⁹ q̃ ſecuti ſunt dñm:
erat ãdreas frater ſymonis
petri all'. p̃.xxxiij. Bñdicã. f.
xj. ã Xp̃s me miſit ad iſtã p=
uinciã vbi nõ paruũ ppl'z ac=
quiſiui. p̃.xliiij. Eructauit. f.
xv. ã Ego ſi patibulũ cruc;
expaueſcerẽ: crucis gl'iam
nõ predicarẽ. p̃.xlvj. Omes
gẽtes. f.xvj. V⁹. In oẽm ter.
Lect. Mirũ quibuſdã videt.
⁊c. fo. vj. Rꝫ.j. Dum deambu
laret dñs iuxta mare ſecus
littus galilee/ vidit petrum
et andream rhetia mittẽtes
in mare/ vocauit eos dicens
Uenite poſt me faciam vos
piſcatores hominum. Vſus.
Erãt eni piſcatores: et ait il

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

lis. Venite. ℟. ij. Venite p⁹
me faciam vos fieri piſcato
res hoim. At illi ꝯtinuo reli
ctis retib⁹ ſuis ſecuti ſūt xp̄ꝫ
redemptorē. ℣. Dū deambu
laret dn̄s iuxta mare ſec⁹ lit
tus galilee: vidit petrū ⁊ an
dream ⁊ vocauit eos. At illi.
℟. iij. Mox vt vocē dn̄i predi
cātis audiuit beatus andre
as/ relictis retib⁹ quorū vſu
actuq; viuebat/ et nevite ſe=
cut⁹ eſt. Premia largientez
℣⁹. Ad vnius iuſſiōis vocem
petrus ⁊ andreas relictis re
tibus ſecuti ſūt redēptorem
Premia. ℟z. iiij. Hō dei du=
cebat vt crucifigeret: ppl'us
autē clamabat voce magna
dicēs. Innocens ⁊ iuſt⁹ ſine
cauſa dānat. ℣⁹. Factus eſt
concurſus ppl'orū clamātiū
⁊ dicētiū. Innocēs. ¶ In. ij.
noct. ān. Vidēs ādreas cru=
cem cū gaudio clamabat/ qꝛ
amator tuus ſemp fui/ ⁊ de=
ſideraui amplecti te o bona
crux. p̄. lx. Exaudi de⁹ dep̄.
f. xxj. ā. Salue crux q̄ in cor
pore xp̄i dedicata es / et ex
mēbris ei⁹ tāq̄ margaritis
ornata. p̄. lxiij. Exaudi deus
ora. fol. xxj. ā. Recipe me ab
hoibus/ et redde me magr̄o
meo: vt p te me recipiat: q̄ p
te redemit me all'a. ps. lxiiij

Te decet. f. xxj. ā. Andreas
xp̄i famul⁹: dign⁹ deo apl'us
german⁹ petri et in paſſiōe
ſoci⁹. p̄. lxxiiij. Cōfitebimur.
f. xxvj. ā. Beat⁹ andreas ora
bat dicens: dn̄e rex eterne
glorie ſuſcipe me pendentē
in patibulo. p̄. xcvj. Dn̄s re=
gnauit exul. fo. xxxiiij. ā. Di
lexit andream dn̄s in odorē
ſuauitatꝭ all'a. p̄. xcviij. Dn̄s
regnauit iraſ. fo. xxxiiij. ℣⁹.
Conſtitues eos. ℟z. v. Do=
ctor bonus ⁊ amicus dei an
dreas ducitur ad crucē: aſpi
ciens a longe vidit crucem.
Salue crux ſuſcipe diſcipu
lum eius qui pependit in te
magiſter meus xp̄s. ℣⁹. Cū
vero perueniſſet ad locū vbi
crux parata erat / exclama=
uit dicēs. Salue. ℟. vj. Cū
perueniſſet beatus andreas
ad locū vbi crux parata erat
exclamauit et dixit/ o bona
crux diu deſiderata/ et iā cō
cupiſcenti aīo preparata: ſe
cur⁹ et gaudēs venio ad te.
Ita vt ⁊ tu exultans ſuſcipi
as me diſcipulū ei⁹ q̄ pepē=
dit ī te. ℣. Amator tu⁹ ſemp
fui: et deſideraui te āplecti.
Ita. ℟. vij. Salue crux q̄ in
corpe xp̄i dedicata es: et ex
mēbris ei⁹ tanq̄ margaritis
ornata. Suſcipe diſcipuluz

eiꝰ q̇ pependit in te. ℣. O bo
na crux diu deſiderata et iā
concupiſcenti aīo ꝑparata
Suſci. ℟. viij. O bona crux
q̄ decorē et pulchritudinem
de mēbris dn̄i ſuſcepiſti. Ac
cipe me ab hoībꝰ ⁊ redde me
magiſtro meo/ vt ꝑ te me re
cipiat/ q̇ ꝑ te me redemit. ℣.
Salue crux q̄ i corpe xp̄i de
dicata es ⁊ ex mēbris eiꝰ tā
q̄ margaritis ornata. Acci-
pe. ¶ In. iij. noc. ā. Dignū ſi
bi dn̄s cōputauit martyrem
quē vocauit apl'z dū eſſet in
mari all'a. Cāt. Uos ſcti. fo.
lviij. ℣. Dediſti hereditatē.
L. ix. l'c. ſcti euā͛ ſ. mat. cp̄. iiij.

In illo tpe͛. Ambulās
ieſus iuxta mare gali
lee vidit duos fr̄es: ſymonē
q̇ vocat' petrꝰ: et andreā fr̄ez
eiꝰ mittētes rhete ī mare. Et
rel'. Home. btī gre. pa͛ d e. l'.

Audiſtis fr̄es chariſſimi:
q͛ ad vnius iuſſionis vocem
petrꝰ ⁊ andreas relictis rhe-
tibus ſecuti ſunt redēptorē.
Nulla ꝟo hūc facere adhuc
miracula viderant: nihil ab
eo de ꝑmio et'ne retributio-
nis audierant: et tn̄ ad vnuz
dn̄i ꝑceptū/ hoc qᵭ poſſide-
re videbāt obliti ſūt. ¶ Quā
ta nos eiꝰ miracula videmꝰ:
quot flagell' affligimur: quā
tis minarū aſperitatibꝰ de-
terremur: ⁊ tn̄ vocantem ſeq̄
ↄtēnimꝰ. ℟. Orauit ſanctus
ādreas dū reſpiceret celos
voce magna clamauit et di-
xit: tu es deus meꝰ quē vidi
in quo cōplacui ⁊ dilexi. Ne
me patiaris ab īpio iudice
deponi: quia virtutē ſctē cru
cis agnoui. ℣. Tu es magi
ſter meꝰ xp̄e quē dilexi quez
cognoui quē ↄfeſſus ſum tm̄
modo in iſta voce me exaudi
Ne me patiaris. Lectio. x.

In celo iam ſedet q̇ de
ↄuerſione nos admo-
net: q̇ iā iugo fidei gētiū colla
ſubdidit: iā mūdi gloriā ſtra
uit: q̇ iam ruinis eiꝰ crebreſcē-
tibꝰ diſtricti iudicij ſui diem
propinquātē denūciat: et tn̄
ſupba mens nr̄a nō vult hoc
ſponte deſerere qᵭ quotidie
ꝑdit ī vita. ¶ Quid ergo fra
tres chariſſimi q̄d in eiꝰ iudi
cio dicturi ſumꝰ: q̇ ab amo-
re p̄ntis ſeculi nec ꝑceptis
flectimur: nec ꝟberibꝰ emen
damur? Sed fortaſſe aliq̄s
tacitis ſecū cogitatiōibꝰ di
cat. Ad vocē dn̄icam vterq̄
iſte piſcator q̄d aut quātum
dimiſit: q̇ pene nihil habuit?
℟. Expandi manꝰ meas to-
ta die in cruce ad ppl'm non
credentem ſz contradicētem

mihi. Qui ābulant vias non
bonas:ſed poſt peccata ſua
℣. Exaltare q̇ iudicas terrā
redde retributionē ſupbis.
Qui ambulant. Lectio.xi.
SEd hac in re fr̄es cha
riſſimi affectū poti⁹ pē
ſare debem⁹ q̄ cenſū. Mul-
tū reliq̇t: q̇ ſibi nihil retinuit
Multum reliq̇t: q̇ quantūli
bet parū totū deſeruit. Cer
te nos et habita cum amore
poſſidemus: et ea q̄ minime
habem⁹ ex deſiderio q̄rim⁹.
Multū ergo petr⁹ et andre-
as dimiſit: q̄n vterq̧ etiā ha
bendi deſideria dereliquit.
Mltū dimiſit: q̇ cum re poſ
ſeſſa etiā ꝯcupiſcētijs renū-
ciauit. A ſeq̄ntib⁹ ergo tāta
dimiſſa ſūt quāta a nō ſequē
tib⁹ ꝯcupiſci potuerūt. Tu.
℟. Vir iſte in ppl̄o ſuo mitiſ
ſim⁹ apparuit: ſctitate autē
⁊ gr̄a plen⁹: iſte eſt q̇ aſſidue
orat Pro populo ⁊ ciuitate
iſta. ℣. Pro eo vt me dilige-
rent detrahebant mihi ego
aūt orabā. Pro po. Lec.xij.
NEmo ergo cū quoſdā
ꝯſpicit multa reliq̇ſſe
apud ſeipm dicat. Imitari
hui⁹ mūdi ꝯtēptores volo:
ſed q̇d relinquam nō habeo
Multa fr̄es mei reliq̇tis: ſi
deſiderijs terrenis renūcia
tis. Exteriora eniꝫ vr̄a dn̄o
quātalibet parua ſufficiunt.
Cor nāq̧ ⁊ nō ſubſtantiā pē
ſat: nec ppendit quātū i ei⁹
ſacrificio/ ſed ex quāto pfe-
rat. Nam ſi exteriorē ſubſtā-
tiā ppendim⁹: ecce ſcti nego
ciatores nr̄i ppetuā angelo
rū vitaꝫ datis rhetib⁹ ⁊ naui
mercati ſūt. Eſtimationē q̇ p
pe pcij non habet: ſed tn̄ re-
gnū dei tanti valet quantuꝫ
habes. Tu. ℟. Dilexit ādre
am dn̄s in odorē ſuauitatis
dū pēderet in cruce dignuꝫ
ſibi ꝯputauit martyrē. Quē
vocauit apl̄m dū eſſet in ma
ri et ideo amic⁹ dei appella-
tus ē. ℣. Elegit eū dn̄s ⁊ ex-
celſū fecit illū. Quē. S. mat.
IN illo tpe: (cp̄. vbi ſ.
Ambulās ieſus iuxta
mare galilee: vidit duos fra
tres ſimonē q̇ vocat petr⁹ et
ādreā fr̄eꝫ ei⁹: mittētes rhe-
te i mare. Erāt eī piſcatores
Et ait illis. Venite poſt me:
faciam vos fieri piſcatores
hoim. At illi cōtinuo relict̄
rhetib⁹: ſecuti ſūt eū. Et pce
dens inde vidit alios duos
fr̄es iacobū zebedei ⁊ iohan
nē fr̄em eius in naui cū zebe
deo pr̄e eoꝝ reficientes rhe-
tia ſua: et vocauit eos. Illi
aūt ſtatī relictis rhetib⁹ ⁊ pa

tre:ſecuti ſunt eum. Amen.
Oro vt infra. ¶ Ad lau. ā.
Salue crux ꝓcioſa ſuſcipe
diſcipulū eius q̇ pependit i
te magiſter meus xps. p̄. xcij
Dn̄s regnauit. fo. xxxij. Cp̄.
hy⁹. et ℣. vt s̄ i. j. veſ. ℟. bre.
Cōſtitues eos. Ad bn̄⁹ ān.
Cōcede nobis hoīem iuſtuz
redde nobis hoīem: ſctm̄ ne
inficias hoīem deo charum
iuſtū māſuetū et pium. orō.
Maieſtatē tuā dn̄e ſup-
plices exoram⁹: vt ſi-
cut eccleſie tue beat⁹ andre-
as apl̄s extitit ꝑdicator ꝛ re
ctor ita ſit ap̄d te pro nobis
per petu⁹ interceſſor. Et fac.
Per dn̄z. ¶ Ad. j. ā. Biduo
viuens pendebat in cruce ꝓ
xp̄i noīe beatus andreas et
docebat populū. ¶ Ad. iij.
ān. Non me permittas dn̄e
famulū tuū a te ſeparari: tē-
pus eſt vt ꝯmēdes terre cor-
pus meū. Cp̄. ꝛ orō vt i lau.
℣⁹. In oēm ter. ¶ Ad. vj. ān.
Qui perſequebantur iuſtuz
demerſiſti eos dn̄e in infer-
nū: et in ligno crucis dux iu-
ſti fuiſti. Cap̄. ℣. ꝛ orō etiam
ad. ix. vt in cōi de vno apl̄o.
¶ Ad. ix. ā. Maximilla chri-
ſto amabilis tulit corp⁹ apl̄i
optimo loco cuz aromatib⁹
ſepeliuit. ¶ In. ij. veſ. ſr̄ ꝓos
āe. j. iiij. de. j. noc. Cp̄. ℟. hy⁹
℣. ꝛ orō vt i l. Ad mḡt ā. Cū
ꝑueniſſet btūs ādreas ad lo-
cum vbi crux parata erat ex-
clamauit ꝛ dixit o bona crux
diu deſiderata ꝛ iā ꝯcupiſcē-
ti aīo ꝑparata/ ſecur⁹ ꝛ gau-
dens venio ad te: ita vt et tu
exultans ſuſcipias me diſci-
pulū eius qui pependit i te.

¶ Regiſtrum huius partis
Eſtiualis Et primo ✠. A.
B. C. D. E. F. G. H. I.
Oēs ſūt q̄terni/ ꝑter ✠. ꝛ I
qui ſūt quinterni Scd̄o. A.
B. C. D. E. F. G. H. J. K.
L. M. N. O. P. ſunt etiam
q̄terni/ ꝑter P. q̄ ē tern⁹ Ter
tio. AA. BB. CC. DD.
EE. FF. GG. HH. JJ.
KK. oēs ſūt q̄terni ꝑter KK.
q̄ eſt q̄nternus. Ultimo. A.
B. C. D. E. F. G. H.
oēs ſūt etiam quaterni pre-
ter H qui eſt duernus.

¶ Finit pars Eſtiualis bre-
uiarij reuerēdoꝝ patrū ordi-
nis diui Bn̄dicti de obſuā-
tia p Germaniam/ vnionis
Burſfelden̄. Pariſi⁹ impſſa
p Deſideriū maheu induſtri-
um calcographū: ſumptib⁹
Godefridi hectoris. Anno
dn̄i. 1519. Die. 23. Februarij